

50è Aniversari

Club Handbol La Salle Montcada

Crònica dels anys viscuts

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
Secretaria General de l'Esport

Diputació
de Barcelona
Àrea d'Esports

Ajuntament de Montcada i Reixac

Autor narració: MARIONA CORTÉS

Recerca i documentació: JOSEP MARESMA

Disseny i maquetació: FIDEL VÀZQUEZ i MARIONA MARESMA

Correcció text narració: ROSA Mª CORTÉS

Coordinació general: JOSEP MARESMA

Primera edició: ABRIL 2003

Impressió: GRÀFIQUES RIMONT, S.A.

Dipòsit legal : B-17745-2003

Per la Secretaria General de l'Esport és una satisfacció i un orgull comprovar que el Club d'Handbol La Salle Montcada compleix el seu 50è aniversari amb la mateixa vitalitat i il·lusió amb la qual va començar. Vull trametre-us la meva felicitació per aquests anys de dedicació a l'esport català, alhora que desitjo que la llarga història del vostre club continuï plena d'èxits en el futur.

Desitjo també que el club continuï sent un referent en el món de l'associacionisme esportiu a Montcada i Reixac. L'esport és una de les eines més importants de construcció social d'un país i fomentant la seva pràctica apostem per la unió entre les persones i per la seva integració.

Són nombrosos els actes que la ciutat de Montcada i Reixac viurà amb motiu del 50è aniversari del club, com la publicació d'aquest llibre que teniu a les mans, una exposició fotogràfica de la història del club, actes socials com la pujada a Montserrat o diverses competicions d'handbol de veterans i d'amateurs. Però hi ha un acte que m'agradaria destacar per la seva vinculació amb l'essència mateixa de l'esport, aquella que neix del carrer, de muntar un partit entre un grup d'amics en qualsevol plaça d'un poble: la celebració del Torneig d'Handbol al Carrer.

Aquesta competició, que es durà a terme al proper mes de juliol, concorda amb un dels tres objectius que s'ha marcat la Secretaria General de l'Esport: humanitzar l'esport, fer-lo accessible absolutament a tots, més enllà de races, cultures i situacions econòmiques. Iniciatives com la vostra ajuden perquè aquesta aspiració es pugui fer realitat i fomenten tots aquells valors propis de l'esport com són la solidaritat, el treball en equip, la superació personal, etc.; al marge que, com és sabut, de les competicions al carrer hagin sortit alguns dels millors esportistes del món.

Aquest torneig demostra l'esperit d'un club que sempre ha volgut ser quelcom més que una entitat esportiva.

Des de la Secretaria General de l'Esport, desitgem que aquesta celebració i tots els actes que en ella es duran a terme constitueixin un motiu més de satisfacció i unió entre els membres de l'entitat i la ciutat de Montcada.

Josep Maldonado i Gili
Secretari general de l'Esport

M'és grat saber que penseu editar un llibre amb motiu del 50è aniversari del Club Handbol La Salle Montcada.

Sempre els llibres ajuden a deixar constància de les vivències que mereix recordar i també a conèixer l'evolució dels esforços, les dedicacions i els reptes que es van aconseguir amb el transcurs del temps.

Aquest Club ha sabut organitzar exemplarment competicions que han estat punt de trobada de grans mestres, jugadors / esportistes i afeccionats que han contribuït a elevar el llistó de l'esport català.

Estic segur que el Club Handbol La Salle Montcada ens acompanyarà en el trajecte de consolidació del handbol a Catalunya, perquè la història de l'esport es manté viva amb la incorporació de la realitat imparable que es produeix dia a dia i que ara ens té il·lusionats amb la celebració del cinquantenari del Club, però la història recull el passat que ens dóna arguments per a sentir-nos segurs tot veient les fites que s'han aconseguit i que ens acrediten per a aconseguir-ne nous reptes.

Per tant aquesta ocasió ens permet estar junts en el record, en la reafirmació del present i en la projecció de futur.

Rebeu el testimoniatge de la meva consideració i amistat.

Diputació de Barcelona
Àrea d'Esports

Albert Batlle i Bastardas
President delegat

El Club Handbol la Salle Montcada, compleix enguany el seu 50 è aniversari. Una bona data per refrescar la memòria i homenatjar tots aquells que van ser els seus promotors i les generacions de directius, jugadors, socis i afeccionats d'aquest club local que ha estat un referent en la història esportiva del nostre municipi. Seria difícil intentar anomenar tots i cadascuna d'aquestes persones sense deixar-nos-en cap, perquè veritablement han estat molts darrera d'aquests cinquanta anys d'esportivitat i competició handbolera.

Aquest club, ho certifica un llarg palmarès de competicions i torneigs jugats i guanyats, ha contribuït i està contribuint per la consolidació d'aquest esport a Catalunya, qüestió que comparteixo plenament amb el que diu Albert Batlle, president delegat de l'àrea d'Esports de la Diputació de Barcelona.

Veig en aquest club molta il·lusió, motivació i ganes per continuar jugant a partir de la pedrera de jugadors i jugadores que nodreixen els diferents equips i categories. També crec important destacar que per primera vegada, a la temporada 2001-2002 s'assumeix l'handbol femení perquè s'emmarqui en el club, la qual cosa ha estat una iniciativa que jo aplaudeixo, perquè això demostra la seva voluntat de promocionar de manera plural la pràctica d'aquest esport, una aposta de futur que honora la seva junta directiva.

Vull, finalment, desitjar-vos a tots i a totes la meva confiança pel futur del Club, crec que encara han d'esdevenir moltes ocasions de glòria i de joia per a tots els afeccionats de l'handbol. Certament els 50 anys del Club ja formen part de la història, però la vida continua i l'esport, també. Per això estic segur que el Club Handbol la Salle Montcada ens sorprendrà..., tot és qüestió de temps. Mentrestant, brindem per aquest 50 è aniversari.

En nom del consistori de Montcada i Reixac us felicito, i us desitjo molts anys perquè continueu amb aquesta bona empenta.
Una abraçada a tots i a totes.

César Arrizabalaga Zabala
Alcalde de Montcada i Reixac

QUÈ HA ESTAT DEL CLUB HANDBOL LA SALLE MONTCADA?

En aquest any 2003 es commemora el 50è aniversari del Club Handbol La Salle Montcada. Tots sabem que la pregunta del títol d'aquest text es contesta senzillament, dient que ha estat l'organització i permanència d'una entitat a través ja d'un apreciable període de temps. Però naturalment queda molt per precisar: les coses poden haver anat bé, regular o malament, haver-se fet poc o molt, pot en resum tractar-se d'alguna cosa important o no, i sobretot de si ha estat una obra bona o dolenta per a la joventut i la societat de la ciutat.

L'equip fou inicialment (1953) una tasca de conjunt d'amics, que van posar interès i il·lusió, i més tard es van inscriure a les competicions i torneigs, apareixent una de les virtuts del CH La Salle Montcada, que no ha abandonat en la seva història, és a dir, un esperit ufanós (juvenil) i uns principis educatius. La unió de voluntats generant grans esforços mitjançant la bona fe sense límits i dedicació generosa dels seus fundadors i de quants posteriorment van prendre la trajectòria fins els nostres dies del CH La Salle Montcada.

Una altra característica positiva, doncs el nom de Montcada i Reixac, constitueix una guia constant; i potser l'incentiu primer per a la conseqüència de continuïtat. Creiem que un altre component de l'eficàcia de l'entitat ha constituït en que l'handbol va néixer i créixer comptant amb tots els factors per a una projecció a les més altes fites: directius, jugadors, socis i col·laboradors de la ciutat. Aquestes columnes i les institucions, han mantingut sempre el CH La Salle Montcada en un primer pla d'aquest esport. Amb aquestes realitats, no sense sacrifici, tot s'ha donat per afegidura, en bé i a favor de l'esport.

La síntesis ha estat, naturalment, la unitat. Problemes i dificultats s'han succeït, però el més rellevant ha constituït en sacrificar-se, evitar dins de l'entitat personalismes propis i fins i tot suportar els aliens, sense fer perillar mai el fonamental.

El Club Handbol La Salle Montcada ha ampliat les fites proposades en el major grau, per això la nostra felicitació més entranyable a tots els integrants pels seus exemplars 50 anys.

Jaume Conejero
President de la Federació Catalana d'Handbol

Celebrar 50 anys d'una activitat parla elogiosament del coratge dels fundadors i de la flama viva dels que han desenvolupat l'activitat.

El creixement de l'escola en aquests darrers 50 anys han estat correlatius amb el desenvolupament de l'activitat esportiva com experiència de felicitat lúdica i de creixement humà harmònic.

El Handbol dels anys quaranta i cinquanta es practicava a onze i en camps de futbol. A meitat d'aquella dècada es jugava en patis d'escola més petits com el nostre. Era més ràpid i amb més gols. Molts joves s'hi van apuntar.

El nostre gimnàs poli-esportiu no es pot entendre als 70 sense l'activitat del handbol degut al seu creixement. L'ampliació dels patis recolliren més espais per a la gimnàstica escolar, handbol i bàsquet els anys 90. La darrera millora del terra del poli-esportiu de l'any 1.999 indica aquesta creixença.

El seu creixement es manifesta en la placa que presideix el Pavelló Miquel Poblet on la nostre ciutat revalida aquesta trajectòria.

El handbol ha estat a La Salle Montcada escola de solidaritat. Als aiguats de 1.962 foren els membres de l'handbol els que iniciaren les tasques de deixar practicable la planta baixa de l'escola enrunada per la riuada del Ripoll.

En aquesta hora només un mot adreçat al fundador, el Germà Estrach, fins el darrer col.laborador de l'anella d'or de cinquanta anys de fidelitat: Gràcies i ad multos annos!
El passat que ens ha dut aquest present serà palanca per un demà millor!

Germà Jaume Palom
Director de La Salle Montcada

Per al nostre Club Handbol La Salle Montcada és una satisfacció poder celebrar el 50è aniversari d'un club que és amateur i té una llarga tradició dins de l'handbol català.

Dins dels nombrosos actes que celebrem cal destacar com a més rellevant l'edició del llibre del 50è aniversari, ja que s'ha intentat resumir una història plena de vivències i anècdotes, i per això hem comptat amb totes les persones que han col·laborat amb el club, presidents, jugadors, entrenadors, col·laboradors, així com una llarga llista de persones que han fet possible que aquest club arribi a aquesta fita tant important.

Volem mostrar el nostre agraïment als diferents estaments públics (Secretaria General de l'Esport, Diputació de Barcelona, Ajuntament de Montcada, Federació Catalana d'Handbol, etc.) però sobre tot al Col·legi La Salle Montcada on hi ha els orígens del club on durant molts anys hem estat desenvolupant la nostre activitat.

També volem donar les gràcies als diferents espònsors i col·laboradors que ens han ajudat amb les seves aportacions.

Per la ciutat de Montcada el nostre club ha estat un exemple de dedicació i desenvolupament dins de l'esport i d'ell han sortit jugadors reconeguts a nivell nacional i internacional.

Només ens queda donar les gràcies a tots aquells que ens han ajudat a arribar a aquests cinquanta anys, refermar el compromís de continuar fent del nostre club un dels més importants de l'handbol català i estar disposats a afrontar els nous reptes amb il·lusió per fer més gran el nostre club.

Salutacions,

Joan Asbert
President del Club Handbol La Salle Montcada

Club Handbol La Salle Montcada

Crònica dels anys viscuts

Orígens de l'handbol i fundació del Club Handbol La Salle Montcada, 25

L'aprenentatge de l'handbol. Arribada de l'Àngel Jordà i el Leandro Calderón entrenadors que crearan escola, 35

Primers èxits de la pedrera. Campionat d'Espanya de Segona Nacional, 45

Primer dalta baix i posterior ressorgiment del club, 55

Una etapa brillant, 79

Període de canvis, 99

El Vicente Iborra i l'intent de coordinar la base del club, 109

La consolidació d'un projecte de club, 119

Relació d'equips per temporades, 133

Per tal d'elaborar aquesta crònica sobre el 50è aniversari del Club Handbol La Salle Montcada s'han utilitzat fonts escrites com les cròniques editades pel *Portavoz*, els articles apareguts a *La Veu de Montcada*, els documents de la Federació d'Handbol de Catalunya i, sobretot, els records de tots aquells que han participat a les reunions que s'han organitzat. Han estat reunions molt emotives perquè alguns dels assistents s'han retrobat després de molts anys i perquè recordar bons moments sempre ens fa sentir joves de nou. En una de les reunions vam estar mirant un mural que algú havia fet amb fotos de mida carnet d'exjugadors i, en veure's, algú comentà: "Això demostra que sí que és veritat que fem cinquanta anys".

Volem mostrar el nostre agraïment a tots aquells que han col·laborat en la realització d'aquest llibre tant amb la seva assistència a les reunions com portant material, contactant amb gent, etc. Demanem disculpes per si ens hem deixat d'anomenar algú i us recordem que ens podeu fer arribar a l'adreça del club els comentaris per a properes edicions.

Cinquanta anys és un llarg període de temps i això ha fet que fos difícil recuperar totes les vivències així com ubicar-les en l'any en què van ocórrer. Tot el que hem aconseguit recollir després de molt esforç i moltes hores de treball ho trobareu en la crònica que comença en les pàgines següents.

Esperem que gaudiu d'aquest llibre que forma part de la vostra història.

Orígens de l'handbol i fundació del Club Handbol La Salle Montcada

Hi ha dues versions sobre els orígens de l'handbol. Una d'elles, la menys probable, diu que l'any 1914 l'Antonio Varella, professor uruguaià de gimnàstica, va fer una barreja de basquetbol, rugbi i futbol que van practicar alguns equips de Río de la Plata. Les regles d'aquest esport, el "balón", no ens han arribat gaire clares però sembla ser que s'havia de córrer amb la pilota sense botar, sempre i quan s'aconseguís mantenir-la sobre la mà plana. Aquest joc cridà l'atenció d'uns mariners de guerra alemanys que s'estaven en els seus vaixells ancorats a la badia de Montevideo i que decidiren endur-se la idea a Alemanya i allà la va recollir Karl Schelenz.

La segona versió diu que l'handbol va néixer fruit de la preocupació formativa d'un professor alemany d'educació física, el berlinès Max Heiser, considerat el veritable pare d'aquesta modalitat esportiva. Cap allà l'any 1917 deduí un nou joc a partir d'altres que ja es practicaven a les escoles. El joc ideat, el "torball", estava dedicat a les noies, treballadores de la fàbrica de Siemens, i no permetia la lluita ni els desplaçaments amb la pilota. Durant un temps es va practicar tant als patis de les escoles com, en dies de sol, a les avingudes principals del Berlín de postguerra.

Tant en una com en l'altra versió, fou Karl Schelenz, col·lega i compatriota del professor Heiser, qui va adaptar el joc a la pràctica masculina i va presentar el handball l'any 1919 al vell estadi de Berlín-Charlottenburg. Amb el temps, les mesures del terreny de joc passaren dels 20 x 40 metres femenins a 40 x 80, i, finalment, a les del futbol; les àrees, dels 4 metres als 11; el fora de joc, inexistent en el handbol femení, fou imposat dins d'una zona delimitada; les porteries s'anaren engrandint, des de les dimensions femenines de 2 x 2 metres a les de 2,10 x 3,75 pròpies de l'hoquei i finalment a les del futbol, i la pilota passà d'una circumferència de 68-71 centímetres a 58-60. Però la diferència primordial fou la introducció dels desplaçaments amb la pilota i el consegüent driblatge, que donaren al nou esport tot el seu esperit de lluita i espectacularitat.

Segons el *Diccionari de la Llengua Catalana*, l'handbol fou ideat a Alemanya el 1914 i reglamentat el 1917 i es tracta d'un "joc de conjunt practicat bàsicament amb les mans entre dos equips, de set jugadors cadascun, que miren d'introduir la pilota dins la porteria defensada per l'equip contrari".

El germà Sebastià Estrach amb representats del club

A primers de la dècada dels cinquanta, en el col·legi La Salle Montcada es jugava a bàsquet però aquest no tenia gaire força i, a més, els de la Federació Catalana de Basquetbol no paraven d'insistir que si volien jugar competicions haurien de pagar. El Josep Font Creus, exalumne del col·legi, formava part de la junta de l'Associació d'Antics Alumnes i insistia molt davant la direcció en la necessitat de dinamitzar la part esportiva de l'escola.

Ell volia introduir un esport que no estigués dins l'òrbita del Frente de Juventudes -l'organització juvenil del règim que a partir de 1960 esdevingué la Organización Juvenil Española (OJE)- i que pogués ser independent del "movimiento" però no va ser fins el canvi en la direcció, que va recaure en el germà Sebastià Estrach, que el Josep Font, el Gep, va notar la resposta favorable a les seves iniciatives i l'ajut per part de la directiva de l'escola. El Josep Font i el germà Sebastià Estrach es van preguntar què podien fer...

El Josep Font té ara gairebé vuitanta anys però conserva la mateixa empenta i ment clara mentre explica com se li va ocórrer tot. Fullejant el diari per inspirar-se i buscar noves idees va descobrir l'handbol a onze jugadors que aleshores ja volien fer a set. La modalitat coneguda de l'handbol de camp, el d'onze jugadors, ja semblava arribar al seu límit durant els anys 1950 i 1951, probablement perquè, a pesar dels esforços, no interessava com a espectacle ja que s'havia de jugar en un camp gran i la seva espectacularitat depenia fonamentalment de la qualitat de l'equip i es basava en la força del xut enfront de la tàctica, aspecte que quedava en segon lloc. Però l'handbol de sala, el de set jugadors, que es començava a jugar en camps molt semblants als d'hoquei i en el qual es va treure el fora de joc, podria, a causa del seu dinamisme, fer-se amb el favor del públic. És com si l'handbol retrocedís per trobar-se una altra vegada amb les mides dels seus orígens. L'handbol a set debutà oficialment l'hivern de l'any 1951 amb la celebració dels primers campionats de Catalunya durant els mesos de febrer i març segons explica Lluís Miracle, pioner de l'handbol sabadellenc i exjugador internacional,

en la seva *Història de l'handbol català*, però no es consolidarà fins més endavant. Cap al anys seixanta ja no es jugarà amb onze jugadors i en un camp de futbol: l'handbol a set s'haurà imposat. Aquesta modalitat s'originà a Suècia a principis dels anys trenta. El clima d'aquest país nòrdic no permetia jugar a l'aire lliure i en camps tan grans i per això el professor Nielsen va adaptar les normes de l'onze a set jugadors i en un camp més petit i cobert.

El Josep Font va telefonar a *El Mundo Deportivo* per preguntar on estava la Federació Catalana d'Handbol, fundada l'any 1942 i presidida per primera vegada per Pere Sust. Després de la Guerra Civil, el Frente de Juventudes, la Sección femenina i el SEU eren els únics organismes oficials que controlaven d'alguna manera l'esport a Espanya ja que es considerava l'educació física com una arma de govern. L'any 1941 el Frente de Juventudes de Barcelona va demanar a Toledo -a la Escuela Militar de Toledo és on es va elaborar la primera normativa i els primers treballs de tipus tècnic sobre handbol- reglaments i material esportiu per incorporar l'handbol a les seves activitats esportives. A partir d'aleshores a Catalunya l'handbol va tenir naturalesa oficial ja que abans la presentació que havia fet el Regimiento Alcántara l'any 1928 al camp de joc del Reial Club Esportiu Espanyol no va prosperar. En els inicis de l'handbol a Catalunya els clubs que neixien es veien obligats a entrar dins l'organització juvenil del règim per tal de poder adquirir un caràcter oficial i participar en les competicions però els de la federació informaren al Josep Font que en aquells moments ja s'estaven organitzant torneigs a part de les Juventudes i que, per tant, ja no depenien únicament de la camisa blava i del lema "Para servir a España, un cuerpo ha de ser fuerte y un alma sana". Sabut això, el Josep Font es va presentar al número deu de la plaça Letamendi, on exercia les funcions de president el José Mª Ceballos Alameda, i va plantejar en nom de La Salle Montcada la intenció de crear un club d'handbol. Un cop assabentat de la normativa i el que s'havia de fer el Josep Font inscriu el club com a Balonmano La Salle Montcada i els demana una còpia del

reglament, que havia estat editat oficialment per la Federación Española la temporada 1942-1943. Content i amb un llibre molt gruixut sota el braç, el Josep Font se'n torna a Montcada. Tenia aleshores 18 anys, vivia a Montcada i treballava a Barcelona. Preguntem per ell en la primera reunió que es va fer per recollir informació i refrescar la memòria sobre aquells anys i els assistents diuen que no saben on localitzar-lo però sí saben que viu a Sabadell.

Podem afirmar que amb l'ajut del llavors director del col·legi La Salle, el germà Sebastià Estrach, el Josep Font funda el Club Balonmano La Salle Montcada l'any 1953 encara que el seu primer president, el Jesús Corral, no figura inscrit fins la temporada 1956-1957. Una altra manera de dir-ho és que durant l'any 1953 un grup d'alumnes i exalumnes van iniciar-se en la pràctica de l'handbol de manera totalment amateur i dedicats plenament a promocionar aquest esport a la població. En aquells moments no li deien handbol sinó balonmano. O millor dit "balón a mano".

Un cop el germà Sebastià Estrach va donar la seva aprovació, el Josep Font comença a buscar jugadors. El José Romera es va trobar el Josep Font pel carrer i aquest li va demanar si volia jugar a handbol. "I què és això?", li va preguntar el Romera. Els primers jugadors tenien uns 17 anys i eren "vuit o nou tios que es coneixien": el Josep Font, que va jugar alguns partits, l'Ignasi Vilà, l'Antonio Giménez -"que ara està a Xile"-, el Francisco Grau -el de Ca l'apedaçat-, el Cèsar Vilagut, el Guillermo Díaz -el petit dels germans Díaz-, el Narcís Macià, el José Romera -que treballava a la Renfe i va ser el primer porter però el van treure de seguida, després del primer partit, perquè li tiraven massa fort-, el Narcís Allepuz "el Sisó" -el veritable primer porter-, el Manel Rubio -que era peixater-, i el Jesús Corral. No se sabien el reglament: "No teníem ni idea. Només has de veure el porter amb espadenyes de pagès". El dia abans del primer partit van reunir-se en una classe de l'escola i el Josep Font els va explicar el reglament: "El camp ha de ser de quaranta metres per vint, les porteries han de fer tres metres de

El Josep Font, fundador del club

1953 1954
FEDERACION CATALANA DE BALONMANO

Temporada _____

LICENCIA DE JUGADOR N.º _____

Nombre Jesús

Apellidos Casas Gutierrez

Club La Salle Montcada

Barcelona, **11 6 OCT. 1953**

El Secretario [Signature]

Firma del Jugador. [Signature]

PROVISIONAL

Una fitxa de la primera temporada del club

travessar per dos d'alt i la circumferència de la pilota ha de ser de cinquanta-vuit a seixanta centímetres i de quatre-cents vint-i-cinc a quatre-cents setanta-cinc grams de pes. Els partits es dividiran en dues parts de trenta minuts cadascuna amb deu minuts de descans entre la primera i la segona. Podeu tocar la pilota amb les mans, els braços, el tronc i el cap però no pas amb els peus, llevat del porter quan la pilota vagi dirigida a la porteria. No podeu caminar o córrer més de tres passes amb la pilota agafada així com retenir-la més de tres segons sense passar-la a un altre jugador o fer-la botar. Només es pot tirar a gol des de fora de l'àrea de gol, on ningú excepte el porter pot entrar ni per atacar ni per defensar". I va continuar així: "Hem de defensar La Salle Montcada el màxim que puguem; penseu que perdrem sempre però en algun moment haurem de començar a guanyar i això s'ha d'iniciar ara". Els jugadors li van preguntar què faria ell durant el partit i el Josep Font els contestà que no hi seria. Feia temps que havia demanat a les autoritats un salconduit, "salvoconducto" en castellà, un document que autoritzava el portador a circular per un territori determinat o travessar una frontera, perquè havia organitzat amb un grup d'amics una excursió a les serralades del Cadí i Moixeró, així com a la Cerdanya i els Pirineus. En aquella època si es volia viatjar més enllà de Manresa era obligatori portar aquest document ja que les autoritats militars que el lliuraven volien controlar els moviments dels maquis catalans, els guerrillers que van lluitar contra la dictadura de Franco durant vint-i-cinc anys. Era indispensable gestionar l'obtenció d'aquest document amb temps suficient. Ho havia demanat, havia pagat diners i va decidir no anul·lar l'excursió.

El primer partit va ser etern perquè anaven parant per fer les explicacions sobre com s'havia de jugar: "tres passes, un bot; tres passes, un bot". L'únic que havia vist un partit d'handbol abans era el Narcís Macià i es tractava d'un partit d'handbol femení dels jocs universitaris. Aquest primer partit oficial es va jugar el dia 11 d'octubre de 1953. Durant les reunions va haver discussions sobre la data exacte, sobre si va ser el 1952 o el 1953 però el

Narcís Macià hi posa fi quan treu de la butxaca un carnet del Campionat Universitari del 1953 i diu que en aquell moment no hi havia encara equip i que, a més, ell el 1953 complia 18 anys i havia d'anar a jugar a futbol amb el Montcada contra el Granollers però es va quedar per poder jugar a handbol. Aquest primer partit oficial que es va jugar, i perdre, va ser contra el Frente de Juventudes de Sabadell, amb un resultat final de 12 a 3. En sabien tan poc que en recordar el resultat d'aquell primer partit exclamen: "Ens van deixar fer tres gols!". Amb aquest partit inicien la primera temporada, la 1953-1954, i ho fan a la Segona Categoria Provincial, ja que aleshores no hi havia tercera. La Primera Categoria era també provincial i els millors jugaven el Campionat Nacional. En aquella època, els millors equips eren el Sabadell, que "era una mica la Meca" i el Granollers. El Barça encara no era de primera.

La junta gestora de l'inici del club i fins a la temporada 1956-1957 la formaren el José Corral, l'Andrés Marín i el Miguel Mesa. Li diem junta gestora perquè no es tracta d'una junta oficial sinó d'un grup d'aficionats que acompanyen els jugadors als partits, els recolzen i s'encarreguen de la secció d'handbol. L'Andrés Marín és el delegat federatiu i el José Corral i el Miguel Mesa, els delegats de camp. Per no tenir, el primer equip que va existir no tenia ni entrenador i, per tant, tampoc hi havia entrenaments. Es trobaven directament els diumenges en les estacions de tren de les poblacions on anaven a jugar. En un paper de diari hi duïen, embolicades, un parell d'espardenyes, els pantalons, la camisa i la tovallola. Material i viatges que s'hauran de pagar ells durant bastant de temps.

Altres resultats obtinguts pel primer equip en la primera temporada foren:
Derrota per 21 a 1 al camp del Badalona, contra uns "tios enormes" -el Romera va fer l'únic gol amb un llançament semblant al d'un partit de bitlles, en els primers segons- o per 16 a 0 al camp del Palestra, on per primera vegada van veure la tàctica del 6-0, que consistia en posicionar els sis jugadors de camp al voltant de l'àrea de 6 metres, com un

*Drets: Comerma, Capdevila, del Río, Costa, Palacios, Requesens, Coll
Asseguts: Vilana, Lasus, Joaquín, Morató, Orihuela, Molina, Álvarez*

autèntic mur, i el porter del rival no va tocar cap pilota perquè ells no van arribar a fer cap llançament a porteria. L'Enrique Blanco, el practican, "el punxa" que li diuen, feia les cròniques dels partits. La Salle Montcada no parava de perdre però insistia tornant cada diumenge al camp. No va guanyar cap partit en dues temporades però, tot i això, la Federació Catalana li va concedir la menció d'honor. A la **Hoja del lunes** oficial, que la redactava un periodista de Barcelona, el Lluís Costa, va sortir la classifi-

cació de l'handbol i una nota de felicitació perquè, tot i no guanyar, La Salle Montcada se seguia presentant amb molta puntualitat i era un club molt formal.

En aquells moments ja hi ha un equip infantil no federat format per alumnes de l'escola: Ramon Comerma, Capdevila, Antonio del Río, Àngel Costa, Pere Palacios, Recasens, Salvador Coll, Vilana, Lasús, Joaquín, Joan Morató, Orihuela, Molina i Álvarez. Tant l'equip sènior com

Primer equip: Allepuz, Vilà, Vilagut, Grau, Corral, G. Díaz, Macià, Giménez, Romera

l'infantil entrenen i juguen en el col·legi, en aquest camp de sorra, "de pedra", corregeix un d'ells, que han de trepitjar per tal que quedi compacte i netejar de pedres per poder jugar i que canvia fins a tres vegades d'ubicació dins el mateix col·legi. A més el dia abans del partit han de preparar la calç per poder marcar les línies del camp a terra. Els infants tampoc tenen entrenador i s'equipen dins una classe. El Bartomeu Salvatella, que va començar a jugar per aquella època, recorda que els dies que li deixaven jugar, és a dir, els dies que no havia d'anar a la vinya, ho feia calçat amb sabates de mudar. De vegades, abans del partit, anaven a missa de set. I després: "La pilota, un bot, tres passes; un bot, tres passes". A l'igual que el primer equip, perden el primer partit que juguen. I ho fan per també un 12 a 3 contra un altre Juventudes, el de Badalona.

La temporada 1954-1955 el Club Handbol La Salle Montcada estrena la figura de l'entrenador i per tant és la primera vegada que els jugadors comencen a preparar-se físicament. El primer entrenador va ser el Joan Barcons el Papi, un entrenador i jugador bastant conegut i que venia d'entrenar a Sabadell. No va ser fins aleshores que algú els va explicar el què era l'handbol; "balón a mano", corregiria el José Romera. L'equip que dirigia el Papi i que no va variar a la temporada següent estava format pels

següents jugadors: Narcís Allepuz i Paco Boyer (porters), José Romera, Guillermo Díaz, Ignasi Vilà, Jesús Corral, Jordi Fuster, Antonio Giménez, Francisco Grau, Antonio Serrano, Narcís Macià, Paco Betrán, Jesús María Díaz i Cèsar Vilagut. En aquest segon any de funcionament ja s'han incorporat nous adeptes: el Paco Boyer, el Jordi Fuster, l'Antonio Serrano, el Jesús María Díaz -germà gran del Guillermo Díaz- i el Paco Betrán, que jugava els dissabtes a futbol amb el Narcís Macià fins que aquest el va convèncer perquè el canviés per l'handbol. Són baixa el Manel Rubio i el Josep Font, que marxa havent fundat el club recentment. El Josep Font era una persona molt inquieta i quan veïé que tot rutllava va deslligar-se de l'handbol per concentrar-se en un altre tema. La resta de companys, principalment el Jesús Corral, van continuar allò que s'havia iniciat. En un article esportiu de l'època signat amb el pseudònim Aicam, el periodista fa una anàlisi de la plantilla de La Salle Montcada: "Han mejorado técnicamente con respecto a la temporada anterior pero no así físicamente. Esperamos que a lo largo de este torneo que ahora comienza se ponga más fe en la preparación física". Aquesta era la tasca del Papi, i la va complir dedicant molts esforços i temps al funcionament del club. A més, es va acabar casant amb una noia de Montcada i es va quedar a viure al poble, història que s'anirà repetint en les línies que encara ens queden.

Per facilitar la tasca de l'entrenador i ajudar a l'equip, el germà Sebastià Estrach, els va cedir la caseta del fons del pati, on es guardaven les bicicletes, per tal que la utilitzessin d'oficina. Aquella caseta es va convertir en el primer local del club ja que fins el moment s'havien reunit a les grades.

Durant aquesta segona temporada, es crea el primer equip juvenil, format per exalumnes de l'escola d'entre catorze i quinze anys. El primer equip juvenil l'entrena el Jaume Río i hi juguen el Tomàs Espel, de porter, l'Enric Blanco, l'Àngel Costa, el Salvador Coll, l'Ignasi Casamada, el Manuel Gil, el Joan Cuní, el Josep Cunill, el Joan Espona, el Jaume Relat, el Casto Pascasio, el Josep Lluís

Ventura, el Pere Palacios, el Joan Morató i l'Antonio del Río. Aquest juvenil, sobre el qual ens ha estat impossible resoldre si en aquesta temporada ja era oficial, va guanyar els dos o tres primers partits. El dia de la Festa Major havia de venir a jugar el Recambios Viaré, que amb el temps es va convertir en el B.M. Granollers, i el Jesús Corral va fer uns programes que publicitaven: "La Salle Montcada, que cuenta sus actuaciones por triunfos". Fins aleshores només, perquè aquell dia de celebració van perdre per 1 o 2 gols a 32!

En el 1954, en una entrevista a la secció Deportes del diari *Montcada* a Francisco Pena, jugador del Sabadell nascut a Montcada i que va arribar a ser internacional amb la Selecció Espanyola, el periodista, que firmava la crònica amb el pseudònim Coma Maco, li preguntà: "¿Crees en el porvenir del balonmano?" Francisco Pena contestà: "Sí, estoy plenamente convencido pues cada día se forman más equipos y la concurrencia de juego es más numerosa". Recordem de nou que a Catalunya, l'handbol no va tenir naturalesa oficial fins després de la Guerra Civil i que abans només certs organismes de la resta d'Espanya, com la Escuela Central de Educación Física de Toledo o la Escuela Naval de El Ferrol, el feien practicar als seus alumnes i cadets. D'aquí una pregunta que plantejada avui ens semblaria risible. El més segur és que la resposta de Francisco Pena no es referís en concret a La Salle Montcada però il·lustrava a la perfecció el que estava passant en aquest club. Aquesta temporada, a més del juvenil, s'organitzen també dos equips infantils, que participen en campionats escolars.

Els entrenaments i el coneixement que poc a poc es va adquirint d'aquest esport comencen a donar els seus fruits en la temporada 1955-1956. L'entrenador, la junta gestora i els jugadors del primer equip són els mateixos però els resultats canvien. El primer partit que es va guanyar va ser contra el segon equip de la Unió Gimnàstica de Badalona, a casa i amb un resultat "altíssim": 8 a 6. El Narcís Macià recorda el gols del partit perquè en va fer dos. Copes, encara és massa d'hora, però sí un obsequi per haver

participat com a convidats en el Trofeu Tamburini, el qual es jugava els dijous a la nit a la pista de l'Arrahona de Sabadell.

El Narcís Macià emprèn la seva tasca d'entrenador treballant conjuntament amb el Jaume Río, l'entrenador físic que es va convertir principalment en l'entrenador físic de tots els equips de La Salle Montcada. Dirigeixen l'equip dels juvenils, format per Tomàs Espel (porter), Salvador Coll, Ignasi Casamada, Manuel Gil, Joan Cuní, Josep Cunill, Josep Mayora, Marín, Joan Espona, Jaume Relat, Casto Pascasio, Josep Lluís Ventura, Pere Palacios, Joan Morató, Bartomeu Salvatella, Gallego i Antonio del Río. Fou baixa respecte la temporada anterior l'Enric Blanco i s'incorporaren el Josep Mayora, el Marín, Gallego i el Bartomeu Salvatella, que era el més jove dels juvenils amb tan sols 10 anys.

Tanquem aquesta temporada recordant com s'explicaven les coses en un cartell de la Festa Major de 1956:

Gran Matinal de Balonmano a 7
(Conmemorando el 3er aniversario
de la fundación del equipo local)

Lunes 21 a las 11 horas

Interesante encuentro entre los potentes
conjuntos de 1ª división

Arrahona de Sabadell
T.E.M de Granollers

Disputándose una magnífica copa cedida
por la casa Pinturas y Barnices VALENTINE
A las 12 horas

L'equip sènior celebrant els primers èxits

Fiesta Mayor 1956
Montcada-Reixach

CAMPO DEL COLEGIO DE LOS HERMANOS DE LAS ESCUELAS CRISTIANAS
GRAN-MATINAL DE BALONMANO A 7
(Commemoranda al 3.er Aniversario de la fundación del equipo local)

Lunes-21 *A las 11 horas*
Interesante encuentro entre los potentes conjuntos
de 1.er División
Arrahona de Sabadell
T. E. M. de Granollers
Disputándose una magnífica copa cedida por la casa
Pinturas Y Barnices VALENTINE

A las 12 horas
Magnífico encuentro entre los grandes equipos
B. M. Granollers
(Actual Campeón de España)
“LA SALLE” de Montcada
Reforzado por los Ases internacionales, Pena, Gracia y Serra del C. D. de Sabadell
(Campeón de España, temporada, 1954-1955)
Disputándose un hermoso trofeo cedido por el
Excmo. Ayuntamiento
Dirigirá este encuentro el Coligiado Internacional Sr. Iella

A la terminación de dichos encuentros, se procederá a la entrega de unas medallas a los ex-jugadores que han defendido los colores de “La Salle” en la actual temporada, y a los componentes del equipo titular, las cuales serán entregadas por el alto personal de la Casa Pinturas y Barnices VALENTINE donante de las mismas.

Funcionará un gran servicio de Altavoces, con música selecta, instalado por la Casa MORATONA, de esta localidad.

El cartell de la festa Major de 1956

Magnífico encuentro entre los grandes equipos
B.M. Granollers (Actual campeón de España)
“LA SALLE” de Montcada.

Reforzado por los Ases internacionales, Pena, Gracia y Serra del C.D. de Sabadell (Campeón de España, temporada 1954-1955)(...)

Funcionará un gran servicio de Altavoces, con música selecta, instalado por la Casa MORATONA, de esta localidad.

Quina festa més maca! Ens hagués agradat assistir-hi. I més amb la “música selecta” oferida pel sogre de l'Agustín González, qui serà president de la junta directiva de la base durants molt anys i que actualment està vinculat a la junta del club i pare del David i el Daniel, jugadors del club avui dia. Precisament a aquests jugadors se'ls coneixerà com a David G. Moratona, jugador del primer equip, i Daniel G. Moratona, jugador del juvenil.

Obrim la temporada 1956-1957 amb l'obligatorietat de muntar una junta oficial, de la qual el Germà Estrach no en pot formar part perquè la federació exigeix que la junta sigui laica. Després d'haver jugat durant les tres primeres temporades de la història del club, i segons diu ell, bromejant, perquè “era tan bueno que me obligaron a dejar de jugar” el Jesús Corral es converteix en el primer president del Club Handbol La Salle Montcada. Des dels inicis ha estat compromès amb el club i serà l'ànima dels primers anys de l'handbol: com a jugador, com a soci -és el número 1 del club- i en càrrecs directius, ja que exercirà la vicepresidència en el període comprès entre la temporada 1971-1972 i la 1978-1979, coincidint amb la presidència del Juan Maresma. No és d'estranyar que l'any 1968 el vinguin a buscar perquè torni a presidir altra vegada aquest club que reprèn la seva activitat després de desaparèixer durant una temporada. El Jesús Corral treballava a Barcelona, a la Renfe, i per tornar a casa agafava el tren a l'estació de França, on coincidia sempre amb uns del Granollers, jugadors o directiva. I d'aquí li va venir l'afició a l'handbol. Fins que el Josep Casamada no

sigui president, encentant un dels dos cicles marcats de presidents que hi haurà, el Jesús Corral serà qui bellugui les cireres. El seu germà, el José Corral, serà també un gran dinamitzador del club en els seus orígens i un dels integrants de la junta directiva d'aquesta temporada, que estarà formada per les següents persones i càrrecs: José Corral, tresorer, Miguel Mesa, secretari, i Andrés Marín i Jaume Río, vocals. L'Andrés Marín i el José Corral seran, a més, delegats de camp. El Jaume Río, que havia estat entrenador del juvenil en solitari durant la temporada 1954-1955 i entrenador físic, amb el Narcís Macià, en la temporada 1955-1956, s'incorpora aquesta temporada a la junta, on treballarà per enfortir el club fins a la temporada 1962-1963. Com a entrenador físic del juvenil treballarà tres temporades més, de la 1958-1959 a la 1960-1961 amb el Narcís Macià, i tres més amb el Joan Espona, de la 1962-1963 a la 1965-1966. Tant en una faceta com en una altra el Jaume Río impulsarà aquest club.

A part del Jesús Corral, que passa dels pantalons curts a la presidència del club, són baixa en el primer equip l'Ignasi Vilá, el Jesús María Díaz i el Cèsar Vilagut i s'hi incorporen el Fernando Albertos porter, el Jordi Villó, el Baró i el Pascual. El Jordi Villó, un jugador amb classe, bon jugador i bon marcador, el Baró i el Pascual van venir junts en el quart any de funcionament del club i van ser les úniques incorporacions de fora de Montcada entre la temporada 1954-1955 i la 1957-1958. La plantilla del sènior segueix jugant en la Segona Categoria Provincial entrenada pel Papi i queda configurada de la següent manera: Narcís Allepuz, Paco Boyer i Fernando Albertos, porters, José Romera, Guillermo Díaz, Jordi Fuster, Antonio Giménez, Francisco Grau, Antonio Serrano, Narcís Macià, Paco Betrán, Jordi Villó, Baró i Pascual.

Amb els mateixos entrenadors de la temporada passada, l'equip juvenil ja comença a cridar l'atenció fora dels límits de la població i l'Ignasi Casamada i el Jaume Relat són convocats per la Selecció Juvenil Catalana. L'equip, el completen el Dionisio Peláez, el Jaume Segué, l'Àngel Costa, el Salvador Coll, el Teodoro Ortega, el Bartomeu

El Jesús Corral, primer president del club

Salvatella, el Joan Espona i l'Antonio del Río. El Tomàs Espel, que aleshores es deia Tomàs Fernández Espel però després es canviarà el nom perquè tothom el coneixia pel de ca l'Espel, el "Colmado Ultramarinos" del carrer Clavell 81, farà aquesta temporada les funcions de delegat, iniciant així una col·laboració molt activa des de la junta en moltes de les etapes que anirà vivint el club. De moment però, tanquem aquesta primera, la dels inicis i consolidació.

L'aprenentatge de l'handbol. Arribada de l'Àngel Jordà i el Leandro Calderón, entrenadors que crearan escola

Durant el transcurs del període 1957 a 1963 el club coneixerà una de les etapes més exitoses, a excepció de la temporada 1961-1962, al final de la qual es baixarà de categoria. Els presidents d'aquest període seran, a la temporada 1957-1958, el Joan Ventura i a les temporades següents, és a dir, des de la 1958-1959 fins a la 1964-1965, el Josep Casamada; a excepció de les temporades 1961-1962 i 1962-1963 en les quals hi haurà com a president el Miquel Capella. Etapa exitosa perquè s'aconseguiran no sols els primers títols sinó també alguns dels més importants de la història del club. En la primera temporada d'aquesta etapa exitosa, la 1957-1958, presidida com dèiem pel Joan Ventura, que treballava a la SEAT, i recolzat en la junta pel Tomás Benítez, el Jaume Río, el Tomàs Espel, el Jesús Corral, el José Corral, el Miguel Mesa i l'Andrés Marín s'organitza a Montcada la fase final del Campionat d'Espanya de la modalitat a onze jugadors, en els quals hi participarà La Salle Montcada.

Per a l'handbol a set, que aleshores convivia amb l'altra modalitat, es fitxa un entrenador de primera línia, l'Àngel Jordà, que mai arribarà a cobrar res i es quedarà en el club durant dues temporades. Els jugadors d'aquella època, al

voltant de la taula de reunions, fan memòria... No saben si encara és viu ni quan va a estar exactament a Montcada però poc a poc uns records estiren els altres i es va fent la llum sobre el Jordà, que sí recorden que treballava al passeig de Gràcia, a la Warner Bros. Transcribim a continuació algunes dades extretes de la seva fitxa tècnica de preparador:

Nascut a Tarragona l'any 1920, va morir l'any 1988.

Professió: Administratiu

Domicili: carrer Sèneca, 11, 1^a-2^a

Abans d'arribar al Montcada havia entrenat el F. Juventud de Barcelona, el C.D. Latino, el Pueblo Seco i el C.D. Nestlé.

L'Àngel Jordà havia presidit el col·legi d'entrenadors de Catalunya i estava molt ben relacionat. Potser per això li va ser relativament senzill portar jugadors bons de fora -com el Pere Ros, que jugava amb les dues mans, havia viscut dos anys a Alemanya i estava al final de la seva carrera esportiva- que estan o estaran a la Selecció Espanyola, com el mateix Pere Ros o l'Alejandro Viaña, i que en alguns casos es troben en aquells moments fent

Equip sènior de la temporada 57-58, amb l'Àngel Jordà com entrenador

el servei militar. Hi havia l'Eloi, de Lleida, que sempre els deia "lo cap i lo cos enrere i, després, tot endavant!"; el Lledó, que era d'Alacant i a qui, juntament amb l'Eloi li van oferir impartir una classe a La Salle i, amb això, es va convertir en un dels primers jugadors professionals ja que rebia alguna cosa a canvi de jugar; l'Alfons Ros, germà del Pere Ros, que va venir seguint-lo per molt poc temps i va esdevenir també internacional amb la Selecció Espanyola, l'Alejandro Viaña, que aleshores prometia molt i després va jugar al Granollers i va ser Internacional; el Silva, que feia gols de córner; el Taure, que jugava d'extrem; l'Arturo Dasca... Completaven el grup de noves incorporacions el Chacar, l'Alcón I, l'Alcón II, el Cuco, l'Esteban Góngora, l'Hernández i el Miguel Mata, que tenia una gestoria i li va arreglar els papers al José Romera perquè pogués anar de viatge de nuvis, ja que la seva dona no havia realitzat el servei social aleshores obligatori.

Un fet que cal aclarir per entendre aquesta temporada i que explica el llarg llistat de jugadors que conformen el primer equip és la creació del Club Deportivo Montcada de Balonmano que va conviure amb La Salle Montcada durant un temps i després es fusionarà amb aquest. Aquesta escissió del club en dos es produí l'any de la inauguració d'una nova pista. A les autoritats de Montcada d'aquella època els feia una mica d'ombra La Salle i per això, i aprofitant la recent contrucció de la pista, van promoure la creació d'aquesta nova entitat dins el Club Deportivo Montcada. Però havien comprovat que els de l'escola no deixarien La Salle fàcilment i per això van pensar que un cop creada la nova entitat hi abocarien diners i la farien atractiva per als jugadors. De fet van convèncer a alguns d'ells com l'Antonio Serrano, el Fernando Albertos, el Jordi Fuster o el Joan Barcons, el Papi, que feia les funcions d'entrenador, per acabar absorbint el Club Handbol La Salle Montcada. Una cosa similar passarà anys més tard amb la construcció de la piscina però aleshores els de La Salle actuaran amb més rapidesa i astúcia, anticipant-se a la jugada. S'ha de tenir en compte que La Salle Montcada no havia nascut amb cap voluntat política però va anar agafant relleu i això va molestar

a aquells que governaven. A més, la majoria dels que envoltaven la pràctica de l'handbol eren universitaris, gent que pensava i que no acceptava aquesta situació desigual amb el cap cot. A aquells que es van quedar a La Salle, per poder jugar a la pista els obligaven a fer-se del Club Deportivo Montcada. El llarg llistat de jugadors del primer equip és degut a què els jugadors es van movent d'un a l'altre equip i ens ha resultat impossible fer la divisió. Alguns jugadors, però, com l'Alcón I i l'Alcón II, que està clar que eren germans, van jugar sempre al Club Deportivo.

Al voltant d'aquest tema hi ha un sentiment generalitzat que s'expressa en frases semblants a "tot i l'Ajuntament, el club ha aconseguit tirar endavant". El Govern Municipal i el Club Deportivo eren una unitat: el president del club era el propi alcalde i els ajuts oficials anaven a parar allà. A més, també els posaven contínues dificultats en la utilització de la pista com el fet de no tenir aigua calenta per dutxar-se; haver de "plorar" cada vegada que hi havia partit perquè els portessin guàrdies ja que sinó els àrbitres no volien fer la seva feina o haver-ne de treure un pam d'aigua a l'hivern. A més, la humitat que caracteritza a Montcada feia que els entrenaments es compliquessin i es produïssin més lesions a causa de les rellicades "La pista l'ha dissenyada el mateix tècnic del Palau Municipal d'Esports de Barcelona" Faltava afegir que la de la capital era coberta. De la sensació d'haver estat els eternals oblidats sorgeix també el sentiment d'orgull en considerar que tot el que s'ha anat aconseguint s'ha fet superant una sèrie de dificultats que han contribuït a la consolidació del club. És a dir que part de la seva grandesa es deu a la lluita continuada i al fred passat per molts dels seus jugadors i tècnics.

El fet que el Jordà portés jugadors de fora no va molestar ni als jugadors que quedaven del primer equip que existí -Guillermo Díaz, José Romera i el Narcís Allepuz-, ni a aquells que s'havien incorporat en temporades posteriors -Joan Caritg, Fernando Albertos, Jordi Villó, Pascual, Antonio Serrano i Jordi Fuster- sinó més aviat al contrari.

El "Papi" Barcons amb el seu equip

La presència obligatòria de les forces de seguretat

El fet de veure de prop joc de qualitat els va fer agafar més afició. Aquest va ser un bon any, amb un molt bon equip i bons jugadors. “Impresionaba, aquel equipo”, diu el Jesús Corral. De tal manera impresionava que va arribar a ser considerat per la federació com el tercer millor equip de Catalunya. Els jugadors que alineava eren: Joan Caritg, Allepuz i Albertos (porters), Pere Ros, Alfons Ros, Arturo Dasca, Silva, Lledó, Eloy, Taure, Alejandro Viaña, José Romera, Chacar, Guillermo Díaz, Miguel Mata, Jordi Villó, Pascual, Antonio Serrano, Alcón I, Alcón II, Cuco, Esteban Góngora, Hernández i Jordi Fuster. L'Àngel Jordà va ser el mestre que ho va canviar tot. “Ens va ensenyar a jugar a handbol”. Va ser el revulsiu que el club necessitava per agafar més força. Tan bé va anar tot que aquest equip sènior, que seguia jugant a Segona Categoria Provincial, va pujar a Primera Categoria. Amb tot, la celebració no va ser completa. Ho tenien tot preparat, “com quan van guanyar els socialistes”, per ser també campions de Segona Provincial. Els dos campions dels dos grups de Segona, i un d'ells era La Salle Montcada, ascendirien a Primera però només un d'ells es proclamaria campió de la categoria. No se sap què va passar, “ni se sabrà mai” i, contra tot pronòstic, es va perdre el partit final a la pista del Cervantes de Sabadell contra l'Epyc Terrassa.

La Pista municipal de Montcada

Deixant de banda aquesta desil·lusió i contagiats pel triomf del primer equip, el juvenil es proclama campió del Trofeu Primavera de Segona Categoria Provincial. En aquest juvenil, que entrena el Narcís Macià en solitari i amb el Tomàs Espel de delegat, juguen el Francisco Viñals, l'Àngel Costa, el Juan Molina, el Joan Espona, l'Ignasi Casamada, l'Antonio del Río, el Jaume Segué, el Bartomeu Salvatella i el Salvador Coll. L'absència del Jaume Relat s'explica perquè aquesta temporada jugarà amb el juvenil del Barça. Fent memòria d'aquella experiència comenta que allà l'ambient era més fred. “Aquí era una altra cosa. Érem amics tots plegats”. S'ha de tenir en compte que els juvenils són a més de companys de joc un grup d'amics que es reuneixen els dissabtes, passen moltes estones junts i creen entre ells relacions personals molt fortes que encara avui duren. L'any següent, el Jaume Relat va tornar a jugar a La Salle Montcada. Ell i altres, jugadors tècnics com l'Ignasi Casamada i el Bartomeu Salvatella van ser provats pel Barça contra un equip suec però l'ambient fred i una camarilla de jugadors molt tanca van fer difícil entrar en aquest club.

La primera vegada que el Club Handbol La Salle Montcada juga a Primera Categoria és en el segon any del

L'equip juvenil, amb la caseta al fons

Jordà, en la temporada 1958-1959 i ho fa en la modalitat d'handbol a set, en la qual queda classificat en quart lloc del seu grup. En la modalitat d'handbol a onze també es participa i s'obté el cinquè lloc de vuit equips. Lluís Miracle recull en el seu llibre sobre l'handbol a onze català dos esdeveniments interessants. Del 28 de gener a l'1 de febrer de 1959 es disputen els Campionats d'Espanya a Barcelona, que es juguen a Martorell, L'Hospitalet, Montcada i Montjuïc i el primer de febrer de 1959 es juga a Les Corts el que serà últim partit oficial de la història de l'handbol a onze entre el B.M. Granollers i el C.D. Sabadell -els clubs que promocionaven l'handbol a set a través d'exhibicions- pel Campionat d'Espanya. L'últim campió serà el B.M. Granollers pel resultat de 17 a 8. Paral·lelament el Club Deportivo Montcada inscriu dos equips a Tercera Provincial, entrenats pel Joan Barcons. Un d'ells quedarà tercer del seu grup i l'altre, sisè del seu grup. A partir del seu ascens de categoria, La Salle Montcada es veu obligat a tenir tres equips -primer equip, segon equip i juvenil- però no estarà encara ben organitzat i pauta. “Jugàvem en el segon equip i sense canviar de samarreta jugàvem en el primer. Ara almenys els deixen vint-i-quatre hores per descansar”

En aquesta temporada hi va haver relleu de jugadors. Jugadors que marxen, sobretot el primer grup que havia portat l'Àngel Jordà i altres que s'incorporen. El llistat continua sent llarg i és el següent: Jorge Saiz, Joan Caritg i Albertos (porters), Agustín Errasti, Alejandro Viaña, Miquel Pedrós, que tirava d'esquenes, cap enrere, Martín, Leandro Calderón, Antonio Villó, José Calatayud, José Antonio Hidalgo, Javier Ballabriga, Miguel Mata, Salvador Chordá, José María Acosta, Guillermo Díaz, Ricardo de la Rocha, Teodoro Ortega, Jordi Fuster i José Romera, últim jugador que restava del primer equip que va existir i que ja veurà, en aquesta, la seva última temporada com a jugador. El José Romera ja ha començat però a col·laborar amb el club com a delegat del primer equip en la temporada 1957-1958 i seguirà amb aquesta tasca fins el 1965-1966.

El president en aquesta primera temporada a Primera Provincial va ser el doctor Josep Casamada, que des des d'ara fins al 1965 es dedicaria plenament a aconseguir el millor pel club i esdevindrà un veritable mecenes. El Josep Casamada proporcionava els uniformes, donava facilitats per a les revisions mèdiques i impulsava aquest esport a Montcada, esport que no acabava de quallar entre la població. Fins i tot van anar a jugar una vegada a la Festa Major de Mas Rampinyo i a la Festa Major de l'any 1959 van jugar contra un equip suec que els va "apallissar". El partit es va celebrar el dilluns 18 de maig de 1959 i l'equip suec era el Statens Järvnågars de Malmö, del qual vam trobar un pin de record. No podem oblidar però que el germà Felip, que era el segon de bord i molt aficionat a l'handbol, "s'arremangava" també a vegades i posava diners. Molts jugadors recorden el germà Felip i la seva passió i "paciència" per la fotografia. Abans de disparar la càmera deia que s'havien de comptar les passes per medir la distància i ho feia amb tanta cura que els jugadors acabaven enriolats o avorrits. Aquesta temporada i les dues següents -1960-1961 i 1961-1962- acompanyen al Josep Casamada en la junta directiva el tresorer, Jaume Casamada, i els vocals Jesús Vilarrasa, Jaume Río, Tomás Benítez, Tomàs Espel i José Romera.

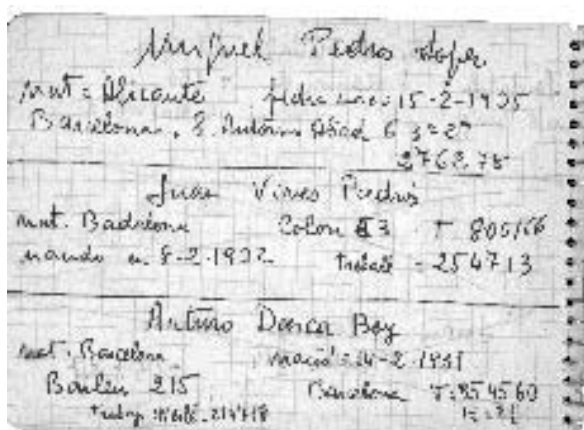

l'equip sènior del C.D. Montcada, a la pista municipal amb el col·legi La Salle al fons

En la categoria juvenil La Salle Montcada es classifica en quart lloc del seu grup. La novetat és que a partir del segon any de l'Àngel Jordà el juvenil juga alguns partits en la nova pista municipal. Els beneficiats per aquest canvi d'ubicació són el Jaume Sagués i el Vicente Amaro (porters), l'Ignasi Casamada, el Bartomeu Salvatella, l'Antonio del Río, el Joan Espona, el Jaume Relat, el Dionisio Peláez, l'Àngel Viñals, el Josep Maria Balcells, el Salvador Coll, el Juan Molina, el Juan Giménez, el Ramon Bellart, l'Àngel Costa i el Josep Maria Suau. El Jaume Río reprèn la seva tasca de preparador físic, el Tomàs Espel fa de delegat

i el Narcís Macià entrena l'equip. Després de tres temporades dirigint el juvenil, el Narcís Macià es treu el títol oficial d'entrenador i es converteix així en la primera persona del club que aconsegueix aquest títol i demostra una vegada més una dedicació al club que ja havia quedat palesa en la seva faceta de jugador -des de 1953-1954 fins a 1956-1957- i d'entrenador juvenil -des de 1955-1956 fins a 1960-1961, així com, més endavant, d'entrenador sènior de 1960-1961 a 1964-1965, de vicepresident a la temporada 1980-1981 i de president des de la temporada 1979-1980 fins a la 1980-1981.

La llibreta de treball que encara es conserva

Després de l'Àngel Jordà, en la temporada 1959-1960, el Leandro Calderón s'encarrega d'exercir les tasques d'entrenador. Era alhora el capità de l'equip, havia jugat l'any anterior amb el Jordà i el varen preseleccionar, juntament amb 31 jugadors més, per a la Selecció Provincial. El sènior, que juga per segon any consecutiu en la Primera Categoria Provincial, està format per: Fernando Albertos i Jorge Saiz, que treballava a la Fecsa, porters, i Miguel Mata, Guillermo Díaz, Antonio Serrano, Esteban Gón-gora, Juan Bernat, Benito Saldaña, Manuel Domènech, Ramon Orti, José Antonio Hidalgo, Miquel Pedrós, Juan Vives, Arturo Dasca, Joaquín Martí i Jordi Fuster de jugadors de camp. El delegat és el José Romera. En la modalitat d'handbol de pista o de set jugadors participen els següents clubs: Artextil, Arrahona, Badalona, G.E.E.G., Gracia, Mataró, La Salle Montcada, Palautordera, Palestra, P. Municipal, San Fernando i San Quirico. És el que hem trobat en un calendari d'aquella època que proporcionava la Ferreteria Drogueria Viuda de J.Capella a aquells seguidors que volguessin fer un seguiment dels partits de la temporada.

L'economia del club, que, recordem, està jugant a Primera Categoria Provincial, es pot mesurar seguint les anotacions sobre material esportiu que es van trobar en

la llibreta de treball que guardava i ens va cedir el Jesús Corral i que diuen el següent:

Material que tinc jo

6 camises
5 pantalons
4 tovalloles
6 bosses
4 pantalons mono blaus
1 pantaló mono marró
1 jersei mono marró
7 jerséis mono blaus
4 parells de botes (45-41-40-42)
2 colzeres i 1 genollera de porter

O informant sobre els preus que es mouen en la temporada 1960-1961:

General: 6 pessetes
Socis CD Moncada: 3 pessetes
Socis CD Moncada i La Salle: 0 pessetes

En el campionat provincial, l'equip juvenil es classifica per a la fase final del Campionat de Catalunya. L'entrena el Narcís Macià, el Jaume Río fa de preparador físic i el Tomàs Espel juntament amb el Josep Lluís Ventura fan de delegats. Els jugadors són: Jaume Segués, Vicente Amaro, Ignasi Casamada, Bartomeu Salvatella, Antonio del Río, Joan Espona, Dionisio Peláez, Àngel Costa, Salvador Coll, Juan Molina, Juan Giménez i Ramon Bellart. Un jugador juvenil, Jaume Relat, és escollit millor esportista montcadenc de l'any 1960. L'any següent el juvenil repeteix l'honor de tenir al millor esportista montcadenc de l'any però en aquest cas la nominació recau en el Joan Espona. Va funcionar perfectament la campanya popular que es va organitzar perquè un any sortís escollit l'un i l'any següent, l'altre. Sembla que el relleu de bon joc està assegurat i la temporada següent, 1960-1961, els juvenils pugen a l'equip sènior en bloc: Jaume Segués, Jaume Relat, Ignasi Casamada, Bartomeu Salvatella, Antonio del Río,

El Jaume Relat i el Joan Espona, guanyadors del premi al millor esportista montcadenc

Joan Espona, Àngel Costa, Dionisio Peláez, etc. És la primera vegada que hi ha un canvi de generació important de jugadors i aquest relleu evidencia la consolidació de la pedrera del club.

Aquest sènior renovat segueix jugant a la Primera Categoria Provincial amb un nou entrenador: el Leandro Calderón deixa l'equip i l'agafa el Narcís Macià, que també puja del juvenil al sènior. Però abans de que això succeeixi entrarà com a entrenador el Federico Ramos Yáñez, que

Un informe sobre la classificació

L'afició

romandrà uns cinc o sis partits, fins Nadal aproximadament. El Federico Ramos Yáñez era guàrdia urbà de Barcelona i se'l podia localitzar de quatre a nou a la Falange i de nou a dues a la Secretaría de la Guardia Urbana. Ell va portar el Dionisio Quílez al club i per aquest fet es va convertir en el precursor de la introducció de la figura del preparador físic professional. El Dionisio Quílez es va quedar al club durant dos anys i es va acabar arrelant a Montcada. El seu fill, el Javier Quílez, serà més endavant jugador dels equips del club. Quan marxa el primer entrenador professional del club, el Federico Ramos, esdevé entrenador de l'equip sènior el Narcís Macià. Va començar cobrant els tres o quatre primers mesos perquè el van informar que l'anterior entrenador havia cobrat però després no va voler seguir cobrant. El primer equip sènior que va entrenar el Narcís Macià va ser el format per: Jorge Saiz i Jaume Segué, porters, José Antonio Hidalgo, Esteban Góngora, Antonio Serrano, Jordi Fuster, Jaume Relat, Ignasi Casamada, Bartomeu Salvatella, Antonio del Río, Joan Espona, Àngel Costa, Miquel Roig i Dionisio Peláez, jugadors de camp. Ja coneixia a molts d'aquests jugadors perquè eren els que havien pujat del juvenil, que es va omplir de cares noves. Vicente Amaro, Juan Molina, Juan Giménez, Ramon Comerma, Josep Maria Bons, Francesc Casajuana, Josep Maria Llobet, Joan Salvatella, Francisco Figueras, Francisco Giralt, Antonio Rota i Antonio Masdeu.

Durant aquesta temporada, el primer equip conserva la categoria però a la temporada següent, 1961-1962, i potser pel fet que la majoria dels jugadors del sènior eren molt joves i s'havien d'adaptar a la nova dinàmica i a una competició superior, es converteix en un període de transició que té com a conseqüència el descens a Segona Provincial, tot i la lluita aferrissada que a vegades converteix aquesta esport en una enfrontament cos a cos. En un dels partits disputats a casa contra el Juventudes Badalona, un dels seguidors duia una pancarta amb l'eslogan: "Así volvieron de Badalona nuestros jugadores. ¿Cómo saldrán de aquí los del Badalona?". Il·lustrava aquesta frase amb el dibuix d'una ambulància.

Alguns dels equips del campionat provincial eren: At. B. Granollers, B.M. Granollers, B. Palautordera, C.F. Barcelona, Juventudes Badalona, Moncada La Salle, O.A.R. Gracia o SEAT. I els jugadors que entrenava el Narcís Macià eren el Jaume Segué i el Jorge Saiz (porters), el José Antonio Hidalgo, l'Antonio del Río, l'Antonio Serrano, l'Esteban Góngora, l'Ignasi Casamada, el Joan Espona, el Dionisio Peláez, l'Àngel Costa, el Bartomeu Salvatella, el Joan Relat i el Josep Maria Suau. De delegat, el José Romera.

El juvenil, que entrena el Joan Espona i amb el Tomàs Espel de delegat -Juan Molina, Juan Giménez, Ramon Comerma, Josep Maria Bons, Francisco Casajuana, Josep Maria Llobet, Joan Salvatella, Francisco Figueras, Francisco Giralt- juga a Segona Categoria Provincial. La junta directiva, que serà la mateixa en la temporada següent, 1962-1963, estarà presidida per Miquel Capella i comptarà amb Josep Casamada de vicepresident, Jaume Casamada de tresorer i Jaume Río, Tomàs Espel, José Romera, Josep Batlle, Miquel Sellés, José Doganoc, Joan Barcons, Tomás Benítez, Josep Luis Ventura, i Josep Camps, de vocals. El 23 de setembre de 1962 s'inicia el campionat provincial de segona i finalitzarà el 10 de març del 1963. El primer equip de La Salle Montcada juga a Segona Categoria Provincial amb els primers equips dels següents clubs: Picadero J.C., Atlético Granollers, B.M. San Esteban, B.M. Sanfeliuense, Cornellà Deportivo, B.M. Parets, H.H. Maristas, J. Mataró, O.J.E. Martorell, San Fernando i C.F. Arrahona. El sistema utilitzat és el de lliga a doble volta jugada en 22 jornades i 132 partits. D'aquests La Salle Montcada en guanya 19, n'empata 2 i en perd tan sols 1. Els números són clars i el sènior es proclama campió de lliga. L'ascens a Primera Categoria Provincial es fa una altra vegada realitat. A les tres temporades següents -1963-1964, 1964-1965 i 1965-1966- el club conservarà la Primera Categoria.

El Joan Espona marca un esplèndid gol

Primers èxits de la pedrera. Campionat d'Espanya de Segona Nacional

Però retrocedim per un moment al principi de la competició. El 25 de setembre del 1962, dos dies després de l'inici d'aquesta, la intensa pluja provoca una riuada, inundacions al Vallès i la mort d'un jugador del juvenil a la pista, un noi que vivia on hi ha ara l'institut -tot apunta a què va ser el Josep Maria Llobet- que anava sempre amb el Ramon Comerma. A més d'aquest esdeveniment tan trist la pista municipal queda completament impracticable, amb la qual cosa s'ha de jugar tota la primera volta de la temporada, excepte el primer partit, en camp contrari i no es pot realitzar els entrenaments amb les degudes condicions. Però els jugadors, sobreposant-se a l'adversitat, inicien el campionat amb una preparació física envejable i una alta moral. Tant és així que, en tota la primera volta, jugada en camp contrari, només s'empata un partit i se'n perd un altre al camp del Sant Feliuenc. Sembla que els fenòmens meteorològics volen ser els protagonistes de la temporada esportiva i pel Nadal d'aquest mateix any una forta nevada deixa mig metre de neu a la pista. Però aquesta vegada no és de bon troç tan greu i unes quantes pales i dues ampolles de conyac faran el treball de treure la neu del camp de joc.

El 19 de novembre de 1962 el Narcís Macià ha de marxar a França a treballar i no tornarà fins l'1 de maig de 1963 i aleshores reprendrà la seva activitat a La Salle Montcada fins a meitat de la temporada 1964-1965. Mentrestant, l'Antonio del Río es farà càrrec dels entrenaments i de l'equip. L'Antonio del Río ha estat jugador i entrenador del club en diverses etapes i ho serà quan es proclamï campió d'Espanya de Segona Categoria Nacional. El dia que l'Antonio del Río va debutar com a entrenador va fer un canvi "històric". Jugaven contra el Granollers a casa i va sortir al camp el Dionisio Peláez. El Dionisio Peláez era un noi prim -"sempre feia una finta de més"- que arribava sempre tard als partits tot i viure al costat del camp. Com que només es podien entregar onze fitxes i eren dotze jugadors i tots amics, sempre els acabava fent un favor perquè ell mateix es descartava de l'equip pel fet d'arribar tard i així l'Antonio no havia de passar el tràngol d'escollir a qui deixava fora. En la primera jugada favorable a La Salle Montcada, el Dionisio Peláez demana al company en possessió de la pilota que la hi passi. "¡Pásamela que la meto!". El company li passa la pilota i el Dionisio la llança i fa un gol. I així fins a cinc "Pásamela que la meto" i, cinc

Aquest equip va aconseguir fites molt importants

gols. El següent partit el van jugar al camp dels Maristes i l'Antonio va fer sortir a jugar al Dionisio. Es torna a repetir el mateix: “¡Pásamela que la meto!” dues vegades i, per tant, dos gols més. I aquí es va acabar aquesta ratxa de joc del Dionisio Peláez.

A la segona volta, el fet de jugar a casa tots els partits va motivar que l'afició s'aboqués amb l'equip i es van guanyar tots els partits, excepte l'últim, contra l'Arrahona, que era el cuer, amb el qual es va empatar a causa probablement del “cansament” provocat per les festes de celebració del Campionat Provincial assolit abans d'acabar la temporada. Aquesta classificació va permetre l'accés al Campionat d'Espanya de Segona Categoria, que se celebrà a Madrid durant la segona setmana del mes d'abril. Gràcies a l'esforç de la junta directiva i a l'ajut econòmic aportat per l'Ajuntament, es va poder realitzar el viatge al campionat. Van anar a Madrid “en un tren borreguer!”, exclamen alhora. El José Romera, que aleshores era delegat -i també

potser perquè treballava a la Renfe- s'enfada: “No diguin borreguer. Era l'únic tren que anava a Madrid!” Es van allotjar “en un tuguri!”. Tots alhora altra vegada i el Romera que torna a saltar: “No ho diguin això. Pensión Marisol, en la Puerta del Sol”. S'hi van estar una setmana i a les nits s'escapaven de la pensió i l'amo pujava a l'habitació del delegat per posar-lo al corrent de la incidència. El José Romera simulava estar preocupat i després corria a ajuntar-se amb els jugadors. Vam demanar més anècdotes. -“Anècdotes de quin tipus?” -“Que es puguin publicar” -“No n'hi ha més”. Més tard mentre algú explica una anècdota no publicable, un altre li para els peus. “No expliquis més tu que si començo a explicar sortirà tot el que va passar a Madrid!”. Sembla que ens hem perdut alguna cosa però no serà l'última vegada que això passi.

A falta d'anècdotes recollirem, extreta gairebé literalment del llibre que es va fer per celebrar el 25è aniversari de

La junta directiva, jugadors i seguidors a Madrid

Campions d'Espanya, una publicació molt maca, amb una portada platejada i un número vint-i-cinc molt gran, la crònica del que va passar:

A la primera fase els va tocar el grup format per l'Ademar de León, l'INEF de Tarragona i el C.B. Màlaga però l'equip de Màlaga va renunciar a la participació en el campionat, amb la qual cosa es va gaudir d'un dia lliure per a fer turisme per Madrid, al Valle de los Caídos i l'Escorial. El primer partit es va jugar amb l'Ademar de León i des del primer moment es va veure que La Salle era superior de bon tros i el resultat final va ser de 30 a 18. El partit contra l'INEF de Tarragona va ser més igualat, però al final la superioritat del Montcada va aconseguir decantar el marcador al seu favor. El resultat va ser de 25 a 19. Aquests resultats el van classificar per a la semifinal, juntament amb el Magefesa de San Sebastià, l'Automovilismo de Madrid i el Nuestra Señora del Pilar de València. El sorteig els va aparellar amb el Magefesa. Inicialment, aquest partit es

presentava molt difícil, ja que els jugadors del Magefesa gaudien d'una planta impressionant i els resultats de la primera fase havien estat bastant amplis. La primera part es va acabar amb empat a 12; però a la segona part, i un altre cop gràcies a la immillorable condició física dels jugadors de La Salle Montcada que durant una setmana abans del campionat es van entrenar corrent vint-i-dues voltes al camp de futbol, es va derrotar al Magefesa amb el resultat aclaparador de 30 a 20.

Ja eren a la final, i per sort, i contra pronòstic, el Nuestra Señora del Pilar havia eliminat, no sense problemes arbitral i federatius, l'Automovilismo de Madrid. La final va ser com qualsevol final, amb nervis als dos equips i errades absurdes juntament amb magnífiques jugades. A la primera part l'equip valencià va acabar guanyant d'un gol però a la segona part La Salle va imposar un ritme trepidant al partit i el marcador va fer un tomb. El partit va acabar amb el resultat de 25 a 21.

Campions d'Espanya de Segona Nacional! El somni s'havia aconseguit. L'equip que va fer-se amb aquesta fita estava format en la seva totalitat per jugadors sortits de la pedrera del club i vestits amb els xandalls que els havia deixat l'equip de bàsquet de l'empresa Aismalibar: Vicente Amaro i Jaume Segué (porters), Jaume Relat, Joan Espona, Ignasi Casamada, Juan Giménez, Bartomeu Salvatella, Emilio León, Francisco Figueras, Dionisio Peláez i Juan Molina. Tant el Narcís Macià com l'Antonio del Río l'havien entrenat i el José Romera era el delegat. En la reunió, el José Romera comenta que van tenir molta sort perquè de jutge de gol hi havia l'Alcaine, un català. Els altres es piquen. El Romera diu també que es va haver de barallar amb els àrbitres perquè volien sancionar a algun d'ells. El Joan Espona salta de seguida: "A mi no em miri!. Devia ser el León, que era de per allà". En aquesta temporada havia entrat a l'equip l'Emilio León, que era maquinista de la Renfe i havia arribat a Montcada de Madrid i va començar a festejar amb una noia que jugava a bàsquet. "A mi me trajo Tomàs Benítez -col·laborador molt actiu durant tots aquests anys- y también me casé

La Salle Montcada campió d'Espanya de segona Categoria amb el president Josep Casamada al capdavant.

Els jugadors recullen el trofeu

L'homenatge del poble als campions

con una chica de Montcada". Deia que havia jugat a l'Atletic de Madrid, va jugar a La Salle Montcada fins a la temporada 1965-1966, última temporada abans de desaparèixer l'equip, i després va jugar a Divisió d'Honor amb l'Artilene de Sabadell i va ser Àrbitre Internacional. Per això potser el Joan Espona es fica amb ell. L'Emilio León col·laborarà amb el club com a entrenador d'equips de la base -el cadet de 1977-1978, l'infantil de 1978 i 1979-, serà el creador del cadet femení de La Salle Montcada a la temporada 1978-1979 i l'entrenarà en la primera i segona temporades de funcionament. El cadet femení, posterior-

ment, després de la temporada 1981-1982, es fusionarà amb el Mitja Costa creant el B.M. Montcada.

Haviem deixat els jugadors amb la copa a les mans... esperant el viatge de tornada en tren, no sabem si en un tren borreguer o no perquè ja és igual, compartint vagó amb els "Hermanos Calatrava" i patint amb un petit incident a Saragossa pel fet de parlar català. Les autoritats de Montcada els havien promès abans d'anar a Madrid que si quedaven campions cobririen la pista. Van esperar-los amb un autocar preparat i van passejar-los pel carrer Ma-

Les forces vives

jor, on aleshores podia entrar algun cotxe. Després de la volta amb autocar els van fer una recepció a l'Ajuntament i l'equip va oferir la Copa al poble de Montcada. Al discurs, l'alcalde va tornar a prometre que cobririen la pista. I ho van fer deu anys més tard.

Malgrat que no hi ha cap equip federat durant aquesta temporada, al col·legi se segueixen confeccionant equips d'infantil i alevins que participen en diferents competicions escolars. Pel que fa als juvenils, sortien, uns de La Salle i els altres, com el Rafael Palomino i el Francisco

Márquez, els va portar el José Romera i l'Antonio Ridao, que treballaven a la mateixa empresa. Eren els següents: Antonio Ridao i Lluís Casajuana (porters), José María Amaro, Salvador Azorín, Jordi Barcons, Juan Currius, Pedro del Río, Luis Carlos González, Francisco Márquez, Rafael Palomino, Joan Ragull, Eugenio Lledó i Julián Pérez. Els entrena el Joan Espona i el Jaume Río fa les tasques d'entrenador físic.

Per celebrar el campionat, l'1 de juny s'organitza un partit amistós contra un equip alemany, el T. Mellinghofen, que va guanyar tots els partits de la gira que va fer per Espanya amb l'excepció d'aquest partit, que es va acabar amb un empat a 15 gols. Els alemanys "eren enormes".

A la temporada 1963-1964 el campionat de Primera Categoria compleix 12 anys de la seva existència en la modalitat de set. I La Salle Montcada té l'honor de poder celebrar aquest aniversari jugant contra els equips SEAT, O.A.R. Gracia, Palautordera, Granollers, Universitario, Juventudes Badalona, Picadero, San Miguel, C.F. Arrahona, San Quirico i Club Deportivo Sabadell i amb la plantilla que llavors comptava amb: Narcís Macià (entrenador), José Romera (delegat), Vicente Amaro i Jaume Segués (porters), Ignasi Casamada, Joan Espona, Francisco Figueras, Juan Giménez, Emilio León, Juan Molina, Dionisio Peláez, Jaume Relat, Bartomeu Salvatella, Ricardo Serras i Modesto Molina. El Josep Casamada reprèn la presidència del club. El Mariano Buxó és el vicepresident i el tresorer és el Jaume Casamada, que va col·laborar durant tots aquest anys a la Junta que presidia el seu germà com a tresorer de la temporada 1958-1959 a la 1960-1961 i de la 1963-1964 a la 1965-1966 i dues temporades 1961-1962 i 1962-1963 de vicepresident. Els vocals de la junta del 1963-1964 són Jaime Río, José Luis Ventura, Josep Camps, Ignasi Vilà, José Romera, Miquel Capella, Tomàs Espel, José Doganoc, Tomás Benítez, Jose Batlle i Miquel Sellés. En el juvenil hi juguen pràcticament els mateixos jugadors de la temporada anterior, que van jugar un partit contra el Sant Miquel de Barcelona recent proclamat campió d'Espanya. Ens ha estat impossible trobar més dades

El Jaume Casamada, acondiciona la pista municipal

d'aquest partit; l'únic que sabem és que va ser un "partidàs". De La Salle Montcada. Segur.

En aquella època, aproximadament entre 1963 i 1966, s'entrenava dos cops a la setmana, dimecres i divendres, a la pista descoberta. Un dels problemes que tenien era que havien construït un bloc de pisos que feien una ombra a la pista i a l'hivern s'havia de treure el gel. El sistema

per treure el gel i assecar la pista que es van ingeniar en aquesta època i que s'anirà transmetent any rere any, consistia en, en primer lloc, treure l'aigua i deixar el terreny de joc sense bassals per, a continuació, posar-hi serradures amb benzina i calar-hi foc. Els diumenges a la tarda quedaven al Cactus, un bar-café de Montcada que es convertirà en discoteca i canviarà el nom per K-ctus, i anaven a ballar. Alguns van conèixer a la seva dona allà i

[illegible]

El bitllet a Madrid

es van quedar a Montcada. Ara, ja casats, recorden com es jugava abans: “Era d’una altra manera: tres passes, un bot; tres passes, un bot... I ara, què? Abans hi havia els mateixos jugadors a davant i a darrere i ara ho canvien a la meitat. Abans: “¡arriba!” i tots cap amunt; “¡abajo!” i tots cap avall. Tampoc es feien els gols que es fan ara. Els jugadors, en aquella època es dividien en dos tipus: els especialistes en defensa o resistents, com el Joan Espona, el Jaume Relat i l’Antonio del Río, i els especialistes en atac, jugadors tècnics com el Bartomeu Salvatella, l’Ignasi Casamada o el Juan Giménez que guanyaven i marcaven diferència però “eren més joves i si els donaves un cop es queixaven de seguida”. L’handbol sempre ha estat un esport dur; ara, des del punt de vista físic i aleshores des del punt de vista de lluita. En un partit contra el Palautordera la gent del camp amenaçaren a l’àrbitre dient que, si no guanyava el seu equip, no sortiria viu del camp. L’àrbitre es va acostar als de La Salle Montcada i els va advertir: “Ja sabeu el que heu de fer”.

El Joan Espونا afirma que ells van ser els creadors del contraatac, els “célebres contraataques” que diu el Manuel Muñoz. La Salle Montcada jugava 4 a 2 i tothom jugava a darrere, amb els sis jugadors de camp tocant la ratlla de 6 metres. Els alemanys del T. Mellinghofen al·lucinaven en veure els de La Salle, “estan bojós, es fan un tip de córrer”. I és que com al principi no sabien jugar només corrien i s’estaven acostumant a entrenaments bastant durs. Sort que alguns exercicis i idees brillants eren descartades només provar-les, com una vegada que al Narcís Macià se li va ocórrer que podien donar una volta al camp per cada gol que els marquessin. El següent partit el van perdre per 26 gols. Aquesta idea va desaparèixer ràpidament.

La següent temporada, la 1964-1965 és l'última de les temporades d'aquest primer període exitós del club així com l'últim any de la presidència del Josep Casamada. El vicepresident és el Mariano Buxó, el tresorer, el Jaume Casamada i els vocals són Jaume Río, Josep Luis Ventura, Josep Camps, Ignasi Vilà, José Romera, Tomàs Espel, José Doganoc, Tomás Benítez, Josep Batlle i Miquel Sellés.

El sènior juga a Primera Categoria i acaba en darrer lloc a la classificació: B.M. Granollers, C.D. Sabadell, OAR Gracia, B.M. Palautordera, D. Universitario, Picadero-Damm, Tarrasa S.J.F., Juventudes Badalona, San Miguel, San Quirico, C.R.R. Gavà i La Salle Montcada. A part de no haver obtingut resultats favorables en el campionat, tot l'equip serà sancionat, amb un any els jugadors i l'entrenador, el Narcís Macià, amb dos anys, en l'eliminatòria de la Copa Su Excelencia El Generalísimo amb el Palautordera. A l'anada el Palautordera va fer sortir a un tio molt brut, un tal Adam, que no parava de repartir llenya i La Salle Montcada va perdre de quatre gols. A la tornada es va crear molta expectació i caliu a la pista, que es va omplir de pancartes recolzant a l'equip local. La Salle Montcada va començar guanyant de 4 gols però, a l'estona, ja estaven 4 a 3. I aleshores tota la ràbia continguda es va deixar anar i la brega va ser tan impressionant que l'àrbitre del partit, el Fornells, que treballava a Aigües de Barcelona, no va poder aturar-la. El resultat de tot això va ser la sanció tan dura que els van aplicar encara que per sort van ser amnistiats arran de la celebració dels "veinticinco años de paz", vint-i-cinc anys del final de la Guerra Civil espanyola, i només els hi van treure dos punts que van ensorrar l'equip encara més avall en la taula classificatòria. La sort és que a causa d'una reestructuració del campionat es van poder mantenir a Primera Categoria Provincial. No serà per mèrits propis però la permanència és ben rebuda. Deixen el primer equip Joan Espona, Francisco Figueras, Dionisio Peláez, Ricardo Serras, Modesto Molina i entren jugadors nous; des del juvenil l'Antonio Ridao (porter), que va estar mitja temporada de juvenil i l'altra mitja de sènior i el Juan Currius, i sense passar per aquest, Antonio Carbonell, Jaime Illa i Domingo Fonts i Jaime Fonts, que van néixer el 21 de gener de 1945 i per tant eren bessons. Els jugadors que ja formaven part del primer equip la temporada anterior són Vicente Amaro, Jaume Segués (porters), Ignasi Casamada, Juan Giménez, Emilio León, Juan Molina, Jaume Relat i Bartomeu Salvatella, aquest últim seleccionat per a la Selecció Provincial de Barcelona, que posteriorment quedaria campiona d'Espanya. El José Romera fa de delegat i els entrena el Narcís Macià que marxarà gairebé a final de temporada i tancarà així la seva

La defensa 4 : 2

trajectòria d'entrenador. En els últims partits el Miquel Capella farà els canvis. Aquest, president del Club quan es proclamà campió d'Espanya de Segona Categoria Nacional, va estar dues temporades 1961-1962 i 1962-1963 com a president i va continuar col·laborant amb la directiva durant tres anys més. Es el soci número 2 del club.

El juvenil juga a Segona Categoria Provincial i queda novè en la classificació del seu grup. Els canvis són mínims respecte la temporada anterior: dos jugadors ascendits al primer equip i la figura del Manuel Tudela que per aquella època aproximadament i durant dos anys consecutius els acompanya en les funcions de delegat. L'entrenador segueix sent el Joan Espona i l'entrenador físic, el Jaume Río. Els jugadors, com segueixen: Lluís Casajuana i Antonio Ridao (porters), José María Amaro, Salvador Azorín, Jordi Barcons, Pedro del Río, Luis Carlos González, Francisco Márquez, Rafael Palomino, Joan Ragull i Eugenio Lledó. Ja exjugadors, recorden que hi havia preferència pel futbol i els "futboleros" els miraven malament. A la pista, el tracte no era gaire agradable i només els deixaven entrenar una hora i mitja, sense llum i de vegades havien deixat la roba bruta apilada per molestar-los.

L'església vista des de la pista municipal

L'infantil l'entrenava el Jaume Segués i sembla ser que el germà Mariano ajudava bastant. Algú recordà que en el primer partit que va jugar l'infantil el resultat final va ser 30 a 0. No van fer ni un gol. "Por eso no hay registros. No hay ni fotos". "Pues entonces, te podrías haber callado". Massa tard perquè ara ja surt en aquest llibre. El que ens sorprèn és que alguns dels jugadors d'aquest infantil tan poc encertat en el primer partit arribaran amb els anys a formar part d'un dels equips més exitosos de La Salle Montcada. Però ja veurem més endavant quins són i quines fites assoliran. Ara són petits: Alejandro Gracia (porter), Ignacio Riera, Josep Asbert, Joan Mollet, Joan Maresma, Jordi Abadal, Xavier Maresma, Jaime Hernández, Adrià Clapés, Antoni Roca, Rafael Expósito, Joan Mollet, Joan Pi i un Miquel Renom que tirava molt fort.

A meitat de la temporada 1965-1966 dimiteix una part de la junta per desavinences i a final de temporada i, per dificultats econòmiques, desapareixen els equips federats, cosa que no tornarà a succeir mai més en aquests cinquanta anys d'història. La junta està presidida per l'Alberto Riera, el vicepresident és el José Doganoc; el tresorer, el Jaume Casamada; el secretari, el Josep Casamada

El Miquel Capella rep felicitacions

i els vocals són Miquel Capella, Josep Batlle, Miquel Sellés, Joan Barcons, Jaume Río, José Romera i Tomàs Espel.

El que sembla clar és que no es tracta d'un assumpte esportiu. La temporada anterior l'equip es va salvar pels pèls del descens a Segona Categoria. Però en aquesta temporada sembla que l'equip ha recuperat el bon nivell de joc i queda classificat en tercer lloc a la lliga. La classificació final la tenim: O.A.R. Gracia, C.D. Sabadell, Moncada La Salle, C. D. Universitario, San Quirico Coloval, Picadero-

Damm, Palautordera, Juventud Kalso, San Miguel, San Celoni O.J.E., C.R.R. Gavà, Tarrasa J.S.F. A la Copa de S. E. El Generalísimo els elimina a la tercera eliminatòria Les Franqueses. Per 19-14 a l'anada i 14-10 a la tornada.

Respecte la temporada anterior, han marxat un Antonio, el Carbonell, i tres Jaumes: Jaume Illa, Jaume Relat i Jaume Segué i pugen del juvenil el Lluís Casajuana (porter), el Pedro del Río, germà de l'Antonio del Río, el Luis Carlos González i el Francisco Márquez. A parts d'aquests juga-

dors del planter arriben el Juan Oller i l'Antonio Argemí. Dirigeix l'equip l'Antonio del Río i l'equip es completa amb els jugadors de la temporada: Vicente Amaro i Antonio Ridao (porters), Ignasi Casamada, Juan Giménez, Emilio León, Juan Molina, Bartomeu Salvatella, Juan Currius, Domingo Fonts i Jaime Fonts. De delegat, el José Romera, en el seu últim any exercint aquesta funció. El juvenil juga a la Segona Categoria Provincial i queda setè classificat del seu grup. L'integren el Joan Espona (entrenador), el Jaume Río (entrenador físic), el Joan Barcons (delegat), el Lluís Casajuana (porter), el José María Amaro, el Salvador Azorín, el Pedro del Río, el Luis Carlos González, el Rafael Palomino, el Joan Ragull, l'Eugenio Lledó, el Ramón Angulo, el Joan Massagué, el Jorge Carrás i el Rafael Rueda. L'infantil segueix la seva trajectòria i aprenentatge. Al 1965 s'organitzen un joc escolars entre l'A i el B de la Salle i l'envalat. L'envalat és com li diuen a les Escoles José Antonio que estaven situades on ara hi ha l'ambulatori i on per Festa Major munten l'envalat pel ball.

No tots els jugadors venien de La Salle, alguns venien de l'envalat. L'Ajuntament organitza uns campionats escolars de diversos esports els dissabtes a la tarda. D'handbol van sortir diversos jugadors com per exemple el Salvador Benítez, l'Antonio Muñoz, el Joan Massagué, l'Eugenio Díaz Soria o el Santiago García Cano. Els que volen seguir amb l'handbol fitxaran per La Salle. Però esperem que, abans, es recuperi d'aquesta davallada tan forta... Problemes econòmics? El final d'una etapa? Un canvi de generació? El que sí és cert és que els jugadors començaren a casar-se l'un darrere l'altre i el Josep Casamada portava molts anys i va decidir deixar-ho pel desgast que suposava ser el suport de l'economia del club. Un periodista de l'època, el Subatella, escriurà en la temporada 1968-1969 un article sobre el ressorgiment del club i afirmarà que no se sap quines van ser les causes determinants de la crisi. Quan es desfà el primer equip, del 1965 al 1967, el Pedro del Río se n'anirà a l'Arrahona i el 1968 tornarà a La Salle Montcada. El Bartomeu Salvatella també se n'anirà, però ell al Sabadell del 1965 al 1973. Diversos jugadors van marxar a jugar a altres clubs i posteriorment van acabar tornant a

casa. En una de les reunions que es van celebrar per tal de recollir informació, que es van convertir moltes vegades en emotives retrobades de jugadors, el Xivi Maresma proposa fer un partit de veterans contra el Sant Fost per celebrar els cinquanta anys del club. L'Antonio Ridao diu

que no sabia què fer ja que ell va estar jugant tres anys amb el Sant Fost ja que va marxar de La Salle Montcada arran de la crisi i no va tornar fins a la temporada 1970-1971. Bromeja, però, perquè després reconeix que ell sempre serà de La Salle Montcada.

L'equip juvenil de la temporada 1962-1963

Primer daltabaix i posterior ressorgiment del club

En la primera temporada de crisi, la 1966-1967, quan es van desfer l'equip sènior i juvenil, el president va ser Joan Pi, que treballava al Banc de Sabadell. Ell formava part de la junta de pares i li agradava molt l'esport i per això va decidir mantenir i potenciar la base conservant els equips escolars sense federar a fi de poder tornar a competir en un futur. No hi ha junta directiva ni cap equip federat, només escolars en categories infantils i juvenils de la mà del germà Lluís Oliver, qui va encoratjar amb molta força i convicció la generació de nous equips a la base, equips que van permetre que durant molts anys sortissin jugadors del col·legi amb força qualitat. En tornar a començar altre vegada, el germà Lluís es convertirà en un personatge rellevant sobretot en el tema econòmic i perquè animava molt als nois a jugar a handbol. Ell crida al Jaume Segué per a què sigui un dels entrenadors d'aquests equips escolars que seran imprescindibles per a què l'handbol segueixi viu. A part de ser jugador del primer equip, després de quatre temporades de juvenil, de la temporada 1960-1961 a la 1964-1965 també va ser, durant diversos anys, entrenador de la base, concretament de l'equip infantil des del 1964 al 1967, i membre de la junta directiva. A l'infantil que entrena el Jaume Segué hi

juguen l'Alejandro Gracia, de porter, el Salvador Benítez, l'Ignacio Riera, el Josep Asbert, el Joan Mollet, el Joan Maresma, el Jordi Abadal, el Xavier Maresma, el Jaime Hernández, l'Adrià Clapés, l'Antoni Roca, el Rafael Expósito i el Joan Mollet.

A la següent temporada sembla que el club comença la seva lenta recuperació. Segueix sense haver-hi junta directiva, el president és el Joan Pi i la part escolar la condueix el director del col·legi germà Lluís Oliver juntament amb Josep Seña, vocal d'esports de la Associació d'antics alumnes, i els senyors Modest Artés, Ramon Anell, Josep Maria Soriano, R. Vila i Juan Maresma integren la comissió supervisora. No hi ha sènior federat però es federa l'equip juvenil, que està format pels jugadors de l'infantil de la temporada anterior, excepte el Joan Mollet, als quals s'incorpora el Miquel Renom. El germà Lluís demana al Jaume Sagués i al Joan Espona que s'encarreguin de dirigir els entrenaments. El juvenil, dirigit pel Joan Espona, es classifica en tercer lloc en el torneig d'hivern i en el torneig de primavera es classifica en segon lloc a la lliga del seu grup. Aquesta queda en l'ordre següent: Artilene, La Salle Montcada, O.R.S.A. i Vilamajor. La competició

Un partit jugat al camp del Col·legi La Salle

s'inicia el 25 de maig de 1968 i finalitza el 2 de juny, es juga pel sistema de lliga a doble volta i se celebren 12 partits. En l'últim partit, contra l'Artile, ja s'entreveu la potencialitat dels juvenils: Alejandro Gracia (porter), Salvador Benítez, Ignacio Riera, Josep Asbert, Joan Mollé, Joan Maresma, Jordi Abadal, Xavier Maresma, Jaime Hernández, Adrià Clapés, Antoni Roca, Rafael Expósito, Juan Pi i Miquel Renom. El Jesús González és el delegat. Del *Portavoz* -publicació mensual, butlletí d'activitats que editava la "Asociación La Salle" i que tractava aspectes

diversos de l'escola- de desembre del 1967 recollim la crònica d'un partit que es va jugar a casa contra el Sant Celoni. Els de La Salle Montcada portaven una bona estona esperant els jugadors de l'equip contrari i a l'àrbitre i van decidir fer un partidet d'escalfament. Quan ja portaven vint minuts van arribar els del Sant Celoni disculpant-se pel retard i explicant que havien baixat a Barcelona en comptes de Montcada. Acceptades les disculpes i davant l'absència de l'àrbitre decideixen que el delegat de cadascun dels equips arbitri una de les parts. Als vint minuts de

partit arriba l'àrbitre, que no sabem què li havia passat, i han de reprendre el partit tres vegades començant. S'estrena i es federa un equip infantil completament nou: José Casajuana, Juan Antonio Parra, Enrique Cheira, Antonio Sánchez, Juan Antonio Sánchez, José García, José Muñoz, Pedro López, Francisco Rodríguez, José Antonio Viñals, Juan Roda, Antonio García, Javier Pérez i Alfonso Batlle. El campionat que disputa s'iniciarà el 11 de novembre del 1967 i finalitzarà el 4 de maig de 1968. Participen 69 equips dividits en 5 grups i el sistema és, en la primera fase, de lliga a doble volta i, en la segona fase, per eliminatòria. Se celebren 389 partits i es proclama campió el Colegio San Miguel. L'infantil de La Salle Montcada queda quart classificat a la lliga del seu grup, format per vuit equips exposats, a continuació, segons l'ordre en la classificació final: Agrupación Escolar, IEM. Hospitalet, José Antonio Girón, Salle Montcada, Salle Bonanova, Nuestra Señora del Pilar, Escuelas Públicas Diputación, Seleg. Patmos. En el torneig San Fernando només s'apunten els equips més bons i a l'equip infantil de La Salle Montcada se'ls veié enfrontant-se amb equips més veterans. La classificació no fou tan bona. Participaren 21 equips distribuïts en quatre grups i quedaren últims del seu grup, l'A, format per: Sa-Fa, San Fernando, José Antonio Girón i Instituto Balmes. El torneig s'inicià el 11 de maig de 1968 i finalitzà el 12 de juny del 69. Se celebraren 54 partits i guanyà l'Institut Xaloc.

El tercer equip que es federa, a més del juvenil i l'infantil, és l'aleví. El gener de 1968, el número 21 del *Portavoz* dona una notícia: "Para fomentar la afición al balonmano ya en la infancia, la Federación Catalana ha convocado un Torneo entre muchachos de 10 a 13 años, a quienes llama alevines". El col·legi decideix crear un equip que participà en el campionat que s'iniciarà el 16 d'abril del 1968 i finalitzarà el 15 de juny del 1968. Hi participen 68 equips en el sistema de lliga a doble volta en la primera fase i per eliminatòria en la segona i se celebren 291 partits. L'equip aleví de La Salle Montcada queda quart de la lliga del seu grup, darrere de Liceo Francés, Esc. P. Diputación i Emperador Carlos. El campió de la competició és el

Colegio Don Bosco Meridiana. El campionat va començar força tard i cada equip només va disputar sis partits en tota la competició. En el *Portavoz* nº 25 de juny de 1968 es recull un balanç de la temporada realitzada pels equips d'handbol de La Salle Montcada i respecte a la competició aleví hi ha una queixa per l'errada de la federació ja que el redactor de la crònica considera que sis partits eren molt pocs si es tenia en consideració tot el que havien treballat i la il·lusió que tenien els jugadors.

Fins aquest moment tots els equips d'handbol de La Salle Montcada vestien samarretes de color verd, el color dels equips oficials de Montcada, però com que l'Ajuntament no els recolzava gens van decidir que no volien continuar jugant de color verd. "Per què hem de jugar de verd si no ens volen?". Van discutir amb el germà Joan sobre quin color triar, van veure que tots els equips de La Salle duïen el vermell i van decidir canviar les samarretes de color verd per unes altres de color vermell. A més, van adonar-se que el vermell representava millor el poble de Montcada ja que els vuit pans del seu escut estan sobre un fons d'aquest color. El canvi es va produir a meitat de temporada. En aquella temporada la pluja, per dues vegades consecutives, va impedir presenciar la jornada d'handbol organitzada per a la Festa Major i lluir el més abans millor les samarretes noves davant la gent de la població. Es va acabar una etapa jugant de verd i es va començar una nova de vermell i les samarretes verdes, que les havien comprat a El Corte Inglés i eren brillants i de botons, les feien servir per entrenar.

El Jaume Relat ens va explicar que en la celebració del casament del Dionisio Peláez a Can Devesa els jugadors de l'últim equip sènior que havia existit van decidir tornar a engegar l'equip sènior i demanar al primer president que havia tingut el club, el Jesús Corral, que encapçalés de nou la junta directiva. El Jaume Relat i els de la seva quinta impulsaran la tornada a la competició dels equips del club i la generació d'una nova junta directiva l'any 1968 on el Jaume Relat farà les funcions de tresorer. Jugador del primer equip juvenil del club, a la temporada 1954-1955,

A la caseta del fons es vestien els equips

El camp estava en unes condicions inmillarables

va pujar al primer equip la temporada 1960-1961 i va jugar-hi fins a la 1964-1965. Poc temps després presidirà la junta directiva durant dues temporades -1969-1970 i 1970-1971- i col·laborarà en les que hi haurà a continuació, ja que des de la temporada 1971-1972 a la 1978-1979 en serà el tresorer. En la junta directiva de la temporada que ens ocupa reapareixen també els noms d'aquells que havien participat activament en el club abans de la crisi: el Joan Espona, de secretari; el José Corral, de tresorer; el Dionisio Peláez, de comptador; el Juan Molina, Tomàs Espel, Pedro López, Antonio Serrano, Manuel Muñoz, Antonio del Río i Jaume Segué, de vocals i el Francisco Pena, d'assessor tècnic. El Juan Maresma és el vocal de la junta de la "Asociación La Salle" i delegat d'esports. Es conserva una carta d'aquesta junta directiva en la qual es comprometen a crear quatre equips i confirmen que finalment l'equip titular haurà de militar a Tercera Categoria ja que han resultat infructuoses les gestions realitzades en la Federació d'Handbol per tal de poder reprendre l'activitat en una categoria superior a aquesta donat l'història que en el moment van tenir el club. També informen als socis, aficionats i seguidors que a l'estiu que ara arriba faran partits de preparació per posar a punt el primer equip.

Aquest nou equip sènior inscrit a la categoria federada de Tercera Provincial debuta el 3 de juny amb motiu de la Festa Major i en pocs anys aconseguirà ascendir de tercera a primera, tot i que el pas de tercera a segona, que s'aconseguirà aquesta temporada, serà degut a una reestructuració de les competicions per part de la federació, és a dir, un tema de "despatxos". Aquest equip sènior recentment creat adoptarà també la samarreta vermella i els pantalons blancs, que seran els colors del club fins avui. D'ara en endavant el cronista del *Portavoz*, que ja el presentarem més endavant, els anomenarà carinyosament els "rojillos".

L'equip sènior es va classificar vuitè del seu grup, el B, en aquesta temporada. Al seu grup hi havia deu equips i la taula final va ser la següent: San Salvador, O.J.E. Calella,

El Manuel Muñoz

Mataró Piz Buin, F.J. Badalona, B.M. San Quirico, San Fernando de Premià, Vilasar-Agua de Cabrera, La Salle Montcada, O.J.E. Santa Coloma i O.J.E. Mataró. Entrenats per l'Antonio del Río i amb el José Corral i el Manuel Muñoz de delegats, els jugadors, dels quals oferim, a més, la informació dels gols marcats, són: Lluís Casajuana i Ramón Machado (porters), Pérez Valverde (83 gols),

Pedro del Río (71 gols), Jordi Barcons, Josep Maria Bons (15 gols), Jorge Carrás (1 gol), Joan Mollet, Antoni Roca (20 gols), Joan Ragull (22 gols), Castro (2 gols), Joan Espuña (17 gols), Joan Massagué (12 gols). Alguns d'aquests jugadors havien jugat als equips juvenil i infantil de la Salle Montcada temporades abans. El Joan Massagué, per exemple, va fitxar pel Montcada de futbol quan es va parar l'handbol i després va tornar amb la condició que no el fessin jugar de porter altra vegada. La seva dona només recorda d'aquella època la pallissa que el Joan va donar un dia a algú. Altres jugadors venien de fora de Montcada com el Castro, un noi que diuen que era molt moreno, i el Ramon Machado, porter, un xicot molt alt i prim. Els va portar l'Antonio Serrano i els dos eren de Manresa. A la Copa aquest primer equip queda en quart lloc del seu grup.

L'ascens a Segona Categoria Provincial s'aconseguí gràcies a la reestructuració de les competicions que va fer la federació però no a un altíssim nivell de joc. El desembre del 1968 el Manuel Muñoz, ara sí, a la seva secció del *Portavoz*, titulada "Saques de esquina" manifesta el seu descontent pel joc del primer equip mentre que alaba el dels juvenils. Sembla però que, poc a poc, l'esperit de lluita es va contagiant i en la crònica de febrer es fa palesa la millora. El Manuel Muñoz ha estat gairebé una dècada dedicat al club com a directiu i delegat. Des de la temporada 1968-1969 fins a la 1978-1979 ha estat vocal a la junta i de la 1968-1969 fins a la 1972-1973 ha estat també delegat del primer equip. Avui recorda que juntament amb el Juan Maresma anava a buscar l'Alejandro Gracia, el Luis Carlos i el Salvador Benítez directament al llit. "Anécdotas hay un montón", comenta. La temporada 1972-1973 va ser també entrenador de l'equip infantil i més tard va entrenar dues vegades el cadet 1973-1974 i 1974-1975. Menció especial té la seva tasca de cronista de la secció d'handbol del *Portavoz*. Cròniques amb un estil molt personal, crítiques si calia -fet que li va valdre algunes queixes que encara el feien callar menys-, emocionants i apassionades per l'handbol i pel club, cròniques que lluitaven per la promoció d'aquest esport i insistien en la necessitat de

crear un grup d'aficionats incondicionals, com ho és ell. Llegendària, la seva aversió pels àrbitres i crec que més d'una frase famosa: "(...) de la mano del Sr. Nueno, que estuvo algo pitón, pero en términos generales bien, La Salle se formó de la siguiente forma(...)". La seva labor ha estat molt valuosa a l'hora d'escriure aquest llibre perquè s'ha pogut comptar, a part d'amb la memòria, que a vegades s'enreda, amb documents escrits que reflecteixen el que havia succeït.

Aquest juvenil que enamorava al Manuel Muñoz estava format per xicots d'entre 15 i 18 anys i els entrenava l'Antonio Serrano. Eren l'Alejandro Gracia, el Juan Muñoz, el Josep Relat, el Joan Maresma, el Jordi Abadal, el Salvador Benítez, l'Eugenio Díaz, l'Antonio Muñoz, fill del Manuel Muñoz, l'Ignasi Riera, l'Alfonso Batlle, el Jaime Hernández, el Xavier Maresma, el Santiago García i el Rafael Expósito. S'inicia el campionat el 13 d'octubre de 1968 i finalitza el 23 de febrer del 1969. Hi participen 7 equips en el sistema de lliga a doble volta. En deu jornades i trenta partits el juvenil esdevé subcampion de la lliga del seu grup, el D: DO-SA de Badalona, La Salle Montcada, Picadero Damm, Maristas de Sabadell. O.J.E. Tarrassa, B.M. Ayguafreda i Vilasar-Agua de Cabrera. Gràcies a aquest resultat es classifiquen per a la fase final, en la qual juguen 16 equips, 2 de cada grup de la lliga pel sistema de lliga a doble volta. Comencen la competició el 23 de març de 1969 i acaben l'1 de maig del mateix any. La Salle Montcada queda últim del grup III, darrere de C.D. Sabadell, Juventud Nerva i San Fernando de Barcelona. En el trofeu President queda quart del seu grup. Finalment, arriba a les fases del Campionat de Catalunya i tot i que s'acomiada de la competició ho farà vencedor al campió, que no havia perdut cap partit a la temporada. Per commemorar els bons resultats obtinguts, la junta organitza un sopar de comiat de la temporada. Es reparteixen medalles, de les quals en destaquen dues pel mèrit esportiu: la del Joan Mollet, jugador del primer equip recentment ascendit del juvenil, i la del juvenil Antonio Muñoz. Els juvenils entrenaven a la pista amb el primer equip però també ho feien a la del col·legi, anomenada la dels

“hermanos”, ja que la pista estava reservada a l’hoquei i aquest esport tenia prioritat. El tracte no era del millor: els donaven la una del matí i passaven molt de fred i la boira d’aleshores -“ahora ya no hay niebla”- els molestava tant que no veien la porteria contrària. Els veïns els amenaçaven amb trucar a l’Ajuntament si no plegaven i s’havien de dutxar amb aigua molt freda. En aquest punt potser s’acaba d’entendre el canvi de samarreta. Quan el juvenil es va consolidar va començar a jugar a la pista amb més assiduïtat.

En aquesta època sembla que a la pista hi havia força activitat ja que l’Ajuntament, que pretenia reactivar el C.D. Montcada, organitza uns campionats d’infantils. El Joan Espona, que aleshores entrenava l’equip infantil de La Salle Montcada, recorda com va anar tot perquè diu que els campionats van coincidir amb l’únic any que ell s’ha lesionat, a l’escafoïdes, un dels ossos de la mà. Hi havia dos col·legis que podien participar: La Salle Montcada, amb dos equips, i “l’envelat”, les Escoles José Antonio, amb també dos equips: A i B. A l’envelat havia arribat un professor de gimnàs, l’Antonio Camarero, que havia estat porter i que en aquells moments era l’entrenador del Sant Fost, que va voler introduir l’handbol a aquesta escola. Va exposar el tema a l’Ajuntament i, evidentment, li van facilitar l’ingrés a l’escola. Els dos equips de La Salle Montcada i els dos de l’envalat jugaven entre ells els dissabtes a la tarda. “I sempre guanyaven els mateixos”. Però l’experiència va ser molt fructífera ja que es va aprofitar que als joc escolars hi havia nens amb nocions d’handbol per muntar l’equip infantil ja que al principi eren “quatre canyes” de 13 a 15 anys: el Perico, que era el porter, l’Ángel López, el Joan Asbert, el Miquel Martí, el Carrasco, el Rafael Dios i el Juan Andrés Sánchez. I també l’aleví, amb xavals de 10 a 13 anys: José Obis, Cándido Martínez, Josep Maresma, Albert Casamada, Eduardo Aguilar, Ramón Vázquez, Andreu Nadal i José Luis Giménez. Dins l’escola La Salle Montcada, l’any 1969, s’inaugura el club infantil, amb diverses seccions: esports (futbol, handbol i bàsquet), excursionisme, art i recreativa.

Primer equip sènior del ressorgiment. A baix a la dreta el Pedro Pérez Valverde quan encara tenia cabell, Capità de l'equip i gran llançador

Després d'aquest primer any de recuperació del club amb el Jesús Corral de president, a la temporada 1969-1970 hi ha un canvi en la presidència del club, que recaurà en Jaume Relat. El vicepresident Juan Maresma; el tesorero Tomàs Espel; el secretari, Antonio del Río i els vocals Manuel Muñoz, Joan Espona i Germà Lluís Olivé l'acompanyaran a la nova junta tant en aquesta temporada com a la següent. El pressupost del club per aquesta temporada que encara no ha començat és de 99.394 pessetes i prové de la suma de diversos conceptes: el saldo anterior, la subvenció IGNIS, la subvenció de l'Ajuntament, la subvenció de la federació, la loteria, les quotes dels socis anuals i mensuals i el taquillatge.

A mitja temporada els va esponsoritzar IGNIS, una empresa d'electrodomèstics. El Miquel Poblet, un ciclista molt famós (el pavelló actual de Montcada porta el seu nom) tenia relació amb IGNIS i va fer el possible perquè el club contactés amb el director comercial d'aquesta empresa i el Jaume Relat i el Juan Maresma en nom de la junta van anar a negociar. Els van donar els xandalls nous i alguna cosa més. "Ens hauria agradat que ens haguessin donat les bames", diu algú. "Les bames són cares i fins i tot ara tampoc les donen", respon un altre. L'esponsorització d'IGNIS va coincidir amb l'època en la qual l'Ajuntament estava construint una piscina. Per tal d'evitar que un cop inaugurada l'adjudiquessin al C. D. Montcada es van constituir com a club de natació -als estatuts del club hi diu que fan natació. Es van donar d'alta a la Federació de Natació i als estius organitzaven jornades de natació i activitats aquàtiques a l'Aismalibar perquè se'ls tingués en compte quan arribés el moment d'assignar la piscina. El José Romera ho recorda: "La Pista, que de cuando en cuando tenías que ir a bañarte". Al sènior, que juga a Segona Categoria Provincial, han pujat alguns jugadors del juvenil com l'Alejandro Gracia "Janson" i el Josep Relat. Han tornat el Luis Carlos, el Pedro del Río, el Joan Ragull i el Jordi Barcons, jugadors que havien marxat en desaparèixer el club i que ara tornen a Montcada. El Joan Maresma jugava al juvenil a la temporada 1967-1968 i el Joan Salvatella ho feia els anys 1961-

1962. El Ramon Machado, el Pedro Pérez Valverde, el Castro, l'Antoni Roca i el Joan Massagué ja formaven part del primer equip la temporada anterior. Finalment el Ta-boda, l'Antonio, el Juan Giménez i el Lluís, un metge de l'hospital de Sant Pau que vivia al carrer Clavell, van ser els nous fitxatges del primer equip. Els dirigeix l'Antonio Serrano, que puja a entrenar el sènior juntament amb els jugadors del juvenil que també pugen. El Manuel Muñoz era el delegat del primer equip i cronista del club. La classificació final de la lliga en el grup B va ser: Esplai 68, Don Bosco Rocafort, S.P.R. Malgrat. S. Esteban Selex, La Salle Montcada, U.D. Horta, B.M. La Roca, B.M. Premià, F.J. Badalona, Hispano francés, B.M. Cardedeu, B.M. Calella, B.M. Torelló, San Fernando i C.N. Pueblo Nuevo. La Salle Montcada quedava cinquè a la competició que s'iniciava el 28 de setembre de 1969 i finalitzava el 19 d'abril de 1970. Participaren 32 equips dividits en dos grups de 16 i es celebraren 480 partits en 30 jornades. El sistema fou de lliga a doble volta.

En el trofeu Federación per a equips de Segona i Tercera Categoria La Salle Montcada arriba a la final, que es disputa pel sistema de tots contra tots en el Pavelló del SEAT. S'inscriviren 32 equips en la competició i foren ubicats, segons proximitat geogràfica, en 9 grups, de la A a la I. La Salle Montcada queda primer del seu grup C: A La Salle Montcada, F.J. Badalona, C.P. Mollet i Jorba Preciados. La primera fase es jugà pel sistema de lliga a doble volta en 7 jornades. El primer de cada grup passà a la final, que es jugà pel sistema d'eliminatòries a doble partit. La Salle li tocà amb el C.D. Sabadell. La final, el dia 27 de juny del 1970, se celebrà a les instal·lacions antigues del club G.E. SEAT pel sistema anomenat "Torneo Relámpago", tots contra tots en una sola volta. Recorden que en un dels partits, un dels equips comptaris van portar dos jugadors del Pueblo Nuevo que no tenien fitxa, un tal Ortega, que tirava com un bèstia i feia els penals de rosca, fent un gir abans de llançar, i un tal Oliva. Jugaren O.J.E. Sabadell, La Salle Montcada, La Salle Barceloneta i U.D. Horta. El resultat final d'aquest quadrangular fou: La Salle Barceloneta, O.J.E. Sabadell, La Salle Montcada i U.D. Horta.

Entre partit i partit

El juvenil finalitzà la lliga del seu grup en quarta posició darrere de Don Bosco Rocafort, B.M. Montseny i B.M. La Roca. Darrere de La Salle Montcada, la resta d'equips: San Fernando, C.N. Pueblo Nuevo, Atl. Granollers, S.P.R. Malgrat, O.J.E. Calella, U.D. Horta, San Fernando de Premià, B.M. Cardedeu, B.M. San Esteban Selex, Hispano Francés, B.M. Torelló i F.J. Badalona. El bon lloc aconseguit els classificà per a les fases finals del Campionat de Catalunya, en les quals obtenen el tercer lloc del seu grup, el D -San Miguel, D.C. Mataró, La Salle Montcada i B.M. Berga-, un dels quatre grups de quatre equips cadascun en els quals estava organitzat el campionat. L'equip juvenil però no arribà a la final i el campionat se l'acabaran disputant el C.F. Barcelona, el San Miguel, el Picadero i el B.M. Granollers. El campió serà el C.F. Barcelona. El juvenil també l'entrena l'Antonio Serrano i està format per Juan Muñoz, a qui li deien "el calderilla" perquè sempre anava al darrere de la xavalla, de diner solt, i Perico, de porters i Jordi Abadal, Salvador Benítez, Visiedo, Pere Bordas, Antonio Muñoz, Xavier Maresma, Rafael Dios, Eugenio Díaz, Carles Chaverri i Santiago García, de jugadors de camp.

L'equip infantil ha ampliat el nombre de jugadors respecte la temporada anterior per la promoció que d'aquest

esport hi ha hagut a la població. L'entrena el Joan Espona i hi juguen el Javier Canaletas, de porter, el José Luis Giménez, el Cándido Martínez, el Ramón Vázquez, el Joan Olivares, el Josep Señe, el Miquel Martí, el Joan Asbert, el Josep Maresma, l'Albert Casamada i l'Andreu Nadal. L'aleví segueix funcionant però nosaltres només hem pogut recuperar alguns noms de jugadors: Javier Quílez, Carlos Díez, Jaume Puig i Avalos.

Pel primer dia de l'any hi ha programat un partit amistós entre el primer equip i un equip de veterans, una inicia-

tiva que tindrà seguiment en els anys posteriors. Aquest primer partit s'ha de destacar per dos motius: per la novetat que suposa i pel fet que serà l'únic que guanyarà, per una diferència de dos gols, l'equip de veterans, format aquest any per Jaume Relat, Jesús Corral, Ignasi Casamada, Vicente Amaro, Antonio Serrano, Bartomeu Salvatella, Juan Giménez, Tomàs Espel, Francisco Figueras, Joan Espona, Antonio del Río, Emilio León i Huguet.

En una visita al camp del Mollet amb els nous xandalls

Assentament del club

A la temporada 1970-1971, el sènior queda sisè en la lliga del seu grup a la Segona Categoria Provincial darrere del B.M. San Esteban, l'Esplai 68, l'U.D. Horta, el B.M. La Roca i el F.J. Badalona, Salle Montcada. El campió al final de la lliga serà el Sabadell-Crilenka. “Ya hay crítica”, comenta algú. I llegeix: “La Salle Montcada pasa por un bache”. Vaja!! Pel que es veu després de l'últim partit jugat a Horta i perdut per la mínima s'han esfumat totes les possibilitats de jugar la promoció per a una categoria superior. Per aquest motiu els jugadors s'han acomplexat i dels quatre partits que restaven per jugar n'han perdut tres, dos d'ells a casa. I d'aquí aquest sotrac que poc a poc començaran a superar. A final del campionat, el Manuel Muñoz fa valoració i balanç del que ha donat de si la temporada: “Goles marcados: 495; Goles encajados: 397 goles; Penalties a favor: se han tirado 80 (marcados 65 y 15 fallados); Penalties en contra: se han encajado 100 penalties (85 marcados y 20 parados); Partidos jugados: 30 partidos de competición, 15 fuera y 15 en casa. En casa: 1 partido empatado, 3 perdidos y 11 ganados; fuera: 6 ganados, 1 empatado y 8 perdidos”.

La Salle Montcada, entrenat per Antonio Serrano i amb Manuel Muñoz de delegat, alineava els porters Alejandro Gracia i Antonio Ridao, que va marxar quan la crisi i va tornar aquesta temporada després de jugar tres temporades al Sant Fost, el Pedro del Río (77 gols), el Pérez Valverde (179 gols), el Joan Maresma (93 gols), l'Antoni Roca (26 gols), el Joan Ragull (3 gols), el Joan Massagué (7 gols), el Josep Relat (23 gols), l'A. Taboada (5), el Fèlix Lluís (1 gol), el J. Barcons, el Juan Donaire (13 gols), el nou fitxatge, i els jugadors incorporats del juvenil Eugenio Díaz (26 gols), Salvador Benítez (22 gols) i Xivi Maresma, que va debutar al primer equip el febrer de 1971 en el partit Mollet-La Salle Montcada i va fer 20 gols durant la resta de temporada. Van ser baixa del primer equip Ramon Machado, Castro, Antonio, Joan Salvatella, Juan Giménez i Luis Carlos, que se'n va anar a jugar al Sant Fost fins a la temporada següent.

En la final del trofeu Federación Española per a equips de Segona i Tercera Categoria, disputat en el Pavelló Municipal de Granollers, el primer equip de La Salle Montcada

Els porters, Antonio Ridao i Alejandro Gracia

es proclama campió davant l'Esparraguera per 17 gols a 9 després d'haver superat de manera molt brillant als quarts de final La Roca -19 a 11 a l'anada i, a la tornada, 19 a 10- i el Sabadell -20 a 16 a l'anada i 17 a 13 a la tornada. El torneig es juga pel sistema de lliga a doble volta i La Salle Montcada juga contra el F.J. Badalona, l'O.J.E. Barceloneta i el Cornellà i sols perd l'últim partit, contra el Badalona, per 17 a 16 i queda així en primer lloc del grup E. Les eliminatòries es juguen pel sistema de copa entre el B.M. La Roca, La Salle Montcada, l'U.D. Horta, el Sabadell Crlenka, el Jorba Preciados, el B.M. Esparreguera, La Salle

Nerva i el Sant Joan Despí. En els quarts de final La Salle Montcada haurà d'enfrontar-se al B.M. La Roca. Abans, els tècnics es van desplaçar a Palautordera per veure com jugava el B.M. La Roca ja que era un club que es destacava per la qualitat del seu joc i, alhora, per la duresa en la seva pràctica. I amb La Salle Montcada ja tenien una certa rivalitat.

El 10 de juny de 1971 és la data del partit d'anada. La Salle Montcada juga un joc de contenció que despista als de la Roca; tanmateix, els de La Roca guanyen a casa per 8 gols de diferència. El dissabte 12 de juny, per la nit, es juga la tornada en una pista plena de gent -"hi havia mil persones!"- i molt poca llum. El Manuel Muñoz recorda que el porter del contrari li va demanar una llum per a la porteria. L'Emilio León corregeix: "No le pidió una luz, dijo que le molestaba un foco en los ojos". "Sí, en la espalda", sentència el Muñoz. Finalment es va poder convèncer l'àrbitre que pités el començament del partit. La primera part finalitza amb un resultat de 11 a 7 després d'una lluita aferrissada dels jugadors i el públic. En la segona part els jugadors de La Salle dominen en tots els angles, demostrant força física i classe. La pista ja estava animada perquè abans hi havia hagut un partit del juvenil. El públic va encoratjar tant els jugadors que segons la crònica del *Portavoz* del maig del 1971 va ser responsable de part de la victòria: "Fue algo apoteósico; a mi modo de ver, un tanto por ciento de esta victoria la alcanzaron los espectadores que en ningún momento dejaron de animar al Salle. Bien por esta hinchada". L'Alejandro Gracia recorda que en un llançament l'entrenador de La Roca li va dir a l'extrem: "La primera, a la cara o als collons" "Això ho deien tots", recorda l'Antonio Muñoz. Ara sembla que predomina la tècnica o la picardia per fer les coses o ja ho saben on ha d'anar la pilota i els entrenadors no els ho han de recordar. Sí, però l'Alejandro Gracia va sentir que ho deien davant d'ell i per això va advertir al jugador de què si feia cas a l'entrenador després aniria per ell. El jugador li va respondre que no podia fer altra cosa i, davant la sorpresa de l'Alejandro Gracia, li va tirar amb mala llet. A la següent oportunitat l'Alejandro Gracia va tornar-li al ge-

noll i el noi va haver de sortir del camp lesionat. Reconeix que és l'única vegada que s'hi ha tornat d'aquesta manera però va ser per defensar-se. El partit va ser bastant dur i emocionant alhora pel fet d'estar vivint una remuntada que classificava l'equip de La Salle Montcada per a les semifinals. El resultat final: La Salle Montcada, 19 - B.M. La Roca, 10.

A semifinals, s'elimina el C.D. Sabadell, que alhora havia eliminat l'U.D. Horta. El Sabadell, entrenat per l'Antonio Lázaro, seleccionador nacional, havia quedat campió de segona i era per tant nou ascendit a primera. En el partit d'anada es guanya a Sabadell per 13-20, a causa de l'alta moral dels jugadors, i els set gols de diferència són suficients per anar a la final, tot i perdre per 16 a 17 a casa. El 3 de juliol, al pavelló del Granollers, ple de gom a gom -abans hi havia hagut un partit de bàsquet femení i les grades estaven plenes- i amb l'assistència de 300 montcadencs que es van desplaçar per animar al seu equip, es disputa la final contra l'Esparreguera, que havia eliminat al Jorba Preciados, i La Salle Nerva, que a la seva vegada havia eliminat al Sant Joan Despí. La Salle Montcada va alinear els següents jugadors: Alejandro Gracia (Antonio Ridao), Pedro del Río (5), Pérez Valverde (4 gols, un de penal), Josep Relat, Xivi Maresma (1), Eugenio Díaz, Joan

Un sopar de celebració

Massagué, Juan Donaire, Fèlix Lluís, Salvador Benítez (3) i Joan Maresma (4) La primera part s'acaba amb el resultat de 7 a 6 a favor de la Salle i el partit, amb el resultat de 17 a 9. "Era molt dolent l'Esparreguera" Sí, potser no tenia molta qualitat però el Pedro del Río recorda que li van donar un cop molt fort perquè era un equip molt dur.

El 3 de setembre de 1970 es disputa a la pista municipal de Montcada un partit amistós entre el conjunt alemany Marbach, S.V. i La Salle Montcada i guanya l'equip local per 19 a 13. El partit de veterans es disputa el 6 de gener i la celebració del trofeu Federación Española guanyat es fa al restaurant de la Font Pudenta, que actualment es diu "Manolo". En l'estat de comptes del club apareix aquest sopar. Els ingressos provenen del saldo anterior: 9.550. La subvenció de l'Ajuntament: 25.000. Els socis mensuals: 17.775. Els socis anuals: 11.435. El taquillatge: 5.258 i l'actualització del compte de Caja de Ahorros Sabadell, 890. I fan un total de 68.908 pessetes. Pel que fa a les despeses sumen un total de 65.379 distribuïdes entre àrbitres (17.639), atencions (16.468), desplaçaments (11.389), federació (8.870), propaganda (5.025), material (3.085) i cobrador (2.903). En les atencions s'inclou textualment: "cena a los jugadores, pago partido internacional, gratificación entrenador, guardia del Río, botiquín refrescos y regalo boda jugador Eugenio Díaz". El saldo en caixa final després de fer una senzilla resta és de 4.529 pessetes, que es convertiran en el saldo anterior per a la propera temporada.

El club es va consolidant com a pedrera ja que a part del juvenil es van reforçant els equips de la base; alevins i infantils. En aquesta temporada hi havia noranta-set jugadors amb fitxa federativa, tots ells de Montcada i amateurs i els entrenadors també eren de Montcada i amateurs. A més ja es comença a moure el projecte del pavelló cobert, que s'instal·laria en el nou edifici de l'escola. "A falta del pabellón municipal que se esperaba en vez del gimnasio o quizás mejor por falta de pabellón municipal que se esperaba además del gimnasio", comenta el Manuel Muñoz a "Saques de esquina".

L'equip juvenil la temporada 1970-1971

Al juvenil, el Joan Espona substitueix l'Antonio Serrano, que comença entrenant l'equip però que també té els mal de caps del primer equip, fins que el Joan Maresma el reemplaça i acaba la temporada. Un any molt mogut pel Perico i J. Muñoz (porters), Xavier Maresma, Pere Bordas, Antonio Muñoz, Visiedo, Carles Chaverri, José Luis Giménez, Navarro, Albert Casamada, Josep Maresma, Cándido Martínez, Rafa Dios i Joan Viñals. El juvenil queda setè del seu grup a la lliga, el C: DO-SA, La Salle Nerva, U.D. Horta, At. Granollers, B.M. San Esteban,

Juventud Mataró, La Salle Montcada, B.M. La Roca, U.D. San Fausto, O.J.E. Calella, Universitario, S. Fernando Mataró, C.B. Mollet, F.J. Badalona, B.M. Cardedeu. A la Copa Primavera La Salle Montcada cau eliminat pel Sant Fost a quarts de final per tan sols un gol de diferència: empat a Montcada per 20 a 20 i derrota al camp del Sant Fost per la mínima i amb resultat final de 15 a 14. El campió serà el Picadero. Sembla ser que el juvenil ha patit una petita crisi arran de la pujada del Xivi al primer equip de la qual s'anirà recuperant poc a poc.

D'aquella època cal destacar un personatge com el Miquel Pérez, "el pollero", el de cal "regañando", un aficionat i entusiasta de l'handbol. Vivia a prop de les escales del carrer Domènec Fins baixant a l'esquerra, on ara hi ha un bar, i tenia el negoci a la plaça. Sempre estava en els partits i també ajudava els juvenils en els desplaçaments ja que els acompanyava amb la furgoneta, una DKV que utilitzava per transportar els pollastres. Sempre li deien: "Home, neteja la furgoneta". I ell responia: "Si ja he tirat colònia!". Però els juvenils seguien sortint al camp de joc amb l'olor de pollastre. Els jugadors del sènior ja anaven en aquella època als partits amb cotxes particulars. El Xivi Maresma recorda un dia que el Pedro del Río els portava amb el seu 850 i el va fer pujar davant. Se sentí tan important i orgullós...

Els que romanen imbatuts en aquesta temporada són els equips de la base, tant l'infantil com l'aleví. Primers dels seus respectius grups sense perdre cap partit, es proclamaran campions provincials. El Joan Espona entrena l'infantil i juguen: José Obis i Josep María Soriano (porters), Cándido Martínez, Miquel Martí, Josep Maresma, Albert Casamada, Joan Asbert, Jesús Rueda, José Expósito, Eduardo Aguilar, Ramón Vázquez, Roberto Galán, Andreu Nadal. El Juan Donaire, entrenador i professor de La Salle, entrena l'aleví i juguen Agustín Titos, Salvador Jané, Francisco Cruz, Miquel Dulcet, Pedro Navarro, Carlos Gil, Rafael Andreu, Toni Viñals, Manuel Ramírez, Julián López, Julián Sánchez, Miquel Villaronga, Alberto García i Josep Riera.

Sembla que poc a poc s'ha anat produint un canvi de cicle. El nou president és el Juan Maresma, que ho serà des de la temporada 1971-1972 fins la 1978-1979. President durant set temporades -quantitat només superada per l'actual president- i directiu algunes més -vicepresident 1969-1970 i 1970-1971-, ajudarà a mantenir el club en un període econòmicament complicat i d'aquí potser l'admiració i carinyo que la gent senten per ell. Durant el seu mandat la junta serà la mateixa. Vicepresident: Jesús Corral; secretari: Joan Espona; tresorer: Jaume Relat;

El President Juan Maresma

comptador: Josep Camps; responsable federatiu: Tomàs Espel; vocals: José Corral, Manuel Muñoz, Antonio Serrano, Andreu Nadal, Pepe López, Antonio Galo, José Roca, José María Gil i Andreu Vendrell. En aquest període de presidència el club esdevindrà campió de Primera Categoria Provincial i campió de la Copa Catalunya i disputarà la fase d'ascens a Primera Categoria Nacional. En aquells moments els tres fills del Juan Maresma estaven jugant a handbol, dos al sènior i un al juvenil i ara el Juan Maresma recorda sobretot, i amb el seu parlar tranquil, els fets relacionats amb ells i com va a entrar a l'handbol perquè els acompanyava quan eren petits.

La crítica a la situació en què s'han d'entrenar els equips continua. En el diari Deportes del 27 de gener del 1972 el Manuel Muñoz escriu: "La moral de los jugadores es estúpida. No podemos decir lo mismo de la forma física. Por cuestiones difíciles de explicar se pasan las semanas

sin probar los entrenamientos. ¿Las inclemencias del tiempo son las responsables? Bueno, aquí hay mucho que hablar. Es un cargo de conciencia mantener a un grupo de muchachos puramente aficionados en una pista de cemento rezumando humedad por los cuatro costados, expuestos a sufrir una pulmonía, a las once de la noche y en pantalón de deporte, cuando a diez metros escasos existe un pabellón-gimnasio a propósito para estos casos. Es lamentable que nuestras autoridades competentes en deporte no se decidan a tomar unas medidas más drásticas y con todo interés, a cubrir una de las pistas mejores de nuestra región (...) Tenemos que suponer que el pabellón no reúne las condiciones necesarias para un partido de balonmano; estamos de acuerdo, sería sentar un precedente y estropear lo que ha costado mucho tiempo conseguir pero a nuestro modo de pensar, también es necesario mantener el deporte, máximo cuando éste deporte lo están manteniendo exclusivamente "nativos", hijos de Montcada; por este motivo es necesario ayudar en todo a estos deportistas, inculcarles indirectamente moral (aunque de esto ya tienen bastante)". La direcció del gimnàs sembla que reconsidera la situació -el que no sabem és si va ser arran de la crònica- i permetrà en aquesta temporada l'entrenament amb pilota. El cert és que a pesar de les dificultats el sènior realitza una molt bona temporada ja que va ocupar el primer lloc fins el febrer i aleshores va perdre la primera posició en favor de La Roca. Aquest sènior, entrenat per l'Antonio Serrano i que ha de jugar a Segona Categoria Provincial, aconseguirà l'ascens a Primera Categoria Provincial en quedar subcampió de grup just darrere d'aquell equip amb el qual va consolidant la seva rivalitat. El grup B va finalitzar la competició en aquest ordre: B.M. La Roca, La Salle Montcada, La Salle Nerva, A.R. San Eloy, San Fernando Mataró, La Salle Bonanova, J.P. San Andrés, B.M. V. Fuensanta, B.M. San Juan Despí, D. Bosco Rocafort, B.M. Calella, B.M. Puigreig, G.E. SEAT, B.M. Cornellà, Viaró, C.P. Mollet (que va ser desqualificat). La competició s'inicià el 12 de setembre i finalitzà el 9 d'abril. Participaren 32 equips dividits en 2 grups de 16. En 30 jornades, se celebraren un total de 480 partits. La Salle Montcada en van jugar 30,

dels quals 23 els van guanyar, 1 el va empatar i 6 els van perdre. Van marcar 500 gols i en van encaixar 388. En el trofeu Federación Española es queda tercer del grup C: S.P.R. Malgrat, Juventudes de Mataró, La Salle Montcada, G.E. SEAT. Es proclama campió el D.C. Mataró.

D'aquesta temporada cal destacar el partit contra el Calles, equip conegut per la seva qualitat i joc agressiu, disputat el mes de novembre. Jugaven en camp contrari i els van guanyar per 9 a 11 però van tornar a Montcada destrossats, de la llenya que els havien repartit. A tres d'ells els van desaparèixer els diners i un jugador de La Salle es va quedar sense cartera. O el partit contra el Fuensanta a Can Oriach, que es convertirà en el partit més llarg de la història del club. L'hora d'inici del partit era les dotze del matí i es va acabar passades les tres de la tarda. El partit, desobeint el reglament, va començar mitja hora més tard i després es va produir desordre complet a la pista i públic i jugadors van repartir llenya a dreta i a sinistra durant 24 minuts. Arbitrava el senyor Franco, que no va fer res per controlar i aturar la situació.

Els jugadors del primer equip, que poc a poc s'està consolidant com a equip molt potent, són tres porters, Alejandro Gracia (1 gol), Antonio Ridao i J. J. Muñoz, al qual se li havia acabat l'edat de juvenil i tenia fitxa del primer equip però va jugar molt poc, i els jugadors de camp Pedro del Río (63 gols), Pérez Valverde (149 gols), Joan Maresma (86 gols), Antoni Roca (28 gols), Eugenio Díaz (1 gol), Salvador Benítez (20 gols), Joan Massagué (5 gols), Josep Relat (28 gols), Pere Bordas (5 gols), Xivi Maresma (66 gols), Antonio Muñoz (7 gols), Luis Carlos (49 gols) i Fèlix Lluís (2 gols). Del juvenil han pujat el Pere Bordas i l'Antonio Muñoz, que recorda que quan jugava l'Antonio Ridao sempre els cridava per on havien de llençar. Sobre tot al Luis Carlos. El Manuel Muñoz, pare de l'Antonio Muñoz, és el delegat del primer equip.

Pel que fa a l'equip juvenil, que la passada temporada va tenir tres entrenadors, en aquests moments el condueix el Joan Espona, que en aquesta temporada es treurà el títol

Aldarull en el partit Fuensanta - La Salle Montcada

Josep Relat ferit en el partit contra el Fuensanta

d'entrenador juntament amb el Joan Maresma. Els jugadors del juvenil són: Navarro (porter), Ramón Vázquez, Joan Asbert, Carles Chaverri, José Luis Giménez, Rafael Dios, Cándido Martínez, Miquel Martí, Albert Casamada, Josep Maresma, Andreu Nadal, Josep Salvatella i Juan Antonio Díez. El juvenil quedarà desè del grup C: La Salle Nerva, La Salle Bonanova, B.M. LA Roca, B.M. Calles, B.M. San Quirico, A.R. San Eloy, B.M. Puigreig, B.M. Cornellà, B.M. V. Fuensanta, La Salle Montcada, Don Bosco Rocafort, B.M. San Juan Despi, C.P. Mollet, San Fernando Mataró, mentre que en el trofeu Primavera que se celebra entre el 30 d'abril i el 25 de juny es classifica tercer del grup C: Colegio San Miguel, San Francisco, La Salle Montcada i Artilene. Els 30 equips que participaren en la competició jugaran 101 partits en el sistema de lliga a doble volta.

Pel que fa als infantils, entrenats pel Xavier Maresma, jugador del primer equip, els que comencen a aprendre o perfeccionen en el coneixement de les bases d'aquest esport són Jaume Huguet, Carlos Gil, Rafael Andreu, José Corral, Alfonso Lario, Manuel Garra, Enrique Expósito, Toni Viñals, Miquel Dulcet, Eduardo Aguilar, Miquel Villaronga, Julián López i Miquel Viñals. Alguns dels més petits, els alevins, Vicenç Ezquerria, Javier Sánchez Poy, Guillermo Polo, Xavier Rodríguez, Jesús Heredia o J. L. Tamarit.

En acabar la temporada, a dia 20 de juny de 1972, els comptes del club són els següents: "Ingresos: saldo anterior, 4.529; subvención ayuntamiento, 25.000; socios mensuales, 25.860; socios anuales, 16.335; taquilla, 8.985; subvención colegio La Salle, 6.000; varios, 10.810. Gastos: federación, 11.980; cobrador, 5.653; propaganda, 6.347; desplazamientos, 7.922; atenciones, 24.012; material, 13.536. Saldo en caja, 9.314".

La temporada 1972-1973 s'enceta amb l'objectiu de conservar la categoria assolida la temporada anterior. A més, en la preparació de la temporada hi ha la intenció de federar també un equip a tercera categoria que finalment no s'assoleix. La idea va sorgir dels jugadors que no tenien cabuda al primer equip però finalment es va descartar per motius econòmics. Pel que fa a la plantilla de jugadors es comenta, en la crònica del *Portavoz* del 8 de setembre titulada "La Salle Montcada prepara la temporada", que seguirà pràcticament igual que la temporada anterior i s'hi afegiran dos jugadors de Barcelona i potser altres jugadors amb els quals s'està encara en les fases prèvies de negociació. Finalment, la plantilla quedarà configurada així: Alejandro Gracia i Lupa (porters), Pedro del Río, Pérez Valverde, Joan Maresma, Luis Carlos, Antoni Roca, Viñals, Calzas, Josep Salvatella, Salvador Benítez, Josep Relat, Pere Bordas, Xivi Maresma, Martínez, Antonio Muñoz, Manfred Loeffler i Fèlix Lluís. Són baixa l'Antonio Ridao, el J. J. Muñoz, l'Eugenio Díaz i el Joan Massagué. Les noves incorporacions són Lupa, un noi molt prim que venia de la Barceloneta, Viñals, Calzas, Josep Salvatella,

Martínez i el primer estranger que jugarà a La Salle Montcada, el Manfred Loeffler.

Els entrena el Joan Espona, que, desmoralitzat, ha de ser substituït a meitat de temporada per l'Antonio Serrano. El Joan Espona recorda que es va fer un tip de trencar pipes estavellant-les a terra i pel que es veu, l'àrbitre ni s'hi acostava. S'estava deu minuts a la banqueta i la resta a les grades cridant. Abans de començar els partits venien els àrbitres i li advertien: "Espona no ens compliqui el partit". I ell responia: "No us el complicaré però és que sou uns...!!". Alguns àrbitres de l'època, que els llegirem de cor, eren: Aragonés, Franco, Conesa, Duch, González Baños, de la Fuente, Antón Díaz, Font, Codina, Herrera, Manzano i Tarragó.

Ja de bon principi els pronòstics no són gaire favorables per raons bastant òbvies. En una entrevista a dia 30 de setembre, el Manuel Muñoz, cronista de La Salle Montcada i delegat del primer equip, li comenta al Joan Espona, entrenador del primer equip: "Según tengo entendido la mili va a causar estragos en el equipo". El Joan Espona respon: "Ya ha empezado, Pérez, tirador nato, está en Zaragoza, quizás dentro de unos meses puede que Roca también tenga que marcharse, Luis Carlos se casó el otro día, y ya sabes, en fin. Benítez me parece que dentro de poco también tendrá que marchar al caqui, pero qué le vamos a hacer, iremos tirando, pero seguro que haremos buen papel".

Al novembre falten jugadors i això fa que no puguin sortir-se'n com de costum. Hi ha 15 jugadors amb fitxa però el Pedro Pérez Valverde i l'Antoni Roca estan fixats pel servei militar; el Brugué, un dels nous fitxatges que havia de venir de Barcelona, estarà malalt per tota la temporada i l'Antonio Muñoz s'ha fracturat el canell en el primer partit i encara trigarà a poder tornar al camp de joc. Si descomptem els porters, queden nou jugadors: set al camp i dos a la banqueta. Com a conseqüència d'això al final de la primera volta La Salle Montcada ha sumat només dos punts, davant de l'O.A.R. Gracia: O.A.R

L'equip en un moment de descans

Gracia-La Salle, 2 punts. I la resta de partits ha perdut: La Salle Montcada-Moritz, La Salle Montcada-B.M. La Roca; La Salle Montcada-Malgrat; La Salle Montcada-Mataró i La Salle Montcada-OJE Sabadell.

Al *Portavoz* del gener es notifica als lectors que per evitar baixar de categoria la junta ha decidit fitxar el Manfred Loeffler, un jugador alemany que estava jugant al Barça però que potser no tenia la qualitat que aquest club exigia. El Jesús Corral tenia contactes al Barça i el va portar. El Manfred vivia a Barcelona i treballava en una empresa alemanya. Tirava a contrapeu, de manera rara, i era un excel·lent persona però a nivell esportiu no va aportar gaire, sobretot en atac, perquè qui tirava a les portes era el Xivi. En la reunió on se'n parla, tots volen trobar-ne una foto per tornar-lo a veure però no n'hi ha cap. Quina pena!, ens haurem de conformar amb la semblança que diuen que tenia amb el Schuster doncs era ros també. I recorden la seva xicoteta, que entrava tan tranquil·la als vestuaris, sota la mirada enfurismada de les altres xicotetes. Gràcies al Manfred, que es va quedar al club durant dues temporades, van jugar un partit internacional contra un equip alemany.

A part de la mili i les lesions, la feina, el fet que els jugadors es van començar a casar o a tenir compromisos formals, els estudis i la desmoralització que poc a poc es va anar apoderant d'ells van fer que comencessin a faltar als partits i hi havia partits en què se'n presentaven set justos. Això dificultava el fet de poder batallar amb equips que presentaven en l'acta a dotze jugadors i que per tant en tenien tres a la banqueta. En una crònica del 31 de gener trobem que en un partit de la segona volta del campionat contra el D.C. Mataró juguen només Gracia, Chivi (4), Bordas, Muñoz (1), Salvatella (1) i Lluís (1). Són derrotats per 35 a 7. Tot ja està perdut passi el que passi i el descens a Segona Categoria sembla ser inevitable.

Els dos últims de cada grup havien de baixar directament a Segona Categoria però com que la federació està a punt de crear una Segona Nacional, sembla ser que hi ha la possibilitat de mantenir-se a primera en un partit únic contra La Salle Nerva. La junta decideix participar en el trofeu Federación per tal d'estar en bona forma de cara a aquest partit. En la competició hi participen els primers equips del Malgrat, La Roca, el San Feliuense, el Parets, el SEAT i La Salle Montcada. Els jugadors s'han compromès amb la junta a assistir als partits però després no tots compleixen. Finalment, La Salle Montcada descendirà a Segona Categoria. Aquest equip, que s'ha desfet una mica per determinades circumstàncies i la dificultat de treballar el planter per tal que cada promoció aportí les necessitats de l'equip fan, que a les temporades 1972-1973, 1973-1974, 1974-1975 i 1975-1976 l'equip militi a la Segona Provincial.

En el resum que el Manuel Muñoz preparava per cada final de temporada, a la 1971-1972 hi destacà: el coeficient de 0,2 del Xivi Maresma, campió entre els golejadors i jugador més regular, amb 18 partits jugats, igual que el Pere Bordas però aquest amb coeficient més baix; el Joan Maresma com a jugador més destacat en els 17 partits jugats, segon golejador i el més regular en joc; el Pedro Pérez Valverde, pels seus 26 gols en 5 partits; l'Alejandro Gracia perquè a pesar dels 259 gols encaixats, 40 d'ells de

L'equip sènior la temporada 1973-1974 dirigit per Bartomeu Salvatella

penal, n'havia parat 12; la mala sort de l'Antonio Muñoz, que en el primer partit es va lesionar el canell; el treball de l'Antonio Serrano, per haver agafat l'equip després de que el deixés el Joan Espona, mancat de moral; l'esportivitat del Manfred, que va jugar un partit amb el polze fracturat i finalment la lesió del Pedro del Río al genoll que l'obligarà a deixar l'handbol. El Pedro del Río ha estat un dels jugadors de La Salle Montcada que ha jugat a Divisió d'Honor amb l'Artile de Sabadell. Com a jugador, va

ser juvenil de 1962-1963 a 1965-1966, temporada en la qual va debutar al primer equip, on va jugar sis temporades, la 1965-1966 i des de la 1968-1969 a la 1972-1973. En aquesta última es va lesionar. La temporada següent tornarà a intentar-ho però ens conta que passarà la vergonya esportiva més gran de la seva vida quan al camp de joc s'adoni que ja no pot seguir i li demani a l'entrenador, que aleshores era el Bartomeu Salvatella, que el tregui del camp. I ja per sempre més. Després de retirar-se del

terreny de joc ha estat compromès amb el club com a entrenador -a la temporada 1978-1979 va entrenar el juvenil- i com a directiu. En moments en què la junta directiva era molt escassa, va ajudar al club perquè seguís funcionant. Els gols que es van fer en tota la temporada també estan recollits en el resum i es van repartir de més a menys entre els següents jugadors: Xivi Maresma (61), Joan Maresma (38), Martínez (27), Pérez Valverde (26), Luis Carlos (23), Pedro del Río (9), Antoni Roca (8), Josep Relat (7), Manfred Loeffler (7), Salvador Benítez (6), Pere Bordas (6), Josep Salvatella (5), Antonio Muñoz (3), Fèlix Lluís (3), Calzas (1), Viñals.

El Joan Maresma en un llançament de penal

Els jugadors del juvenil, entrenats pel Joan Maresma, són Josep Salvatella, Juan Antonio Díez, Carlos Chaverri, Ramón Vázquez, Joan Asbert, José Luis Giménez, Cándido Martínez, Miquel Martí, Josep Maresma, Andreu Nadal i Albert Casamada. I els de l'infantil, que entrena el Manuel Muñoz, són José Abril, Manuel Mir, José Corral, Enrique Expósito, Rafael Andreu, Miquel Dulcet, Julián López, Toni Viñals, Carlos Gil, Víctor Martínez, Miquel Villaronga, Miquel Viñals, Eduardo Aguilar i Alfonso Lario. Els alevins són Javier Sánchez Poy, Guillermo Polo, Xavier Rodríguez, Josep Sisó, Vicenç Ezquerria, Jesús Heredia, Francisco Calvo i J. L. Tamarit

El Jesús Corral i el Jaume Relat van anar botiga per botiga per tot Montcada per demanar diners a canvi d'un anunci a la pista. Per tal que sortís a compte el negoci, havien de gastar pocs diners en la feina i per això van contractar a un pintor que no els va fer com a ells els hagués agradat ja que quan plovia la pintura se n'anava. D'aquí el "Pintor Publicidad Pista" que apareix en el llistat de despeses un cop fet els comptes finals a 15 de juny de 1973.

"Ingresos: Saldo anterior, 9.314; Subvención Ayuntamiento, 30.000; Socios mensuales, 21.195; Socios anuales, 17.100; Taquillaje, 4.767; Publicidad pista, 25.000; Subtotal, 107.376

Gastos: Federación, 15.850; Entrenadores, 17.000; Pintor publicidad pista, 16.865; Árbitros, 14.955; Desplazamientos, 5.010; Varios, 4.542; Material, 12.105; Propaganda, 5.049; Subtotal, 97.642

Saldo final: 9.734"

En aquesta temporada que ara acabem es finalitza la construcció del pavelló de La Salle Montcada, una pista poliesportiva coberta que permetrà potenciar encara més l'handbol ja que durant molts anys serà la pista d'entrenament i en alguns anys la de joc també. Només en alguns perquè aquesta pista no compleix la mida correcta per poder-hi jugar ja que només fa 35 metres de llargària en comptes dels 40 que hauria de tenir. Tanmateix, aquests 35 metres seran suficients per donar un gran servei i entrenar tots els equips.

A les primeres cròniques de la temporada 1973-1974 el Manuel Muñoz sembla estar molt content. La Salle Montcada acaba de fitxar d'entrenador al Bartomeu Salvatella, exjugador del club -juvenil del 1955-1956 al 1959-1960 i sènior durant set temporades des del 1960-1961 fins al 1965-1966- i uns dels millors jugadors que ha sortit de la seva pedrera fins al punt d'arribar a jugar amb el C.E. Sabadell a Divisió d'Honor i d'estar a punt de formar part de l'equip nacional. El Manuel Muñoz segueix: "Ha sido uno de los puntales del Sabadell. No ha llegado a formar parte del equipo nacional por aquello de los padrinos, o porque Bárcenas no quería saber nada de él o por lo que él dice que su trabajo no le permitía tanto tiempo para concentraciones y desplazamientos, pero su reconocida valía como jugador le califica automáticamente como un posible entrenador". Sembla ser que de seguida es va notar la professionalització dels entrenaments o el fet que el Bartomeu els feia fer allò que ell havia après jugant amb equips de primera. El Manuel Muñoz s'acosta a un dels entrenaments: "Los entrenamientos físicos son muy buenos, los tácticos, mejores. Subir y bajar por las gradas, carreritas cortas de 40 metros pero agotadoras, tiros a puerta desde el área de puntos, tácticas y forma de colocarse en la pista y la disciplina".

Els que no van entrenar amb el Bartomeu Salvatella, el qual va jugar a final de temporada marcant fins un total de 12 gols, van ser el porter Alejandro Gracia, que va fitxar pel Sant Fost, i el Joan Maresma, que se'n va al C.E. Sabadell a jugar a Divisió d'Honor. El sènior alineava: Ramon Cadillac, Paco Herrera i Antonio Pérez, porters, i Pérez Valverde (90 gols), Jaume Puig (88 gols), Pere Bordas (9 gols), Antonio Muñoz (3 gols), Salvador Benítez (16 gols), Josep Relat (10 gols), Josep Salvatella (9 gols), Antoni Roca, Juan Antonio Díez (3 gols), Pedro del Río (2 gols), Emilio de la Garza (17 gols), Manfred Loeffler (6 gols), Xivi Maresma (68 gols), Carlos Chaverri i Juan Antonio Viñals. Cal destacar les incorporacions dels juvenils Carlos Chaverri, Josep Salvatella i Juan Antonio Díez i la renovació total de la porteria amb tres noms: Ramon Cadillac, Paco Herrera i Antonio Pérez.

S'ha de tenir en compte que en l'handbol el porter és una peça fonamental i un bon equip ho és perquè té un bon porter i això el diferencia dels altres. Bé, com dèiem... el Ramon Cadillac jugava al segon equip del Sant Fost. L'Àngel Costa, que era el responsable esportiu del Sant Fost i va sortir de la pedrera de La Salle, li va dir que si ascendien a Primera Provincial tindria poques possibilitats de jugar i el millor que podia fer era buscar un altre club. Finalment el Sant Fost i La Salle es van intercanviar l'Alejandro Gracia i el Ramon Cadillac. La intenció del Ramon era tornar al Sant Fost però ja es va quedar al seu nou club, La Salle Montcada durant 7 temporades, des d'aquesta fins la 1979-1980. Excel·lent persona, va estar sempre ajudant el club i en diverses èpoques, gràcies a ell, l'equip va poder seguir a un bon nivell. El dia que ens vam reunir per parlar d'aquesta època hi havia l'Alejandro Gracia i el Ramon Cadillac asseguts un al costat de l'altre i suspiraren recordant vells temps: "Nos pasamos la vida parando pelotas". I algú rectificà: "Y sacándolas de dentro". L'Emilio de la Garza, un dels nous fitxatges del primer equip, era un gran llançador, alt i prim. Tant ell com el Paco Herrera havien nascut a Ciudad Real, eren amics i compartien pis a Barcelona. L'Emilio de la Garza tenia contacte amb Montcada i el mes de desembre va portar el Paco Herrera al club. L'última temporada del Paco Herrera serà la 1983-1984. Després d'onze temporades, aquest gran porter, que es mantindrà sempre fidel al club malgrat tenir ofertes d'altres equips, es va retirar. L'Emilio de la Garza va jugar dues temporades en el club. Al Paco li va passar com a l'altre Emilio, el León, i es va casar amb una noia de Montcada, i ara el seu fill també juga de porter en l'equip infantil del club. L'últim dels porters, que no va jugar gaire, era l'Antonio Pérez, el Perico, "que siempre se reía".

Finalment, cal comentar que aquesta temporada es va incorporar amb setze anys a les files del primer equip de La Salle Montcada el Jaume Puig, que venia del juvenil del Sabadell i que serà el jugador de La Salle Montcada que arribi més lluny a nivell esportiu. El Jaume Puig recorda que als jocs escolars estava apuntat a handbol i futbol i que

Una esplèndida aturada

va jugar de porter dos o tres anys amb el Mas Rampinyo. Aleví de la Salle. El Bartomeu Salvatella, el seu cosí, jugava a Divisió d'Honor amb el Sabadell i com que no tenia cotxe havien arribat a un pacte amb el pare del Jaume, que li feia de taxista, i després el Sabadell li pagava les carreres. El Bartomeu va animar el Jaume Puig a jugar a handbol al juvenil del Sabadell. Quan el Bartomeu torna a Montcada per entrenar a La Salle convenç al Jaume per venir també.

El Jaume Puig té un palmarès impressionant: jugador de Divisió d'Honor al B.M. Granollers -on debuta als 19 anys-, 13 temporades en aquesta club-dues lligues catalanes-, 4 en el Teka Santander -1 recopa d'Europa, 1 IHF

(International Handball Federation) i una Lliga Nacional que precisament van guanyar al Granollers-, tres copes ASOBAL i una supercopa- i 171 vegades en la Selecció Espanyola Internacional Absoluta. A més, dos Jocs Olímpics, Los Angeles i Seül, que els va viure molt intensament ja que va sentir que formava part d'una gran família d'esportistes i va disfrutar amb la convivència d'aquells dies; 5 campionats del món i dues vegades jugador de la selecció mundial, fita que només ha aconseguit un altre jugador espanyol, el brillant porter Lorenzo Rico. És un orgull pel Club Handbol La Salle Montcada que el Jaume Puig hagi sortit del seu planter. Més endavant coneixerem la seva tasca d'entrenador i descobrirem que actualment és l'entrenador del primer equip però hem pogut comprovar que qualitat no faltava. Al final de temporada, però, va haver una mica de decepció perquè no es va aconseguir recuperar la Primera Categoria i, a més, s'estava enllestit la preparació d'aquest jugador i això va dificultar lleugerament el creixement de l'equip en quant a tal. Amb tot, van fer una bona temporada i la classificació final fou satisfactòria. La Salle Montcada quedà segon del seu grup, el C, format pels equips que es classificaren en el següent ordre: B.M. Ripollet, La Salle Montcada, G.E. SEAT, La Salle Nerva, Agrup. Esportiva Sarrià, Bancobao, C.D. Sabadell, Residencia Albada, S. Salvador de Barbará, B.M. V. de la Fuensanta. El campionat s'inicia el 7 d'octubre de 1973 i finalitza el 24 de febrer de 1974. Hi participen 10 equips i es juga pel sistema de lliga a doble volta, emprant-se 18 jornades per disputar 90 partits. El sènior només perdrà dos partits a la lliga i tots dos contra el Ripollet, equip que només empatarà un partit. Aquell any hi havia un equip molt maco a La Salle però el Ripollet tenia tot de jugadors de Divisió d'Honor amb veterania com López Atalaya, Baricat, Martí o Manel. El Ramon Cadillac recorda els dos partits perduts: a casa van perdre d'un gol a l'anada (10 a 11). La primera part van resistir prou bé l'embat dels jugadors contraris però en la segona la defensa estava absolutament esgotada. La Salle Montcada alineava, en aquest partit, els jugadors: Cadillac (Pérez), Valverde (4, 1 de penal), Puig (2, 1 de penal), Maresma (2), Relat, Bordas, Manfred (1), Benítez, Gasso, Muñoz i Díez.

La Salle Montcada perdrà el primer lloc de la classificació -"cinco partidos, cinco victorias de La Salle Montcada"- però la segona plaça obtinguda li donarà dret a jugar la fase d'ascens a Primera Provincial en la qual participaran 14 equips, 7 de primera i 6 de segona, dividits en dos grups. Dels 12 partits disputats, en van guanyar 5, n'empataren 1 i en perderen 6, amb la qual cosa es van quedar cinquens del seu grup i van perdre qualsevol possibilitat d'ascendir. El grup quedà classificat així: O.A.R. Gracia, U.D. San Fausto, B.M. Molins de Rey, B.M. San Quirico, Salle Montcada, F.C. Barcelona i U.D. Hospitalet.

D'aquesta època els jugadors recorden que passaven molt de fred a la pista, hi havia molta boira i només aigua freda per dutxar-se. Això si no s'havia gelat el dipòsit, que a vegades passava. La pista també es gelava i havien de tirar benzina i serradures per després cremar-les i fondre el gel. Acabaven d'entrenar a les dotze de la nit i els feia fora l'Alejandro, l'encarregat de manteniment. El pavelló ja estava en funcionament i comencen a aparèixer despeses relacionades amb aquest en els comptes del club: ingresos, 163.446 ("saldo anterior, subvención ayuntamiento, publicidad COESA, socios mensuales, socios anuales, taquillaje, publicidad pista, subvención educación física, Feder. Ayud. Material Dep. i ayuda colegio La Salle") i despeses, 125.466 ("federación, atenciones entrenadores y delegados, atenciones jugadores, cobradores, desplazamientos, gastos pabellón, material desportivo, árbitros, varios"). El saldo a final de temporada era de 37.980 pessetes. Els jugadors d'handbol pagaven, a part de les fitxes, 89 pessetes i algunes despeses ocasionades pel pavelló ja que havien de posar monedes de 5 i de 25 pessetes en una màquina perquè no s'apaguessin els llums i quan això succeïa havien d'esperar d'entre 5 a 10 minuts perquè les llums es refredessin i tornessin a encendre's. A més, tots els alumnes del col·legi van pagar 500 pessetes durant bastant temps per l'asfalt del pati del col·legi.

Els que també devien passar fred eren els juvenils. Aquests queden en segon lloc del seu grup E a Segona Categoria Provincial. Van fer una trajectòria molt sem-

blant a la del primer equip i la classificació final va ser La Salle Nerva, La Salle Montcada, Agrup. Esportiva Sarrià, C.D. Sabadell, Residencia Albada, B.M. V. de la Fuensanta, Bancobao, B.M. Ripollet, S.Salvador de Barbará. Els jugadors d'aquesta temporada eren entrenats pel Joan Espona. Eren el Josep Maresma, que va jugar de porter tota la temporada perquè no hi havia cap jugador en aquesta posició, el Cándido Martínez, el Miquel Martí, el José Luis Giménez, l'Andreu Nadal, el Joan Asbert, el Josep Salvatella, l'Albert Casamada i el Ramón Vázquez. En el trofeu Primavera comencen a competir el 10 de març de 1974 i acaben el 5 de juliol del mateix any. Participen 49 equips, dividits en 10 grups i es juguen un total de 196 partits. En el grup A s'enfronten els equips U.D. San Fausto, La Salle Montcada, B.M. San Quirico, O.A.R. Gracia, C.F. Arrahona i U.D. Hospitalet. El juvenil que en tota la temporada només perdrà tres partits queda segon d'aquest grup.

Els primers cadets del club van ser el Miquel Viñals i el Carlos Díez (porters), l'Enrique Expósito, l'Antonio Romero, l'Eduardo Parra, el Francisco Viader, el José Corral, l'Alfonso Lario, el Benito Jiménez, el José Llobet, el Jorge Solanas, el Manuel Garra, el Miguel Doganoc, el Rafael Andreu, el Miquel Dulcet, el Julián López i el Toni Viñals. Els entrenava el Manuel Muñoz i el consell escolar de Sabadell s'encarregava, en comptes de la federació, de tot el tema esportiu d'alevins, cadets i infantils. El treball a la base de La Salle Montcada funciona molt bé i es fan equips a totes les categories.

Equip infantil, amb Josep Sisó, José Abril, Manuel Mir, Francisco Ros, Guillermo Polo, Javier Sánchez Poy, Manuel Rojas, Manuel Vázquez, Miquel Pi, Pedro Barceló, Francisco Villascaras, Francisco Díaz, Manuel Posada, Miguel Martínez, Alfredo Holgado, Vicenç Ezquerra, Miquel Codina, Xavier Rodríguez, Jesús Heredia, Francisco Calvo i J. L. Tamarit. No hem pogut esbrinar qui era l'entrenador d'aquest equip.

Equip aleví amb Miguel Gómez, Jorge Quintanar, Víctor Sanz, Juan R. Fonolla, Miguel Ballester, Julio Gesa, José

Boluda, José Vila, José Antonio Quirós, José López, Jaime Lain, Juan J. Biescas, Pedro Padilla, Ramón Pardo i Antonio Díaz. Els entrenen el Cándido Martínez, jugador juvenil, i el Julián López, cadet.

A final de temporada, hi ha un canvi important en el primer equip ja que al Jaume Puig i el Pedro Pérez Valverde se'n van al Ripollet, que sí que havia pujat a Primera i era un club que estava bastant aprop, i el Manfred Loeffler deixa el club. El Bartomeu Salvatella també marxa aquesta temporada; se n'estarà una sense jugar i a la següent el Jaume Puig el convenç per anar al Ripollet, que havia ascendit a Primera Nacional.

Es retiren en Josep Relat, germà del Jaume Relat, després de cinc temporades en el sènior ja que anirà a la mili i quan torni a Montcada ja no reprendrà la pràctica de l'handbol; també el Pedro del Río, l'Antoni Roca i el Carles Chaverri. Pugen del juvenil el Joan Asbert, el Josep Maresma, el Cándido Martínez, el Miquel Martí, que jugarà un total de sis temporades al sènior, i el José Luis Giménez, que en jugarà nou. El Joan Maresma torna de Sabadell. S'inicia doncs un nou cicle ja que una nova generació comença a substituir a l'anterior, que, per causes diverses, va retirant-se. El nou equip és un equip jove, format bàsicament de juvenils de la temporada anterior amb una mitjana d'edat de 19 anys, i alinea els següents jugadors: Ramon Cadillac i Paco Herrera (porters), Joan Maresma, Antonio Muñoz, Xivi Maresma, Salvador Benítez, J. A. Díez, Joan Asbert, Josep Maresma, Cándido Martínez, Miquel Martí, Pere Bordas, Emilio de la Garza, José Luis Giménez i Josep Salvatella.

Al principi de la temporada 1974-1975 els entrena algú que no hem aconseguit identificar. Els que jugaren no recorden qui era l'entrenador: "Era de noche y no le veíamos". Era un entrenador madrileny o canari i la seva dona era portera internacional. L'hem batejat Pérez perquè no recordaven el seu nom i sabem que havia jugat al Madrid quan aquest tenia equip d'handbol. Va estar-se 4 o 5 partits, uns dos o tres mesos inclosa la pretemporada,

L'equip sènior en una de les seves principals virtuts, el contraatac

i després el van traslladar i va ser substituït per l'Antonio Serrano, que durant molts anys ha dedicat gran part del seu temps i esforç a entrenar el sènior i els equips inferiors. Jugador des de la temporada 1954-1955 fins a la 1960-1961, entrena l'equip juvenil des de la 1968-1969 fins als primers mesos de la temporada 1971-1972. La temporada 1973-1974, quan el Joan Espona deixi el primer equip, l'agafarà l'Antonio Serrano i l'entrenarà fins els primers mesos de la temporada 1976-1977. Aleshores deixarà el primer equip i no tornarà a entrenar mai més. La tasca d'entrenador del primer equip l'ha compatibilitzat amb tasques a la junta.

Ha estat una constant del club que quan es fitxaven entrenadors de fora i no funcionava l'equip i no aconseguien pujar de categoria, els acabaven substituint per algun entrenador de la casa com l'Antonio Serrano i el Joan Espona. "Sí, però aleshores tampoc pujàvem perquè l'Espona estava enfadat amb els àrbitres!". Entrenat doncs per un entrenador de la casa, l'Antonio Serrano, aquest sènior renovat amb jugadors del juvenil queda en cinquè lloc del seu grup en la taula final del campionat de Segona Categoria Provincial. La classificació final és La Salle Nerva, San Quirico, San Esteban de Palautordera, Malgrat, La Salle Montcada, Arrahona, San

Andrés, O.J. Barceloneta, Calella, Horta, O.J. Sabadell i Mataró S.F. En aquesta temporada juguen junts els tres germans Maresma, el Joan, el Xivi i el Josep. El Muñoz no es complicava a les cròniques: Maresma I, Maresma II i Maresma III.

En aquesta temporada es van produir diversos aldarulls, entre els quals cal destacar el del partit contra el Calella en camp contrari, una de les bregues més grans de la història del club. El partit es jugava el 29 de setembre de 1974 i arbitrava el senyor Gasulla. El camp estava ple de públic i a més havien vingut els de La Roca a veure el partit. Al final de la primera part, que havia estat dominada des d'un principi pels jugadors de La Salle Montcada, el marcador marcava 10 a 13 a favor d'aquests però en la segona part el Calella, conegut ja pel seu joc agressiu, va sortir repartint llenya. La baralla va començar perquè volien pegar al Xivi Maresma, que estava a terra, i el Josep Maresma, que estava a la banqueta va saltar a defensar-lo, s'hi va tornar i allà es va liar tot. L'àrbitre va pitar el final del partit abans de temps probablement perquè no li devia agradar el color que estava adquirint l'assumpte i es va produir una invasió del camp. El Joan Asbert recorda aquell partit com la vegada que van donar i rebre més mastegots en menys temps. Els jugadors de La Salle Montcada es van haver de tancar als vestuaris i els van preparar un passadís per a què poguessin marxar però seuien pegant-los i al final els va haver de treure la guàrdia civil i va haver-hi detinguts. Els espectadors de Montcada havien continuat amb el xivarri i al ros, el rellotger cosí del Miquel Martí, li van donar una pallissa. I les xicotes dels jugadors, mentrestant a les grades! A terra i havia un xicot ple de sang i el president, el Juan Maresma, li va demanar a un guàrdia si creia que allò era normal. Aquell xicot era policia.

Es va haver de reforçar el juvenil amb alguns jugadors del cadet a causa de l'ascens d'alguns dels seus al primer equip. L'entrenen jugadors del primer equip, el Joan Maresma i el Salvador Benítez, i l'Andreu Nadal fa de delegat. Els jugadors que integren aquest equip són Carlos Díez

En Ramon posa pau com sempre

i Jacint Merino (porters), Julián López, Miquel Dulcet, Toni Viñals, Xavier Jordá, Josep Gómez, Víctor Martínez, Tomás Corral, Carlos Gil, Xavier Giralt, Andreu Nadal i Javier Quílez.

S'ha de tenir en compte que en aquella època, mitjans dels anys setanta, la majoria de pares no tenien cotxe però per tot hi ha excepcions i el pare del Rafa Andreu, que conduïa un R24, i el Pepe López, el pare del Julián, juntament amb l'Andreu Nadal, Andreuet, que sempre duia cotxes de

la marca Citroën -un dos cavalls, un GS, un CX- van fer una gran tasca aquells anys ja que portaven sempre el seu cotxe per fer els desplaçaments encara que els seus fills no juguessin i sempre estaven amb l'equip juvenil. A més, l'Andreu Nadal i el Pepe López van estar durant molts anys, del 1979 al 1984, com a vocals del club.

Al col·legi hi havia handbol, bàsquet i una pista de futbol però els germans, amb el germà Lluís, que era el director, al capdavant potenciaven l'handbol, que era l'esport per

excel·lència a La Salle Montcada. Fent broma comenten que els "pijos" jugaven a bàsquet i els "macarrilles" a handbol. Entrenaven al pati de l'escola i jugaven al pavelló. Se sentien privilegiats perquè el seu camp era cobert i la resta de camps no. El pavelló era famós pel terra de terratzo i els jugadors d'altres clubs comentaven: "En Montcada, si te tiras y hay alguna loseta levantada, no veas". Van posar un marcador electrònic ple de llums i interruptors. Els nens s'apuntaven a l'handbol més que pel seu grau de "macarrisme" perquè els atreïa, perquè no els agradava el futbol o per afinitat amb altres companys. El Jaume Otón recorda que va començar a jugar perquè ja jugava el seu germà i l'Antonio Díaz per amistat i perquè hi jugava el seu cosí. Quan no anaven en tren, el germà Lluís acompanyava els escolars amb la furgoneta, un R6 de color crema, seguia els partits i si en acabar estava content del resultat els premiava amb una coca-cola. L'afició del germà Lluís també es traduirà en aportacions econòmiques que sempre seran ben rebudes per aquest club modest tal i com es reflecteix en els comptes del club. Els ingresos ascendien a 149.615 pessetes i incloïen "saldo anterior, subvención ayuntamiento, ayuda Hermano Luis, anuncios pista, lotería La Salle, socios anuales, socios mensuales i taquillaje". Les despeses ascendien a 101.413 pessetes i agrupaven assumptes variats: "federación, árbitros, vestuarios patronato ayud., cena can piqué dos temporadas, cobrador, consumiciones jugadores, compra lotería, atenciones entrenador y jugadores, desplazamientos, material deportivo, gastos pabellón, varios i botiquín". El saldo final que servirà de punt de partida per a començar amb la temporada següent serà de 48.202 pessetes. Encara no han arribat els euros.

Dels equips escolars, l'equip cadet l'entrenava el Manuel Muñoz i amb ell van arribar a les fases finals del campionat de Catalunya on van perdre al camp de l'Escola Industrial a Barcelona. Aquell dia el germà Fernando Pueyo, que entrenava l'aleví, es va oblidar les dues pilotes que era obligatori portar al camp del contrari i van haver d'anar a El Corte Inglés per comprar-les. El cadet queda també subcampió en el Torneig Dotze Hores. Juguen:

Els jugadors adopten un defensa agressiva

Miquel Viñals, Ros i Miguel Martínez (porters), José Abril, M. Mir, Alfonso Lario, F. Villasclaras, Ferreras, Márquez, Miralles, Calvo, Robles, Rafael Andreu, José Corral, Enrique Expósito, i Miquel Doganoc. Alguns dels jugadors provenen del juvenil, que es debilitarà quan jugadors com Villaclaras, Calvo i Ezquerra pugin a meitat de temporada al cadet per completar l'equip i hauran d'esforçar-se per recuperar-se i adaptar-se a la nova situació. Els entrena el Josep Maresma i hi juguen el Josep Sisó de porter i el Javier Sánchez Poy, el Guillermo Polo, el Xavier Rodríguez, el Vicenç Ezquerra, el Jesús Heredia, el José Luis Hermoso, el Francisco Calvo i el J. L. Tamarit de jugadors de camp. Els més petits, els alevins, els entrena

el germà Fernando Pueyo i formen part de l'equip el José Antonio Quirós, el Víctor Sanz, el Juan Manuel Ruiz, el Joaquim Castellví, el Carles Salar, el Jaume Otón, el Pere Soley, el Pep Vila, l'Antonio Díaz, el Juan Manuel Biescas i l'Emilio Giménez. Sembla que els més petits juguen prou bé i queden Campions del Torneig Dotze Hores.

En la següent temporada, la 1975-1976, el grup de la Segona Categoria Provincial en el qual juga La Salle Montcada s'enriqueix amb la presència d'equips com el C.D. Sabadell, el B.M. Granollers, el B.M. San Quirico i el DO-SA ja que tots realitzen un handbol brillant i modern. Al principi de la competició se'ls torcen una mica les co-

ses però finalment el primer equip de La Salle Montcada queda en sisè lloc darrere del B.M. San Quirico, el C.D. Sabadell, el B.M. Sant Cugat, el B.M. Granollers i el DO-SA. Després dels montcadencs, que de 20 partits jugats han obtingut 9 victòries, 1 empat i 10 derrotes, es classificaran el B.M. La Roca, el D. Bosco Rocafort, el B.M. Calella, l'O.J.E. Sabadell, el B.M. San Adrián i l'O.J.E. Barceloneta. A meitat de lliga s'incorporen al primer equip el Julián López, que marcarà un total del 27 gols en el que resta de temporada, i el Miquel Dulcet, que em marcarà 31. Ambdós venien del juvenil i la seva arribada al sènior va ser molt ben rebuda ja que eren bons llançadors i també defensaven bé. El Julián i el Miquel aportaran els elements que faltaven per aconseguir un equip consistent. Aquest equip l'entrena l'Antonio Serrano i els jugadors, amb gols i tot, són: els porters Ramon Cadillac, Paco Herrera i Carlos Díez, que venia del juvenil, el Joan Maresma (52 gols), el Xivi Maresma (26 gols), el Salvador Benítez (14 gols), el José Antonio Díez (9 gols), el Joan Asbert (10 gols), el Josep Maresma (43 gols), el Cándido Martínez (18 gols), el Miquel Martí (1 gol), el Paco Líndez, el nou fitxatge del club en aquesta temporada i que jugarà quatre al sènior (15 gols), el Xavier Giralt, juvenil la temporada anterior, (1 gol) i el José Luis Giménez (33 gols). Respecte la temporada anterior són baixa l'Antonio Muñoz, el Pere Bordas, l'Emilio de la Garza i el Josep Salvatella.

Un dels jugadors del primer equip, el Salvador Benítez, entrena el juvenil, que obté la quarta posició en la lliga del seu grup. El Jesús González "Jesusín" fa de delegat i juguen els porters Miquel Viñals i Ros, el Julián López i el Miquel Dulcet, que faran 66 i 80 gols respectivament abans de pujar al primer equip i el J. Merino, el Toni Viñals (58 gols), el X. Jordá, el M. Mir (12 gols), el Rafa Andreu (38 gols), el Josep Gómez (19 gols), el José Corral (8 gols), l'Alfonso Lario (17 gols), el M. Doganoc, el Víctor Martínez (2 gols), el T. Corral, el Carlos Gil (9 gols), el Benito Séculi, l'Enrique Expósito (5 gols) i el Manel Márquez. Es tracta en la seva major part de jugadors del cadet de la temporada passada en el seu primer any de juvenils.

Joan Espona

S'hi estaran un total de tres anys i durant el segon els entrenarà el Joan Espona. Ho recorden perquè, d'alguna manera, el tenien idealitzat ja que sabien que si ell els entrenava significava que ja havien arribat a dalt. Ens hem resistit fins ara a parlar del Joan Espona perquè volíem trobar una pausa adequada en aquesta història que estem narrant ja que el Joan Espona ha estat vinculat al club des dels seus inicis i fins l'any 1997 i, per tant, es pot dir sense exagerar que es la història vivent del club. Ha estat en les facetes de jugador -juvenil des del 1954 fins al 1960 i sènior des del 1960 fins al 1964 i la temporada 1968-1969, entrenador -de l'infantil des del 1968 al 1971, la temporada 1987-1988 i part de la 1996-1997; del juvenil des de 1961 fins el 1968 excepte la temporada 1966-1967 en la qual no hi ha tal equip, i des del 1971 fins el 1974, en la temporada 1977-1978 i en la 1986-1987 juntament amb el Cándido Martínez i en part de les temporades 1970-1971, 1979-1980 i 1985-1986; del sènior A en les transicions d'entrenador que es van produir a les temporades 1972-1973 i 1976-1977 i del sènior B durant tres temporades, de la 1977-1978 a la 1979-1980- i directiu, combinant les

tasques de secretari i vocal durant 25 temporades, de la 1969-1970 a la 1996-1997. El Joan Espona ha sobresortit en la tasca tan important d'entrenar durant molts anys els equips inferiors del club i hi ha posat força, treball i caràcter. Ens expliquen que el Joan Espona és un pencaire i recorden quan anava a preparar el camp abans del partit. "El Joan Espona hi ha estat sempre".

El fet d'haver entrenat tants anys els equips inferiors ha fet que gairebé tots els que han estat jugadors del club tinguin alguna anècdota relacionada amb ell i que això acabi sumant moltes anècdotes al voltant d'aquest personatge irreplicable. En recordarem algunes però abans cal estar preparat i informat sobre el fet que el Joan Espona és per damunt de tot un gran aficionat a l'handbol, un apassionat d'aquest esport, i quan veu un camp d'handbol es transforma i es converteix en una altra persona. Ah, i els àrbitres esdevenen la seva debilitat...

Com a jugador no s'havia destacat mai per la seva potència de tir i suplía aquesta mancança amb la seva duresa en la defensa. Dels gols que va marcar els seus companys recorden més intensament el que va fer en un partit contra el Mataró: des de l'extrem dret del camp va tirar amb la mà esquerra i el porter es va liar tant que la pilota va acabar entrant a la porteria. Al camp del DO-SA de Badalona, el van haver de treure de la pista gairebé arrossegant-lo perquè es va quedar sentat al mig del camp i es negava a abandonar-lo. El que sí volia era que l'àrbitre expulsés un espectador que li havia dit no sé què. Als partits que dirigia, cada dia havia de portar una pipa nova perquè es feia un fart de trencar-ne esclafant-les contra el terra quan s'enfurismava. En els partits, estava deu minuts assegut a la banqueta i la resta de temps l'àrbitre l'obligava a allunyar-s'hi i a portar el partit des de les grades. L'Antoni Roca -6 temporades al sènior- recorda que pel fet de ser una mica dur d'orella el Joan Espona havia de cridar més i fer gestos exagerats. L'àrbitre solia pensar que anava per ell i s'enutjava perquè ja el coneixia d'altres vegades. Si volguéssim podríem dedicar mig llibre a parlar d'ell. "El Joan Espona és la meitat del llibre", afirmen els seus com-

panyes, que acaben proposant un títol per a aquesta publicació: "Joan Espona i 50 anys de handbol". Vam descartar el títol però en les línies que encara ens queden seguirem recollint algunes de les històries que l'han convertit en gairebé una institució.

Tornem de nou a la crònica de la temporada amb els equips que conformen la base del club. Els més grans, els cadets, entrenats pel Josep Maresma, són: Josep Sisó i Javi Díez (porters), Javier Sánchez Poy, Guillermo Polo, Francesc Salamero, Xavier Rodríguez, Vicenç Ezquerra, Jesús Heredia, José Luis Tamarit, Josep Viñals, Francisco Calvo, Richard Calvano, Salvador Hernández, José Luis Hermoso i José Abril. Pel que fa als infantils, els entrena el Manuel Mir i es diuen José Ant. Quirós, Víctor Sanz, Toni Ramírez Bofill, Antonio Díaz, Jaume Otón, Carles Salar, Joaquim Castellví, Paltré, Soley, Josep Piqué i Juan Manuel Ruiz. I finalment, els més petits, l'equip aleví, que, amb l'Alfonso Lario al capdavant, alinea al Jiménez Mayorga, F. Díaz, Jesús Martínez, Xavier Pons, Emilio Giménez, Pepe López i César Hernández.

En el sopar que se celebra per tancar la temporada 1975-1976 el Juan Maresma anuncia que té la intenció de renunciar a la presidència del club però la notícia cau tan malament que els jugadors formaran delegació i aniran a parlar amb ell i el convenceran per continuar. Quan ens ho expliquen al voltant de la taula de reunions, el Juan Maresma bromeja "Suerte que me doblasteis el sueldo" Els jugadors es comprometen a buscar un delegat i un entrenador. El Juan Maresma i aquesta junta que s'ha mantingut invariable des del 1971-1972 -si bé en el darrer període les persones que s'hi dedicaran a part del president seran el Pepe López, l'Andreu Nadal i el Tomàs Espel- seguiran treballant durant dues temporades més i els jugadors aniran a cercar dins la gent de la casa a un delegat, el Manuel Muñoz, i a un entrenador, l'Antonio Serrano. En aquest sopar, en el qual els jugadors es comprometeran a donar una empenta al club, regalen un encenedor a l'Espona. Diu que encara el té. Sort que no era una pipa ja que sinó potser no diria el mateix.

En els comptes del club s'inclou, en el capítol de despeses, aquest sopar de final de temporada que se celebra a Can Piqué, un restaurant que serà visitat assíduament pel club. Altres despeses corresponen als pagaments a la federació, als àrbitres, al material esportiu, al cobrador -que era la persona encarregada de cobrar els carnets de socis-, als desplaçaments, al material esportiu, a les despeses del pavelló, a un massatgista, al conserge de la pista municipal i a despeses diverses que sumen un total de 102.162 pessetes. El saldo a final de la temporada ascendirà a 31.990 pessetes.

Una etapa brillant

El treball de renovació fet durant tots aquests anys -jugadors del primer equip que són substituïts paulatinament per jugadors provinents d'una pedrera de molta qualitat- dona el seu fruit a la temporada 1976-1977 amb un primer equip potent que obtindrà una altra vegada l'ascens a la Primera Categoria Provincial. En la pretemporada la junta comunica l'objectiu de dur a terme una renovació i canviar el sistema de funcionament per un altre més còmode i eficaç. Per aquest motiu ja s'estan buscant partits de preparació i això serà la base per aconseguir els objectius que se solen marcar als inicis d'una temporada. Els entrenaments comencen el 31 d'agost i es disputen tres partits preparatoris. El cronista de La Salle Montcada, després d'assistir als tres, té la sensació que al primer equip li segueix faltant alguna cosa per acabar de funcionar: un home en el centre del camp que reparteixi el joc. Així guanyaria molt en les jugades i els contraatacs. Va ser un any mogudet. Fins a tres entrenadors van dirigir aquest equip que alineava el Ramon Cadillac i el Paco Herrera de porters, tot i que aquest va estar malalt bona part de la temporada, però va arribar amb totes les forces a la fase d'ascens; el Luis Carlos, recent incorporat després de jugar al Sant Fost i que, segons comenta el

Manuel Muñoz, ha perdut una mica de la seva agressivitat característica i ha guanyat en joc, en estil i veterania, el Joan Maresma i el Xivi Maresma, que estaran a la mili, el Salvador Benítez, el J. A. Díez, el Joan Asbert, el Josep Maresma, que va estar malalt una part de la temporada, el Cándido Martínez, el Miquel Martí, el Paco Líndez, el Xavier Giralt, el J. L. Giménez, el Julián López, el Miquel Dulcet i el Carlos Gil -que jugarà quatre temporades al sènior- i Toni Viñals, recent ascendits provinents del juvenil. L'Angelito fa de delegat i porta el botiquí. Juguen a Segona Categoria Provincial i queden en quart lloc per darrere del B.M. La Roca, el Granollers i l'Arrahona i per davant de vuit equips més: Sant Quirze, EPYC Tarrasa, Sant Fost, Fuensanta, Manlleu, Sant Cugat, C.D. Sabadell i O.J.E. Sabadell. Aquesta posició els classifica per jugar les fases d'ascens a Primera Provincial.

L'Antonio Serrano entrena aquest equip però deixarà la banqueta a meitat de temporada, abans de la promoció d'ascens. Feia poc que havien ascendit els jugadors joves i molts d'ells duïen els cabells llargs. El Miquel Martí lluïa una melena "afro" impressionat, i l'entrenador el va obligar a tallar-se els cabells. L'Antonio Serrano diu que

Equip sènior 1976-77 amb alguns seguidors

els cabells del Miquel Martí eren un problema perquè sempre hi havia enrenou amb els jugadors de l'equip contrari ja que en comptes de tirar-lo de la samarreta el tiraven dels cabells. El Miquel Martí sí que se'ls va tallar però molt poc, només un dit o dos que va ficar dins una bossa. Aquell dia havien de jugar contra el C.D. Sabadell i l'Antonio Serrano va negar a deixar-lo sortir al camp. Aleshores els jugadors, que en aquests casos solen fer pinya, es van decidir no canviar-se. "Si no juga el Martí aquí no juga ningú". Amb el temps, els jugadors s'adonaran que realment era un problema jugar amb els cabells tan llargs i reconeixeran que el club estigui amb deute amb l'Antonio Serrano per la gran tasca que va fer durant tant anys.

Arran d'aquestes desavinences a dia d'avui ja passades, l'Antonio Serrano i el Manuel Muñoz pleguen i el Joan Espona s'encarregarà de la breu transició que hi haurà abans que arribi un nou entrenador, el Joan Terré. El Luis Carlos va contactar amb el Joan Terré, que entrenava el primer equip del Sant Fost i que es va incorporar a La Salle Montcada abans de la promoció d'ascens. El Joan Terré recorda haver arribat pocs dies després de Setmana Santa abans del viatge a Galícia.

Durant la Setmana Santa i aprofitant les vacances que disfrutaven els jugadors s'organitza un viatge a Galícia de 24 hores en autocar. Abans de partir s'arriba a una entesa amb la Federación de Balonmano de Pontevedra per aprofitar l'estança i jugar algun partit. El dissabte 9 d'abril La Salle Montcada disputarà un partit contra el Club Cisne, campió de Pontevedra. L'àrbitre va ser el senyor Collazo, àrbitre de Vigo Internacional, i l'ambient entre els jugadors de La Salle era festiu i poc donat a la concentració. En un llançament de penal el Paco Herrera, porter de La Salle, es va avançar tant que va quedar situat a un metre de l'àrea. El jugador, aprofitant la badada, va llançar de vaselina i anotà un gol pel Cisne, equip que tot i les distraccions perdrà el partit per 18 gols a 20. Els que van anar a Galícia es van allotjar a l'illa de La Toja, en un hotel de cinc estrelles perquè hi havia hagut

El viatge amb autocar a Galícia

malentès en les reserves. Els jugadors, però, van ser prudents i demanaren sopar en un lloc apartat del menjador de l'hotel ja que tots de color vermell podrien arribar a espantar a la clientela. El Ramon Cadillac, que ja duia uns quants anys en l'equip i era veterà, va ser el blanc d'unes quantes bromes. El Miquel Martí li va posar un cranc a la banyera i no el van deixar dormir en tota la nit, trucant-lo a l'habitació continuament. Pel que es veu era l'únic que estava casat en aquells moments i la seva dona el va acompanyar al viatge. Els seus companys d'equip devien trobar molt divertit recordar-los cada deu minuts que ells s'estaven per allà.

Després d'aquestes vacances s'inicia la promoció d'ascens a primera, on juguen els primers equips del DO-SA, Molins de Rei, SEAT, La Salle Barceloneta, La Salle Montcada i Granollers. Al camp del DO-SA, a l'anada, van guanyar i a casa van perdre per la mínima en l'últim partit. Però el DO-SA havia alineat un jugador del juvenil i va ser sancionat. El partit decisiu, però, va ser al camp del SEAT, a qui van guanyar gràcies a un penal que va parar el Paco Herrera amb el temps ja esgotat.

Van ascendir a Primera Categoria Provincial "a pesar del Cándido", que en el partit a Molins de Rei va llançar

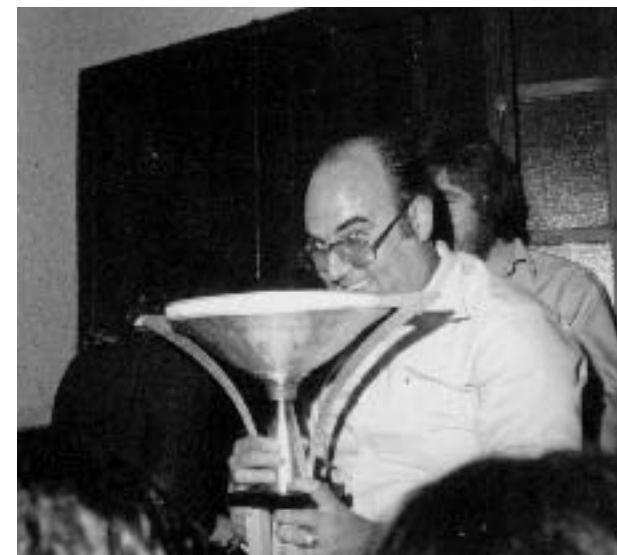
la pilota a l'àrbitre des de trenta metres, amb tan bona o mala punteria que va encertar en el cap d'aquest. El van sancionar amb dos anys i podria haver estat pitjor perquè el que realment volia fer era llançar-li els mitjons bruts al cap. Menys plorar van fer de tot per aconseguir que li rebaixessin la sanció i van aconseguir baixar-la 6 mesos. Però tal i com estava l'equip, ple de baixes, mig any sense el Cándido era massa temps i per això van parlar amb el president del comitè de competició i el van convèncer que fos una sanció de 4 partits a canvi que el Joan Espona no vingués als partits. Així doncs, el Joan Espona es quedava a l'escala, darrere del vidre de la porta i només de tant en tant obria la porta i... cridava. El Cándido Martínez ha estat vicepresident del club des del 1984 fins al 2001 i ha col·laborat també com a tècnic tant de l'aleví, en la temporada 1973-1974, com de l'infantil en les temporades 1981-1982, 1986-1987 -en què hi haurà dos equips infantils- i 1987-1988, en la qual entrenarà juntament amb el Joan Espona i del cadet en la temporada 1982-1983. Fins i tot serà entrenador del sènior amb el Paco Líndez en una part de la temporada 1988-1989. Com a jugador començarà la seva carrera esportiva en la categoria d'aleví i en la temporada 1970-1971 pujarà al primer equip i no es retirarà fins la temporada 1985-1986, és a dir, després de 12 temporades lluint la samarreta vermella. A final d'aquesta temporada es reincorporen Maresma I i II després de la mili; i durant la temporada, el Paco Herrera i el Josep Maresma, Maresma III, ja recuperats de l'enfermetat, i el Miquel Dulcet, recuperat igualment de la seva fisura al canell. En aquesta temporada s'encetarà el cicle més brillant de la història d'aquest club.

Els juvenils encara estan una mica fluixos perquè quatre d'ells jugaven el campionat de cadets la temporada passada. Els entrena el Joan Espona i ells, de tant en tant, li compren una pipa perquè en faci col·lecció. Una vegada en van comprar una d'espuma de mar groga i els sembla que no la va dur mai als partits. Els jugadors del juvenil són: Miquel Viñals, Ros i Jacint Merino (porters), José Corral, Rafael Andreu, Josep Gómez, Enrique Expósito, Javi Díez, Manuel Mir, Alfonso Lario, Miquel Doganoc, José Abril i Lluís Bainac.

Es va fer una gran festa després d'aconseguir la primera Copa Catalunya amb seguidors i jugadors

A finals del mes d'octubre comencen els campionats escolars, que duraran 10 jornades. El col·legi participa amb tres equips compostos de 45 jugadors. En la categoria cadet, entrenats pel Josep Maresma, que estarà durant un temps malalt, juguen: Josep Sisó (1 gol), Javier Sánchez Poy (103 gols), Guillermo Polo (67 gols), Francesc Salamero (44 gols), Xavier Rodríguez (40 gols), Vicenç Ezquerria (104 gols), Víctor Sanz (63 gols), Jesús Heredia (12 gols), José Luis Tamarit (7 gols), Josep Viñals (3 gols), Francisco Calvo (1 gol), Richard Calvano, Salvador Hernández (1 gol), José Luis Hermoso (1 gol) i Manel Márquez. En una crònica que vam trobar de l'època s'alabava sobretot el nucli central, el format per Sisó, Polo, Salamero, Sanz, Sánchez-Poy, Ezquerria i Rodríguez per la seva constància. El cadet es proclamarà campió de Lliga sense haver perdut cap partit i en la fase final l'eliminarà el campió de Catalunya i campió de Copa, el F.C. Barcelona.

Quant als infantils, poc a poc es van transformant, van creixent en seguretat en ells mateixos i en capacitat de concentració i han guanyat molt en defensa i en facilitat de joc davant la porteria del contrari. Només els falta tenir un contraatac més ràpid. A pesar dels aspectes positius del seu joc no realitzen la bona campanya que s'esperava d'ells. Els entrenen l'Alfonso Lario i José Abril i són el Toni Ramírez Bofill i l'Antonio Díaz (porters), el José Antonio Quirós, el Pepe López, el Jesús Martínez, el Carles Salar, el Villasclaras, el Paltré, el Jaume Otón, el Joaquim Castelví, el Quintanar, el Trías, el Martínez, el Reverte, l'Emilio Giménez Ballesta, el Josep Piqué i el Víctor Sanz.

Els triomfs, pels més petits. Els alevins, amb un equip molt nou, porten una bona ratxa de victòries i de 10 partits disputats n'han guanyat 8 i n'han perdut dos, els dos primers. Els entrena el germà Alejandro i juguen el Cèsar Vilagut i el Juan Manuel Jiménez Merino de porters

El Luis Carlos González alça la Copa Catalunya

i Juan Miguel Jiménez Mayorga, Francisco Díaz, Andrés, Gonzalvo, César Hernández, García Navarro, Vicente, Dalmau, Xavier Pons, Guerrero, Serrano, Peña i José María Santaisabel de jugadors de camp. Aquest aleví que està en el seu segon any es proclama campió territorial.

A la següent temporada, la 1977-1978, i amb un equip pràcticament igual exceptuant la retirada del Xivi Maresma després de 7 temporades en el primer equip i la reincorporació de l'Alejandro Gracia a la porteria, el sènior A de La Salle Montcada, entrenat pel Joan Terré, i amb ell tot el club, aconsegueix consolidar-se a la Primera Categoria Provincial amb la sisena posició i obté un dels triomfs esportius més importants en molt de temps: proclamar-se campió de la primera Copa Catalunya. A partir d'aquesta fita que succeeix en aquesta etapa brillant la població s'abocarà amb l'handbol i durant les següents temporades els partits que jugui l'equip sènior tindran un gran seguiment.

Però tornem a la Copa. El fet que La Salle Montcada arribés a la final de la primera Copa Catalunya juntament amb el F.C. Barcelona generà una gran publicitat en la població, que es desplaçà a Girona el 20 de maig de 1978, on va tenir lloc el partit. Tota la gent de Montcada estava allà. Potser exagerem. "Vinieron las novias, como siempre".

El cert és que molta gent va anar en cotxes particulars i un autocar sencer de seguidors que a l'anada anaven tots callats, sense fer bromes no s'ho va voler perdre. Evidentment el F.C. Barcelona era el gran favorit però La Salle Montcada va sortir a lluitar també. Per aquell partit es va alinear els porters Paco Herrera i Ramon Cadillac i Joan Maresma, Toni Viñals, Salvador Benítez (2), Joan Asbert, Xavier Giralt, Cándido Martínez, Luis Carlos González (4), Julián López (8), Miquel Dulcet (8) i Juan Antonio Díez mentre que el F.C. Barcelona alineava: Mataró (Sabaté), García, Cladera (2), Sánchez, Argudo (6), Juampera, Albalat (2), Pérez (1), Temple (2) i Rodríguez (2). El Joan Terré plantejà el partit com a defensa agressiva 6-0 sobre l'home en possessió de la pilota i amb la vigilància dels tres homes claus del Barcelona i els seus perillosos contraatacs. I van començar a dominar el partit als 20 minuts, arribant a la primera part amb un marcador de 11-7 a favor dels de Montcada. La bona defensa que van desplegar durant tot el partit i la bona actuació dels porters va fer que, contra tot pronòstic, obtinguessin la victòria final per 22 a 15. El club es convertia en campió de la primera Copa Catalunya i se li dedicarà una plana sencera al diari esportiu Dicen i titulars -"El Moncada noqueó al Barça"- i comentaris d'admiració -"Sorpresa en la final de la Copa Catalunya"- així com un minut de glòria a la televisió. El Paco Herrera i el Miquel Dulcet van fer un gran partit i van acabar esgotats i demacrats. Al Paco, la gent, se'l mirava encuriosida i estranyada i li van fer una entrevista a la tele però no ho van treure després. Van celebrar el triomf amb un sopar a Girona i els jugadors organitzen un viatge a Eivissa que paguen de les seves butxaques ja que el club no podia sufragar-lo. L'equip que va aconseguir aquesta fita va ser el següent: Ramon Cadillac, Alejandro Gracia i Paco Herrera (porters), Juan Antonio Díez, Salvador Benítez, Toni Viñals, Luis Carlos González, Xavier

Giralt, Joan Maresma, Josep Maresma -que va jugar la semifinal però no la final ja que estava a la mili-, Cándido Martínez, Julián López, José Luis Giménez, Joan Asbert, Miquel Dulcet, Paco Líndez, Miquel Martí i Carlos Gil. De delegats, el Miquel López i l'Àngel.

I dèiem sènior A unes línies més amunt perquè en aquesta temporada es forma per primera vegada en el Club Handbol La Salle Montcada un sènior B. La idea va sorgir dels propis jugadors, que es reuniren amb la junta i decidiren pagar-se ells mateixos les fitxes per poder seguir jugant. S'ha de tenir en compte que així com la vida esportiva dels infantils, cadets o juvenils és curta i ve delimitada per una normativa de la federació, pels jugadors del primer equip no hi ha límit d'edat i la carrera sol ser més llarga que en la resta de categories. És per això que quan la base va produint nous jugadors sorgeix la necessitat d'altres sortides que no siguin el primer equip ja que és difícil que tots hi juguin. El sènior B l'entrena el Joan Espونا. Juguen Alfonso Lario, Josep Gómez, Manuel Mir, Lluís Bainac, José Abril, Rafael Andreu, Miquel Viñals, Miquel Doganoc, José Corral, Enrique Expósito, Carles Gil, M. López, Xavier Giralt, Manel Márquez, Andreu Nadal i Javier Quilez.

Al sènior B hi havia molt bon ambient. El Lluís, que va venir de Barcelona a la temporada 1978-1979, ho recorda. Ell havia fet atletisme i com que havia deixat d'entrenar es pujava per les parets. Aleshores el Miquel Martí, que treballava amb ell, el va convèncer perquè vingués a jugar a handbol. No era dels millors però sí dels que corria més juntament amb el Javier Quilez, que també venia de fer atletisme. Alguns dels jugadors del B es van sentir decepcionats pel fet de no poder pujar al primer equip i altres no perquè consideraven que tenien menys qualitat. Des del B no va pujar gairebé ningú -el Rafa recorda que es va "vestir" per un partit- perquè el primer equip era molt compacte i tots els jugadors ja tenien el seu lloc. Tanmateix, i a pesar del que es pugui arribar a pensar, la relació era i és molt bona i avui encara surten junts i van a sopar fora.

L'equip campió de la Copa Catalunya. Drets: Joan Terré, Julián López, Joan Asbert, Paco Herrera, Miquel Dulcet, Luis Carlos González, Salvador Benítez, Joan Espona, Andreu Nadal. Asseguts: Xavier Giralt, Juan Antonio Díez, Toni Viñals, Cándido Martínez, Joan Maresma i Ramon Cadillac

El juvenil també l'entrenava el Joan Espona, però va preparar la temporada amb el primer equip. Recorden que el Joan Terré els feia saltar les grades, que tenien uns forats, creuar el camp en diagonal i córrer fent un circuit per Montcada; l'església, la guàrdia civil i la pujada per on viu l'Emilio León. Els juvenils eren: Josep Sisó (porter)

i Javi Díez, que no volia jugar de porter però el Joan Espona el va posar en aquesta posició i li va ensenyar les seves bases, Javier Sánchez Poy, Guillermo Polo, Francesc Salamero, Xavier Rodríguez, Vicenç Ezquerra, Jesús Heredia, José Luis Tamarit, Josep Viñals, Francisco Calvo, Richard Calvano, Salvador Hernández i José Luis Hermoso.

Al cadet, que l'entrenava l'Emilio León, hi jugaven l'Antonio Díaz i el Toni Ramirez Bofill de porters, i l'Alberto Alonso, el Carles Salar, el Joaquím Castellví, el José Antonio Quirós, el Jesús Corral, el Jaume Otón, el Carlos Rosell, Víctor Sanz de jugadors de camp. I a l'infantil, que tenia el mateix entrenador que els cadets, el Cèsar Vilagut, el Juan Manuel Jiménez i l'Adolfo Hernández, de porters i el Juan Miguel Jiménez, el Francisco Javier Díaz, el Cèsar Hernández, el Dalmau, el Xavier Pons, el Pepe López, el Jesús Martínez i l'Emilio Giménez de jugadors de camp. L'aleví l'entrena el germà Alejandro i juguen: Xavier Grau i Xavier Giner (porters), Juan Carlos Alcaraz, Josep Piqué, Juan López, José María Santaisabel, Esteban Salamero, Federico Ramos i José Martínez.

En aquesta línia ascendent on entra el primer equip, que poc a poc es consolida, el següent pas és assolir la primera posició de la Primera Categoria Provincial, que l'obtindran en la temporada 1978-1979. El Joan Terré és un dels protagonistes d'aquesta millora i es convertirà en l'entrenador que ha donat més èxits al club. Sota la seva direcció el primer equip va aconseguir ascendir a la Primera Categoria Provincial, ser campió de la primera Copa Catalunya i campió de Primera Categoria Provincial, jugar dues vegades la promoció d'ascens a Primera Categoria Nacional i ser subcampió de Segona Categoria Nacional. El sènior B va assolir l'ascens de Tercera Categoria Provincial a Tercera Categoria Provincial Preferent. El Joan Terré porta jugadors de fora per completar l'equip d'aquesta temporada: el porter Joan Pascual, el Josep Morán i el Jordi Gasull. Hi ha quatre porters: Ramon Cadillac, Paco Herrera, Joan Pascual i Alejandro Gracia, que va tornar perquè el Joan Pascual s'havia lesionat l'abductor i el Paco estava fent la mili. El Miquel Dulcet es lesiona a l'esquena per tota la temporada i el J. Ant. Díez també marxarà per fer la mili. La resta de jugadors eren: Salvador Benítez, Toni Viñals, Luis Carlos, Pérez Valverde, Josep Maresma, Cándido Martínez, Julián López, Joan Asbert, Francesc Salamero, recent pujat al primer equip, en el qual jugarà durant vuit temporades, i Paco

Líndez. S'han retirat el Joan Maresma, amb vuit temporades jugades al sènior.

De la lliga cal destacar el penúltim partit, contra el Granollers. Aquest havia de guanyar com fos per classificar-se i si guanyava el Granollers també es classificava el Premià. El Jordi Gasull, únic llançador que quedava, estava sancionat per 6 o 8 mesos i el Julián jugava embenat perquè es resentia del menisc, que més tard s'operaria. Van jugar a la nit. Arbitrava la parella Herrera i Codinach, àrbitres internacionals, i el senyor Codinach, que vivia a Granollers, va actuar molt a favor del seu equip. Els de La Salle Montcada van jugar agressivament, van guanyar i el partit va acabar amb baralla. A més, els de Montcada ja havien preparat una caixa de cava perquè esperaven guanyar i els del Granollers es van enfadar perquè pensaven que s'estaven rient d'ells. Els àrbitres van informar que havien arbitrat coaccionats i no havien tingut coratge per aturar el partit. Un exagerat informe arbitral sobre els fets succeïts obligà el Comitè de Competició a sancionar els àrbitres, que no van poder anar a l'Olimpíada de Moscó, i a dos jugadors del Montcada. I en aquest estat és com es van presentar a les fases d'ascens a Primera Categoria Nacional que disputarien contra el Premià, l'Allerru Zukaldeak, el Huesca, el Logroño i el Maristas de Zaragoza, que al final no es van presentar. Les lesions -el Julián López, el Salvador Benítez, amb el dit trencat, i el Miquel Dulcet- i les sancions van provocar que l'equip es classifiqués en tercer lloc i que no assolís l'ascens quan estava en plenes facultats per fer-ho.

Per sufragar els desplaçaments a Osca, Logroño i San Sebastià van fer un sorteig i van rebre l'ajuda del germà Alejandro. En el viatge a Logroño, on havien de jugar contra l'equip local, van anar a parar a un hotel de dubtosa reputació al costat d'una caserna. Els l'havien indicat uns àrbitres i el Joan Maresma, que no s'acabava de creure el que estava passant, anava repetint que no podia ser. I a la nit, la seva dona li insistia: "Juan, que tenim una responsabilitat moral i aquí hi ha moltes portes que s'obren i tanquen!". El Joan Maresma va sortir al passadís per inves-

L'Equip sènior 1977-78

tigar què passava i totes les portes es van tancar de cop. També a Logroño, on van guanyar el partit que havien anat a jugar, a les 12 de la nit van haver d'anar a buscar un periquito perquè un jugador s'havia enfadat amb la seva xicota i volia fer-li un regal. I evidentment, no van trobar el pobre animal. El jugador era el Salvador Benítez i la xicota, una de les més famoses que hi ha hagut a causa de les distraccions que patia el seu company. Un dia que hi havia partit a Mataró la va deixar esperant que l'anés a recollir. El Salvador havia arribat al K-ctus, es va endur els jugadors i es va oblidar que havia quedat amb ella en un altre lloc. Es va adonar d'això quan van arribar allà i ja a

punt de jugar la va telefonar i va exclamar en sortir de la cabina: "Me ha colgado".

Aprofitem aquesta anècdota per agrair a totes les xicotes, esposes i mares que han recolzat els diferents equips de la història del club, han acompanyat els seus jugadors i han compartit amb ells la seva afició per aquest esport. Sense elles tot això no hagués estat possible. I aprofitem també per recordar la trajectòria del Salvador Benítez, un personatge clau en l'evolució del club. Va començar jugant a la base, a l'infantil de la temporada 1966-1967, i va pujar al juvenil per les dues temporades següents.

El Josep Maresma en una acció d'atac

Un cop ascendit al primer equip, han estat catorze les temporades consecutives que hi ha jugat, fins a la 1983-1984. Com a entrenador, va començar amb l'equip infantil i el va dirigir a la temporada 1974-1975 juntament amb el Josep Maresma i en solitari a la temporada següent. Una dècada després entrenarà al sènior B també amb el Josep Maresma i, una part de la temporada següent, el sènior A amb el Luis Carlos González. En aquesta època iniciarà el seu treball a la junta; primer de vocal des de la temporada 1884-1985 fins a la 1988-1989 per seguir de tresorer fins a la temporada 1996-1997. És de les persones que han respost quan el club ho ha necessitat, tant en la seva etapa de jugador com en la de directiu. En la seva etapa de jugador va ser un gran integrador dels nous jugadors que s'incorporaven al primer equip.

Seguint amb les fases de promoció, a San Sebastià, contra l'Allerru, en un homenatge per la retirada del jugador Mikel Sarasola després de deu anys defensant la samarreta van intercanviar la senyera que duia el Cándido Martínez per una ikurriña i la van penjar a la finestra de l'autocar que els tornava a casa. Poc després els va parar la Guàrdia Civil per veure què passava. A Lezo, els de l'Allerru Sukaldeak els van tractar molt bé i els van convidar a assaborir la gastronomia basca. "Sí, perquè vam perdre". Van perdre a Lezo i a casa contra l'Allerru. En el partit a casa perdran tota possibilitat de pujar. Hi havia un jugador que els destrossava a contraatacs. Es va trencar la cella contra la paret, se'l van endur, el van cosir i van seguir jugant. El fet d'haver perdut per una diferència gran de gols al partit a Lezo va perjudicar el Premià en la seva classificació i augmentà la rivalitat entre els dos clubs, que es tornaran a trobar posteriorment.

El sènior B fa una excel·lent campanya i queda en segon lloc a la lliga si bé no aconsegueix l'ascens de categoria. Seran líders fins l'últim moment, fins que perdin el darrer partit contra La Garriga, en un camp on feia molt de fred. Jugaven Miquel Viñals, Perico, Carlos Díez, Javi Díez, Mir, Lluís, Rafa Andreu, Josep Gómez, Pere Bordas, Miquel Doganoc, José Abril, Alfonso Lario, Enrique Expósito,

Equip sènior B 1978-1979. Drets: Alfonso Lario, Josep Gómez, Manuel Mir, Pere Bordas, Lluís Bainac, Lluís, Jose Abril, Joan Espona. Asseguts: Rafa Andreu, Javi Díez, Micki Viñals, Miquel Doganoc, José Corral, Enrique Expósito.

Lluís Bainac, José Corral, Javier Quílez, Carlos Gil, Rosique i Manel Márquez.

Aquesta temporada el club està de celebració ja que compleix el 25è aniversari de la seva fundació. La junta dels 25 anys la formen el Juan Maresma, el Pepe López, el Tomás Espel i l'Andreuet. La premsa esportiva se'n fa ressò i en el *Dicen* del dimecres 27 de juny de 1979, el Juan Maresma explica els actes que s'han preparat per a aquesta ocasió. Pel dissabte dia 30, partits entre alevins, infantils, cadets i juvenils i, després dels partits, projecció de la pel·lícula sobre el Campionat Mundial d'Handbol amb un col·loqui final al qual assistiran tècnics en la matèria i jugadors de Divisió d'Honor i que en finalitzar seran obsequiats amb "vino español". A més, es farà una exposició de fotos dels 25 anys i el diumenge primer de mes al matí els veterans intentaran guanyar a un equip combinat comarcal i el sènior, a una selecció de jugadors catalans finalment formada per jugadors del SEAT i el Sant Fost. El partit obriran la gana pel dinar final a Can Piqué. Menjaran amanida, entremesos, fritada, gelat, vins i "champán, café y licores". En l'estudi de les despeses que havia de reportar la celebració del 25è aniversari es va calcular un pressupost total de 160.500 pessetes, que incloïa: "material para

hacer una exposición de fotos”, 2000; “cine coloquio” i “vino español invitados”, 5000; “folletos historial del club”, 50.000; “recordatorio 25 aniversario cerámica”, 53.500; “ramos flores”, 20.000; “trofeos competiciones”, 10.000 i “invitación almuerzo autoridades y federativos, etc.”, 20.000. Quantes coses!

A Can Piqué també, però en el sopar de final de temporada el Juan Maresma anuncia, i ara sí, que deixarà la presidència del club després de vuit anys en el càrrec, tants anys des que els seus fills, primer l'un i després l'altre i l'altre es van apassionar per l'handbol. Amb el relleu del Juan Maresma, el Narcís Macià, iniciarà la junta moderna ja que fins aleshores es reunien a casa del president, que també feia de secretari, i tot era bastant casolà. D'altra banda i a mesura que passin els anys la junta agafarà cada vegada més responsabilitats exclusives que fins aleshores eren compartides amb els jugadors

La base cada cop és més nombrosa perquè el col·legi augmenta en nombre d'alumnes, que ara ja són mil, i en afició per l'handbol, que ja atrau a més de 120 escolars. L'equip cadet es proclama campió de Segona Categoria Provincial. És el segon any de cadets de l'Antonio Díaz, l'Alberto Alonso o el Toni Ramírez Bofill. El Víctor Sanz es farta de marcar gols, 14 o 15 a cada partit, i l'Alberto Alonso puja alguns partits a jugar amb el juvenil, que seguia amb pràcticament els mateixos jugadors de la temporada passada, i el Pedro del Río, que l'entrenava es confon sempre i li diu Alonso en comptes d'Alberto. I l'Alberto, cada vegada: “Me llamo Alberto”. A ell, a les festes de La Salle, en les quals es jugava a handbol, el van veure jugar. El primer partit el va jugar amb sabates; sembla que algunes històries es repeteixen.

En aquesta temporada és quan l'Emilio León crea el primer cadet femení de La Salle Montcada que ell mateix entrena. Alguns jugadors del cadet masculí van sortir amb algunes de les noies. L'Antonio Díaz, amb la Rosa Vera i la Begoña Molina. La resta de jugadores, Mari-bel Agustín (portera), Pepita Oliveras, Luisa Romero,

Equip Cadet Femení 1978-79

Pepita Matllo, Elisenda Ortín, Montserrat Rech, Asun Altaba, Àngela Estany i Àngels Escursell. L'infantil també l'entrena l'Emilio León i juguen Cèsar Vilagut, Juan Manuel Jiménez, Juan Miguel Jiménez, César Hernández, Dalmau, Xavier Pons, Francisco León, José María Santaisabel, Ferrer, Viñals, Giménez Guerrero, Carlos Garries, Eras, Poy, Hidalgo, González, Remacho, Pipi i Federico Ramos. A més, es creen dos equips d'alevins entrenats per l'Alfonso Lario pel gran nombre de jugadors de la base i,

per primera vegada, un equip benjamí que el dirigeix el Ricardo Calvano.

La temporada 1979-1980 és significativa perquè un cop finalitzada una etapa en la presidència del club hi s'inicia una altra amb un nou president, el Narcís Macià, que estarà dos anys com a president i que impulsarà la modernització de la direcció del club. La junta que es crearà serà la mateixa per aquestes dues temporades. El vicepresident

Narcís Macià

serà el Sebastià Serrat; el tresorer, el Carlos Jiménez i els vocals, el Pepe López, el José Martínez, l'Andreu Nadal, el Joan Martínez i el Joan Espona. La competició a Primera Categoria s'inicia el 23 de setembre i finalitzarà el 30 de març. El sènior A coincideix en el seu grup amb el Juventud B.M. Parets, el B.M. Granollers, el B.M. Premià, l'O.A.R. Gracia, La Salle Montcada, el B.M. Sant Quirze, el B.M. la Garriga, el Juventud Mataró, el B.M. La Roca, l'Arrahona Barbará, el San Fernando Tarrasa, l'A.E. Sarrià, el S.P. R. Malgrat i La Salle Bonanova. La Salle Montcada es classifica en cinquè lloc a la Lliga i a la III Copa Catalunya és eliminat en els vuitens de final per La Roca. El resultat final del partit: 27 a 21.

Ja no els entrena el Joan Terré sinó el Joan Batalla ajudat pel Paco Líndez, que fa alhora de delegat i jugador. El Joan Batalla venia d'haver entrenat a l'O.A.R. Gracia i el va recomanar i convèncer el Pedro Pérez Valverde ja que havia deixat d'entrenar. Aquest entrenador es va adonar

que el club era un club d'amics i que els jugadors decidien bastant i va voler continuar amb la gent que hi havia en aquells moments jugant en el primer equip, un equip bastant potent: Paco Herrera, Ramon Cadillac, Alejandro Gracia i Nico (porters), Julián López, Joan Asbert, Luis Carlos González, José Luis Giménez, Vicenç Ezquerria, que va ascendir del juvenil i jugarà al sènior per tretze temporades, Salvador Benítez, Josep Maresma, Pedro Pérez Valverde, Cándido Martínez, Juan Antonio Díez, Toni Viñals, Xavier Giralt i Francesc Salamero. El Ramon Cadillac va entrenar amb el Joan Batalla i quan es va retirar després de complir set temporades al primer equip es va fitxar el Nico, un nou porter que venia del Barça. El Miquel Dulcet també deixa el club, després de 4 temporades al primer equip. Diuen que aquest jugador és dels que tenien un futur més brillant en el món de l'esport i que per culpa d'una lesió va haver d'abandonar-lo.

El sènior B juga a Tercera Categoria Provincial, en una competició que s'obre el 14 d'octubre i es tanca el 4 de maig. La posició final en la taula classificatòria serà la 26ena de 42. A la Copa en el penúltim partit, al Papiol, els van sancionar a tots excepte a cinc jugadors. A l'últim partit, contra la Barceloneta, van haver d'improvisar un equip amb 2 juvenils i van perdre de 2 gols. Després d'aquesta temporada el sènior B es desfarà ja que tots els jugadors, que havien nascut gairebé al mateix any, se n'aniran a la mili. La Salle Montcada es quedarà sense tercera fins a la temporada 1981-1982.

El canvi de cadet a juvenil que van experimentar una sèrie de jugadors aquesta temporada -Alberto Alonso, Toni Ramírez Bofill, Carles Salar, Joaquím Castellví, José -Antonio Quirós, Jesús Corral, Jaume Otón i Carlos Rosel-va ser bastant traumàtic perquè ells es veien molt petits i els altres, com per exemple els jugadors del Gavà, eren molt grans i corpulents. "Quan es diferenciava bé el club i l'escola era quan acabaves de cadet". A més, el Joan Espona els havia assegurat que no guanyarien ni tres partits en tota la lliga. Després de tres partits ja els hi devia un sopar perquè els havien guanyat tots tres. A la Segona

Partit La Salle Montcada - Premià 1980-81

Categoria, van quedar cinquens del seu grup. En tota la competició participaven 63 equips dividits en cinc grups. Aquest any van disfrutar molt perquè hi havia un bon equip. No tenien xandalls adequats i el Joan Espona els va proporcionar unes jaquetes de paper o plàstic de la Derbi que duïen una cremallera i que els hi anaven ben petites. Les van estrenar davant els jugadors del Barça, que els passaven un pam. Respecte al fet de pujar al primer equip, no van pensar mai que ho aconseguïen perquè davant seu hi havia 30 jugadors, hi havia un sènior i un tercera i els era ser molt difícil arribar-hi. Els jugadors eren amics dins i fora de la pista. Jugaven perquè s'ho passaven bé, es coneixien i anaven junts pel carrer. L'Antonio Díez els venia a buscar els dissabtes amb la xicota i sortien a sopar al vespre seguint la tradició que havia marcat el primer equip, amb qui també tenien una relació molt cordial.

El Joan Espona deixa els entrenaments "potser per no pagar-nos el sopar", el Pedro del Río se n'ocupa un temps i després ve el Josep Maresma. A part de les seves nou temporades de sènior -des de la 1974-1975 fins a la 1982-1983-, ha estat durant molts anys entrenador: de l'infantil a les temporades 1974-1975, 1979-1980, 1981-1982 amb el Cándido i l'Antonio Díez i de l'infantil A la temporada 1986-1987; del cadet del 1975 al 1979, a la temporada 1987-1988 amb l'Albert Sardà, a la 2000-2001 després que

ho deixi el Jorge Martín i a la temporada 2001-2002; del juvenil, una part de la temporada 1979-1980, la 1980-1981 i una part de la 1988-1989; del júnior, a la temporada 1995-1996; del sènior B, intermitentment, de la temporada 1983-1984 a la 1985-1986 i del sènior A durant dues temporades, 1993-1994 i la següent i fins al desembre de la temporada 2000-2001. Com a directiu ha participat del 1986 al 1990, del 1995 al 1997 com a vocal, del 1997 al 2001 de tresorer i del 2001 fins ara de vicepresident del club i segueix treballant en qualsevol d'ambdues facetes en funció de les necessitats del club. Actualment es el gerent de l'entitat i fa les tasques de coordinador esportiu. En els ambients del club i d'amistat tothom el coneix per Keta. Un dia un grup de jugadors el va anar a buscar a casa i la iaia del Josep, que no suportava aquest sobrenom, els va fer fora de casa dient que en aquella casa no vivia ningú que es digués així.

El cadet femení, amb les mateixes jugadores que l'any passat, es classificarà sisè del seu grup. En categoria masculina un cadet completat amb jugadors de l'infantil quedarà tercer a la lliga del seu grup i segon del seu grup a la Copa. L'equip infantil, entrenat pel Josep Maresma, quedarà, en la Lliga, cinquè del seu grup, mentre que a la Copa assolirà el tercer lloc del seu grup. L'aleví quedarà quart del seu grup. L'entrena l'Alfonso Lario. El Joan Hernández, que aleshores era aleví, recorda que jugava a futbol sala al pati de baix i volia jugar al pavelló i per això va decidir passar-se a handbol. A més, hi havia millor ambient. Va començar gràcies al Mir, que venia a la seva botiga. Més endavant el Joan Hernández serà un dels jugadors del tercera que viuran la dificultat que suposa intentar pujar al primer equip. Ell creu que el tercera era també molt bo, millor que els equips contra els quals jugaven, però hi havia un sostre que no podien superar. El benjamí l'entrenen el Richard Calvano i el J.M. Lahuerta.

Entre 1980-1981, època d'una brillantor més continuada, hi ha el mateix sènior que la temporada anterior, que més que un equip sembla un bloc de jugadors, i el mateix entrenador. Només dos fitxatges: Iñaki Madurell, que era

Equip Cadet 1978-79

metge, i Barriuso, que havien jugat a Divisió d'Honor amb el SEAT. El "Barri" era esquerrà i boníssim. L'Alejandro Gracia, diu que des de la porteria disfrutava veient-lo jugar i quan veia un forat en la defensa pensava, "Si el veu el Barri segur que marca". Era un jugador que marcava diferències. En aquella època sopaven alguns dies al mateix pavelló, portaven entrepans i muntaven unes taules. Els divendres portaven cafè i cava. Després van començar a sovintejar el Caruso, el Martos, el Tròpic, el Soto, etc.

De cara a la nova temporada els de la Federación Española de Balonmano els tenien preparada una sorpresa:

la creació d'una nova categoria, la Segona Nacional. Els equips que n'havien de formar part serien els tres primers equips de la Primera Provincial de Barcelona de la temporada anterior entre els quals no estava La Salle Montcada, que havia quedat cinquè però el primer, que va ser el Parets, va pujar de categoria i el segon, el Granollers, va renunciar per qüestions econòmiques. Així va poder ascendir La Salle Montcada, juntament amb el B.M. Premià Interviu i l'O.A.R. Gracia. Sorpresa per la novetat i perquè no es van assabentar que estaven a Segona Nacional fins una setmana abans de començar la temporada, que la disputaran equips de Saragossa, Lleida, Barcelona, Girona,

Gran ambient en el partit La Salle Montcada - Premià 1980-81

Llançament de penalt a càrrec de Pedro Pérez Valverde

Osca. En el grup de La Salle la classificació final serà: B.M. Premià, La Salle Montcada, O.A.R. Gracia, C.B. Peña (d'Osca), Sícoris (de Lleida), S. Família (de Tarazona), C.B. CIR. 9 (de Figueres), B.M. Amposta, Stadium Casablanca de Zaragoza, Sport Lloret, N. Reus Plom, Prodasa Borges (de Lleida). Durant aquesta temporada el Paco Herrera estarà complint amb el servei militar a Saragossa i a vegades el pasaran a buscar amb l'autocar o vindrà ell a jugar alguns partits. La Salle Montcada és la primera vegada que realitza aquest tipus de desplaçaments. El dia que van anar a jugar a Tarazona es van ficar a l'autocar a les quatre de la matinada directament sortits de la discoteca.

La Salle Montcada juga doncs per primera vegada una Lliga Nacional, classificant-se en segon lloc del seu grup darrere el Premià. Després d'una gran rivalitat durant tota la temporada i amb una pista municipal a Montcada totalment plena, l'Handbol Premià guanyarà d'un gol i aconseguirà l'ascens a la Primera Categoria Nacional. El camp municipal va tenir el ple de gent més important de tota l'història de l'handbol a Montcada i va acudir-hi mitja federació. Tota l'afició es va abocar en l'equip i el van animar durant tot el partit però a pesar d'això La Salle Montcada perdreà per la mínima -30 a 31- després que li pitin tretze penals en contra. Va haver-hi brega i van haver de retenir entre cinc al pare del Julián, el Pepe López -al qual la gent del Martorelles i del Sant Fost encara recorden. Un dia el David Barrufet, porter actual del F.C. Barcelona i de la Selecció Espanyola, va comentar que un dels camps que més l'havien impressionat havia estat el poliesportiu del Col·legi La Salle Montcada perquè quan entrà ho veié tot tancat, sense sortida i amb tan sols una porta que donava a una escala. I dos "ogres" picant a la porta de vidre... El Joan Batalla recorda que la pista era bastant inexpugnable i que la gent dels equips contraris li tenia molt de respecte.

Era el segon intent d'ascendir a Primera Nacional i la segona vegada que les seves aspiracions topaven amb el

Premià. En el primer intent haguessin pogut pujar si no hagués estat per les nombroses lesions i en el segon intent l'actuació arbitral els va enfonsar. Durant la història del club hi ha hagut tres intents de pujar a Primera Nacional. Dels tres intents, en el primer i el segon tindran possibilitats i en el tercer ho veurem més endavant.

El juvenil, entrenat pel Josep Maresma, que al final de la temporada plega del primer equip per una sanció d'un any arran d'un incident amb un àrbitre al camp de l'O.A.R. Gracia, guanya a la Copa al B.M. Granollers que havia quedat subcampió d'Espanya i només havia perdut dos partits en tota la temporada. Juguen: Antonio Díaz i Antonio Jiménez (porters), Alberto Alonso, Toni Ramírez Bofill, Carles Salar, Joaquín Castellví, José Antonio Quirós, Jesús Corral, Emilio Giménez, Jaume Otón, Jesús Martínez, Pepe López i Víctor Sanz. Pel juvenil va ser un bon any. Van notar "l'efecte pavelló", ple de gent, i que a vegades els venien a veure els del primer equip i el pare del Julián. En aquells anys l'handbol era l'esport rei a Montcada. Com que els jugadors eren tots del poble corria la veu de qui jugava i contra qui i la gent anava als partits. Els de La Salle també s'acostaven a veure jugar els seus companys d'estudis. Els partits eren interessants perquè jugaven contra equips com el Barça o el Granollers, i sempre hi havia llenya. Aquesta temporada van quedar vuitens a la lliga del seu grup, que a final de temporada queda: F.C. Barcelona, B.M. Granollers, Bosco Navas, C.D. Papiol, C.E. Molins de Rei, S.Fernando Tarrasa, La Salle Montcada i O.A.R. Gracia. En el trofeu Federación, l'equip juvenil de La Salle Montcada es classifica segon del seu grup.

L'Antonio Gallo recorda que aquell any va entrar al cadet. El va portar el Juanmi i corria molt. Fins i tot corria de l'autobús a la pista. "Yo tendría que haber hecho atletismo". Els cadets, entrenats pel Vicenç Ezquerra, queden primers del seu grup. En el cadet femení juguen les mateixes noies de la temporada anterior però ara entrena-

des pel Manel Márquez. L'infantil, el dirigeixen conjuntament el Xavier Giralt i el germà Baró, gran impulsor de l'handbol dins el col·legi. L'aleví és dirigit pel Richard Calvano (entrenador) i el benjamí el condueixen el Joan Carles Alcaraz i el Ramon Comerma, que ha estat durant anys impulsant i entrenant els equips escolars.

A la temporada 1981-1982 hi ha un canvi en la presidència del club. El nou president és el Sebastià Serrat, que romandrà en el càrrec durant quatre temporades i realitzarà una important labor al club. La resta de la junta no varia excepte pel Narcís Macià, que serà el vicepresident, i pel Paco Líndez, el José Antonio García Soto, la María Luisa Gómez i l'Araceli Martínez, que s'afegiran com a vocals. A la lliga sènior de Segona Categoria Nacional els equips participants són: Gavà, Sant Quirze, Bordils, Amposta, Arrahona, Sport Lloret, Remo Tortosa, Sícors de Lleida, O.A.R. Gracia, San Fernando Tarrasa i Granollers. Es torna a crear un sènior B gràcies a la quantitat i qualitat dels jugadors existents, que volen continuar jugant, i per alguns juvenils que pugen directament al B, que es mantindrà actiu durant 4 temporades. En aquesta temporada el sènior B juga a Tercera Provincial dirigit per l'Alfonso Lario i amb els jugadors Carlos Díez, Miguel Martínez i Toni Jiménez (porters), Jesús Corral, Alberto Alonso, Javier Quílez, Joaquim Castellví, Carles Salar, Javi Díez, José Abril, Manuel Mir, José Antonio Díez, Richard Calvano, Jaume Otón, José Corral, Vicenç Ezquerra i Juanjo, que entra juntament amb dos jugadors més per la fusió de La Salle Montcada amb el Ciutat Meridiana.

Pel que fa al primer equip, en aquesta temporada hi ha un nou entrenador, el Domingo Olaria, més conegut com a Domi o Mingo, que venia del Sant Fost i que substituirà el Joan Batalla, que s'havia quedat una temporada més per hobby i pel compromís que havia adquirit amb el club on va deixar molt bon record. La situació se li presenta una mica delicada ja que la junta vol fer una transició per a què pugui pujar el juvenil i en aquella temporada el sènior segueix pràcticament igual a excepció del José Antonio Quirós, que puja del juvenil i acabarà jugant fins a vuit

El José Antonio Quirós en una acció contra el Sant Quirze

temporades en el primer equip del club, el Víctor Sanz i el Toni Ramírez Bofill, que ascendeixen al primer equip. Iñaki Madurell i Barriuso marxen i el Vicenç Ezquerra juga al sènior B.

El Domi va venir acompanyat d'un ajudant, el Jaume, i feia entrenaments de professional, basats en una filosofia més dura, enfront els entrenaments que havien fet fins ara i que consistien principalment en córrer o pujar escales –com els feia fer el “rompepiernas” de Joan Terré-. Van passar de fer quatre o cinc camps de futbol i pujar un munt d'escales a un entrenador tècnic i tàctic que donava una llibreta als jugadors i cada jugador havia de controlar el seu entrenament. Va demanar a la junta que fessin unes peses especials i uns bancs a mida per assajar la “força impuls”, pujar d'un salt a un banc d'un metre. Hi havia classes de tàctica i tècnica i es va passar d'entrenar dos dies a la setmana a les onze de la nit a entrenar quatre dies durant dues hores i mitja. L'Alejandro Gracia va durar dos entrenaments i es retirarà provisionalment en aquesta temporada. El Mingo aplicava el sistema dels països de l'Est que havia après en un seminari dirigit per Branislav Pokrajac, tècnic iugoslau.

El José Antonio Quirós en una acció contra l'O.A.R. Gràcia

Al principi de la temporada es van estar durant un mes entrenant cada dia de la setmana 40 jugadors perquè els del sènior A i el B entrenaren plegats. La força i l'empenta van ser substituïts per la tècnica i la tàctica. Els que jugaven al sènior B recorden algunes de les proves que els va fer el Mingo, com saltar amb els peus junts al costat d'una paret per veure fins on arribaven. L'entrenador prenia nota de tot, cosa que els va sorprendre molt perquè no ho havien vist mai. Era molt pencaire i autoexigent. De dilluns a divendres el millor entrenador i amb mètodes de treball molt bons però fallava una mica els caps de setmana, en els partits.

El Mingo i el seu equip a la temporada 1981-82

Aquest intent de professionalitzar un equip que ja funcionava va xocar amb els jugadors veterans, que no estaven acostumats a aquest tipus d'entrenaments i ja no eren tan joves, i va atreure els jugadors del B i els que venien del juvenil, que eren molt competitius, fins i tot entre ells, i que potser per això van encaixar molt bé amb el Mingo. A més algun d'ells van veure la possibilitat de pujar al primer equip, com si tinguessin una segona oportunitat, ja que de moment s'entrenaven tots alhora i després ja

veuriem. Com que mai plou a gust de tothom, es produirà un conflicte i quan alguns dels jugadors joves pugin al primer equip es trobaran amb el millor equip que hagi existit de manera continuada en el club, inexpugnable i molt unit. Pujar un juvenil en bloc demanava paciència tant per part de la junta com dels jugadors, que havien comptat que amb 18 o 19 anys ja podrien pujar tots en grup quan realment havien d'esperar encara 2 o 3 anys. Quan el primer equip rebia ofertes decidien quedar-se a

Montcada però aquests jugadors més joves s'ho pensaven i alguns van marxar. Potser també perquè les distàncies havien canviat i mentalment era més fàcil anar a jugar a altres poblacions. A més s'ha de tenir en compte, recordem, que veien que no hi havia espai i que l'única solució era marxar. En la segona temporada del Mingo hi haurà un motí de jugadors ja que ell escollirà els jugadors joves i farà que els veterans vagin al sènior B. Hi havia jugadors veterans que tenien molt poder i caràcter i, segons diuen, el Mingo no s'hi va voler enfrontar i els va baixar al B. Probablement va partir per on havia de partir però va fer mal i ja estava sentenciat abans que s'acabés la següent temporada.

En aquella època els jugadors del sènior B anaven a casa del Javier Quílez a jugar a pòquer i a fer unes timbes abans dels partits. Aquest havia fet una festa i li havia sobrat beguda i arran d'una primera reunió van començar a fer-ho abans de cada partit i de vegades sense partit també. El primer equip va començar a presentar-s'hi també i després anaven al Caruso a sopar. Al Caruso o al Mardiz o al Soto, que el portava el Jordi Soto i on van anar per molt de temps. L'amo els tancava el bar i ells mateixos es feien el sopar i després li pagaven el que volien. A baix sopaven i a dalt veien pel·lícules. L'entorn era bastant difícil per la crisi, l'atur, les drogues, etc. però envoltats dels companys d'handbol que havien anat junts a cole i eren veïns, van anar creixent i despertant a un munt de coses de la vida. Aquella època els del tercera anaven a veure el primer equip. En tenien ganes i era tot un espectacle.

El juvenil, com que s'havia classificat en primer lloc a la temporada anterior, havia ascendit a la Categoria de Juvenil Preferent, en la qual quedarà segon classificat del seu grup. L'entrenava el José Corral i jugaven Cèsar Vilagut, Juan Manuel Jiménez, Jordi Grau i Adolfo Hernández (porters), Juan Miguel Jiménez, Francisco Díaz, César Hernández, Dalmau, Xavier Pons, Jesús Martínez, Pepe López, Alfonso Froilán, Gaby, Miguel Ferrer, Xavier Reverter i Emilio Giménez.

Pel que fa als equips de la base, el cadet, que entrenava el Paco Líndez, va fer una molt bona temporada, quedant primer en la lliga del seu grup. A la segona fase es va classificar segon de grup i no va accedir a la fase final del Campionat de Catalunya perquè només entrava el primer. El José Antonio Quirós dirigia el cadet femení que a final de temporada es fusionarà amb el Font Freda, creant el B.M. Montcada. L'infantil, entrenat per Josep Maresma, Cándido Martínez i Antonio Díaz, i l'aleví, entrenat pel Richard Calvano, queden quarts del seu grup a la fase de classificació. El Ramon Comerma i el Joan Carles Alcaraz entrenen els més petits. En aquesta temporada s'organitza a Montcada el curset de monitor d'handbol.

La temporada 1982-1983 és la segona temporada del Mingo. L'equip que va configurar estava format de jugadors joves que jugaven la temporada anterior al tercera així com d'alguns veterans. El resultat va ser el següent: Paco Herrera i Antonio Díaz, que jugarà en un futur amb el Sant Fost a Divisió d'Honor, porters, i Miki, que provenia del Sant Fost i va suplir l'absència del Keta a causa d'una sanció, José Antonio Quirós, Toni Ramírez Bofill, Alberto Alonso, Toni Viñals, Xavier Giral, que es retirarà a final de temporada després de set temporades al primer equip i d'una sanció molt important, Francesc Salamero, Julián López, Cándido Martínez, Jesús Martínez, Joan Asbert, Salvador Benítez i José Luis Giménez, jugadors de camp. L'Eloy Santos fa de delegat i estarà durant molts anys acomplint aquesta tasca i sent un dels principals animadors de les festes que s'organitzaven en aquell període. La junta i algun dels jugadors veterans que havien baixat a tercera van voler destituir l'entrenador però els jugadors del primer equip no ho acceptaren i els demanaren que volien conservar l'entrenador fins almenys al final de la temporada. Els joves el van recolzar molt perquè eren els que n'havien sortit reforçats i els veterans que estaven al primer equip van creure que ja que estava la situació així, el millor era continuar i acabar la temporada.

En un partit d'aquesta temporada, disputat entre el Barça i La Salle Montcada, els àrbitres van expulsar un jugador

L'equip cadet femení abans de la fusió amb el Font Freda (1981-1982)

d'aquest equip, que es retirà a la banqueta. Al cap d'una estona i en un moment d'ofuscació, va agafar una pala, li va treure la part de ferro, va sortir a la pista i va donar un cop molt fort a l'esquena de l'àrbitre.

Pel que fa al sènior B, que va jugar a Tercera Categoria Provincial, el formaven els veterans que la temporada passada van participar a Segona Nacional i alguns jugadors més joves que no havien pujat al primer equip. Els

entrenava el Joan Terré, que havia estat tot aquest temps a l'Arrahona i al qual el Paco Líndez havia anat a buscar. Hi havia dos porters; l'Alejandro Gracia, que el van tornar a convèncer per jugar de nou i ja anava gairebé preparant biberons a la pista perquè tenia dos nens i el Javi Díez, que va ser sempre l'eterna promesa que no va arribar mai i que apareix i desapareix d'una temporada a l'altra. L'Alejandro es retirarà aquesta temporada i arribarà a sumar un total de nou 9 temporades jugades al sènior. Els jugadors de

camp eren el Luis Carlos González, el Pedro Pérez Valverde, el Josep Maresma, que a la primavera va complir la sanció d'un any, el Pepe López, el Carlos Salar, el José Corral, el Miquel Martí, que jugarà un total de sis temporades en el primer equip del club, el Jaume Otón, el Joaquim Castellví, el Juan Antonio Díez, que també havia tornat al club i es retirà després de 8 temporades al sènior, des de 1972-1973, i el Javier Quílez, el de les timbes. El sènior B juga a Tercera Categoria Provincial i, es proclama campió i ascendeix a Tercera Categoria Preferent.

Contrastant amb l'èxit del tercera, els resultats no va acompanyar al primer equip i la temporada que feren resultà bastant mediocre. Els jugadors eren inexperts i era normal un descens de nivell. Ja havia passat altres vegades, quan pujava un bloc de jugadors des del juvenil. Però el problema és que ja hi havia molta tensió acumulada i la junta es va replantejar la continuïtat de l'entrenador. Els jugadors joves es van esgotar perquè se'ls havien obert moltes expectatives i no van poder aprofitar-les ràpidament i tampoc van veure que hi hagués paciència per part de la directiva. Hi ha opinions diverses sobre aquest tema i els punts de vista es multipliquen depenent d'allò que va viure cadascú: que si el canvi generacional es va fer massa tard, que si es va fer massa dràsticament, que si era la manera perquè el difícil hagués estat separar els jugadors veterans en dos, que si el planter que pujava anava amb molta força, que la gent no va plegar quan ho hauria d'haver fet... L'únic cert del tot és que el Domingo Olaria se'n va al Sant Fost quan ja l'acomiadament estava anunciat.

En aquells moments, el Sebastià Serrat presidia el club, el José Martínez era el vicepresident, el Carlos Jiménez, el tresorer i el Pepe López, l'Andreu Nadal, el Juan Martínez, el Joan Espona, el Paco Líndez i el José Antonio García Soto, els vocals.

En el juvenil, entrenat pel Josep Maresma que a la temporada següent ja no fitxarà, després de nou temporades al sènior perquè es va adonar que li agradava entrenar, hi ju-

guen Cèsar Vilagut, Juan Manuel Jiménez i Pipi (porters), Juan Miguel Jiménez, Francisco Díaz, César Hernández, Xavier Pons, Antonio Gallo, José María Santaisabel, Francisco León, Alfonso Froilán, Joaquim Bosch, Federico Ramos, Esteban Salamero i Juan López. Recorda l'Antonio Gallo que quan va passar a juvenil va ser traumàtic perquè tots eren més grans. "Yo pesaba 60 kilos y media 1,69". "Bueno, como ahora", li respon un altre. Aquesta sensació no és nova en el primer any de juvenil dels jugadors però també els devia passar a altres jugadors d'altres clubs.

En els campionats escolars participen 85 representants de La Salle Montcada. El cadet, entrenat pel Paco Líndez i el Cándido Martínez, quedà vuitè en la lliga catalana i quart en la copa President. El Juan Andrés Espinola recorda que va entrar aquell any. Ell no era de La Salle i estava una mica perdut a Torre Baró, on jugava a rugbi. L'infantil es classificà sisè a la lliga catalana i cinquè a la copa President. L'entrenen l'Alberto Alonso i el Toni Ramírez Bofill. Aquest equip va patir una desgràcia molt gran ja que en aquesta temporada el Martín Jarque, un dels seus jugadors, perdrà la vida en caure d'un pont. Ell i el Juan Andrés anaven junts amb tren. La setmana anterior els havien atracat. Un de Montcada pregunta: "¿Uno de los vuestros?". "No, era de aquí, de Montcada". "No puede ser!". "De la calle Lleida". "Ah, probablemente fuera el Lili". L'elevat nombre de jugadors alevins i benjamins fa que s'hagin de crear dos grups de cada categoria. Els alevins, que és on comencen a jugar algun dels jugadors que actualment estan al primer equip, els entrena, un, el Ramon Comerma i el Juan Carlos Alcaraz i l'altre, el Josep Piqué i el Xavier Giner. El benjamí A el dirigeix el Xavier Sánchez i el benjamí B, el Joan López. Els petits anaven a veure jugar i a animar els grans.

A la temporada 1983-1984 s'incorporen novament els jugadors veterans que la temporada anterior jugaren a tercera, veterans que, juntament amb jugadors de la nova generació, aconseguiran quedar subcampions de la Segona Categoria Nacional, en la qual participen els primers equips del Molins de Rei, el Sant Quirze, el Bosco Navas,

el Terrasa, el Gavà, el Barcelona, l'Arrahora i el Sanfeliuense. La Salle Montcada es classifica per a la promoció, les fases d'ascens a Primera Categoria Nacional, que es disputarà a Palma de Mallorca. A més també va arribar a la semifinal de la setena Copa Catalunya i quedà eliminat pel G.E. SEAT.

L'entrena el Joan Terré i hi juguen el Paco Herrera i l'Antonio Díaz (porters), el Julián López, el Joan Asbert, el Salvador Benítez, el José Luis Giménez, el José Antonio Quirós, l'Alberto Alonso, el Toni Ramírez Bofill, el Jesús Martínez, el Pedro Pérez, el Toni Viñals, el Luis Carlos González, el Cándido Martínez i el Francesc Salamero. L'Eloy Santos i el Paco Líndez fan de delegats.

Les fase de promoció, que es va disputar a Palma de Mallorca, l'havien de jugar quatre equips però en van quedar tres perquè el que havia guanyat la territorial de València no es va presentar. En el primer partit que juga La Salle Montcada, contra el Gels, l'equip mallorquí, a la primera part ja perden de 6 gols i en el resultat final la diferència serà de 10 gols. S'ha de tenir en compte que molts jugadors ja tenien entre 30 i 34 anys i que, probablement, no van anar a Mallorca en el millor moment ni de joc ni de moral. La situació era delicada després de tot el que havia passat la temporada anterior i l'entrenador va voler aconseguir a tots, es va endur els grans i els joves i els juvenils que haguessin merescut entrar a la promoció com el Juanmi o el Francisco Javier Díaz no van embarcar. Alguns diuen ara que la gent va anar a Mallorca a passar-s'ho bé, que el primer partit es va perdre perquè no es va estar per allò que s'havia d'estar i que els jugadors veterans no estaven tan malament ja que havien fet una molt bona lliga. Però sigui com sigui, en perdre el primer partit, s'esfumaren totes les possibilitats de pujar i l'equip i la situació es van descontrolar. A partir d'allà es van anar perdent els partits amb calma i "molt vici". La tercera vegada no va ser la vençuda i els somnis de pujar a Primera Nacional es van fondre i es va quedar en tercer lloc a les fases d'ascens, darrere el Sant Feliuenc. Després d'haver perdut qualsevol possibilitat de guanyar, alguns jugadors

L'equip sènior 1983-1984. Drets: Joan Terré, Antonio Díaz, Francesc Salamero, Salvador Benítez, José Luis Giménez, Joan Asbert, Julián López, Paco Herrera, Paco Lindez (cal destacar la seva tasca en el Club tant com a delegat com a entrenador), José Martínez. Asseguts: Xavier Giralt, Toni Ramírez, Alberto Alonso, Luis Carlos González, Pedro Pérez, Cándido Martínez, Jesús Martínez, Toni Viñals i Eloi Santos.

van decidir deixar-se guanyar pel Sant Feliuenc si arribaven a la segona part amb una determinada diferència. Si perdien o empataven el Sant Feliuenc no ascendia i com que eren dos equips de Catalunya es va decidir que se'l volia deixar guanyar per més de deu gols de diferència. L'únic problema és que no tots els jugadors estaven d'acord i creien que es va plantejar el que no s'hauria d'haver plantejat mai: deixar-se guanyar. Haurien perdut igualment perquè no tenien opcions de guanyar però no els hauria quedat el remordiment.

Com dèiem, un cop perdut el primer partit, els jugadors s'ho van prendre amb calma. El Joan Terré comenta que en aquella època els de La Salle Montcada es va caracteritzar per ser un equip guanyador però, quan perdien acabaven com el rosari de l'aurora. A dins de l'hotel va arribar un moment en què es van dedicar a fer salt de llargària a les escales i un matí després de sortir de festa es van trobar els del Sant Feliuenc i aquests els van recordar que ells tenien la pista per entrenar a aquella hora. Els de La Salle Montcada els van tranquil·litzar: "No us preocupeu, no marxem sinó que arribem ara". Sortien de la discoteca a les sis del matí. Una discoteca en la qual servien els cubalibres al revés, una mica de coca-cola i la resta alcohol. De trompes, n'hi va haver més d'una. "El que duia la trompa era evidentment el Toni", diu el Josep Maresma. Pel que es veu van anar a comprar ensaïmades i el Toni Viñals insistia que la seva li havien donat seca. Els altres no s'ho creien, deien que no podia ser i quan se'l van mirar es van adonar que s'estava menjant l'ensaïmada juntament amb el cartró que l'embolicava.

Al final de la temporada es va perdre la germanor que va regnar durant la temporada així com la lluita i les ganes. Després de Mallorca van plegar el Salvador Benítez, després de catorze temporades en el primer equip, el Paco Herrera, amb onze temporades, i el Pedro Pérez Valverde i el Luis Carlos González, amb 12 temporades cadascun. La temporada següent, 1984-1985, serà transcendental pel club ja que s'hi afegiran nous jugadors del planter un cop retirats alguns que havien estat protagonistes d'aquesta

L'equip sènior 1983-1984

excel·lent etapa del club. El Joan Terré, l'entrenador més representatiu d'aquesta etapa, també plegarà un cop iniciada la temporada següent. Després de la fase de promoció a Palma de Mallorca començarà un canvi important de cicle.

Pel que fa al sènior B, que jugava recent ascendit a Tercera Categoria Preferent, l'entrenen primer el José Corral i després el Josep Maresma, i acabarà el campionat en la dotzena posició. Hi juguen sobretot els ascendits del juvenil: Cèsar Vilagut, Miguel Martínez i Juan Manuel Jiménez (porters), Francisco Javier Díaz, el germà de

l'Antonio Díaz, Juan Miguel Jiménez, Xavier Reverte, Pepe López, César Hernández, Torcuato, Carlos Salar, Español, Xavier Pons, Gabi, José Corral, Vicenç Ezquerro, Miquel Martí i Joaquín Bosch.

El juvenil, entrenat per l'Alfonso Lario i el José Abril, es va classificar tercer del seu grup. Hi juguen Xavier Grau, Xavier Giner i Pipi (porters), Esteban Salamero, Juan López, Francisco León, Carlos Garries, Antonio Gallo, Josep Piqué, Juan Carlos Alcaraz, Xavi Sánchez, José María Santaisabel, Faustino Betrán i Federico Ramos. L'Alfonso Lario, un dels entrenadors, es va iniciar en l'handbol

jugant a la base des del 1971 al 1976 i va jugar en el sènior B durant quatre temporades, de la 1978-1979 a la 1982-1983. Va combinar el joc de camp i les tasques de directiu i d'entrenador dels equips escolars des dels inicis: a la temporada 1975-1976 entrena l'aleví i a la temporada següent, l'infantil. A la temporada 1978-1979 entrena un dels equips d'alevins i a la següent l'únic equip aleví que hi haurà. L'última temporada que dirigirà un entrenament és en aquesta que estem desenvolupant.

Quant als equips escolars, el cadet, l'entrenava el Paco Líndez i va quedar cinquè del seu grup. Els jugadors eren Javier Iturbe i Àngel Alonso (porters), David Giménez, José Manuel Hidalgo, Benjamín Marqués, Alejandro Cortés, Luis Jiménez "Magila", Joaquín Boch, Joan Hernández, David Calvano, Candi Cervera, Diego Moreno, Mario Jiménez i Juan Andrés Espinola. A l'igual que el cadet, l'infantil va quedar cinquè del seu grup i l'aleví serà campió del seu grup, a la fase final del campionat de Catalunya quedarà en tercera posició i a la Copa Generalitat quedarà subcampió després de perdre la final contra el Corazonistas per 24 a 22. L'entrena el Juan Carlos Alcaraz i hi juguen Xavier Soto, Arturo López, David Artés, Ramón Ezquerria, Amadeu Jezequel, Gustavo Hernández, Antonio Lobato, Antonio López, Néstor Moraleda, Jordi Cajo, Xavier Martín, Jarque, Núñez i Joan Vendrell. El benjamí, l'entrenen el Faustino i el Juan Andrés Espinola i hi juguen David Jezequel, Ferrando Martín, Daniel San Felipe, Daniel Nadal, Emilio Cañete, Eric Torné, Patrici Ezquerria, Jordi Calduc, Óscar San Felipe, David Alcaraz, Xavier Martín, Julián Ruiz, Manel Masé, Óscar Cendón, Jordi Grau i Ricardo.

A les temporades 1984-1985, 1985-1986, 1986-1987, 1987-1988, 1988-1989, 1989-1990 i 1990-1991, l'equip es manté còmodament a la Primera Catalana -antiga Segona Nacional- i el club es consolida amb una infraestructura que li permetrà tenir equips a totes les categories.

Període de canvis

En la temporada 1984-1985 es va tancar el canvi important de jugadors que va suposar la incorporació de jugadors del sènior B al sènior A. El B en acabar la temporada es desfà. El Sebastià Serrat enceta la temporada continuant la tasca iniciada dues temporades enrere però no acabarà la temporada i serà substituït pel Josep Martínez, que assumirà la presidència del club, en una època de difícil transició, durant la resta de la temporada i la temporada següent. El vicepresident és el Cándido Martínez, el tresorer és el Carlos Jiménez i els vocals són el Juan Martínez, el José Antonio García Soto, el José López, el Salvador Benítez, el Paco Líndez, el Pedro del Río, el José Luis Giménez i el Miquel Martí.

El sènior A jugava a Segona Categoria Nacional. La temporada va ser bastant moguda a la banqueta ja que en el tercer o quart partit el Joan Terré marxa del club. No s'entén amb determinats jugadors joves i després de perdre contra el Bosco a la pista vella dona per acabada la seva carrera a La Salle Montcada. Aleshores es produeix una certa agitació pel traspàs de poder que s'havia de produir. Quan el Joan Terré plega, el Pedro Pérez Valverde vol entrenar i encarregar-se de l'equip. Estava molt il·lusionat

i fins i tot se'n va a Granollers a buscar jugadors però, en menys de dues setmanes –tenint en compte que només hi havia dues setmanes d'entrenaments-, en la junta va haver-hi una votació i es va decidir canviar la situació, és a dir, que el Josep Maresma fos l'entrenador i el Pedro Pérez Valverde l'ajudés. Aquest no accepta i marxa. El Josep Maresma s'ocuparà de l'equip.

“Vam estar molts partits sense perdre”. I de seguida tots repliquen “Gràcies als jugadors”. Dels jugadors d'aquest cicle que es tanca només queden el Cándido Martínez i el Joan Asbert, que plegarà a final de temporada després d'onze jugant al sènior. El Toni Viñals també es retirarà, després de vuit temporades al sènior. Els porters són l'Antonio Díaz i, de nou, el Javi Díez, que mai havia volgut ser porter. Els jugadors de camp són el Francesc Salamero, el José Luis Giménez, el Joan Asbert, el Julián López, el Toni Ramírez Bofill, l'Alberto Alonso, el Cándido Martínez, el Jesús Martínez, el Toni Viñals, el José Antonio Quirós, el Joan Ramon Tuset i l'Antonio Gallo. El Paco Líndez i l'Eloy Santos fan de delegats. Respecte la temporada anterior són baixa el porter Paco Herrera, el Pedro Pérez Valverde, el Luis Carlos González i el Salva-

La Carta enviada als socis per anunciar el canvi de President

dor Benítez. Fitxen a Joan Ramon Tuset i ascendeix del juvenil l'Antonio Gallo, qui recorda que va ser molt difícil pujar al primer equip.

El senyor B desapareix a final de temporada ja que havia nascut per donar cabuda a uns jugadors que o havien marxat o ja estaven al primer equip i poc a poc els veterans s'anaven retirant. Es comença la temporada amb el Josep Maresma a la banqueta però quan esdevé l'entrenador del primer equip, el Salvador Benítez es fa

càrrec del tercera fins a final de temporada. Hi juguen Cèsar Vilagut, Miguel Martínez i Juan Manuel Jiménez (porters), Joaquim Bosch, Vicenç Ezquerria, Xavier Reverte, Francisco Javier Díaz, José López, César Hernández, Alfonso Froilán, Torcuato, Juan Miguel Jiménez, Carlos Salar, Miquel Martí i Xavier Pons.

Alguns exjugadors han explicat al llarg de les reunions com s'han tornat a vincular a l'handbol a través dels seus fills. El Víctor, fill del José Corral, juga a handbol i la seva

filla l'Alba juga a bàsquet tot i que si ha d'escollir un partit per anar a veure és d'handbol. Això l'ha fet tornar a casa, a allò que era seu i avui s'ajunta amb aquells que tenen fills de l'edat del seu i que havien estat companys d'equip.

El juvenil, entrenat pel Luis Carlos González, es va proclamar campió de la fase classificatòria pel campionat de Catalunya. Hi jugaven: Xavier Grau, Xavier Giner i Javier Iturbe (porters), Juan Carlos Alcaraz, Joaquim Boch, Josep Piqué, Juan Andrés Espinola, Alejandro Cortés, Diego Moreno, Benjamín Marqués, José Manuel Hidalgo, Faustino Betrán, Candi Cervera, Juan López, Joan Hernández, Oscar Fanlo, José María Santaisabel i Esteban Salamero.

El Paco Líndez entrena per quart any consecutiu el cadet. Hi juguen: Luis Jiménez "Magila", David Giménez, Molero, Alfonso Medina, Antonio Carretero... L'infantil el dirigeix el Juan Carlos Alcaraz i hi juguen Ramón Ezquerria i Eugeni Rebollo (porters), Jordi Núñez, Gustavo, Amadeu Jezequel, Carretero, Xavier Soto, Antonio Álamo, Giménez, Néstor, Jarque i Jordi López. Un dels equips d'alevins l'entrena el Juan Andrés Espinola i juguen Jordi Cajo, Daniel Cervantes, Antonio Lobato, David Alonso, Antonio López, Sergio Gómez, David Jezequel, Daniel San Felipe, Emilio Cañete, Moisés Martín, Joan Josep Calvo i Patrici Ezquerria. L'altre equip, l'entrenen el Juan Carlos Alcaraz i el Joaquim Boch i hi juguen el Javier Iglesias, l'Óscar San Felipe, el Xavi Martín, el David Alcaraz, el Jordi Grau, el Sergio Barrero, l'Óscar Cendón, el Jordi Vilagut, el Julián Ruiz i el Jordi Guiu. Pel que fa al benjamí es proclama campió de la lliga CEDEM de Montcada. L'entrenen el Xavier Sánchez, Joan Hernández i David Giménez i alinea els següents jugadors: Miguel Ángel Fernández, Ramón Ribas, Raúl Líndez, David Caballero, David Rubio, Daniel Aznar, Oriol Ribas, Jordi Escrigas, Sergio Martín, Juan Andrés Serrano, Manu Pesquer, Óscar San Felipe, Joan Pere Trías, David Sánchez, Óscar Guiteras. Fins i tot hi ha un prebenjamí entrenat pel Carlos Garries que estarà durant molts anys d'entrenador dels equips escolars. Els més petits de La Salle Montcada es diuen: Xavier Sánchez, Noel Moraleda, Albert Martín,

L'equip Juvenil 1985-1986

Emilio, Joan Asbert, Albert Alcaraz, Francesc Carrasco, Esteve Diéguez, Jaume Soto, Cristian Matías, Xavier Oyonate, Carlos San Felipe i Rubén Líndez.

Alguns jugadors de la base d'aquella època recorden com van començar a jugar a handbol. A un d'ells el portava el seu pare a la pista descoberta, a veure els partits d'handbol quan jugaven el Cándido Martínez, el Salvador Benítez, el Joan Maresma, el Paco Herrera, el Julián López i altres. A causa de les bones estones passades va començar a sentir-se atret per aquest esport. L'Óscar San Felipe va començar a jugar pel seu germà, Daniel San Felipe. Els tres germans jugaran a handbol i el seu pare, que també es diu Daniel, estarà vinculat durant molts anys a la junta directiva, primer de la base i després del club. El pare de l'Amadeu Jezequel, que va ser el responsable durant un temps de la base, quan alguns d'aquests jugadors anaven a segon d'EGB va venir a fer unes proves d'handbol a l'escola. L'Amadeu, el fill, jugava a bàsquet i trobava que perdien sempre comparant amb els d'handbol, que sempre guanyaven. I per això i per la insistència del Ramon Comerma es va animar a provar-ho. Al principi jugaven a la pista de baix, la del col·legi, però quan van cobrir el poliesportiu tot va ser més fàcil ja que va ser precisament en aquesta temporada quan es produí, per fi, la instal·lació de la coberta a la pista municipal. D'aquesta etapa escolar els que aleshores eren jugadors en van destacar la costellada i les diades que organitzaven els clubs i van recordar el que passava si començaves des de ben petit, com anaves experimentant els canvis de categoria, que es resumien en què un any eres líder i l'any següent els jugadors contraris eren molt grans, com succeïa en el canvi d'aleví a infantil. Quan arribaves a cadet ja notaves que allò començava a ser seriós i el pas de cadet a juvenil era bastant important ja que es deixava l'escola.

A la temporada 1985-1986 hi havia un equip amb garanties però al final d'aquesta temporada a Segona Categoria Nacional es produirà una ruptura interna. A la junta, el president José Martínez, el vicepresident Cándido Martínez, el tresorer Carlos Jiménez i els vocals Juan Martínez,

José Antonio García Soto, Pepe López, Salvador Benítez, Paco Líndez, Pedro del Río, José Luis Giménez, Miquel Martí i Joan Asbert.

Al principi de temporada el Josep Maresma era l'entrenador del primer equip però la seva dona es quedà embarassada i per aquest motiu el Josep decidí deixar la competició en el mes de desembre. Agafaren l'equip el Luis Carlos González i el Salvador Benítez i la situació es començà a deteriorar i el clima de treball no era gaire còmode malgrat que el Luis Carlos, independentment del fet que els jugadors no es portessin gaire bé amb ell, lluitava per unir-los i contagiar-los l'esperit competitiu. Per culpa d'aquest ambient enrarit, els jugadors, molts d'ells de qualitat, van començar a deixar d'assistir als entrenaments i inclús als partits. Fins i tot no es presentaven a partits decisius de les fases de descens. Estaven molt desil·lusionats, no hi havia competitivitat i es perderen les ganes. Els entrenadors, d'acord amb la junta directiva decideixen posar mà dura i expulsar una sèrie de jugadors, expulsió que suposarà la tercera ruptura del club. La primera, recordem que va ser per una qüestió de cabells; la segona va ser amb el Domingo Olaria i el canvi generacional i la tercera és aquesta que ara narrem.

El primer equip juga a Segona Categoria Nacional, competició en la qual hi participen A.E. Sarrià, C.F. Arrahona, F.C. Barcelona, B.M. Bosco Navas, B.M. Cardedeu, H. Gavà, O.A.R. Gracia, C.E. Molins de Rei, Handbol Paretts, H. La Salle Montcada, H. Santfeliuenc, H. Sant Julià d'Alfou, H.C. Sant Quirze, G.E. SEAT i Handbol Terrassa. El conjunt de jugadors que integraven l'equip eren: Antonio Díaz, Miguel Martínez i Javi Díez (porters), Francisco Javier Díaz, Vicenç Ezquerria, Juan Miguel Jiménez, José Antonio Quirós, Alberto Alonso, Manel Bosch, Jesús Martínez, Francesc Salamero, Julián López, que es retirà després d'onze temporades a l'equip sènior, Cándido Martínez, Josep Piqué i Toni Ramírez Bofill.

Al final de la temporada el club prescindirà de tres jugadors puntals. En una reunió d'aquelles que tothom

recorda es van reunir a tots els jugadors i se'ls va comentar la situació límit a la qual havien arribat i que feia que s'hagués de trencar aquest equip que tant havia costat formar. Arran d'això i de dos a cinc anys en endavant la crisi s'aguditzarà i l'equip no parerà de jugar promocions de descens. Avui alguns d'ells reconeixen que potser no van saber assumir el lideratge i que ho haurien d'haver fet però els faltava un Joan Asbert o un Salvador Benítez que tiressin l'equip endavant, un jugador guanyador, d'aquells que et fan patir si estan en l'equip contrari i que voldries tenir en el teu.

La Salle Montcada juvenil es va classificar en segona posició darrere l'Esplugues i el seguiren en la taula l'AE. Bellport, el St. Climent i l'Handbol Club Mataró. A més, es va proclamar subcampionat del trofeu President de Segona Categoria. Quan el Luis Carlos deixà l'equip per entrenar el sènior el substituï el Joan Espona. Els jugadors eren: Xavier Grau, Xavier Giner i Javier Iturbe (porters), Joan Carles Alcaraz, Joaquím Boch, Josep Piqué, Juan Andrés Espinola, Alejandro Cortés, Pau Relat, Diego Moreno, Benjamín Marqués, José Manuel Hidalgo, Faustino Betran "Coco", Joan Hernández, Luis Jiménez "Magila", Mario Jiménez i Óscar Fanlo i el Jesús González era el delegat. Un jugador del juvenil, el Joaquím Boch va a la Selecció Catalana Juvenil. Més tard jugarà durant deu temporades en el primer equip i serà entrenador d'alguns dels equips de la pedrera del club.

Els equips de la base segueixen creixent i obtenint resultats molt diversos. Setè lloc de l'equip cadet, primer lloc de l'infantil de Juan Carlos Alcaraz, que a la fase final del campionat de Catalunya obté el tercer lloc; quart i sisè lloc dels dos equips alevins i segon lloc del seu grup i tercer en la final de sis equips de la fase final del campionat de Catalunya del benjamí, que es va federar i va començar a jugar fora. Per primera vegada en la història del club es consolida un equip prebenjamí que inclou els nens i nenes de menys de 8 anys i que serà entrenat pel Carlos Garries.

El Joan Asbert, president del club des de la temporada 1986-1987

A partir de la temporada 1986-1987, el Joan Asbert, lligat al club en tasques directives des que va deixar de jugar, inicia una brillant etapa com a president i tot i les èpoques molt difícils que haurà de superar encara continua exercint aquest càrrec. En aquesta primera temporada del Joan Asbert de president el Cándido Martínez i el Pepe López seran els vicepresidents, el Carles Jiménez farà de tresorer, el José Antonio García, de secretari i els vocals seran el Salvador Benítez, el Paco Líndez, el Pedro del Río,

el Josep Maresma, el Juan Martínez, el Jose Luis Giménez i el Miquel Martí. És una temporada que es presenta difícil ja que hauran d'enfrontar-se a la crisi econòmica i de jugadors que pateix el club i, sobretot, el primer equip, que quedarà últim de la classificació de la lliga en la Segona Categoria Nacional. Des del moment en què no es va aconseguir pujar, una crisi econòmica i esportiva es cerneix sobre ells.

La crisi també va afectar les categories inferiors i el juvenil, que s'havia classificat per a la fase final del campionat de Catalunya que s'havia de disputar a Lleida, on perdran contra el Granollers, haurà d'allotjar-se a Can Ventura, a casa del Joan Hernández, jugador del equip, perquè no hi ha diners. Hi ha problemes per pagar les fitxes, les samarretes i els arbitratges.

L'equip sènior s'ha renovat gairebé completament a causa de les baixes de jugadors, dels nous fitxatges i dels jugadors que la temporada passada eren de la plantilla del juvenil com el Juan Andrés Espinola, el Joaquím Boch, el Josep Piqué o el Pau Relat. Hem de tenir en compte que s'ha produït una ruptura que afectarà jugadors que podrien haver continuat durant sis o set anys més. Són coses que passen i si alguna cosa ha caracteritzat aquest club és la força per tirar endavant i la passió i afició per ell que té tota la gent que l'ha impulsat durant aquestes cinc dècades d'història.

Tornem, però, al sènior, que quedava configurat així: Pere Galabert, Miquel Martínez, Pitu Castells i Xavier Grau (porters), Francisco Javier Díaz, Toni Ramírez Bofill, Manel Bosch, Vicenç Ezquerra, Fontanals, Xavier Pérez, Alberto Alonso, Juan Andrés Espinola, Joaquím Boch, Juan Miguel Jiménez, César Hernández, Josep Piqué, Gonzalo Bersamo i Pau Relat. El Luis Carlos segueix entrenant-lo juntament amb el Salvador Benítez que s'hi afegeix aquesta temporada.

Pel que fa al juvenil, el continua dirigint el Joan Espona, que aquesta temporada tindrà un reforç amb el treball del Cándido Martínez. A un dels jugadors cadet el van convocar al juvenil i van anar a jugar a Barberà. Recorda que el Joan Espona els va donar cinc minuts d'instruccions i la resta del partit es va dedicar a cridar als àrbitres i no va dir res als jugadors. Molts jugadors tenen gravat a la memòria el Joan Espona quan tira la seva boina i salta al damunt amb totes les seves forces. En aquest equip juvenil hi juguen: Jesús González (delegat), Javier Iturbe, Àngel Alonso (porters), Joan Hernández, Casim, Luis Ji-

ménez “Magila”, “Coco”, Raúl Tomás, Pau Relat, Benjamín Marqués, Diego Moreno, José Manuel Hidalgo, Churri-guera, Alfonso Medina, Mario Jiménez, Alejandro Cortés, David Giménez, Óscar Fanlo, Joaquín Boch, Juan Andrés Espinola i Antonio Carretero.

El cadet, entrenat per Paco Líndez des de fa unes quantes temporades, va obtenir el primer lloc en el seu grup davant dels equips cadets dels Corazonistas, el C.D. Claret Barna, l'Enric Borràs, La Garriga i el C.D. Sabadell però és eliminat a les fases finals. Defensen els colors de La Salle Montcada: Eugeni Rebollo i Jordi Español (porter), Núñez, Gustavo, Amadeu Jezequel, Carretero, Xavier Soto, Antonio Álamo, Néstor i Jarque.

L'infantil va fer una temporada molt bona i es classificà en tercer lloc del seu grup a la lliga. A més, al trofeu Generalitat es proclamà campió en la final que es va jugar el 20 de juny de 1987 a Sant Cugat contra l'Handbol Sant Quirze. El resultat del partit va ser 12 a 22 a favor de La Salle Montcada. Per motiu del gran nombre de jugadors compresos entre els 13 i 14 anys es van organitzar dos grups d'infantils, un entrenat pel Josep Maresma i l'altre pel Cándido Martínez i i el Xavier Giner. Els dos grups d'alevins que hi va haver es va classificar l'un quart del grup de sis equips on participava i l'altre, cinquè d'un grup de cinc equips, és a dir a la meitat de la classificació. Finalment els benjamins, repartits en dos grups, van disfrutar de l'esport -dirigits pel Carlos Garries i l'Antonio Muñoz- i dels seus primers triomfs esportius ja que un dels dos equips, el dirigit pel Carlos Garries, es va proclamar campió de la Copa Generalitat. La final s'havia de jugar a Sant Cugat el 20 de juny contra E.P. Sabadell, que va renunciar a jugar.

En la temporada 1987-1988 el club continua immers en aquesta etapa de dificultats tant econòmiques com esportives ja que el trencament que es va produir a les temporades 1984-1985 i 1985-1986 va ser de lenta recuperació. El cert és que en aquells moments va marxar aquella gent que hauria d'haver defensat el club durant un període

Celebració del 25è aniversari de campions d'Espanya

i que hagués estat el suport a partir del qual s'haurien anat incorporant les noves generacions. A més, la pedrera no generava la suficient qualitat com per poder competir a Segona Categoria Nacional i la junta es veié obligada a obviar la filosofia del club de treballar amb gent de casa i va haver de portar jugadors de fora, com per exemple el Fontanals, el Castells, el Galabert o el Xavi Pérez. Va ser una decisió fruit de la necessitat perquè no hi havia qui pogués jugar i els jugadors de la pedrera encara necessita-

ven un temps per arribar al primer equip. La coincidència va fer que en aquesta temporada de crisi se celebrés el 25è aniversari de la consecució del Campionat d'Espanya de II Categoria Nacional al restaurant Ca la Roser, el dia 2 de juny a dos quarts d'onze. La junta no canvia respecte la temporada anterior excepte per la incorporació del Xavier Maresma i cal destacar la creació de la junta de la base que serà presidida per l'Amadeu Jezequel. El vicepresident serà el Ramón Ribas; els tesorers, el Miquel Alcaraz

i l'Antoni Cruz; el secretari, l'Antonio Muñoz i el llistat de vocals; Manuel Sánchez, Encarna Sánchez, Pilar Quiñones, Daniel San Felipe, Paco Líndez, Manu Pesquer, Eduard Rubio, Joana, Esteve Diéguez, Francesc Matías, Rafael Moraleda, Rafael Caballero i Rafael López.

Els jugadors del sènior fan la pretemporada a un gimnàs de Mollet. Els entrena el Francesc Servós, un bon entrenador de dilluns a divendres, portat pel Josep Maresma, però que segons alguns jugadors fallava als partits. La veritat és que tampoc hi havia el millor equip possible i no es tractava ja d'un equip d'amics. El sènior quedarà penúltim del seu grup a la Segona Categoria Nacional i començarà a jugar fases de descens. Jugaven: Pere Galavert, Miguel Martínez i Pitu Castells (porters), Toni Ramirez Bofill, Jordi Caña, Vicenç Ezquerria, Juan Andrés Espinola, Francisco Díaz, Pau Relat, Joaquín Boch, Gonzalo Bersamo, Juan Miguel Jiménez, Alberto Alonso, José Antonio Buendía, Albert Sardà, Gabriel Escayola, Benjamín Marqués, Óscar Fanlo i Xavier Pérez. El Paco Líndez feia de delegat.

El juvenil va quedar-se en un lloc mig-baix de la classificació. Els entrenava el Juan Carlos Alcaraz i van viure un trist final de temporada per la mort del José María Santaisabel, jugador de l'equip, en accident de circulació el 9 de maig de 1988.

Pel que fa al cadet, va arribar al final de la lliga del seu grup en el primer lloc però no va poder anar finalment al Campionat d'Espanya perquè només hi podien anar dos equips i La Salle Montcada era el tercer de Catalunya just darrere del Barcelona i el Virolai. A més, els cadets obtindran el subcampionat de la copa en perdre la final davant de l'Epic Casino per 17 a 15, final que se celebrà a Sant Quirze del Vallès el dia 11 de juny de 1988. Aquesta temporada s'incorporaren nous jugadors, que provenien del Sant Nicolau de Sabadell i de les Escoles Pies, com el Jordi Farrés o el Lluís Boada, que s'integraren perfectament. Els cadets ja noten que això va de veritat i ja se'ls demanen resultats i competitivitat. Els entrenen el Josep

Maresma i l'Albert Sardà i els jugadors són Jordi Farrés i Lluís Boada (porters), Amadeu Jezequel, Xavier Soto, Néstor Moraleda, Gustavo Hernández, José Luis Núñez, Antonio Lobato, Daniel Cervantes, David Alonso, Jordi Cajo, Carles Martínez, Joan Llobet, Antonio López i Joan Antoni Sánchez.

En la categoria infantil van jugar els mateixos de la temporada anterior però en aquesta els entrenà el Joan Espona i el Cándido Martínez. En la classificació de la lliga van obtenir un tercer lloc darrere els Corazonistas i el CE. Virolai. D'alevins, hi havia dos equips, l'A, entrenat per Carlos Garries, que quedà segon del seu grup i a la fase final tercer, i el B, entrenat per Xavier Giner, que quedà sisè de vuit equips. Els dos equips de benjamins els entrenen, l'un l'Esteban Diéguez i l'altre l'Antonio Muñoz. L'equip A quedarà subcampió a la fase final del campionat de Catalunya darrere l'Enric Borràs. Fins i tot i haurà un benjamí mixt amb els següents jugadors: Vanessa Fernández, Francesc Lledó, Roger Martí, Evelyn Martínez, Juli Fernández, Xavier Gómez, Mercè Martínez, Joan Alonso, César Rodríguez, Gemma Castillo, Albert Ruana i Eva Martín.

La junta de la temporada 1988-1989 pateix uns petits canvis; el nou tresorer serà el Salvador Benítez, que es mantindrà en aquest càrrec durant 9 temporades consecutives, i els vocals seran el Joan Espona, el Paco Líndez, el Pedro del Río, el Josep Maresma, el Juan Martínez, el Jose Luis Giménez, el Miquel Martí, el Manel Gil, i el Jesús González. Aturem-nos, però, un moment per recordar la tasca del José Luis Giménez, col·laborador de la junta directiva durant bastants anys i delegat en diversos equips, i del Juan Martínez, que ha estat vinculat a diverses juntes directives i ha desenvolupat també tasques de delegat.

Continua amb la seva tasca d'entrenador del primer equip, que juga a Segona Categoria Nacional, el Francesc Servós però a meitat de temporada deixa l'equip, que serà conduït fins el final de temporada i fins que la junta trobi un altre entrenador pel Cándido Martínez i el Paco Lín-

dez, que també farà de delegat. Les noves incorporacions d'aquesta temporada van ser la d'Isidre Nicolau, Alberto Broto, Joan Hernández i José Manuel González "Evangel" porter que venia del Ripollet i que serà el jugador que estarà en actiu durant més anys en l'equip sènior del club, quinze temporades i encara juga al primer equip.

Al juvenil, les coses no estan gaire tranquil·les. Respecte la temporada anterior no havien canviat d'entrenador ja que els seguia dirigint el Juan Carlos Alcaraz i van pujar alguns jugadors de l'infantil com el Xavier Soto, l'Amadeu Jezequel, el Néstor Moraleda i el Gustavo Hernández que s'integraren amb els jugadors del segon any del juvenil, jugadors que tenien una relació molt estreta amb l'entrenador. Aquest, per desavinences amb la junta directiva, marxà del club a meitat de temporada i el Josep Maresma agafà l'equip, on no hi havia gaire bon ambient. Apujà el nivell de joc i la disciplina i els jugadors del segon any que estaven molt lligats amb l'entrenador i que fins i tot sortien amb ell fora dels entrenaments van començar a marxar. David Jiménez, Antonio Carretero, Xavier Ezquerria... Hi ha una criba que els separa dels recentment ascendits. A pesar d'això, el juvenil obtindrà un quart lloc en la lliga del seu grup.

Els resultats dels equips de la base els comentem començant pel cadet, que entrenat per l'Albert Sardà va quedar segon a la lliga del seu grup, i seguim per l'infantil, on hi havia dos grups entrenats per Xavier Giner. L'infantil A va acabar la competició al tercer lloc en el seu grup i el B, a un lloc més avall. Pel que fa a l'aleví, aquest any s'aconseguí de la federació que en aquesta categoria poguessin jugar equips mixtes. Hi havia dos equips; un d'ells, entrenat pel Carlos Garries on jugaven Xavier Sánchez, Noel Moraleda, Albert Martín, Josep López, Joan Asbert, Albert Alcaraz, Francesc Carrasco, Esteve Diéguez, Jaume Soto, Cristian Matías, Xavier Oyonate, Joan Asbert, Jordi Salvatella i un altre, entrenat per Antonio Muñoz i amb Manel Grau de delegat, on jugaven Carlos San Felipe, Cristian Hernández, Jordi Cruz, Iván Diéguez, Jordi Ribas, Manel Grau, Miguel Martínez, Mónica Bautista,

Óscar Roque, Víctor Muñoz, Óscar Rodríguez, Jordi Mató, Raúl Lozano i Valentín Guerra. L'Antonio Muñoz és una persona a destacar en la història del club ja que després de jugar set temporades en l'equip sènior es dedicarà durant molts anys a entrenar els equips dels més petits de La Salle

Montcada, com els benjamins de les temporades 1986-1987 i 1987-1988 o els alevins de les temporades 1988-1989 i 1989-1990. Finalment l'equip benjamí es va proclamar campió de lliga i campió de Copa. Bé pels petits!

Equip Benjamí entrenat per Antonio Muñoz 1986-87

El Vicente Iborra i l'intent de coordinar la base del club

La temporada següent, la 1989-1990, la iniciarem detallant els resultats finals que van assolir els equips del club en les diferents categories. El sènior va obtenir la novena posició del seu grup, format per dotze equips. El primer equip de La Salle Montcada va jugar a Segona Categoria Nacional, que a partir d'aquesta temporada fou rebatejada com a Primera Catalana. Com dèiem, novè lloc pel sènior, i últim lloc pel juvenil al seu grup a lliga i sisena posició al seu grup a la Copa. En aquesta temporada es dissenyaren dos equips de cadets per la gran quantitat de jugadors que estava proporcionant la base. Els resultats que obtingueren els dos cadets foren ben dispars tot i ser entrenats els dos pel Xavier Canalejas. El cadet A aconseguí un primer lloc i el B, la darrera posició, que va fer que no es classifiqués per a la segona fase, en la qual el cadet A aconseguí només el tercer lloc i quedà, per tant, eliminat de la competició. Els dos equips d'infantils, entrenats per Xavier Giner, van fer una temporada calcada a la dels cadets; primer lloc per l'A i darrera posició pel B en els grups de la lliga respectius. Finalment els dos equips de benjamins, dirigits per l'Antonio Muñoz i el Carlos Garries, quedaren en tercera i sisena posició de la lliga del seu grup. Gràcies a la seva classificació el benjamí A arribarà a la semifinal

del campionat territorial, on serà eliminat per La Roca, equip que es proclamarà campió. Com hem pogut comprovar, en aquesta temporada es va arribar al màxim en quantitat de jugadors sorgits de la pedrera, ja que hi va haver un equip federat per cada edat de joc, és a dir, dos cadets, dos infantils, dos alevins i dos benjamins.

A final de temporada, el divendres 25 de maig a la nit, es va celebrar una festa a la discoteca CLIP de Ripollet, organitzada per la junta del Club Handbol La Salle Montcada, la mateixa de la temporada anterior, i a la qual van assistir els jugadors acompanyats de molts socis i simpatitzants. Com a fet remarcable d'aquesta temporada, cal destacar que el Joan Terré, entrenador del primer equip de La Salle Montcada durant diversos anys, és nomenat President de la Federació Catalana d'Handbol, càrrec que ocuparà durant tres anys.

Precisament, després de la segona època del Joan Terré, el club no va comptar amb cap entrenador professional encarregat del primer equip a excepció del parèntesi del Francesc Servós sinó que van assajar com funcionaven els jugadors veterans en aquestes tasques. Però en aquesta

El Vicente Iborra

temporada es trencà aquesta dinàmica amb l'arribada del Vicente Iborra, un entrenador professional -s'ha de tenir en compte que a partir del Domingo Olaria tots els entrenadors de fora van obtenir una compensació econòmica- al qual se li va encarregar no tan sols portar el primer equip sinó també coordinar la base. Fins abans de l'arribada del Vicente Iborra qui s'ocupava de la base era el Joan Carles Alcaraz però, com ja relatàvem unes línies amunt, La Salle i ell discreparen en alguns temes i el Joan Carles se n'anà al Granollers. La junta es troba que no sap què fer.

S'ha de tenir en compte que en aquella època alguns pares pagaven l'handbol als seus fills per tal d'ocupar-los en activitats extraescolars i poder combinar els horaris de feina. D'aquí sorgia la necessitat d'algú que s'ocupés de coordinar tot l'handbol base, és a dir, els equips escolars de La Salle. El Vicente Iborra treballava al Banc de Sabadell fins les tres de la tarda i això li permetria venir a Mont-

cada després per dedicar tota la tarda al club. I la junta va valorar això per sobre d'altres aspectes, ja que la prioritat era solucionar aquest tema, i li va donar tota la llibertat i els mitjans necessaris. El que va passar però és que el Vicente Iborra va voler fer "taula rasa" i començar de zero en un club amb una llarga trajectòria i això va precipitar la seva marxa al cap de quatre temporades.

L'arribada del Vicente Iborra va suposar una revolució perquè ell s'ocupava de tot. Arribava a les cinc de la tarda, marxava a les dotze de la nit i anava a tots els entrenaments de tots els equips. Els que aleshores eren petits recorden que se sentien importants i considerats quan veien que l'entrenador dels grans assistia als seus entrenaments. A més, el Vicente Iborra incentivava el treball dels entrenadors dels equips de la base. L'Óscar San Felipe, actual jugador del primer equip des de la temporada 1994-1995 i crescut a la base, on va entrar l'any 1983, va estar durant molts anys entrenant els equips escolars -a la temporada 1993-1994 entrena el prebenjamí; a la 1994-1995, l'aleví; a la 1995-1996, l'infantil; a la 1996-1997, el cadet juntament amb Joan Pere Trías; a la 1997-1998, el juvenil i altra vegada un equip cadet i finalment l'infantil B a la temporada 1998-1999. Doncs bé, l'Óscar San Felipe recorda que el Vicente Iborra els feia croquis dels entrenaments, organitzava reunions i els portava molta documentació relacionada amb l'aprenentatge de l'entrenador, amb com dirigir i com preparar la temporada. Fins llavors els entrenadors dels equips escolars eren majoritàriament jugadors alhora i basaven els entrenaments en intentar transmetre els seus coneixements d'handbol -a part de fer-los córrer- i generalment no posseïen un títol oficial. En el Vicente Iborra hi veuran més coneixement que el que havien vist fins aleshores. Fins i tot es notava en la forma de parlar.

El nou entrenador del primer equip va portant bastants jugadors nous i els deixa participar bastant i d'aquesta manera es va produint un canvi important de jugadors. El primer equip alineava: J. M. González "Evangel", Pere Galavert (porters), Francisco Javier Díaz, que va fitxar a principi de temporada però no va arribar a jugar, Toni

Ramírez Bofill, Alberto Alonso, Vicenç Ezquerra, Pau Relat, José Antonio Quirós, Juan Andrés Espinola, Jordi Oller, Gonzalo Bersamo, Isidre Nicolau, Joan Hernández, Fernando, Antonio Álamo, Víctor Alcaraz, Eugenio i Alberto Broto. Pujaren del juvenil l'Antonio Álamo, jugador sorgit de la pedrera del club i que jugarà sis temporades en el primer equip de La Salle Montcada, i el Xavier Soto, que en jugarà catorze.

A la temporada següent, la 1990-1991, el Jordi Cajo i l'Amadeu Jezequel, jugadors del juvenil que havien jugat plegats, pugen al primer equip. El Jordi Cajo, jugador de La Salle Montcada des de categories inferiors, hi jugarà fins a la temporada 1999-2000, quan ja n'ha sumat nou. El pare de l'Amadeu Jezequel, jugador de La Salle Montcada des de la temporada 1980-1981, que també es diu Amadeu Jezequel, serà durant molt de temps el president de la base i aconseguirà que el planter del club creixi molt. Posteriorment estarà a la junta directiva del club com a vicepresident i des de fa uns anys és el delegat del primer equip. L'Amadeu fill encara juga al primer equip. I amb aquesta ja són dotze les temporades de sènior. L'Amadeu diu que té la sensació que abans hi havia més pinya entre tots els equips del club perquè quan jugava l'equip dels grans els petits anaven a veure'l i el recolzaven. Però aquesta és una sensació que han tingut totes les generacions de jugadors que han anat passant per la taula de reunions amb la qual cosa creiem que probablement sigui motivada per la nostàlgia que provoquen els records de la infància. El que també és generalitzat i és el que menys li agradava a l'Amadeu eren els dissabtes de pluja en què s'havia d'assecar el pavelló de La Salle o la pista.

Al final de la temporada anterior i després de nou temporades en el primer equip es van retirar els jugadors Toni Ramírez Bofill i Alberto Alonso que van conservar i cuidar la seva fidelitat al club en una època conflictiva en la qual bona part dels seus companys van marxar a altres equips de manera voluntària o involuntària. Amb incorporacions i baixes, l'equip sènior de la temporada 1990-1991 tindrà aquest aspecte: Antonio Díaz i J. M. González "Evangel" (porters), Juan Miguel Jiménez, que jugarà un total de set temporades al sènior, Ernesto Visus, José Antonio Quirós, Alberto Broto, Fernando, Antonio Álamo, Néstor Moraleta, Francesc Ortín, Xavier Soto, Jordi Cajo, Amadeu Jezequel, Víctor Alcaraz, Juan Andrés Espinola, Pau Relat, Joan Hernández i Xavi Martín, el jugador més jove que ha jugat mai al primer equip. Tenia 15 anys i la resta de companys li portaven deu anys de diferència i quan hi havia enrenou el protegien.

El Joan Hernández en una acció defensiva

Recorda que el primer partit li va sortir rodó, de l'eufòria. Ja han passat dotze temporades. El Paco Líndez serà el delegat d'aquest primer equip. El sènior va fer una temporada molt fluixa i acabà baixant a Segona Catalana com a conseqüència també d'una reestructuració duta a terme per la federació. El descens es produí perquè per repartir els equips la taula classificatòria es dividí en vuit i vuit. A Segona Catalana descendiren els vuit darrers, entre els quals hi havia La Salle Montcada.

El maig del 1991, els equips sènior, juvenil i infantil disputaran el torneig internacional de Calella, un torneig de renom a causa dels equips de tot el món que hi participen. A més, els partits es disputen en un ambient esportiu molt agradable i s'entaulen relacions amb jugadors d'altres equips, així com alguna que altre festa.

L'actuació de la resta d'equips del club montcadenc en les diferents competicions en les que participen ofereix un

Pau Relat

aspecte divers. El juvenil, entrenat pel Jordi Rovira, participa en la Categoria Juvenil Preferent i queda l'últim del seu grup. A la copa obté una millor classificació -segon del seu grup d'entre dotze equips- però finalment cau eliminat a vuitens de final. Pel que fa al cadet, entrenat pel Xavi Canalejas, va realitzar una molt bona temporada i es proclamà campió del seu grup a la primera fase. A la fase final del Campionat de Catalunya va obtenir finalment la quarta posició del grup i en el torneig internacional de Calella es proclama campió. El Manu Pesquer, un dels cadets d'aquest moment i que actualment i des de fa nou temporades juga al primer equip, recorda els partits que van disputar contra el Granollers. El que jugaven a Granollers el van empatar a l'anada i a la tornada van perdre per tan sols dos gols. En aquells moments l'equip cadet del Granollers alineava alguns dels jugadors que ara participen a la lliga ASOBAL com Davids, Vicente Álamo o Ugalde i que es proclamaran campions d'Espanya, des de la categoria cadet B fins a júnior i en categoria júnior, campions d'Europa i subcampions del món amb la selecció espanyola.

A més d'aquests partits que van quedar tan marcats en la memòria d'uns, altres recorden els entrenaments i entrenadors d'aquella època i el fet que els feien córrer al voltant de La Salle en dos minuts: "Sólo lo hacía yo", diu l'Óscar San Felipe. El cadet, l'entrenava el Xavier Canalejas i hi jugaven: Miguel Alcaraz, Manuel Sánchez i Daniel San Felipe (delegats), Óscar Palacio i César Sánchez (porters), David Alcaraz, Raúl López, Jordi Guiu, Ramón Ribas, Pablo Sibina, Xavier Martín, Joan Pere Trías, Óscar San Felipe, Manu Pesquer, David Sánchez, Raúl Líndez, David Caballero, Julián Ruiz i Álex Hernández. En la categoria infantil es van arranjar dos equips; l'equip B va proclamar-se campió del seu grup i, per tant, es va classificar per a la fase final, a l'igual que l'equip A, que obtingué la segona posició en el seu grup. A les fases finals, tots dos equips quedaran en cinquena posició del seu grup. Els entrenen el Carlos Garries i el Xavier Giner i hi juguen Josep López, Oriol i Alberto Martín (porters), Noel Moraleda, Cristian Matías, Albert Alcaraz, Francesc

Carrasco, Esteban Diéguez, Jaume Soto, Xavier Sánchez, Jordi Salvatella, Víctor Muñoz, Esteban López, Antonio Sibina i Joan Asbert. El Manuel Sánchez i Francisco Matías faran de delegats.

L'equip aleví va quedar segon del seu grup i a la fase final del campionat territorial, que se celebrà a Montcada, es va proclamar campió. Alineava els jugadors: Esteban López, Oriol Juan, Víctor Díaz, David G. Moratona, Salvador Puig, David Leyva, Isaac Eloy, Enric Hidalgo, Juan A. Martínez, Enric Oriol, Daniel Parra, Francisco Espinola, Leonor Pérez i Jordi Moreno.

I hem deixat pel final la pretemporada, per explicar tranquil·lament que gràcies al Vicente Iborra, i a partir d'aquesta temporada, la junta directiva va organitzar l'estada de tots els equips del club a Gualba, un municipi de la comarca del Vallès Oriental situat a les faldes del Montseny; un bell paratge en l'entorn natural, el lloc ideal per tenir-hi bons records, excepte la pujada que arribava a Gualba des del poble. L'Amadeu no venia mai perquè sempre coincidí que estava fora de vacances. De fet, segons els seus companys sempre li han coincidit amb la pretemporada que és quan els entrenadors apreten més, i encara avui li coincideixen. Però bé s'ho perdia perquè passaven uns quatre o cinc dies, aprofitant la festa de la diada, jugant a ping pong, entrenant, menjant, dormint. I el diumenge, quan ja s'acomiadaven de Gualba fins a la propera pretemporada, venien els pares i menjaven arròs. L'Óscar San Felipe recorda que va aprofitar aquests dies sense ells per fer-se, abans de marxar cap a Gualba, el primer forat de l'orella i donar-los la sorpresa el diumenge. El Paco Líndez se'n deu recordar perquè ell el va acompanyar.

A la temporada següent, la 1991-1992, gairebé el club al complet es torna a preparar a Gualba. No sabem si l'Óscar San Felipe es va fer el segon forat a l'orella o va esperar un temps perquè els seus pares es recuperessin. El que sí es cert és que des que es va incorporar al club el Vicente Iborra, la plantilla de l'equip sènior patí una

*La camaraderia és la base de l'esport.
Equip sènior 1991-1992*

profunda renovació i això provocà que no assolís l'ascens a Primera Catalana, objectiu que probablement es repetís més d'una vegada a Gualba. Amb tot, el sènior va fer una molt bona temporada 1991-1992 en proclamar-se campió de la Segona Categoria Catalana. Classificat per jugar la fase d'ascens a Primera Catalana va perdre en el partit a Vendrell contra l'Amposta tota possibilitat. A Montcada es va organitzar un autocar sencer de seguidors que va acompanyar amb les seves pancartes a l'equip i el van animar durant tot el partit.

Aquesta és la tercera temporada consecutiva del Vicente Iborra com a entrenador del primer equip de La Salle Montcada, integrat pels jugadors Antonio Díaz, Eugeni Rebollo i J. M. González "Evangel" (porters), Vicenç

Ezquerria, Juan Andrés Espinola, Juan Miguel Jiménez, José Antonio Quirós, Fernando, Antonio Lobato, Néstor Moraleda, Francesc Ortín, Jordi Cajo, Antonio Álamo, Víctor Alcaraz, Joaquín Boch, Xavier Martín, Xavier Soto, Gustavo Hernández, Víctor Lechuga i Xavi Martín. Aquest equip sènior participarà en el Torneig Mourenx, vila francesa situada en els Pirineus atlàntics, a vuitanta quilòmetres de Bayona. El torneig se celebrarà a l'estiu i La Salle Montcada hi anirà conjuntament amb l'equip femení del B.M. Montcada.

El juvenil, dirigit per Xavier Canalejas, va obtenir una segona posició en el seu grup de Segona Catalana, posició que igualà a la copa. El cadet, entrenat pel germà del Xavier, el Luis Canalejas va participar a la Lliga Preferent,

on es classificà quart del seu grup. A la copa arribà a les fases finals i quedà també quart del seu grup. D'infantils, va haver-hi dos equips entrenats pel Vicente Iborra. L'equip A es va proclamar campió territorial sense perdre ni un sol partit i en una final en la que va derrotar al C.B. Adrianense per 21 a 10 i l'equip B va quedar segon del seu grup. A l'aleví hi jugaren Esteban López, Oriol Juan, Víctor Díaz, David G. Moratona, Salvador Puig, David Leyva, Isaac Eloy, Enric Hidalgo, Juan Antonio Martínez, Enric Oriol, Daniel Parra, Francisco Espinola, Leonor Pérez i Jordi Moreno.

A la temporada 1992-1993, amb la mateixa junta que l'any anterior, el Vicente Iborra treballarà la seva quarta i

L'equip Aleví amb la el delegat Ramon Ribas 1987-1988

última temporada a La Salle Montcada. L'equip que entrenava -a part del prebenjamí- seguia jugant a la Segona Catalana després del descens que patí a finals de la temporada 1990-1991. En la primera fase de la competició assolí la tercera posició en la lliga del seu grup, per darrere del Sant Fost i el Sant Quirze i seguit del Bordils Handbol, el Sabadell Handbol i l'Hospitalet de l'Infant. La tercera posició el portà a jugar la fase d'ascens a Primera Catalana però no va aconseguir l'ascens per estar a la sisena posició d'entre vuit equips. El nombre de jugadors del primer equip va disminuir considerablement en aquesta temporada ja que per descongestionar el sènior s'havia creat un equip júnior amb jugadors de 18 a 22 anys. Del primer equip cal destacar la baixa de l'Antonio Díaz després de jugar set temporades intermitentment en el primer equip de La Salle Montcada i la incorporació de Jordi Villar, que encara juga al sènior i hi porta nou temporades. A part del Jordi Villar, jugaven: Xavier Soto, Fernando, Joaquín Boch, Antonio Lobato, Antonio Álamo, J.M. González "Evangeli", Jordi Cajo, Xavier Martín, Néstor Moraleda, Francesc Ortín, Víctor Alcaraz, Víctor Lechuga i Amadeu Jezequel. De delegat, el José Martín.

El júnior recentment creat va fer una bona temporada, es proclamà campió a les fases classificatòries de la Segona Catalana i assolí la Primera Catalana. A la Primera Catalana quedà penúltim ja que hi participaven els millors

júniors de Catalunya. El juvenil, amb Xavier Canalejas al capdavant dels entrenaments i de l'equip, participà a la Segona Categoria i quedà segon del seu grup classificant-se per a la segona fase. En aquesta obtingué la segona posició, que no serví per ascendir ja que només ho podia fer el primer classificat. A la copa, l'equip juvenil quedarà segon del seu grup.

Pel que fa als equips escolars, hi va haver dos equips cadets: l'A, que, amb la direcció del Luis Canalejas es va proclamar campió del seu grup, i el B, entrenat per Joaquim Boch, que va quedar en segona posició. A la segona fase, a la qual arribaren els dos, els equips quedaren entaulats en el mateix grup i aconseguiren la tercera i segona posició respectivament, cosa que no els serví per ascendir ja que només ho va fer el campió de grup. A l'infantil hi va jugar el fill del Jaume Puig, el Salvador Puig, esportista montcadenc que posteriorment jugarà amb el B.M. Granollers de Divisió d'Honor, categoria en la qual debutarà als 16 anys. Els equips dels més petits els entrenen, l'aleví, un jugador del juvenil, el Manu Pesquer, i el pre-Benjamí, el mateix entrenador del primer equip, el Vicente Iborra.

Al principi tot va anar prou bé amb el Vicente Iborra però poc a poc comencen a aparèixer els problemes i el treball que el Vicente Iborra que havia emprès amb moltes ganes

L'equip benjamí 1987-1988

Tots els equips del club a la temporada 1990-1991

i il·lusió va ressentir-se'n. Aquest tècnic va començar a mostrar signes de cansament i en els últims anys ja faltava molt als entrenaments sense justificar-ho. El Vicente Iborra tenia un tracte àsper i imposava respecte fins al punt que els jugadors, independentment de l'edat que tinguessin, abaixaven el cap i miraven a terra quan es quadrava. Això no agradava gaire als jugadors del primer equip i es van rebel·lar contra ell. El Xavi Soto recorda que li van dir: "Tu queda't aquí i no parlis". A pesar dels enfrontaments amb els jugadors, el veritable problema va ser que després de quatre temporades es va esgotar un cicle, s'havia perdut una categoria i no es va poder recuperar i, quant a la base, el Vicente Iborra ja no estava engrescat com per tirar endavant. A les dues temporades següents, amb el Josep Maresma, un entrenador de la casa, a la banqueta se segueix intentant assolir la Primera Categoria Catalana, fita que no s'aconseguirà fins a la segona temporada d'aquest, la 1994-1995.

El 15 d'agost de 1993 es va produir un fet tràgic, la mort en accident de trànsit del Ramón Ribas, vicepresident de la junta de la base, i de dos dels seus fills. Va ser un cop molt dur ja que es tractava d'una persona molt amable i amb molta empenta.

La consolidació d'un projecte de club

Després de la pretemporada a Gualba, a la temporada 1993-1994 el Josep Maresma va entrenar el primer equip ajudat per una pissarra que es farà famosa. Des que l'havia comprat sempre la duia als entrenaments i diu que encara la té, que quan deixa d'entrenar la desa i després la torna a recuperar, com fa poc, que la va tornar a treure perquè el van necessitar perquè l'entrenador de l'infantil no podia assistir a un partit. Els jugadors que la recorden contenen que després d'escalfar, quan anaven al vestuari, ell tenia ja la pissarra preparada. L'esquema es repetia cada vegada:

“Primer punt, CONCENTRACIÓ;
segon punt, CONTRAATAAC;
i tercer punt, DEFENSA”.

Després començava a explicar les tàctiques i aquest primer esquema desapareixia sota un munt de gargots. Als entrenaments també venia el Joan, el cunyat del Josep Maresma, que té una minusvalia psíquica. Fa deu anys que segueix el primer equip, des que el Josep se l'enduia als entrenaments. Tots els jugadors li tenen molt de carinyo i quan més endavant el Josep deixi de preparar al primer equip li demanarà al Jaume Puig, el següent entre-

nador, que li permeti seguir assistint. El Joan és un tros de pa i no sap dir que no i per això ha acabat anant també als camps de futbol sala i de bàsquet. Un estiu li va dir al Josep que havia de deixar l'handbol perquè començava a estar estressat. Finalment no ho va fer i actualment segueix assistint als partits i a algun entrenament excepte quan juga el Barça.

A aquesta temporada el sènior jugava a Segona Catalana i a la primera fase es va proclamar campió del seu grup però en la fase d'ascens no arribà a pujar de categoria i La Salle Montcada es classificà en quarta posició per darrere del Súria, el Sant Quirze i el Lleida i per davant del Bordils i el Molins de Rei. En la fase d'ascens va passar una d'aquelles coses que a vegades succeeixen i que diuen ben poc de l'esperit esportiu d'algunes persones. Va haver-hi un club que els va oferir comprar un dels partits que jugaven contra ells. L'entrenador contrari va parlar amb la junta directiva del club i va comentar que en l'equip que ell dirigia hi jugaven dos russos de molt bona qualitat i que per un bon preu podria no convocar-los. La Salle Montcada no acceptà, els russos jugaren i el club montcadenc perdé el partit i es classificà en quarta posició. Al

Una acció defensiva 1993-1994

sènior hi jugaven el J. M. Gonzalez “Evangel” i el Lluís Boada, de porters, i l'Antonio Lobato, el Vicenç Ezquerra, el Juan Andrés Espinola, l'Amadeu Jezequel, el Fernando, l'Esteve Domingo, el Xavier Mirangels, l'Antonio Álamo, l'Antonio López “Chachi”, el Joaquín Boch, el Francesc Ortín, el Nacho Navarro, el Xavier Martín, el Xavier Soto i el Jordi Cajo, de jugadors de camp. S'han reincorporat al primer equip el Juan Andrés Espinola i el Vicenç Ezquerra que havien marxat amb el Josep Maresma a l'Esplugues i s'han fitxat bons jugadors com son l'Antonio López “Chachi”, que estava entrenant amb el SEAT, el Xavi Mirangels i el Nacho Navarro, que van estar dues temporades al club, i l'Esteve Domingo, que forma part del sènior actualment i després de nou temporades. Tots, excepte l'Antonio López “Chachi”, venien de l'Esplugues.

De delegat del primer equip exerceix el Joan Cervera, que des de fa molts anys ha estat col·laborant en el club com a delegat i dins les seves possibilitats ha ajudat molt en el dia a dia del funcionament del club.

L'equip júnior l'entrenava el Luis Canalejas i es classificà per a la Lliga Preferent, la màxima categoria júnior. A la fase final de Preferent va quedar en sisè lloc darrere del Granollers, el Barça, l'O.A.R. Gracia, l'Adrianenc i La Roca i a la Copa fou eliminat a la semifinal pel Bell Lloc. Hi jugaven Lluís Boada, Dani Munuera i César Sánchez (porters), Gustavo Hernández, Daniel Cervantes, Antonio Ruiz, Toni Clavet, Daniel San Felipe, Jordi Cajo, David Jezequel, Jordi Guiu, Raúl López, Pablo Sivina, Xavi Martín, Julián Ruiz, Joan Cuyás, Xavi Tomás i Moisés.

El delegat fou el Cándido Martínez.

El juvenil es va proclamar campió del sector a la fase classificatòria per participar a la Lliga Preferent. En aquesta assolí la novena posició de Catalunya darrere el Granollers, el Barça, l'Esplugues, el Granollers At., el GEiEG, el Terrassa, el Sarrià de Ter i l'O.A.R Gràcia. L'equip estava integrat pels jugadors: Óscar Palacio, César Sánchez i Josep López (porters), David Sánchez, Manu Pesquer, Ramón Ribas, Noel Moraleda, Joan Pere Trías, Óscar San Felipe, Raúl Líndez, Jaume Soto, David Caballero, Xavier Sánchez, Albert Alcaraz, Cristian Matías, Oriol Ribas i Cheche. Els entrenava el Jaume Puig i el Xavier Giner, i el Francisco Matías i el Manuel Sánchez exercien les funcions de delegat. El fet que els entrenés el Jaume Puig,

pel qual era a més el primer equip que entrenava, els va marcar molt. Un dia van veure que sortia a la tele i van pensar amb orgull: "Sí, és el meu entrenador".

El Jaume Puig entrenava amb ells i diu l'Òscar San Felipe que ell l'acompanyava perquè com que és molt alt i gran es cansava abans. Després ens enterem que el que li passa a l'Òscar és que no li agrada gaire córrer. Aquella, diuen, va ser una temporada molt maca perquè van jugar contra equips de primera com el Barça o el Granollers.

L'equip cadet va jugar a Segona Catalana i es proclamà campió territorial de Barcelona després de guanyar a la semifinal al Granollers Atlètic per 13 a 19 i, a la final, al Sant Joan Despí per 17 a 22. L'equip realitzà la promoció per jugar a Preferent però finalment no es classificà a causa d'una derrota a Banyoles per 17 a 14 a casa i 27 a 17 en camp contrari. Recorden que en aquest partit un seguidor del Banyoles els va posar molt nerviosos perquè duia un megàfon i anava cridant BANYOOOOO-LES!. Els entrenava el Xavier Canalejas i en els desplaçaments els acompanyava moltes vegades l'Agustín González, pare del David i Daniel G. Moratona i un dels delegats juntament amb el Daniel San Felipe. Sembla que els que anaven amb cotxe amb l'Agustín es perdien sempre i arribaven marejats. Els jugadors d'aquest equip escolar eren: Iván Galán i Víctor Martínez (porters), Jordi Salvatella, Joan Asbert, Miguel Martínez, David Medina, Isaac Solanes, David G. Moratona, Oriol Joan, Esteban López, David Leyva, Óscar Roque, Víctor, Rubén Líndez, Jordi Solanes i Carlos San Felipe. El Joan Asbert, fill de l'altre Joan Asbert, l'actual president del club, recorda que es va apuntar a bàsquet i, quan li va dir al seu pare, aquest li va contestar que ni de broma i el va apuntar de seguida a handbol.

A part del cadet, hi va haver dos equips escolars més, un infantil entrenat per Luis Canalejas i format per Daniel Ibañez, que ha arribat a jugar amb la Selecció Catalana sènior, Rafa, Joan Remesar, César, Ricardo Prieto, Josep Battlle, Raúl Jiménez, Raúl Aguilera, Agustín Sancho i Álvaro Luque i un prebenjamí entrenat per l'Òscar San Felipe i el Joan Asbert i en el qual s'apuntaren el Daniel González, l'Adrià Díaz, l'Albert Maresma, el Carlos Giménez,

L'equip sènior 1994-1995. Drets: "Evangeli", Xavier Soto, Jordi Villar, Vicenç Ezquerra, Josep Maresma, Esteve Domingo, Jordi Cajo, Amadeu Jezequel, José Antonio Quirós. Asseguts: Manu Pesquer, Joaquín Boch, Xavier García, "Chachi", Xavi Martín, Raúl Líndez, Ferran Liñán, Joan Cervera

el Marc Ferrer, l'Alejandro Expósito, el David Bargallo, el Ferran López, el David Marco, el Jesús Jiménez, el Carlos Martínez, el Ferran Pérez, el David Marín, la Marta Bordas, la Ruth Sánchez, la Roser Bordas, la Núria Miracle, la Sara Cruz, la Marta Casajuana i el Víctor Saona.

En els sopars de final de temporada que organitzava la junta, la mateixa que en la temporada anterior, i que aplegaven fins a 200 persones, cal destacar els sorteigs. Et pot tocar un banyador dels anys 60 i una, o tres, ulleres de bucejar. Dies abans es recullen objectes per les botigues i entitats de la població i després se sortegen. El pitjor que et pot passar és que et toquin tres regals repetits. Hi ha molts regals i gairebé a tothom li toca alguna cosa. Hi ha alguns regals que estan prou bé i fins i tot hi ha un pernil.

En la segona temporada del Josep Maresma al capdavant del primer equip, la 1994-1995, es va assolir l'objectiu que el club perseguia des de la temporada 1991-1992: l'ascens a la Primera Catalana. A la primera fase de la lliga, l'equip format per J. M. González "Evangeli", Óscar Palacio i Ferran Liñan (porters), Esteve Domingo, Ignacio Navarro, Vicenç Ezquerra, Xavier Soto, Joaquín Boch, Antonio Lobato, Amadeu Jezequel, A. López "Chachi", Xavier Mirangels, Jordi Villar, Lucio López, Xavier García, Xavier Martín, Raul Líndez, Óscar San Felipe i Manu Pesquer va quedar segon del seu grup amb onze victòries i tres derrotes, davant el Pardinyes de Lleida, líder imbatut del grup, i l'altra en la visita al Berga, tercer classificat després del Pardinyes de Lleida i La Salle Montcada. El José Antonio Quirós ajudà el Josep Maresma en els entrenaments i el

Juan Andrés Espinola, retirat després de set temporades al sènior, i el Joan Cervera foren els delegats d'aquest equip que ja està a la segona fase. En la reunió es va recordar el debut al primer equip de l'Óscar San Felipe. "I es pujà de categoria". "Oye, no lo pongas todo seguido porque luego hay que aguantarlo después. Pon una frase y luego como anécdota pones lo de Óscar". L'Óscar replicà: "eso está grabado y ya va directo a libro" I així és, directe al libre.

En finalitzar aquesta segona fase havien d'ascendir de categoria tres equips. A la setena jornada es produïren els dos resultats necessaris per aconseguir l'ascens: la derrota del Berga a Montcada per un contundent 36 a 17 i la victòria del Pardinyes, que es va imposar al domicili de l'Amposta per 19 a 23. Al final, Pardinyes, primer, amb 23 punts; La Salle Montcada, segon, amb 16 punts i l'Amposta, tercer, amb 11 punts. El 5 de març de 1995 es va fer realitat l'ascens de categoria i a partir d'ara s'haurà de lluitar per conservar aquesta Primera Catalana que tants esforços ha costat i que somniaven des del 1992. En una entrevista que li van fer al Josep Maresma, entrenador satisfet, afirmà que el triomf havia estat el fruit de quatre anys de treball i el Joan Asbert, en la seva novena temporada de president, reforçà en públic la filosofia del club: "Mantindrem els tres equips. Som partidaris de potenciar la pedrera".

Però l'alegria de l'ascens es veié entelada per la mort d'un dels jugadors que van lluitar per aconseguir-la, el central del primer equip, Antonio Lobato. S'havia format als equips inferiors i va jugar dues temporades al juvenil i júnior del Granollers però per la temporada 1991-1992 va tornar a Montcada. Era molt seriós i molt bona persona, un exemple per a tots i un jugador de molta qualitat que segur que encara estaria al primer equip. El divendres 11 març no hi va haver entrenament i a la matinada va tenir un accident a la comarcal 155 al terme municipal de Mollet del Vallès. La seva mort va marcar aquell moment de la història del club i va provocar que es plantegés un canvi en l'equip. El Josep Maresma va decidir marxar perquè entrés un nou entrenador que no hagués tingut

L'equip juvenil 1994-1995

relació amb l'Antonio ja que el millor era un canvi en la direcció de l'equip. Després de la mort de l'Antonio Lobato el sènior és eliminat a la primera fase de la copa. Aquesta temporada es tancarà amb la mort, a la tardor del 1994, del doctor Josep Casamada, que des de l'any 1958 fins el 1965 va ser el principal impulsor d'aquest club.

Abans d'entrenar el sènior el Jaume Puig entrenava el júnior i amb ell van pujar els jugadors del juvenil, equip que havia dirigit la temporada anterior. Aquest equip va funcionar molt bé ja que va obtenir la millor classifica-

ció possible, juntament amb l'aconseguida l'any anterior, tenint en compte que en la mateixa competició estaven jugant actuals professionals de la lliga ASOBAL, la Primera Categoria Estatal. El júnior de La Salle Montcada va ser el sisè millor júnior de Catalunya després del Barça, el Granollers, l'O.A.R. Gracia, La Roca i l'Adrià-nenc. En la següent temporada alguns dels seus jugadors puja-ran al sènior de manera més fixe ja que amb el Josep Maresma ja havien debutat al primer equip. L'Óscar San Felipe, el Manu Pesquer, el Raül Líndez o el David Sánchez, que porta vuit temporades jugant al sènior, foren

els afortunats. “Pujar al sènior va ser increïble, després de tants anys jugant a handbol”. I a més, es van adaptar amb facilitat a l'ambient que havien creat els jugadors que ja estaven al primer equip. De moment, però, encara estan al júnior i la resta de companys són Óscar Palacio (porter), Ramón Ribas, Julián Ruiz, Xavi Tomás, David Jezequel, Daniel San Felipe, Toni Ruiz, Daniel Cervantes i Toni Claver. A la copa es classificaran per jugar la fase final però perdran la final davant el GEiEG per 22 a 17.

Seguint amb la crònica de la temporada 1994-1995, podem dir que en aquell moment l'equip juvenil no es va classificar per jugar a la Primera Catalana perquè era un equip molt jove de cadets i va haver de jugar en una categoria inferior a aquesta. A Segona Catalana va ser segon del seu grup a la primera fase i es va classificar per jugar la fase final d'aquesta categoria quedant en segon lloc darrere el Tarragona. L'entrenava el Luis Canalejas i jugaven Oriol Pi i Josep López (porters), Jordi Salvatella, Joan Asbert, Miguel Martínez, David Medina, Isaac Solanes, Jordi Solanes, David G. Moratona, Esteban López, David Leyva, Óscar Roque, Víctor, Carlos San Felipe, Carlos Pérez, Noel Moraleda, Albert Alcaraz, Cristian Matías, Cheche, Jaume Soto, David Sánchez i Xavier Sánchez. El Francisco Matías era el delegat.

Pel que fa a la base del club, hi juguen 60 nens i nenes que s'eduquen mitjançant la pràctica de l'handbol. El Josep Terensi, coordinador de la base, comentava en un article les característiques de cada categoria. Als cadets, entrenats per Víctor Alcaraz, se'ls comença a demanar que guanyin i que siguin competitius i són l'aparador pels demés equips de la base. En aquesta temporada, a la primera fase, es van classificar per a jugar a Primera Catalana. Hi havia molt poca gent i s'apuntaren el Fran i el Manuel encara que no per jugar sinó per omplir. Un cop a la competició arribaren a jugar la fase final del campionat de Catalunya. La classificació final va ser Granollers, Barça, Banyoles, GEiEG i La Salle Montcada. L'infantil, segons explica el Josep Terensi, s'ha d'iniciar ja en la pràctica de l'handbol i a partir del joc global s'han de començar a fer

les especialitzacions. En aquesta categoria es perceben grans desequilibris físics entre els components del mateix equip ja que estan als inicis de la pubertat i per això són necessàries les individualitzacions en els entrenaments. L'entrenador de l'equip infantil d'aquesta temporada serà el Javier Pastor, que actualment és àrbitre de Divisió d'Honor. Finalment i pel que fa als equips de benjamins i alevins, que van participar a la Lliga del Consell Escolar de l'Esport, la funció educativa dels entrenadors és molt important. Juguen al mini-handbol, adaptació de l'handbol a les característiques dels nens. Els participants i les di-mensions són reduïdes i el reglament és pedagògic: tots juguen. Tant l'aleví com el benjamí d'aquesta temporada l'entrenen l'Óscar San Felipe i Raúl Líndez. Els hauran de portar al cine i ensenyar-los noves cançons.

Durant el període comprès entre la temporada 1995-1996 i la 2000-2001 el primer equip de La Salle Montcada es manténi còmodament a la Primera Categoria i es classificà sempre entre els sis primers. S'ha de tenir en compte però que sempre es pot aspirar a més i a la temporada 1995-1996 l'objectiu del primer equip serà ascendir a Primera Nacional. Presideix el club el Joan Asbert i la junta la formen el Cándido Martínez i el Pepe López, de vicepresidents, el Salvador Benítez, de tresorer i el Joan Espona, Paco Líndez, Pedro del Río, Juan Martínez i Josep Maresma, de vocals. El primer equip el va entrenar el Jaume Puig, que coneixia a molts dels jugadors perquè ja els havia entrenat en categories inferiors. El Jaume Puig comenta que la diferència entre un club amateur i un de professional també es percep en la filosofia que han d'aplicar els entrenadors. Ell considera que un entrenador amateur ha de divertir-se amb el que fa; enfadant-se si perd i tot el que calgui però sempre procurant passar-s'ho bé perquè sinó no compensa l'esforç realitzat. Quant al tracte amb els jugadors, no resulta fàcil determinar quin ha de ser. El Jaume Puig els parla i dirigeix com si fossin professionals ja que busca que obtinguin el màxim rendiment esportiu però a vegades li entren els dubtes i creu que potser és una mica dur. Però per sobre els dubtes, segueix pensant que ha d'haver-hi lluita i objectius,

i sobretot si ens referim al sènior que ja no necessita formació sinó joc. Els jugadors del primer equip de la temporada 1995-1996 van ser: David Pérez i J.M. González “Evangel” (porters), Amadeu Jezequel, Vicenç Ezquerri, Esteve Domingo, Xavier Soto, Óscar San Felipe, Jordi Cajo, A. López “Chachi”, Francesc Ortín, Xavier García, Joaquín Boch, Raúl Líndez, David Sánchez, Antonio Álamo, Xavier Martín, Manu Pesquer, Jordi Villar, Xavier Mirangels i Nacho Navarro. El Joan Cervera farà les funcions de delegat.

En aquesta temporada a la Primera Catalana, La Salle Montcada va quedar primer del seu grup a la primera fase i es classificà per jugar-ne la segona fase, la d'ascens a Primera Nacional. A la segona fase es classificaren només dos equips, el Sant Cugat i el Pardinyes, i La Salle Montcada quedà en tercer lloc i no assolí l'objectiu de l'inici de la temporada. A la copa va arribar a quarts de final i va caure eliminat davant el Palautordera de Divisió d'Honor B a la tanda de penals després del llançament de més de deu penals per part de cada equip ja que tant al partit d'anada com al de tornada van acabar amb el mateix resultat: 20 a 23.

A partir d'aquest punt cal avisar que pel gran nombre de jugadors del club i amb la finalitat de fer més lleugera la lectura, no hem especificat els components de tots els equips, que sí es poden consultar en el resum final per temporades.

L'equip júnior el va entrenar el Josep Maresma i es classificà segon del seu grup, amb la qual cosa va poder participar a la Lliga Catalana Júnior. A la primera fase d'aquesta lliga va obtenir la quarta posició de sis equips i finalment es classificà com a novè millor júnior de Catalunya. El juvenil, a la fase classificatòria i pel fet d'haver obtingut el segon lloc del seu grup, no aconseguí fer-se amb un lloc per jugar a la Lliga Catalana Preferent, i participà a la Segona Catalana. En aquesta categoria obtingué un segon lloc en el grup, empatat amb el primer de la taula, el Rubí, i per tant es classificà per a la segona fase, en la qual fou

eliminat, a l'igual que en la copa. En aquesta competició només arribarà a la primera fase ja serà eliminat de seguida per l'Adrianenc. El juvenil d'aquesta temporada estava format en la seva major part per jugadors cadets de la temporada passada entrenats pel Xavier Giner, que estarà durant moltes temporades entrenant els equips escolars. Va jugar a la base del club durant gairebé una dècada

i a la temporada 1982-1983 entrenà l'aleví B juntament amb el Josep Piqué. Al 1986-1987 entrenà també l'aleví i, amb el Cándido Martínez, l'equip infantil; a la temporada 1986-1987 i a la 1987-1988, l'aleví A, i a la 1988-1989 i la 1989-1990, els dos equips infantils. A la temporada 1990-1991 entrenà altra vegada l'infantil, aquesta vegada conjuntament amb Carlos Garries, i a la 1993-1994 entrenà

el juvenil amb el Jaume Puig. La seva última temporada entrenant algun equip de La Salle Montcada, el juvenil, serà la 1995-1996.

Pel que fa a les categories escolars, els cadets entrenats per Josep Terensi van quedar segons de grup a la fase classificatòria i per tant no van poder jugar a la Lliga Catalana Preferent. A la Segona Catalana, on faran la temporada, obtindran un segon lloc del seu grup, just darrere del Terrassa i aquesta posició els classificarà per a la segona fase, en la qual no podran mantenir els bons resultats i quedaran últims de grup. L'infantil, l'entrenen l'Òscar San Felipe i Joan Pere Trías i els més menuts, els alevins, fan poc handbol: xut, bot, córrer orientadament i molts jocs que desenvolupen la motricitat i el control emocional i altres coses com minipartits amb altres equips, dibuixar o anar al cinema. El Cristian, el Xavier Sánchez i el Joan Asbert són els seus entrenadors.

La següent temporada, la 1996-1997, és la segona del Jaume Puig com a entrenador d'un sènior de La Salle Montcada i una de les millors que farà entrenant aquest equip. Segueixen jugant a Primera Catalana i, tot i que serà una temporada complicada a causa de les baixes de dos jugadors clau, la del porter David Pérez, que havia donat un rendiment espectacular la primera temporada que havia estat a Montcada i que aquest any venia de manera irregular, i la del Xavi Soto, que porta, fins ara, catorze temporades al sènior i que estava lesionat. El primer equip de La Salle Montcada va obtenir un cinquè lloc a la lliga del seu grup amb 12 punts; una bona classificació per aquest equip que es caracteritzava per la joventut dels seus jugadors ja que tres dels que en portaven el pes estaven encara en edat júnior: Manu Pesquer, Òscar San Felipe -que juga actualment al primer equip, on suma un total de 7 temporades- i Xavi Martín. La resta de jugadors que configuren el sènior són: J.M. González "Evangel" i Òscar Palacio (porters), Antonio López "Chachi", Jordi Cajo, Esteve Domingo, Jordi Villar, Amadeu Jezequel, Joaquín Boch, Francesc Ortín, Xavier García, Raúl Líndez, David Sánchez, David Jezequel, David Alcaraz, Daniel

*Representació del Club al torneig
"Los Corrales de Buelna" a Santander*

Cervantes, Xavier Soto i Jaume Soto, que juga actualment al primer equip, on suma un total de 7 temporades. L'Amadeu Jezequel i el Joan Cervera en seran els delegats.

A pesar d'haver aconseguit la cinquena posició el sènior de La Salle Montcada va haver de jugar la fase de descens ja que en aquella temporada havien de baixar molts equips. Els montcadencs faran una excel·lent campanya i del sisè lloc inicial d'entre deu equips acabaran en segon lloc i conservaran la categoria. No podran dir el mateix l'Esplugues, el Súria i el Terrassa, que baixaran a Segona Catalana. A la Copa, La Salle Montcada serà eliminat a la primera fase per l'Adrianenc.

Pel que fa al júnior, entrenat per Luis Canalejas, a la fase classificatòria per a la Lliga Preferent va obtenir el primer lloc per davant del Bordils i el Molins de Rei. A la segona fase, però, va perdre tota possibilitat de jugar la fase final en quedar quart del grup format per Barberà, Bordils, Gavà, La Roca i Sant Martí. A la Copa va participar en el mateix grup del Granollers i el Barcelona i la superioritat d'aquest equips provocà la seva eliminació en la segona fase.

Pel que fa al juvenil, aquest any es va desfer ja que només hi havia set jugadors d'aquesta categoria. Alguns d'ells com el "Moratona", nom esportiu del David González Moratona, el Leyva, l'Esteban i l'Iván van pujar al júnior i els altres van baixar al cadet amb el permís de la federació. El cadet, entrenat per Joan Pere Trías i Óscar San Felipe, va jugar a Segona Catalana i a la lliga només va obtenir un penúltim lloc en un grup de vuit equips. A la copa va aconseguir classificar-se per jugar la fase final de Segona Catalana i va perdre en l'últim partit davant el Granollers Sporting. El Raúl Líndez i el Joan Espona van entrenar l'infantil que va participar en el Consell Escolar de Barcelona, a l'igual que la resta d'equips de la base, però no hem pogut recuperar les classificacions dels diferents equips que van participar en aquest consell. Pel que fa a l'aleví, l'Óscar Palacio, el David Sánchez i el Cristian van ser els seus entrenadors.

El club tenia en aquells moments 130 socis i el presidia el Joan Asbert. El vicepresident era el Cándido Martínez; el tresorer, el Josep Maresma i els vocals el Pedro del Río, el Juan Martínez, el Daniel San Felipe, l'Amadeu Jezequel, el Josep Gómez, el Javier Prieto, l'Agustín González i el Santos Jiménez. En aquesta temporada havien entrat a formar part de la directiva del club el Josep Gómez, el Santos Jiménez, l'Agustín González i el Javier Prieto, que hi estaran vinculats durant molts anys, primer a la junta de la base i després a la del club, on el Javier Prieto exercirà el càrrec de tresorer. Aquesta junta, amb alguna nova incorporació i alguna renúncia, és la que continuà fins l'actualitat. El dia 14 de juny de 1996 tindrà lloc a Montcada la inauguració del Pavelló d'en Coll -actualment Miquel Poblet-, el Pavelló Municipal on el Club Handbol La Salle Montcada podrà començar a jugar a la temporada següent, la 1997-1998. Recordem que els equips del club van iniciar la seva trajectòria a les pistes de sorra, o pedra, del col·legi La Salle i després la van alternar amb la Pista Municipal, que al principi estava descoberta, el poliesportiu de La Salle i, finalment, el Pavelló Miquel Poblet.

El primer equip de la temporada 1997-1998 va jugar a la Primera Catalana, va obtenir el tercer lloc en la lliga del seu grup i es classificà per a la segona fase, la d'ascens a Primera Estatal, en la qual es veurà quins dos equips, finalment el del Sant Cugat i el del Sant Quirze, pujaran a la categoria estatal. La Salle Montcada va quedar en sisena posició. A la copa, l'equip entrenat per tercera temporada consecutiva pel Jaume Puig, va quedar tercer de grup i fou eliminat. El campió de copa, el Sant Esteve Sesrovires, estava classificat en el grup de La Salle Montcada, que alineava els jugadors següents: Óscar Palacio i J.M. González "Evangel" (porters), Jaume Soto, Jaume Ibáñez, Jordi Cajo, Jordi Villar, Esteve Domingo, Amadeu Jezequel, Xavier Soto, Xavier Martín, David Jezequel, David Alcaraz, Antonio López "Chachi", Joaquín Boch, Manu Pesquer, Óscar San Felipe i David Sánchez. L'Amadeu Jezequel i el Joan Cervera n'eren els delegats. Aquest grup de jugadors ha estat molt fidel al club, malgrat haver tingut algun dels

seus components ofertes d'altres clubs, i serà la base sobre la que s'anirà construint l'equip actual.

El júnior del Rafael Martínez estava format per Miguel Alcaraz i Manuel Sánchez (delegats), Josep López i Óscar Palacio (porters) i Manu Pesquer, Xavier Sánchez, Jordi Salvatella, Carles Pérez, David Sánchez, Joan Asbert, David G. Moratona, Carlos San Felipe, David Leyva, Jaume Soto, David Medina i Esteban López (jugadors de camp). Va poder jugar a la Lliga Catalana Preferent, en la qual es va classificar per a la fase final gràcies a un segon lloc en la lliga del seu grup. El resultat final convertirà el júnior de La Salle Montcada en el sisè millor equip de Catalunya d'aquesta categoria, penúltim del seu grup darrere el Barcelona, el Sant Esteve Sesrovires, La Garriga, l'O.A.R. Gracia i el GEiEG.

En aquesta temporada va haver-hi de nou un equip juvenil, del qual s'encarregava l'Óscar San Felipe, però tot i haver-hi equip federat no hi havia gent que pogués jugar-hi. No hi havia porters i gairebé tots els cadets de segon any havien de pujar a jugar al juvenil. L'Óscar San Felipe ho recorda: "Íbamos a jugar y tenía que llevar a los siete en el Panda". I un dels del cadet contraataca: "Que li donaves a l'intermitent i s'apagava tot". Jugaven l'Álvaro Luque, el Roger Martí, el Raúl Jiménez, el César Campos, el Manel Gàmitz, el Pere del Río i el Jaume Hernández.

A causa de la falta de jugadors els resultats no van acompanyar i a la fase classificatòria per a jugar a la Lliga Preferent no van aconseguir classificar-se i van haver de jugar a la Segona Catalana. En aquesta categoria van quedar últims de grup i a la copa també. Els preguntem què recorden del viatge que tota la base va fer a Santander per participar en el torneig de Los Corrales de Buelna. I el Manel Gàmitz recorda que no van guanyar cap partit però que va tenir experiències que els van unir com a grup i els van marcar. Sembla que aquella temporada no era la bona de l'Óscar San Felipe i l'equip cadet que entrenava -Sergio Castaño (porter), Manel Gàmitz, Ramón Fonollet, Jaume Hernández, Carlos Gómez, Pere del Río, Toni, Óscar Campos, Vicent Terol i Sergio Moya- va quedar eliminat

Una representació de diversos equips a la temporada 1998-1999

a la primera fase de Segona Catalana i a la Copa també va ser eliminat després d'obtenir el penúltim lloc del seu grup. El Josep Gómez feia les funcions de delegat. Pel que fa a la resta d'equips escolars el Jaume Puig també es va fer càrrec de l'infantil i l'Óscar Palacio, el David Sánchez, el David Jezequel i la Marta Muñoz ho van fer dels equips alevins i benjamins del club.

En el mes de novembre de la temporada 1998-1999, el Jaume Puig va fitxar com a entrenador del Caja Cantabria de Divisió d'Honor i fou substituït pel Pablo Camarero que, per motius laborals, va haver d'anar a viure a Madrid en el mes de desembre. El tercer entrenador que passarà per la banqueta del sènior serà el Xavi Rocandio, que venia del júnior del Barça i de l'Adrianenc. Els jugadors van

notar un canvi considerable en els entrenaments perquè ja s'havien acostumat al Jaume Puig i, a més, el Xavi Rocandio impartia uns entrenaments molt professionals i els feia córrer molt, exercir la musculatura, realitzar exercicis molt complexos com salts coordinats amb els braços estesos i aguantant una pesa, el famós i temut "espantapàjars", i va instaurar un sistema de joc molt ràpid. L'únic que el seguia, evidentment, era l'Óscar San Felipe però la resta de jugadors sortien esgotadíssims dels entrenaments. El Jaume Puig, que tornarà a entrenar el sènior a la temporada 2002-2003, va acomidar-se dels jugadors amb una caixa de Cardhu i aquell detall se'ls va quedar tan gravat que en una reunió li comentaven: "Esperamos que este año fiches por algún equipo".

Aquest equip sènior tan agraït estava format per David Pérez i J.M. González "Evangel" com a porters, i Jaume Soto, Jordi Cajo, Jordi Villar, Oriol Juan, Amadeu Jezequel, Xavier Soto, Xavier Martín, David Jezequel, David Alcaraz, Antonio López "Chachi", Manu Pesquer, Óscar San Felipe, Lucas Gómez, Carles Pérez, David Sánchez, Joaquín Boch i Esteve Domingo com a jugadors de camp. L'Amadeu Jezequel i el Joan Cervera eren els delegats. Cal destacar la reincorporació del porter David Pérez, els fitxatges de l'Oriol Joan, exjugador del Granollers i el Palautordera, i del central Lucas, també exjugador del Palautordera i format als equips inferiors del F.C. Barcelona. Aquest equip va jugar a la Primera Catalana i a la primera fase quedà segon de grup just darrere del Cardedeu, amb la qual cosa es classificà per a la segona fase, la d'ascens a Primera Estatal. A la segona fase, La Salle Montcada obtingué un quart lloc i el Cardedeu i el Banyoles foren els equips que ascendiren. Va ser una pena perquè hi havia un autèntic equipàs. A la Copa, tot i assolir el primer lloc en el grup el primer equip serà eliminat a quarts de final per l'Adrianenc.

Els resultats obtinguts per la resta d'equips del club van ser el sisè lloc de Catalunya del júnior d'Antonio Gracia darrere el Sant Esteve Sesrovires, GEiEG, La Roca, Barcelona i Agramunt i l'última posició en la lliga del seu grup

de Segona Catalana del juvenil d'Andrés García així com l'eliminació pel Cornellà en la primera eliminatòria de la copa. Pel que fa al cadet, un cinquè lloc de sis equips de Lliga Catalana Preferent a la primera fase, un cinquè lloc de vuit equips a la segona i l'eliminació a la primera fase de la copa. El cadet l'entrenava també el Jaume Puig, que quan marxi serà substituït per l'Antonio Gracia, entrenador també de l'infantil A. De l'infantil B s'encarregaven l'Óscar San Felipe i el Joan Asbert i del benjamí, el David González i el Jordi Salvatella. S'ha d'esmentar que els equips grans com el Barça i el Granollers no van voler participar en la categoria júnior en aquesta temporada i a mig termini això significà la dissolució d'aquesta categoria, com així va ocórrer a la temporada 2002-2003. Aquesta temporada el Club Handbol La Salle Montcada participa per primera vegada en el torneig de Calella en categoria sènior, juvenil i infantil. El sènior va quedar tercer, tot i participar majoritàriament amb jugadors del júnior. Els va eliminar el Sant Quirze i recorden que van guanyar a uns alemanys que corrien molt.

En la temporada 1999-2000 hi va haver una reestructuració de la Primera Catalana i van baixar set equips. La Salle Montcada va conservar la categoria gràcies a un cinquè lloc amb trenta punts aconseguit després d'una temporada irregular. Tot i els bons resultats no es va poder assolir l'objectiu de l'inici de temporada de jugar la fase d'ascens i van ascendir els dos primers equips de la taula classificatòria, el Sant Martí i el Molins de Rei. La Salle Montcada va fer una lliga irregular al principi; a meitat, es va situar entre els primers de la taula i al final la bona línia de joc es va trencar en els últims partits. Les lesions i els compromisos laborals d'alguns jugadors els van impedir entrar a fons i continuar obtenint bons resultats. A la Copa Catalana cauran eliminats a quarts de finals davant el Sant Esteve Sesrovires. Durant aquesta competició l'entrenador d'aquells moments, el Xavi Rocandio, deixà l'equip per esgotament; l'agafarà el Josep Maresma fins a final de temporada.

A part del sènior A, que segueix entrenant el Xavier Rocandio i que està format pel J.M. González "Evangel", l'Iván Galán i el David Pérez de porters i l'Óscar San Felipe, el David Rubiño, el Manu Pesquer, l'Esteve Domingo, l'Oriol Juan, l'Amadeu Jezequel, el Xavier Soto, el Xavier Martín, el David Sánchez, el Jordi Cajo, el David Alcaraz, el David Jezequel, el David Medina, l'Esteban López, el Jaume Soto, el Lucas Gómez i el Jordi Villar, de jugadors de camp i el Joan Cervera, l'Amadeu Jezequel i el Miguel Alcaraz, de delegats, en aquesta temporada es va tornar a crear un segon equip sènior que va figurar a la Tercera Catalana. El va entrenar el Jorge Martín, el Manuel Sánchez en va ser el delegat i hi jugaren el Josep López (porter), el Xavier Sánchez, el Daniel San Felipe, el Gustavo Hernández, el Xavier Millán, el Daniel Cervantes, el Raúl Líndez, l'Antonio M. Ruiz, el David Viñals, el Carles Pérez, l'Ismael Hidalgo, l'Alberto Bueno, l'Eloy Morales, el Manuel Gálvez i el Ramón Ribas. A la primera fase de la lliga van obtenir un segon lloc en el seu grup i es van classificar per a les fases d'ascens. L'ascens, però no es logrà a causa de la derrota en l'últim partit davant el Lloret.

El júnior entrenat pel Joan Lluís Moreno es va classificar quart de grup i no va aconseguir jugar a la Lliga Catalana Preferent. A Primera Catalana es va classificar, a la primera fase, en segon lloc del grup i a la copa Catalunya va ser eliminat a la primera fase per una segona posició en el grup. Aquest equip júnior va formar una pinya amb l'entrenador i els jugadors d'aquella etapa en tindran un molt bon record.

El juvenil del Tesifón Escobosa, un dels més conflictius que ha tingut el club, participà a Segona Catalana i quedà quart del seu grup a la primera fase. A la copa Federació quedà segon del seu grup a la primera fase i a quarts de final va ser eliminat pel Maristes de Rubí. L'equip cadet que dirigí el Joan Carles Alcaraz, entrenador també de l'infantil, va jugar a Segona Catalana. A la primera fase

assolí el setè lloc d'un grup de nou equips i a la copa els eliminà el Terrassa a la segona fase. En el mes de juliol, a l'igual que s'havia fet altres anys, els equips juvenil i infantil van viatjar a Picanya, població situada a cinc quilòmetres de València, per fer esport i turisme. El juvenil va jugar un partit contra el filial del València que va començar perdent i va acabar guanyant per la mínima.

L'equip juvenil al torneig de Picanya (València) a la temporada 1999-2000

El David G Moratona, qui ha estat entrenador i coordinador d'equips escolars del club durant molts anys, se'ncarregà aquesta temporada dels equips aleví, benjamí i prebenjamí amb l'ajuda, a l'aleví, del Xavier Sánchez.

En aquesta temporada els jugadors de l'equip júnior del club realitzen la primera web no oficial del Club Handbol La Salle Montcada que enguany ha estat esborrada per la poca serietat que comunicava amb, per exemple, muntatges del cos d'algú amb la cara d'un dimoni o d'un porc. Tanmateix aquesta iniciativa servirà per engrescar la junta directiva i diversos jugadors en un projecte que s'ha materialitzat en la web actual, www.chlasallemontcada.com, que ha rebut elogis de diverses entitats com Montcada Comunicació. En la temporada següent, la 2000-2001 s'inaugurarà, el 16 de desembre, el local social del club, un espai de 100 m² al número cinc del carrer Duc de Tetuán de Montcada Centre. En la junta l'Amadeu Jezequel,

que en la temporada anterior era vocal, compartirà la vicepresidència del club amb el Cándido Martínez. En aquesta primera temporada del segle i tal i com estava previst, en el mes de desembre, el Josep Maresma deixa la banqueta i l'agafa exclusivament el nou entrenador: el Rafael Martínez que amb anterioritat ja havia entrenat altres equips del club. Van pactar aquesta transició perquè el Rafa no coneixia l'equip format per: Iván Galán, Aleix Civil i J.M. González "Evangel" (porters), Antonio López "Chachi", Xavier Soto, Xavier Martín, David Alcaraz, Jordi Villar, David Jezequel, Amadeu Jezequel, Jaume Soto, Óscar San Felipe, Manu Pesquer, David Sánchez, Esteve Domingo, David G. Moratona i Esteban López. Joan Cervera i Amadeu Jezequel, de delegats. El Rafael Martínez només va entrenar aquesta temporada l'equip sènior, que participava a Primera Catalana. L'equip es classificà novè a la Lliga i quart a la Copa, on fou eliminat a la primera fase.

El sènior B el va entrenar el Joan Lluís Moreno i va jugar a Tercera Catalana on es classificà tercer de grup a la primera fase i on no va aconseguir entrar entre els equips que es disputarien la fase d'ascens. A la Copa, el Josep López, el César Campos i el Jordi Lerin (porters) i el Xavier Sánchez, l'Ismael Hidalgo, el Ramón Ribas, el Manel Grau, el David Medina, l'Iván García, el Joan Asbert, l'Alberto Bueno, el Raúl Líndez, el Manel Gàmitz, el Xavier Millán, el Daniel Cervantes, el Josep Batlle i el David Leyva es classificaren primers de grup a la primera fase i arribaren a quarts de final on els eliminà el Cornellà. El Josep Gómez, el Javier Prieto i el Vicenç Ezquerria n'eren els delegats.

En aquesta temporada no hi va haver equip júnior però sí un juvenil que jugà a la Segona Catalana i quedà segon del seu grup i, per tant, es classificà per a la fase final. A la fase final es proclamarà campió el Sant Martí B i La Salle Montcada se situarà en el quart lloc de la taula final. Per segona temporada consecutiva el Tesifón Escobosa entrenava el juvenil, que estava format pels jugadors següents: Jordi Pano (porter), Santos Jiménez, Carlos Gómez, Pere del Río, Ramon Fonollet, Josep Vicent Terol, Sergio Moya, Óscar Campos, Dídac Hernández, Sergio Rubio, Iván Díaz i Carlos Cruz. El Ramon Fonollet, l'Alfons Hernández i l'Antonio Terol exercien de delegats de l'equip.

Pel que fa a les categories escolars només hi va haver un equip cadet, entrenat a principi de temporada pel Jorge Martín i després rellevat pel Josep Maresma quan deixà la banqueta de manera voluntària el mes de febrer arran dels resultats obtinguts, i un aleví i un prebenjamí, entrenats ambdós pel David G. Moratona. El cadet es classificà tercer del seu grup de la Lliga Catalana Preferent i per això va poder jugar a la Primera Catalana, on fou cinquè del seu grup. A la Copa Catalunya l'eliminà el Terrassa B a la primera eliminatòria.

En la pretemporada 2001-2002 els objectius que es va plantejar el sènior a La Conreria -un antic seminari rehabilitat situat en ple Parc Natural de la Serralada de

Marina- i la realitat van estar ben allunyats. L'objectiu era pujar a Primera Nacional i finalment es va produir un descens a Segona Catalana per haver obtingut el darrer lloc de la classificació. I és que amb el nou entrenador, el rus Andrei Touimentcev, jugador que va guanyar el Campionat del món amb la selecció russa, no van guanyar cap partit fora de casa. Era molt treballador i estava molt bé físicament -a cinc graus sota zero li agradava córrer a la pista- però no va aconseguir els resultats que se li esperaven. En el primer equip van jugar: Aleix Civil, J. M. González "Evangel" i Iván Galán (porters), Jaume Soto, Xavier Soto, Antonio López "Chachi", Manu Pesquer, Amadeu Jezequel, David Medina, Xavier Martín, Óscar San Felipe, David Sánchez, Xavier Sánchez, David Leyva, David G. Moratona, Joan Asbert, Lucio López i Esteban López. El Vicenç Ezquerria era el segon entrenador i l'Amadeu Jezequel era el delegat.

On tampoc va haver bon ambient entre els jugadors i el seu entrenador, el Joan Lluís Moreno, va ser al júnior d'aquesta temporada. Aquest any van jugar: César Campos i Jordi Pano (porters), Santos Jiménez, Óscar Campos, Iván Díaz, Dídac Hernández, Pere del Río, Josep Vicent Terol, Ramon Fonollet, Manel Malia, Manel Gàmitz, Carlos Gómez, Carlos Cruz, Sergio Rubio, Josep Batlle, Vicent Ripoll i Jordi Torrent. L'Alfons Hernández va dur a terme les tasques de delegat.

El que va fer una bona temporada va ser el cadet entrenat, primer pel Josep Maresma i després pel Luis Canalejas, que es classificà per a la fase final del campionat de Catalunya i obtingué el tercer lloc en el Torneig Internacional de Torrellano, a Elx, ciutat on va viatjar els equips cadet i infantil.

En la junta directiva d'aquesta temporada -president: Joan Asbert; vicepresidents: Amadeu Jezequel, Josep Maresma i Santos Jiménez; vocals: Antonio Terol, Juan Martínez, Josep Gómez, Javier Prieto, Agustín González, Albert Maymó, Pedro del Río i Daniel San Felipe- cal destacar la

L'equip sènior dirigit per Andrei Touimentcev (2001-2002)

incorporació de l'Antonio Terol, que estarà treballant per a la consolidació dels equips femenins dins del club.

Els objectius esportius que la junta directiva va marcar a principi de la temporada actual, la 2002-2003, van ser, per ordre de prioritats, els següents: consolidació dels nous equips femenins del club; creixement de la base; ascens del primer equip masculí de Segona Catalana a Primera Catalana; ascens del primer equip femení, el primer del club gràcies a la incorporació del B.M. Montcada, de Segona Catalana a Primera Catalana i ascens del sènior B masculí de Tercera Catalana a Segona Catalana.

Pel que fa a la resta de categories on el club ha federat equips, l'objectiu és que facin una bona temporada en

la categoria en que participen: el juvenil, a la Lliga Catalana Preferent; el cadet, a Segona Catalana; l'infantil masculí, a la Lliga Catalana; l'infantil femení, al Consell Escolar del Vallés Oriental i el benjamí al Consell Escolar del Vallés Oriental.

Des del punt de vista de la gestió del club, l'objectiu principal a tots nivells, però sobretot a nivell econòmic és aconseguir un club sostenible. Hi treballen el Joan Asbert (president), el Josep Maresma i el Santos Jiménez (vicepresidents), el Javier Prieto (tresorer), el Josep Gómez (responsable federatiu), l'Antonio Terol (responsable dels equips femenins) i el Juan Martínez, l'Agustín González i el Daniel San Felipe (vocals).

La composició dels equips actuals del Club Handbol La Salle Montcada és la següent:

Sènior A: Jaume Puig (entrenador), Amadeu Jezequel i Joan Cervera (delegats), Aleix Civil, Iván Galán i J. M. González “Evangel” (porters), Jaume Soto, Xavier Soto, Antonio López “Chachi”, Manu Pesquer, Amadeu Jezequel, Xavier Martín, Óscar San Felipe, David Sánchez, David G. Moratona, Daniel Escudero, Xavier Benítez, Esteve Domingo, Vicent Ripoll, Manel Gàmitz, Pere del Río.

Sènior B: Rafael Martínez (entrenador), Vicent Ripoll, Pere del Río, Manel Gàmitz, Jordi Villar, Josep López, César Campos, Jordi Pano, David Medina, Santos Jiménez, Óscar Campos, Dídac Hernández, David Leyva, Xavier Sánchez, Juan Javier Millán, Juan José Gándara, Iván Díaz, Josep Vicent Terol, Lucio López, Josep Batlle, Joan Asbert, Sergio Rubio.

Sènior Femení: Joan Lluís Moreno (entrenador), Míriam Pérez, Ana Arrabal i Manuel Sánchez (delegats), Ana Segovia, Cristina Ruiz, Azucena Hernández, Montse Rebollo, Lourdes Rubí, Marta Muñoz, Susana Ortega, Yolanda Hernández, Mónica Carmona, Anne Dozolme, Juliette Blanchet, Núria Sánchez, Marta Casajuana, Maica Fernández, Neus Fonollet.

Juvenil: Luis Canalejas (entrenador), Enrique Expósito i José Luis Giménez (delegats), Carlos Giménez, Adrià Díaz, Víctor Corral, Josep Oliveras, Alejandro Expósito,

Robert Riera, Joan Martínez, Daniel G. Moratona, Albert Maresma, Jesús Jiménez, Manel Malia, Carlos Martínez, Carlos Montero.

Cadet: Rubén Crespo (entrenador), Àngela Puig (delegada), Àlex Herrera, Xavier Borrás, Adrià Lavilla, Jordi Puig, Pau Maresma, Sergio Pons, Fernando Villa, Raúl Real, Jordi Droch, Juan Damas, Cristian García.

Infantil: Tesifón Escobosa (entrenador), Julián Rubio (delegat), Àlex Herrera, Adrià Lavilla, Jordi Puig, Pau Maresma, Sergio Pons, Raúl Real, Jordi Droch, Albert Maymó, Carlos Rubio, Oriol Riera, Ricardo Pajares, Alberto García, José Luis López.

Infantil femení: Jorge Martín (entrenador), José Gómez i Ana María López (delegats), Cristina Carmona, Judit Martín, Ingrid Martín, Estefanía Gómez, Judit Riera, Sandra Piñuelo, Jessica Ortega, Roser Bordas, Lorena Bonet, Laura Terol, Alba Venero, Rocío Villarreal, Sarai Delgado, Adriana Galán, Priscila Aguilar.

Benjamí mixt: Jordi Torrent i Manel Gàmitz (entrenadors), Daniel Giménez, Guillem Martínez, Mario Moya, Miguel Arranz, Arnau Maymó, Àlex Parra, Jesús Pons, Josep Froilán, Alba Gómez, Yaiza González, Carlos Díez.

La temporada actual és molt especial perquè, independentment de les fites esportives que s'assoleixin, el Club Handbol La Salle Montcada estarà celebrant el 50è

aniversari de la seva fundació. El 12 de gener de 2003 es va iniciar aquesta celebració amb el descobriment d'una placa commemorativa al pavelló Miquel Poblet. Els actes que s'han organitzat per recordar aquesta fita i donar-la a conèixer a la població de Montcada són el concurs fotogràfic “Handbol a la ciutat de Montcada i Reixac”, aquest llibre commemoratiu, una exposició fotogràfica, la pujada a la muntanya de Montserrat, un torneig de veterans, un dia d'handbol al carrer i un dinar de cloenda el mes de juny.

En l'última de les reunions que es van realitzar a la seu social de club per tal de recopilar dades i conversar amb els protagonistes d'aquesta història li vam preguntar al Manel Gàmitz què significava per ell el Club Handbol La Salle Montcada. “Quina pregunta! És la cloenda no?” “Tota la vida hem estat en el club. Els equips solen ser grups d'amics i pots perdre o guanyar però després surts amb ells i hi ha sempre molt bon ambient. Aquest any en el tercera hi ha gent de diferents generacions però el fet d'estar jugant a handbol ens està unint”. Si tots els protagonistes d'aquesta història l'haguessin sentit segur que assentirien amb el cap. El Club Handbol La Salle Montcada és bona part de les seves vides.

Relació d'equips per temporada

1952

DIRECTOR DEL COL·LEGI LA SALLE: Germà Sebastià Estrach.

1953/1954

DIRECTOR DEL COL·LEGI LA SALLE: Germà Sebastià Estrach.

JUNTA GESTORA: José Corral, Andrés Marín i Miguel Mesa.

SÈNIOR A: *equip* no té entrenador, i està format per: José Romera i Narcís Allepuz (porters), Francisco Grau, César Vilagut, Narcís Macià, Antonio Giménez, Josep Font, Jesús Corral, Guillermo Díaz, Ignasi Vilà, Manel Rubio.

INFANTIL: Ramon Comerma, Capdevila, del Río, Costa, Palacios, Recasens, Coll, Vilana, Lasús, Joaquín, Morató, Orihuela, Molina, Alvarez.

1954/1955

DIRECTOR DEL COL·LEGI LA SALLE: Germà Sebastià Estrach.

JUNTA GESTORA: José Corral, Andrés Marín i Miguel Mesa.

SÈNIOR A: Juan Barcons (entrenador), Andrés Marín, José Corral i Miguel Mesa (delegados), Narcís Allepuz i Paco Boyer (porter), José Romera, Guillermo Díaz, Ignasi Vilà, Jesús Corral, Jordi Fuster, Antonio Giménez, Francisco Grau, Antonio Serrano, Narcís Macià, Paco Betrán, Jesús María Díaz, César Vilagut.

JUVENIL: Jaume Río (entrenador), Tomàs Espel (porter), Enric Blanco, Angel Costa, Salvador Coll, Ignasi Casamada, Manuel Gil, Joan Cuní, Josep Cunill, Joan Espona, Jaume Relat, Casto Pascasio, J.L. Ventura, Pere Palacio, Joan Morató, Antonio del Río.

1955/1956

DIRECTOR DEL COL·LEGI LA SALLE: Germà Sebastià Estrach.

JUNTA GESTORA: José Corral, Andrés Marín i Miguel Mesa.

SÈNIOR A: Juan Barcons (entrenador), Andrés Marín, José Corral i Miguel Mesa (delegados), Allepuz i Boyer (porters), José Romera, Guillermo Díaz, Ignasi Vilà, Jesús Corral, Fuster, Giménez, Grau, A. Serrano, N. Macià, Paco Betrán, Jesús María Díaz, César Vilagut.

JUVENIL: Narcís Macià i Jaume Río (entrenador), Tomàs Espel, Salvador Coll, Ignasi Casamada, Manuel Gil, Joan Cuní, Josep Cunill, Josep Mayora, Marín, Joan Espona, Jaume Relat, C. Pascasio, J.L. Ventura, Pere Palacio, Joan Morató, Bartomeu Salvatella, Gallego, Antonio del Río.

1956/1957

PRESIDENT: Jesús Corral. **TRESORER:** José Corral.

SECRETARI: Miguel Mesa. **VOCALS:** Andrés Marín, Jaume Río.

SÈNIOR A: Juan Barcons (entrenador), Andrés Marín i José Corral (delegados), Allepuz, Boyer i Albertos (porters), José Romera, Guillermo Díaz, Jordi Fuster, Giménez, Francisco Grau, Antonio Serrano, Narcís Macià, Paco Betrán, Villó, Baró, Pascual.

JUVENIL: Narcís Macià i Caritg (entrenador), Tomás Espel (delegat), D. Pelaez, J. Relat, J. Segué, A. Costa, S. Coll, T. Ortega, B. Salvatella, J. Espona, I. Casamada, Antonio del Río.

1957/1958

PRESIDENT: Juan Ventura. **VOCALS:** Tomás Benítez, Jaume Río, Tomàs Espel, Jesús Corral, José Corral, Miguel Mesa, Andrés Marín.

SÈNIOR A: Angel Jordá (entrenador LSM), Juan Barcons (entrenador CDM), Juan Caritg, Allepuz i Albertos (porters), Pedro Ros, Ros II, Dasca, Silva, Lledó, Eloy, Taure, Viaña, Romera, Chacar, Díaz, Mata, Villo, Pascual, Serrano, Alcón I, Alcón II, Cuco, Estebán Góngora, Hernández, Jordi Fuster.

JUVENIL: Narcís Macià (entrenador), Tomàs Espel (delegat), Francisco Viñals, Angel Costa, Juan Molina, Joan Espona, Ignasi Casamada, Antonio del Río, Jaume Segué, Bartomeu Salvatella, Salvador Coll.

1958/1959

PRESIDENT: José Casamada. **TRESORER:** Jaime Casamada.

VOCALS: Jesús Vilarrasa, Jaume Río, Tomás Benítez, Tomàs Espel, José Romera.

SÈNIOR A: Angel Jordá (entrenador LSM), Juan Barcons (entrenador CDM), Jorge Saiz, Juan Caritg i Albertos (porters), Agustín Errasti, Alejandro Viaña, Miquel Pedrós, Martín, Leandro Calderón, Antonio Villó, José Calatayud, José Antonio Hidalgo, Javier Ballabriga, Miguel Mata, Salvador Chordá, José María Acosta, Guillermo Díaz, Ricardo de la Rocha, Teodoro Ortega, José Romera, Jordi Fuster.

JUVENIL: Narcís Macià (entrenador), Jaume Río (preparador físic), Tomàs Espel (delegat), Jaume Segué i Vicente Amaro (porters), Ignacio Casamada, Bartomeu Salvatella, Antonio del Río, Juan Espona, Jaume Relat, Dionisio Peláez, Angel Viñals, José María Balcells, Salvador Coll, Juan Molina, Juan Giménez, Ramon Bellart, Angel Costa, J. M. Suau.

1953-1954, equip sènior A

1954-1955, equip sènior A

1955-1956, equip juvenil

1956-1957, equip juvenil

1957-1958, equip sènior A

1958-1959, equip juvenil

1959/1960

PRESIDENT: José Casamada. **TRESORER:** Jaime Casamada.

VOCALS: Jesús Vilarrasa, Jaume Río, Tomás Benítez, Tomàs Espel, José Romera.

SÈNIOR A: Leandro Calderón (Entrenador-jugador), José Romera (delegado), Fernando Albertos i Jorge Saiz (porters), Miguel Mata, Guillermo Díaz, Antonio Serrano, Esteban Góngora, Juan Bernat, Benito Saldaña, Manuel Domenech, Ramon Orti, José A. Hidalgo, Miguel Pedrós, Juan Vives, Arturo Dasca, Joaquín Martí, Jordi Fuster.

JUVENIL: Narcís Macià (entrenador), Jaume Río (preparador físic), J. Ll. Ventura i Tomàs Espel (delegat), Jaime Segué, Vicente Amaro, Ignacio Casamada, Bartomeu Salvatella, Antonio del Río, Juan Espona, Dionisio Peláez, Angel Costa, Salvador Coll, Juan Molina, Tomás Espel, Juan Giménez, Ramon Bellart.

1960/1961

PRESIDENT: José Casamada. **TRESORER:** Jaime Casamada.

VOCALS: Jesús Vilarrasa, Jaume Río, Tomás Benítez, Tomàs Espel, José Romera.

SÈNIOR A: Leandro Calderón - Narcís Macià (entrenador), José Romera (delegado), Jorge Saiz i Jaume Segué (porters), José A. Hidalgo, Esteban Góngora, Antonio Serrano, Jordi Fuster, Jaume Relat, Ignacio Casamada, Bartomeu Salvatella, Antonio del Río, Joan Espona, Angel Costa, Miguel Roig, Dionisio Peláez.

JUVENIL: Narcís Macià (entrenador), Jaume Río (preparador físic), Tomás Espel (delegado), Vicente Amaro, Juan Molina, Juan Giménez, Ramon Comerma, José M. Bons, Francisco Casajuana, José María Llobet, Juan Salvatella, Francisco Figueras, Francisco Giralt, Antonio Rota, Antonio Masdeu.

1961/1962

PRESIDENT: Miquel Capella. **VICEPRESIDENT:** Josep Casamada.

TRESORER: Jaime Casamada. **VOCALS:** Jaume Río, Tomàs Espel, José Romera, Josep Batlle, Miquel Sallés, J. Doganoc, J. Barcons, T. Benítez, José Luís Ventura, Josep Camps.

SÈNIOR A: Narcís Macià (entrenador), José Romera (delegat),

Jaume Segué i Jorge Saiz (porters), J. Ant. Hidalgo, A. del Río, A. Serrano, Esteban Góngora, I. Casamada, J. Espona, D. Peláez, A. Costa, B. Salvatella, J. Relat, José María Suau.

JUVENIL: Joan Espona (entrenador), Tomás Espel (delegado), Juan Molina, Juan Giménez, Ramon Comerma, José M. Bons, Francisco Casajuana, José María Llobet, Juan Salvatella, Francisco Figueras, Francisco Giralt.

1962/1963

PRESIDENT: Miquel Capella. **VICEPRESIDENT:** Josep Casamada

TRESORER: Jaime Casamada. **VOCALS:** Jaume Río, Tomàs Espel, José Romera, Josep Batlle, Miquel Sallés, J. Doganoc, J. Barcons, T. Benítez, José Luís Ventura, Josep Camps.

SÈNIOR A: Narcís Macià - Antonio del Río (entrenador), J. Romera (delegat), Vicente Amaro i Jaume Sagués (porters), Jaume Relat, Joan Espona, Ignasi Casamada, Juan Giménez, Bartomeu Salvatella, Emilio León, Francisco Figueras, Dionisio Peláez, Juan Molina.

JUVENIL: Joan Espona (entrenador), Jaume Río (entrenador físic), Antonio Ridao i Luís Casajuana (porters), José María Amaro, Salvador Azorín, Jorge Barcons, Juan Currius, Pedro Del Río, Luís Carlos González, Francisco Márquez, Rafael Palomino, Juan Ragull, Eugenio Lledó, Julián Pérez.

1963/1964

PRESIDENT: Josep Casamada. **VICEPRESIDENT:** Mariano Buxó.

TRESORER: Jaime Casamada. **VOCALS:** Jaime Río, José Luís Ventura, Josep Camps, Ignasi Vilà, José Romera, Miquel Capella, Tomàs Espel, José Doganoc, Tomás Benítez, José Batlle, Miquel Sellés.

SÈNIOR A: Narcís Macià (entrenador), José Romera (delegat), Vicente Amaro i Jaume Segué (porters), Ignacio Casamada, Joan Espona, Francisco Figueras, Juan Giménez, Emilio León, Juan Molina, Dionisio Peláez, Jaume Relat, Bartomeu Salvatella, Ricardo Serras, Modesto Molina.

JUVENIL: Joan Espona (entrenador), Jaume Río (entrenador físic), Juan Giménez (delegado), Antonio Ridao i Luís Casajuana (porters), José María Amaro, Salvador Azorín, Jorge Barcons, Juan Currius, Pedro Del Río, Luís Carlos González, Francisco Márquez, Rafael Palomino, Juan Ragull, Eugenio Lledó.

1964/1965

PRESIDENT: Josep Casamada. **VICEPRESIDENT:** Mariano Buxó.

TRESORER: Jaime Casamada.

VOCALS: Jaime Río, José Luís Ventura, Josep Camps, Ignasi Vilà, José Romera, Tomàs Espel, José Doganoc, Tomás Benítez, José Batlle, Miquel Sellés.

SÈNIOR A: Narcís Macià - Miquel Capella (entrenador), José Romera (delegat), Vicente Amaro, Jaume Segué i Antonio Ridaó (porters), Ignacio Casamada, Juan Giménez, Emilio León, Juan Molina, Jaume Relat, Bartomeu Salvatella, Jaime Segué, Juan Currius, Antonio Carbonell, Jaime Illa, Domingo Fonts, Jaime Fonts.

JUVENIL: Joan Espona (entrenador), Jaume Río (entrenador físic), Manuel Tudela (delegado), Luís Casajuana i Antonio Ridaó (porters), José María Amaro, Salvador Azorín, Jorge Barcons, Pedro Del Río, Luís Carlos González, Francisco Márquez, Rafael Palomino, Juan Ragull, Eugenio Lledó.

INFANTIL: Jaume Segué (entrenador), Alejandro Gracia (porter), Ignacio Riera, Josep Asbert, Joan Mollet, Joan Maresma, Jordi Abadal, Xavier Maresma, Jaime Hernández, Adrià Clapés, Antonio Roca, Rafael Expósito, A. Roca, J. Mollet.

1965/1966

PRESIDENT: Alberto Riera. **VICEPRESIDENT:** José Doganoc.

TRESORER: Jaime Casamada. **SECRETARI:** José Casamada.

VOCALS: Miquel Capella, José Batlle, Miquel Sellés, Juan Barcons, Jaime Río, José Romera, Tomás Espel.

SÈNIOR A: Antonio del Río (entrenador), José Romera (delegat), Vicente Amaro, Antonio Ridaó i Luís Casajuana (porters), Ignacio Casamada, Juan Giménez, Emilio León, Juan Molina, Bartomeu Salvatella, Juan Oller, Juan Currius, Domingo Fonts, Jaime Fonts, Antonio Argemí, Pedro Del Río, Luís Carlos González, Francisco Márquez.

JUVENIL: Joan Espona (entrenador), Jaume Río (entrenador físic), Juan Barcons (delegado), Luís Casajuana (porter), José María Amaro, Salvador Azorín, Pedro Del Río, Luís Carlos González, Rafael Palomino, Juan Ragull, Eugenio Lledó, Ramon Angulo, Juan Massagué, Jorge Carrás, Rafael Rueda.

INFANTIL: Jaume Segué (entrenador), Alejandro Gracia (porter),

Ignacio Riera, Josep Asbert, Joan Mollet, Joan Maresma, Jordi Abadal, Xavier Maresma, Jaime Hernández, Adrià Clapés, Antonio Roca, Rafael Expósito, A. Roca, J. Mollet.

1966/1967

PRESIDENT: Juan Pi.

INFANTIL: Jaume Segué (entrenador), Alejandro Gracia (porter), Salvador Benítez, Ignacio Riera, Josep Asbert, Joan Mollet, Joan Maresma, Jordi Abadal, Xavier Maresma, Jaime Hernández, Adrià Clapés, Antonio Roca, Rafael Expósito, A. Roca, J. Mollet.

1967/1968

PRESIDENT: Juan Pi. **JUNTA:** Germà Lluís Oliver i Josep Señe.

JUVENIL: Joan Espona (entrenador), Jesús González (delegat), Alejandro Gracia (porter), Salvador Benítez, Ignacio Riera, Josep Asbert, Joan Mollet, Joan Maresma, Jordi Abadal, Xavier Maresma, Jaime Hernández, Adrià Clapés, Antonio Roca, Rafael Expósito, Juan Pi, Miquel Renom.

INFANTIL: José Casajuana, Juan A. Parra, Enrique Cheira, Antonio Sánchez, Juan A. Sánchez, José García, José Muñoz, Pedro López, Francisco Rodríguez, José A. Viñals, Juan Roda, Antonio García, Javier Pérez, Alfonso Batlle.

1968/1969

PRESIDENT: Jesús Corral. **VICEPRESIDENT:** Jaume Relat.

SECRETARI: Joan Espona. **TRESORER:** José Corral.

CONTADOR: Dionisio Peláez. **VOCALS:** Juan Molina, Tomás Espel, Pedro López, Antonio Serrano, Manuel Muñoz, Antonio del Río, Jaume Segué. **ASSESOR TÉCNIC:** Francisco Pena.

SÈNIOR A: Antonio del Río (entrenador), José Corral i Manuel Muñoz (delegats), Ll. Casajuana i Ramon Machado (porters), Pérez Valverde, P. del Río, J. Barcons, Josep María Bons, J. Carrás, J. Mollet, A. Roca, J. Ragull, Castro, J. Espona, J. Massagué.

JUVENIL: A. Serrano (entrenador), A. Gracia, Muñoz, J. Relat, J. Maresma, J. Abadal, S. Benítez, E. Díaz, A. Muñoz, I. Riera,

1959-1960, equip sènior A

1960-1961, equip juvenil

1961-1962, equip sènior A

1962-63, equip juvenil

1963-64, equip sènior A

1964-65, equip juvenil

Batlle, J. Hernández, X. Maresma, Santiago García, Rafael Expósito.
INFANTIL: Joan Espona (entrenador), Perico (porter), Angel López, Joan Asbert, Miquel Martí, Carrasco, Rafael Dios, Juan Andrés Sánchez, Pere Bordas.

ALEVÍ: José Obis, Cándido Martínez, Miquel Martí, Josep Maresma, Albert Casamada, Eduardo Aguilar, Ramon Vázquez, Andreu Nadal, José Luís Giménez, Josep Señe.

1969/1970

PRESIDENT: Jaume Relat. **VICEPRESIDENT:** Juan Maresma.

TRESORER: Tomàs Espel. **SECRETARI:** Antoni del Río.

VOCALS: Manuel Muñoz, Joan Espona, Germà Lluís Olivé.

SÈNIOR A: A. Serrano (entrenador), Manuel Muñoz (delegat), Alejandro Gracia i Ramon Machado (porters), Luís Carlos, Del Río, Roca, Pérez Valverde, Josep Relat, Taboada, Joan Maresma, Ragull, Barcons, Castro, Lluís, Antonio, Juan Salvatella, Juan Giménez, Joan Massagué.

JUVENIL: A. Serrano (entrenador), Muñoz i Perico (porters), Jordi Abadal, Salvador Benítez, Visiedo, Pere Bordas, A. Muñoz, Xavier Maresma, Rafael Dios, Eugenio Díaz, Carles Chaverri, Santiago García.

INFANTIL: J. Espona (entrenador), Javier Canaletas (porter), J. L. Giménez, Cándido Martínez, Ramon Vázquez, Joan Olivares, Josep Señe, Miquel Martí, Joan Asbert, Josep Maresma, Albert Casamada, Andreu Nadal.

ALEVÍ: Javier quílez, Carlos Díez, Jaume Puig, Avalos.

1970/1971

PRESIDENT: Jaume Relat. **VICEPRESIDENT:** Juan Maresma.

TRESORER: Tomàs Espel. **SECRETARI:** Antoni del Río.

VOCALS: Manuel Muñoz, Joan Espona, Germà Lluís Olivé.

SÈNIOR A: A. Serrano (entrenador), M. Muñoz (delegat), A. Gracia i A. Ridao (porters), Del Río, Pérez Valverde, Joan Maresma, A. Roca, E. Díaz, J. Ragull, S. Benítez, J. Massagué, Josep Relat, A. Taboada, Donaire, F. Lluís, J. Barcons, Xivi Maresma.

JUVENIL: A. Serrano - J. Espona - Joan Maresma (entrenadors), Perico i J. Muñoz (porters), Xavier Maresma, P. Bordas, A. Muñoz, Visiedo, Carles Chaverri, J. L. Giménez, Navarro, Albert Casamada, Josep Maresma, Cándido Martínez, Rafa Dios, Juan Viñals.

INFANTIL: Joan Espona (entrenador), José Obis i Josep María Soriano (porters), Cándido Martínez, Miquel Martí, Josep Maresma, Albert Casamada, Joan Asbert, Jesús Rueda, José Expósito, Eduardo Aguilar, Ramon Vázquez, Roberto Galán, Andreu Nadal.

ALEVÍ: Juan Donaire (entrenador-profesor), Agustín Titos, Salvador Jané,

Francisco Cruz, Miquel Dulcet, Pedro Navarro, Carlos Gil, Rafael Andreu, Toni Viñals, Manuel Ramírez, Julián López, Julián Sánchez, Miquel Villaronga, Alberto García i Josep Riera.

1971/1972

PRESIDENT: Juan Maresma. **VICEPRESIDENT:** Jesús Corral.

SECRETARI: Joan Espona. **TRESORER:** Jaume Relat.

CONTADOR: Josep Camps. **RESPONSABLE FEDERATIU:** Tomàs Espel.

VOCALS: José Corral, Manuel Muñoz, Antonio Serrano, Andrés Nadal, Antonio Galo, José Roca, José María Gil, Andreu Vendrell.

SÈNIOR A: A. Serrano (entrenador), M. Muñoz (delegat), A. Gracia, A. Ridao i J. J. Muñoz (porters), Del Río, Pérez Valverde, Joan Maresma, A. Roca, E. Díaz, S. Benítez, J. Massagué, Josep Relat, P. Bordas, Xivi Maresma, A. Muñoz, Luís Carlos, F. Lluís.

JUVENIL: J. Espona (entrenador), Navarro (porter), Ramon Vázquez, Joan Asbert, Carles Chaverri, José Luís Giménez, Rafael Dios, Cándido Martínez, Miquel Martí, Albert Casamada, Josep Maresma, Andreu Nadal, Josep Salvatella, Juan Antoni Díez.

INFANTIL: Xavier Maresma (entrenador), Jaume Huguet, Carlos Gil, Rafael Andreu, José Corral, Alfonso Lario, Manuel Garra, E. Expósito, Toni Viñals, Miquel Dulcet, Eduardo Aguilar, Miquel Villaronga, Julián López, Miquel Viñals.

ALEVÍ: Vicens Ezquerria, Javier Sánchez Poy, Guillermo Polo, Xavier Rodríguez, Jesús Heredia, J. L. Tamarit.

1972/1973

PRESIDENT: Juan Maresma. **VICEPRESIDENT:** Jesús Corral.

SECRETARI: Joan Espona. **TRESORER:** Jaume Relat.

CONTADOR: Josep Camps. **RESPONSABLE FEDERATIU:** Tomàs Espel.

VOCALS: José Corral, Manuel Muñoz, Antonio Serrano, Andrés Nadal, Antonio Galo, José Roca, José María Gil, Andreu Vendrell.

SÈNIOR A: J. Espona - A. Serrano (entrenador), M. Muñoz (delegat), Alejandro Gracia i Lupa (porters), Del Río, Pérez Valverde, Joan Maresma, Luís Carlos, A. Roca, Viñals, Calzas, Josep Salvatella, S. Benítez, Josep Relat, P. Bordas, Xivi Maresma, Martínez, A. Muñoz, Manfred Loeffler, F. Lluís.

JUVENIL: Joan Maresma (entrenador), Josep Salvatella, Juan Antonio Díez, Carlos Chaverri, Ramon Vázquez, Joan Asbert, José Luís Giménez, Cándido Martínez, Miquel Martí, Josep Maresma, Andreu Nadal, Albert Casamada.

INFANTIL: Manuel Muñoz (entrenador), José Abril, Manuel Mir, José Corral, Enrique Expósito, Rafael Andreu, Miquel Dulcet, Julián López, Toni Viñals, Carlos Gil, Víctor Martínez, Miquel Villaronga,

Miquel Viñals, Eduardo Aguilar, Alfonso Lario.

ALEVÍ: Javier Sánchez Poy, Guillermo Polo, Xavier Rodríguez, Josep Sisó, Vicens Ezquerra, Jesús Heredia, Francisco Calvo, J. L. Tamarit.

1973/1974

PRESIDENT: Juan Maresma. **VICEPRESIDENT:** Jesús Corral.

SECRETARI: Joan Espona. **TRESORER:** Jaume Relat.

CONTADOR: Josep Camps. **RESPONSABLE FEDERATIU:** Tomàs Espel.

VOCALS: José Corral, Manuel Muñoz, Antonio Serrano, Andrés Nadal, Antonio Galo, José Roca, José María Gil, Andreu Vendrell.

SÈNIOR A: Bartomeu Salvatella (entrenador), Ramon Cadillach, Paco Herrera i Antonio Pérez (porters), Pérez Valverde, Jaume Puig, P. Bordas, A. Muñoz, S. Benítez, J. Relat, Josep Salvatella, A. Roca, J. A. Díez, Pedro del Río, Emilio de la Garza, Manfred Loeffler, Xivi Maresma, Carlos Chaverri, J.A. Viñals.

JUVENIL: Joan Espona (entrenador), Josep Maresma (porter), Cándido Martínez, Miquel Martí, J. L. Giménez, Andreu Nadal, Joan Asbert, Josep Salvatella, Albert Casamada, Ramon Vázquez.

CADET: Manuel Muñoz (entrenador), Miquel Viñals i Carlos Díez (porters), Enrique Expósito, Antonio Romero, Eduardo Parra, Francisco Viader, José D. Corral, Alfonso Lario, Benito Jiménez, José Llobet, Jorge Solanas, Manuel Garra, Miguel Doganoc, Rafael Andreu, Miquel Dulcet, Julián López, Toni Viñals.

INFANTIL: Josep Sisó, José Abril, Manuel Mir, Francisco Ros, Guillermo Polo, Javier Sánchez Poy, Manuel Rojas, Manuel Vázquez, Miguel Pi, Pedro Barceló, Francisco Villascclaras, Francisco Díaz, Manuel Posada, Miguel Martínez, Alfredo Holgado, Vicens Ezquerra, Miguel Codina, Xavier Rodríguez, Jesús Heredia, Francisco Calvo, J. L. Tamarit.

ALEVÍN: Cándido Martínez i Julián López (entrenadors), Miguel Gómez, Jorge Quintanar, Víctor Sanz, Juan R. Fonolla, Miguel Ballester, Julio Gesa, José Boluda, José Vila, José Antonio Quirós, José López, Jaime Lain, Juan J. Biescas, Pedro Padilla, Ramon Pardo, Antonio Díaz.

1974/1975

PRESIDENT: Juan Maresma. **VICEPRESIDENT:** Jesús Corral.

SECRETARI: Joan Espona. **TRESORER:** Jaume Relat.

CONTADOR: Josep Camps. **RESPONSABLE FEDERATIU:** Tomàs Espel.

VOCALS: José Corral, Manuel Muñoz, Antonio Serrano, Andrés Nadal, Antonio Galo, José Roca, José María Gil, Andreu Vendrell.

SÈNIOR A: Pérez - A. Serrano (entrenador), Ramon Cadillach i Paco Herrera (porters), Joan Maresma, A. Muñoz, Xivi Maresma, S. Benítez, J. A. Díez, Joan Asbert, Josep Maresma, Cándido Martínez,

Miquel Martí, P. Bordas, Emilio de la Garza, J. L. Giménez, Josep Salvatella.

JUVENIL: Joan Maresma i Salvador Benítez (entrenadors), Andreu Nadal (delegat), Carlos Díez i Jacint Merino (porters), Julián López, Miquel Dulcet, Toni Viñals, Xavier Jordá, Josep Gómez, Víctor Martínez, Tomás Corral, Carlos Gil, Xavier Giral, Andreu Nadal, Javier Quílez.

CADET: Manuel Muñoz (entrenador), Miquel Viñals, Ros i Miguel Martínez (porters), J. Abril, M. Mir, A. Lario, F. Villascclaras, Ferreras, Márquez, Miralles, Calvo, Robles, R. Andreu, J. Corral, E. Expósito, Alfonso Lario, M. Doganoc.

INFANTIL: Josep Maresma (entrenadors), Josep Sisó (porter), Javier Sánchez Poy, Guillermo Polo, Xavier Rodríguez, Vicens Ezquerra, Jesús Heredia, José Luís Hermoso, Francisco Calvo, J. L. Tamarit

ALEVÍ: Hno. Fernando Pueyo (entrenador), José Antonio Quirós, Víctor Sanz, Juan Manuel Ruiz, Joaquim Castellví, Carles Salar, Jaume Otón, Pere Soley, Pep Vila, Antonio Díaz, Juan Manuel Biescas, Emilio Giménez.

1975/1976

PRESIDENT: Juan Maresma. **VICEPRESIDENT:** Jesús Corral.

SECRETARI: Joan Espona. **TRESORER:** Jaume Relat.

CONTADOR: Josep Camps. **RESPONSABLE FEDERATIU:** Tomàs Espel.

VOCALS: José Corral, Manuel Muñoz, Antonio Serrano, Andrés Nadal, Antonio Galo, José Roca, José María Gil, Andreu Vendrell.

SÈNIOR A: A. Serrano (entrenador), Ramon Cadillach, Paco Herrera i Carlos Díez (porters), Joan Maresma, Xivi Maresma, S. Benítez, J. A. Díez, Joan Asbert, Josep Maresma, Cándido Martínez, Miquel Martí, Paco Líndez, Giral, J. L. Giménez, J. López i M. Dulcet.

JUVENIL: S. Benítez (entrenador), Jesús González (delegat), Miquel Viñals, Ros, J. Merino, Julián López, Miquel Dulcet, Toni Viñals, X. Jordá, M. Mir, Rafa Andreu, Josep Gómez, José Corral, Alfonso Lario, M. Doganoc, Víctor Martínez, T. Corral, C. Gil, Benito Seculí, E. Expósito, Manel Marquez.

CADET: Josep Maresma (entrenador), Josep Sisó i Javi Díez (porters), Javier Sánchez Poy, Guillermo Polo, F. Salamero, X. Rodríguez, V. Ezquerra, Jesús Heredia, J. L. Tamarit, Josep Viñals, Francisco Calvo, R. Calvano, Salvador Hernández, José Luís Hermoso, José Abril.

INFANTIL: Manuel Mir (entrenador), José Ant. Quirós, Víctor Sanz, Toni Ramírez Bofill, Antonio Díaz, Jaume Otón, Carles Salar, Joaquim Castellví, Paltré, Soley, Piqué, Juan Manuel Ruiz.

ALEVÍ: Alfonso Lario (entrenador), Jiménez Mayorga, F. Díaz, Jesús Martínez, Xavier Pons, Emilio Giménez, Pepe López, César Hernández.

1976/1977

1968-69, equip sènior A

1969-70, equip sènior A

1971-72, equip sènior A, Campió de la Copa Federació

1972-73, equip juvenil

1973-74, equip sènior A

1975-76, equip senior A

PRESIDENT: Juan Maresma. **VICEPRESIDENT:** Jesús Corral.
SECRETARI: Joan Espona. **TRESORER:** Jaume Relat.
CONTADOR: Josep Camps. **RESPONSABLE FEDERATIU:** Tomàs Espel.
VOCALS: José Corral, Manuel Muñoz, Antonio Serrano, Andrés Nadal, Antonio Galo, José Roca, José María Gil, Andreu Vendrell.
SÈNIOR A: A. Serrano - J. Espona - Joan Terré (entrenador), Angel (delegat), Ramon Cadillach i Paco Herrera (porters), Luís Carlos, Joan Maresma, Xivi Maresma, S. Benítez, J. A. Díez, Joan Asbert, Josep Maresma, Cándido Martínez, Miquel Martí, Paco Líndez, Giral, J. L. Giménez, J. López, M. Dulcet, Carlos Gil, Toni Viñals.
JUVENIL: J. Espona (entrenador), Miquel Viñals, Ros i J. Merino (porters), J. Corral, R. Andreu, J. Gómez, E. Expósito, Javi Díez, M. Mir, A. Lario, M. Doganoc, J. Abril, Lluís Bainac.

CADET: Josep Maresma (entrenador), Josep Sisó, Javier Sánchez Poy, Guillermo Polo, F. Salamero, X. Rodríguez, V. Ezquerra, Víctor Sanz, Jesús Heredia, J. L. Tamarit, Josep Viñals, Francisco Calvo, R. Calvano, Salvador Hernández, José Luís Hermoso, Manel Márquez.

INFANTIL: Alfonso Lario i J. Abril (entrenador), Toni Ramírez Bofill, Antonio Díaz, José Antonio Quirós, Pepe López, Jesús Martínez, Carles Salar, Villascclaras, Paltré, Otón, Joaquim Castellví, Quintanar, Trías, Martínez, Reverte, Emilio Giménez Ballesta, Piqué, Víctor Sanz.

ALEVÍ: Hermano Alejandro (entrenador), C. Vilagut, *Jiménez* Merino, Jiménez Mayorga, F. Díaz, Andrés, Gonzalvo, Hernández, García Navarro, Vicente, Dalmau, Pons, Guerrero, Serrano, Peña, Santalsabel.

1977/1978

PRESIDENT: Juan Maresma. **VICEPRESIDENT:** Jesús Corral.
SECRETARI: Joan Espona. **TRESORER:** Jaume Relat.
CONTADOR: Josep Camps. **RESPONSABLE FEDERATIU:** Tomàs Espel.
VOCALS: José Corral, Manuel Muñoz, Antonio Serrano, Andrés Nadal, Antonio Galo, José Roca, José María Gil, Andreu Vendrell.
SÈNIOR A: Joan Terré (entrenador), Miquel López i Angel (delegats), Ramon Cadillach, Alejandro Gracia i Paco Herrera (porters), J. Ant. Díez, S. Benítez, Toni Viñals, Luís Carlos, X. Giral, Joan Maresma, Josep Maresma, Cándido M., Julián López, J. L. Giménez, Joan Asbert, M. Dulcet, Paco Líndez, Miquel Martí, Carlos Gil.
SÈNIOR B: J. Espona (entrenador), A. Lario, J. Gómez, M. Mir, Lluís Bainac, J. Abril, R. Andreu, M. Viñals, M. Doganoc, J. Corral, E. Expósito, C. Gil, M. López, J. Giral, Manel Marquez, Andreu Nadal, J. Quilez.

JUVENIL: J. Espona (entrenador), Josep Sisó i Javi Díez (porters), Javier Sánchez Poy, Guillermo Polo, F. Salamero, X. Rodríguez, V. Ezquerra, Jesús Heredia, J. L. Tamarit, Josep Viñals, Francisco Calvo, R. Calvano, Salvador Hernández, José Luís Hermoso.

CADET: Emilio León (entrenador), Antonio Díaz i Toni Ramírez Bofill (porters), Alberto Alonso, Carles Salar, Joaquín Castellví, José Antonio Quirós, Jesús Corral, Jaume Otón, Carlos Rosell, Víctor Sanz.

INFANTIL: Emilio León (entrenador), César Vilagut, Juan Manuel *Jiménez* i Adolfo Hernández (porters), Juan Miguel Jiménez, Francisco Javier Díaz, César Hernández, Dalmau, Xavier Pons, Pepe López, Jesús Martínez, Emilio Giménez.

ALEVÍ: Hno. Alejandro (entrenador), Xavier Grau i Xavier Giner (porters), Juan Carlos Alcaraz, Josep Piqué, Juan López, José María Santalsabel, Esteban Salamero, Federico Ramos, José Martínez.

1978/1979

PRESIDENT: Juan Maresma. **VICEPRESIDENT:** Jesús Corral.
SECRETARI: Joan Espona. **TRESORER:** Jaume Relat.
CONTADOR: Josep Camps. **RESPONSABLE FEDERATIU:** Tomàs Espel.
VOCALS: José Corral, Manuel Muñoz, Antonio Serrano, Andrés Nadal, Antonio Galo, José Roca, José María Gil, Andreu Vendrell.
SÈNIOR A: Joan Terré (entrenador), Ramon Cadillach, Paco Herrera, Juan Pascual i Alejandro Gracia (porters), J. Ant. Díez, S. Benítez, Toni Viñals, Luís Carlos, Pérez Valverde, Josep Morán, Josep Maresma, Cándido M., Julián López, Joan Asbert, M. Dulcet, Jordi Gasull, Francesc Salamero, Paco Líndez.

SÈNIOR B: Joan Espona (entrenador), Miquel Viñals, Perico, Carlos Díez, Javi Díez, Mir, Lluís, Rafa Andreu, Josep Gómez, Pere Bordas, Miquel Doganoc, José Abril, Alfonso Lario, Enrique Expósito, Lluís Bainac, José Corral, Quilez, Carlos Gil, Rosique, Manel Marquez.

JUVENIL: Pedro Del Río (entrenador), Josep Sisó i Miquel Martínez (porters), Javier Sánchez Poy, Guillermo Polo, F. Salamero, X. Rodríguez, V. Ezquerra, Jesús Heredia, J. L. Tamarit, Josep Viñals, Francisco Calvo, R. Calvano, Salvador Hernández, José Luís Hermoso.

CADET: Josep Maresma (entrenador), Antonio Díaz i Adolfo (porters), Pepe López, Emilio Giménez, Víctor Sanz, José Ant. Quirós, Toni Ramírez Bofill, Joaquim Castellví, Jesús Corral, Carlos Salar, Jaume Otón, Jesús Martínez, Alberto Alonso, Carlos Rosell.

CADET FEMENÍ: Emilio León (entrenador), Maribel Agustín (portera), Pepita Oliveras, Luisa Romero, Pepita Matllo, Elisenda Ortín, Begoña Molina, Montserrat Rech, Asun Altaba, Angela Estany, Angels Escursell, Rosa Vera.

INFANTIL: Emilio León (entrenador) C. Vilagut, Juan Manuel *Jiménez*, Juan Miguel Jiménez, César Hernández, Dalmau, Xavier Pons, Francisco León, José María Santalsabel, Ferrer, Viñals, Giménez Guerrero, Carlos Garries, Eras, Poy, Hidalgo, González, Remacho, Pipi, Federico Ramos.

ALEVÍ A: Alfonso Lario (entrenador), Alberto Toyas, Josep Roca,

Esteban Salamero, José Rodríguez, Juan López, Xavier Grau, Xavier Giner, Juan Carlos Alcaraz, Faustino Betrán, Josep Cuní, Josep Piqué, Antoni Gumbau, Javier Martínez.

ALEVÍ B: Alfonso Lario (entrenador), Benjamín Marqués, Diego Moreno, Javier Donaire, Delgado, Javier Iturbe, Albert Salar, Félix Sacristán, Sergio Gómez, Albert Ferrer, Joan Hernández.

BENJAMÍ: Ricardo Calvano (entrenador), Javier Parra, Víctor, Jordi López, Antonio Alamo, Pena, Carlos, Cifuentes.

1979/1980

PRESIDENT: Narcís Macià. **VICEPRESIDENT:** Sebastià Serrat.

TRESORER: Carlos Jiménez. **VOCALS:** Pepe López, José Martínez, Andreu Nadal, Juan Martínez, Joan Espona.

SÈNIOR A: Joan Batalla (entrenador), Paco Líndez (delegat-jugador), Paco Herrera, Ramon Cadillach, Alejandro Gracia i Nico (porters), Julián López, Joan Asbert, Luís Carlos González, José Luís Giménez, Vicens Ezquerra, Salvador Benítez, Josep Maresma, Pedro Pérez Valverde, Cándido Martínez, Juan Antonio Díez, Toni Viñals, Xavier Giral, Francesc Salamero.

SÈNIOR B: Joan Espona (entrenador), Miquel Viñals, Perico, Carlos Díez, Javi Díez, Mir, Lluís, Rafa Andreu, Josep Gómez, Pere Bordas, Miquel Doganoc, José Abril, Alfonso Lario, Enrique Expósito, Lluís Bainac, José Corral, Quilez, Carlos Gil, Rosique, Manel Marquez.

JUVENIL: Joan Espona - Pedro del Río - Josep Maresma (entrenadors), Antonio Díaz i Antonio Jiménez (porters), Alberto Alonso, Toni Ramírez Bofill, Carles Salar, Joaquín Castellví, José Antonio Quirós, Jesús Corral, Jaume Otón, Carlos Rosell, Richard Calvano.

CADET: Alberto Alonso i Toni Ramírez (entrenadors), César Vilagut, Adolfo Hernández i Juan Manuel Jiménez (porters), Juan Miguel Jiménez, Francisco Javier Díaz, César Hernández, Dalmau, Xavier Pons, Pepe López, Jesús Martínez, Emilio Giménez.

CADET FEMENÍ: Emilio León (entrenador), Maribel Agustín (portera), Pepita Oliveras, Luisa Romero, Pepita Matllo, Elisenda Ortín, Begoña Molina, Montserrat Rech, Asun Altaba, Angela Estany, Angels Escursell, Rosa Vera.

INFANTIL: Josep Maresma (entrenador), Xavier Grau, Xavier Giner, Juan Carlos Alcaraz, Josep Piqué, Juan López, Esteban Salamero, Antonio Gumbau, Faustino Betrán, Cuní, Ferrer, José María Santalsabel, Francisco León, Carlos Garries, Pipi, Federico Ramos.

ALEVÍ: Alfonso Lario (entrenador), Javier Sanvictoriano i Javier Iturbe (porters), Diego Moreno, Albert Salar, Juan Manuel, Sergio Gómez, Orca Fanlo, Benjamín Marqués, Pau Relat, Jordi Oriol, Joan Hernández, Francisco Ruiz García, Felix Sacristán, Carlos Andrés Rodríguez, Luís Jiménez "Magila".

BENJAMÍ: Richard Calvano i J.M. Lahuerta (entrenadors), Javier Parra, Jordi López, Angel Fresno, Víctor, Antonio Alamo, Carlos, Cifuentes, Daniel Antolin, Antonio Carretero, Pena.

1980/1981

PRESIDENT: Narcís Macià. **VICEPRESIDENT:** Sebastià Serrat.

TRESORER: Carlos Jiménez. **VOCALS:** Pepe López, José Martínez, Andreu Nadal, Juan Martínez, Joan Espona.

SÈNIOR A: Joan Batalla (entrenador), Paco Líndez (delegat), Paco Herrera, Alejandro Gracia i Nico (porters), Julián López, Joan Asbert, Luís Carlos González, José Luís Giménez, Vicens Ezquerra, Salvador Benítez, Josep Maresma, Pedro Pérez Valverde, Cándido Martínez, Juan Antonio Díez, Toni Viñals, Xavier Giral, Francesc Salamero, Iñaki Madurell, Barriuso.

JUVENIL: Josep Maresma (entrenador), Antonio Díaz i Antonio Jiménez (porters), Alberto Alonso, Toni Ramírez Bofill, Carles Salar, Joaquín Castellví, José Antonio Quirós, Jesús Corral, Emilio Giménez, Jaume Otón, Jesús Martínez, Pepe López, Víctor Sanz.

CADET: V. Ezquerra (entrenador) César Vilagut, Juan Manuel Jiménez i Pipi (porters), Juan Miguel Jiménez, Francisco Javier Díaz, César Hernández, Dalmau, Xavier Pons, Antonio Gallo, José María Santalsabel, Francisco León, Juan Ant. Nuñez, Carlos Carries, Federico Ramos.

CADET FEMENÍ: Manel Márquez (entrenador), Maribel Agustín (portera), Pepita Oliveras, Luisa Romero, Pepita Matllo, Elisenda Ortín, Begoña Molina, Montserrat Rech, Asun Altaba, Angela Estany, Angels Escursell, Rosa Vera.

INFANTIL: Xavier Giral i Germà Baró (entrenadors), Xavier Grau, Xavier Giner i Javier Iturbe (porters), Josep Piqué, Joan Carles Alcaraz, Faustino Betrán, Juan López, Esteban Salamero, Joan Hernández, Candi Cervera, Siscu, Alejandro Cortés, Albert Salart, Diego Moreno, Óscar Fanlo, Benjamín Marqués.

ALEVÍ: Richard Calvano (entrenador), Ramon Ezquerra (porter), Jordi López, Antonio Carretero, Antonio Alamo, Gustavo Hernández, David Giménez, Pedro C, Carlos Cifuentes, Luís Jiménez "Magila", Alfonso Medina.

BENJAMÍ: Ramon Comerma i Joan Carles Alcaraz (entrenadors), José Luís Nuñez, Amadeu Jezequel, Pedro Arcos, Xavier Soto, Miguel Martínez, Juan Bautista Hernández, Pere Vilalta, Ramon Ezquerra, Manel Comerma, Xavi Martín, Nestor Moraleda, Joan Carrasco, Antonio Martínez, Isidro Moix.

1981/1982

1976-1977, equip sènior A

1977-1978, equip sènior A

1978-1979, aleví A

1978-1979, equip infantil

1979-1980, equip aleví

1980-1981, equip sènior A

PRESIDENT: Sebastià Serrat. **VICEPRESIDENT:** Narcís Macià.
TRESORER: Carlos Jiménez. **VOCALS:** Pepe López, José Martínez, Andreu Nadal, Juan Martínez, Joan Espona, Paco Líndez, José Ant. García Soto, María Luisa Gómez, Araceli Martínez.

SÈNIOR A: Domingo Olaria i Jaume (entrenadors), Paco Líndez (delegat), Nico, Paco Herrera i Antonio Díaz (porters), Joan Asbert, José Antonio Quirós, Luis Carlos Gonzalez, Pedro Pérez Valverde, Julian López, Salvador Benítez, José Luís Giménez, Toni Viñals, Víctor Sanz, Josep Maresma, Toni Ramírez Bofill, Cándido Martínez, Francesc Salamero, Xavier Giralt.

SÈNIOR B: Alfonso Lario (entrenador), Carlos Díez, Miguel Martínez i Toni Jiménez (porters), Jesús Corral, Alberto Alonso, Javier Quilez, Joaquim Castellví, Carles Salar, Javi Díez, José Abril, Manuel Mir, José Antonio Díez, Richard Calvano, Jaume Otón, José Corral, Vicens Ezquerria, Juanjo.

JUVENIL: José Corral (entrenador), César Vilagut, Juan Manuel Jiménez, Jordi Grau i Adolfo Hernández (porters), Juan Miguel Jiménez, F. Díaz, César Hernández, Dalmau, Xavier Pons, Jesús Martínez, Pepe López, Alfonso Froilán, Gaby, Miguel Ferrer, Xavier Reverter, Emilio Giménez.

CADET: Francisco Líndez (entrenador), Xavier Giner, Xavier Grau i Pipi (porters), Juan Carlos Alcaraz, Josep Piqué, Juan López, Faustino Betrán, José María Santalsabel, Esteban Salamero, Federico Ramos, Francisco León.

CADET FEMENÍ: José Antonio Quirós (entrenador), Paquita (portera), Mari Carmen Martín, Rosa Quirós, María Doganoc, Montse Bersabé, Pili Abián, Gema Pérez, Pili Fernández, Maribel Lagarejo, Silvia Lara, Rafi Delgado, Lidia Gómez.

INFANTIL: Josep Maresma, Cándido i Antonio Díaz (entrenadors), Javier Iturbe, Martín Jarque i Javier Sanvictoriano (porters), Alejandro Cortés, Albert Salar, Francisco Ruiz, Félix Sacristán, Diego Moreno, Luís Jiménez "Magila", Joan Hernández, Benjamín Marqués, Candi Cervera, Siscu, Joaquín Boch, Óscar Fanlo.

ALEVÍ: Richard Calvano (entrenador), José Hernández (delegat), Jorge González, Javier Delgado i Javier Parra (porters), José Ruana, Jordi López, Carlos Hernández, Daniel Antolín, Antonio Hernández, Angel Fresno, Joan Carbó, Jordi Vilamala, Antonio Carretero, Alfonso Medina, César Bueno, Antonio Tribaldos, David Giménez.

BENJAMÍ: Ramon Comerma i Joan Carles Alcaraz (entrenadors), Xavier Soto, Artés, Ramon Ezquerria, A. Jezequel, Gustavo Hernández, Antonio Lobato, Antonio López, Nestor Moraleda, Jordi Cajo, Xavier Martín, Jarque, Nuñez, Miguel Martínez, Juan Bautista Hernández, Joan Carrasco.

1982/1983

PRESIDENT: Sebastià Serrat. **VICEPRESIDENT:** José Martínez.

TRESORER: Carlos Jiménez. **VOCALS:** Pepe López, Andreu Nadal, Juan Martínez, Joan Espona, Paco Líndez, José Ant. García Soto.

SÈNIOR A: Domingo Olaria i Jaume (entrenadors), Eloy Santos (delegat), Paco Herrera i Antonio Díaz (porters), Miki, José Ant. Quirós, Toni Ramírez Bofill, Alberto Alonso, Toni Viñals, Xavier Giralt, Francesc Salamero, Julián López, Cándido Martínez, Jesús Martínez, Joan Asbert, Salvador Benítez, J. L. Giménez.

SÈNIOR B: Joan Terré (entrenador), Alfonso Lario (delegat), Alejandro Gracia i Javi Díez (porters), Luís Carlos González, Pedro Pérez, Josep Maresma, Pepe López, Carlos Salar, José Corral, Miquel Martí, Jaume Otón, Joaquim Castellví, Juan Antonio Díez, Javier Quilez.

JUVENIL: J. Maresma (entrenador): César Vilagut, Juan Manuel Jiménez i Pipi (porters), Juan Miguel Jiménez, Francisco Díaz, César Hernández, Xavier Pons, Antonio Gallo, José María Santalsabel, Francisco León, Alfonso Froilan, Joaquim Bosch, Federico Ramos, Esteban Salamero, Juan López.

CADET: Paco Líndez i Cándido Martínez (entrenadors), Javier Iturbe i Xavier Grau (porters), Juan Andrés Espinola, Benjamín Marqués, Alejandro Cortés, Joaquín Boch, Juan Carlos Alcaraz, Faustino Betrán, Josep Piqué, Joan Hernández, David Calvano, Candi Cervera, Diego Moreno, Óscar Fanlo, J. Manuel García, Albert Salar, Ramon Labrador, J. Carlos Padial.

INFANTIL: Alberto Alonso i Toni Ramírez (entrenadors), Primitico Hernández (delegat), Angel Fresno, Javier Parra, Antonio Tribaldos, Alfonso Medina, Martín Hernández, Fco. Javier Delgado, Jorge Ortíz, Julián López, Gabriel Ezquerria, Alejandro Fuset, Angel L. Alonso, José R. Ruana, J. Alberto Wis, Mario Jiménez.

ALEVÍ A: Ramon Comerma i Juan Carlos Alcaraz (entrenadors), Francisco Soto (delegat), Ramon Ezquerria, Manuel Comerma, Amadeu Jezequel, David Artés, Xavier Soto, José Luís Nuñez, Gustavo Hernández, Jesús Hernández, Nestor Moraleda, Antonio Alamo, Israel Castán, Fco. Javier Martín, David Giménez, Jordi López.

ALEVÍ B: Josep Piqué i Xavier Giner (entrenadors), Daniel Antolín, Joaquín Cifuentes, Carlos Castrillo, Carlos Hernández, Jordi Escrigas, J. Carlos Sillero, Jordi Rubio, M. Angel Martínez, José Luís Arrabal, Eduard Solé, David Rosa.

BENJAMÍ A: Xavier Sánchez (entrenador), Amadeu Jezequel (delegat), Carlos Barrero, Eric Torné, Daniel Cruz, Daniel Nadal, Daniel San Felipe, Ferran Martí, Enrique Aregall, Marc Solsona, David Jezequel, Emilio Cañete, Juan Serra, Patrick Ezquerria, J. María Puyal, Angel Vargas.

BENJAMÍ B: Juan López (entrenador), Antonio Maldonado (delegat), Luis Pedro Alamo, Gustavo Bernardo, David Balcels, Javier Palomino, Antonio López, Albert Grau, Javier Maldonado, Mario Delgado, Alberto Gómez, Antonio Lobato, Jordi Cajo.

1983/1984

PRESIDENT: Sebastià Serrat. **VICEPRESIDENT:** José Martínez.

TRESORER: Carlos Jiménez. **VOCALS:** Pepe López, Andreu Nadal, Juan Martínez, Joan Espona, Paco Líndez, José Ant. García Soto, María Luisa Gómez, Araceli Martínez.

SÈNIOR A: Joan Terré (entrenador) Eloy Santos i Paco Líndez (delegat), Paco Herrera i Antonio Díaz (porters), Julián López, Joan Asbert,

Salvador Benítez, José Luís Giménez, José Ant. Quirós, Alberto Alonso, Toni Ramírez Bofill, Jesús Martínez, Pedro Pérez, Toni Viñals, Luís Carlos González, Cándido Martínez, Francesc Salamero.

SÈNIOR B: José Corral i Josep Maresma (entrenador), César Vilagut, Miguel Martínez i Juan Manuel Jiménez (porters), Francisco Javier Díaz, Juan Miguel Jiménez, Xavier Reverte, Pepe López, César Hernández, Torcuato, Carlos Salar, Español, Xavier Pons, Gabi, José Corral, Vicenç Ezquerria, Miquel Martí, Joaquim Bosch.

JUVENIL: Alfonso Lario i José Abril (entrenadors), Xavier Grau, Xavier Giner i "Pipi" (porters), Esteban Salamero, Juan López, Francisco León, Carlos Garries, Antonio Gallo, Josep Piqué, Juan Carlos Alcaraz, Xavi Sánchez, José María Santaisabel, Faustino Betrán, Federico Ramos.

CADET: Paco Líndez (entrenador), Javier Iturbe i Angel Alonso (porters), David Giménez, José Manuel Hidalgo, Benjamín Marqués, Alejandro Cortés, Luís Jiménez "Magila", Joaquín Boch, Joan Hernández, David Calvano, Candi Cervera, Diego Moreno, Mario Jiménez, Juan Andrés Espinola.

INFANTIL: David Giménez, Molero, Vendrell, Alfonso Medina, Antonio Carretero, Antonio Alamo, Jordi López.

ALEVÍ: Juan Carlos Alcaraz (entrenador), Xavier Soto, Arturo López, David, Artés, Ramon Ezquerria, Amadeu Jezequel Gustavo Hernández, Antonio Lobato, Antonio López, Nestor Moraleda, Jordi Cajo, Xavier Martín, Jarque, Núñez, Joan Vendrell.

BENJAMÍ: Faustino i Juan Andrés Espinola (entrenadors), David Jezequel, Ferrando Martín, Daniel San Felipe, Daniel Nadal, Emilio Cañete, Eric Torné, Patrici Ezquerria, Jordi Calduc, Óscar San Felipe, David Alcaraz, Xavi Martín, Julián Ruiz, Manel Masé, Óscar Cendón, Jordi Grau, Ricardo.

1984/1985

PRESIDENT: Sebastià Serrat - José Martínez.

VICEPRESIDENT: Cándido Martínez. **TRESORER:** Carlos Jiménez.

VOCALS: Juan Martínez, José Antonio García Soto, José López, Salvador Benítez, Paco Líndez, Pedro del Río, José Luís Giménez, Miquel Martí.

SÈNIOR A: Joan Terré - Pedro Pérez Valverde - Josep Maresma (entrenadors), Paco Líndez i Eloy Santos (delegats), Antonio Díaz i Javi Díez (porters), Francesc Salamero, José Luís Giménez, Joan Asbert, Julián López, Toni Ramírez Bofill, Alberto Alonso, Cándido Martínez, Jesús Martínez, Toni Viñals, José Ant. Quirós, Joan Ramon Tuset, Antonio Gallo.

SÈNIOR B: Josep Maresma - Salvador Benítez (entrenadors), César Vilagut, Miguel Martínez i Juan Manuel Jiménez (porters), Joaquim Bosch, Vicenç Ezquerria, Xavier Reverte, Fco. Javier Díaz, José López, César Hernández, Alfonso Froilan, Torcuato, Juan Miguel Jiménez, Carlos Salar, Miquel Martí, Xavier Pons, Joaquim Bosch.

JUVENIL: Luís Carlos González (entrenador), Xavier Grau, Xavier Giner i Javier Iturbe (porters), Joan Carles Alcaraz, Joaquín Boch, Josep Piqué, Juan Andrés Espinola, Alejandro Cortés, Diego Moreno, Benjamín Marqués, José Manuel Hidalgo, Faustino Betran, Candi Cervera, Juan López, Joan Hernández, Óscar Fanlo, José María Santalsabel, Esteban Salamero.

CADET: Paco Líndez (entrenador), Luís Jiménez "Magila", David Giménez, Molero, Alfonso Medina, Antonio Carretero.

INFANTIL: Juan Carlos Alcaraz (entrenador), Ramon Ezquerria i Eugeni Rebollo (porters), Jordi, Núñez, Gustavo, Amadeu Jezequel, Carretero, Xavier Soto, Antonio Alamo, Giménez, Nestor, Jarque, Jordi López.

ALEVÍ: Juan Andrés Espinola (entrenador), Jordi Cajo, Daniel Cervantes, Antonio Lobato, David Alonso, Antonio López, Sergio Gómez, David Jezequel, Daniel San Felipe, Emilio Cañete, Moisés Martín, Joan Josep Calvo, Patrici Ezquerria.

ALEVÍ B: Juan Carlos Alcaraz i Joaquín Boch (entrenadors), Javier Iglesias, Óscar San Felipe, Xavi Martín, David Alcaraz, Jordi Grau, Sergio Barreiro, Óscar Cendón, Jordi Vilagut, Julián Ruiz, Jordi Guiu.

BENJAMÍ: Xavier Sánchez, Joan Hernández i David Giménez (entrenadors), Miguel Angel Fernández, Ramon Ribas, Raul Líndez, David Caballero, David Rubio, Daniel Aznar, Oriol Ribas, Jordi Escrigas, Sergio Martín, Juan Andrés Serrano, Manuel Pesquer, Óscar San Felipe, Joan Pere Trias, David Sánchez, Óscar Guiteras.

PREBENJAMÍ: Carlos Garries (entrenador), Xavier Sánchez, Noel Moraleda, Albert Martín, Emilio, Joan Asbert, Albert Alcaraz, Francesc Carrasco, Esteve Dieguez, Jaume Soto, Cristián Matías, Xavier Oyonarte, Carlos San Felipe, Ruben Líndez.

1985/1986

PRESIDENT: José Martínez. **VICEPRESIDENT:** Cándido Martínez.

1980-1981, equip aleví

1983-1984, equip juvenil

1981-1982, sènior B

1981-1982, equip juvenil

1982-1983, equip aleví

1983-1984, equip aleví

TRESORER: Carlos Jiménez. **VOCALS:** Juan Martínez, José Antonio García Soto, José López, Salvador Benítez, Paco Líndez, Pedro del Río, José Luís Giménez, Miquel Martí, Joan Asbert.

SÈNIOR A: Josep Maresma - Luís Carlos i Salvador Benítez (entrenadors), Antonio Díaz, Miquel Martínez i Javi Díez (porters), Fco. Javier Díaz, Vicens Ezquerria, Juan Miguel Jiménez, José Antonio Quirós, Alberto Alonso, Manel Bosch, Jesús Martínez, Francesc Salamero, Julián López, Cándido Martínez, Josep Piqué, Toni Ramírez Bofill.

JUVENIL: Luís Carlos - Joan Espona (entrenador), Jesús González (delegat), Xavier Grau, Xavier Giner i Javier Iturbe (porters), Joan Carles Alcaraz, Joaquín Boch, Josep Piqué, Juan Andrés Espinola, Alejandro Cortés, Pau Relat, Diego Moreno, Benjamín Marqués, José Manuel Hidalgo, Faustino Betran, "Coco", Joan Hernández, Luís Jiménez "Magila", Mario Jiménez, Óscar Fanlo.

CADET: David Giménez, Molero, Alfonso Medina, Antonio Carretero, Antonio Alamo.

INFANTIL: Juan Carlos Alcaraz (entrenador), Nuñez, Gustavo, Amadeu Jezequel, Xavier Soto, Nestor Moraleda, Jordi Cajo, David Alonso, Antonio Lobato, Antonio López, Daniel Cervantes, Eugeni Rebollo, Jarque.

ALEVÍ: Joaquín Boch i Juan Andrés Espinola (entrenadors), David Alcaraz, Daniel Cruz, Óscar Cenden, Joan Josep Calvo, Patrici Ezquerria, Jordi Guiu, Xavier Iglesias, David Jezequel, Raul López, Moises Martín, Xavier Martín, Daniel Munuera, Julián Ruiz, Daniel San Felipe, Jordi Vilagut, Jordi Relat.

BENJAMÍ: Jordi Sánchez i Joan Hernández (entrenadors), Joan Pere Trias, David Caballero, Óscar San Felipe, David Sánchez, Raul Líndez, Jordi Escrigas, Daniel Aznar, Juan Andrés, Serrano, David Rubio, Manuel Pesquer, Óscar Guiteras, Ramon Ribas, Oriol Ribas.

PREBENJAMÍ: Carlos Garries (entrenador), Xavier Sánchez, Noel Moraleda, Albert Martín, Emilio, Joan Asbert, Albert Alcaraz, Francesc Carra, Carlos San Felipe, Mónica Bautista, Iván Dieguez, Vanessa Aragón, Miguel Martínez, Cristian Hernández, Jordi Ribas, Toni Reyes, Víctor Muñoz, Raul Lozano, Roberto Raya, Mirian Rodríguez, J. González, Cristian Soms, David Aguilar.

PREBENJAMÍ: Carlos Garries (entrenador), Xavier Sánchez, Noel Moraleda, Albert Martín, Emilio, Joan Asbert, Albert Alcaraz, Francesc Carrasco, Esteve Dieguez, Jaume Soto, Cristián Matías, Xavier Oyonate.

1986/1987

PRESIDENT: Joan Asbert. **VICEPRESIDENT:** Cándido Martínez i José López. **TRESORER:** Carles Jiménez. **SECRETARI:** José Antonio

García. **VOCALS:** Salvador Benítez, Paco Líndez, Pedro del Río, Josep Maresma, Juan Martínez, José Luís Giménez, Miquel Martí.

SÈNIOR A: Luís Carlos i Salvador Benítez (entrenadors), Pere Galabert, Miquel Martínez, Pitu Castells i Xavier Grau (porters), Fco. Javier Díaz, Toni Ramírez Bofill, Manel Bosch, Vicens Ezquerria, Fontanals, Xavier Pérez, Alberto Alonso, Juan Andrés Espinola, Joaquín Boch, Juan Miguel Jiménez, César Hernández, Josep Piqué, Gonzalo Bersamo, Pau Relat.

JUVENIL: Joan Espona i Candido Martinez (entrenador) Jesús González (delegat), Javier Iturbe, Angel Alonso (porters), Joan Hernández, Casim, Luís Jiménez "Magila", "Coco", Raul Tomás, Pau Relat, Benjamín Masqués, Diego Moreno, José Manuel Hidalgo, Churriquera, Alfonso Medina, Mario Jiménez, Alejandro Cortés, David Giménez, Óscar Fanlo, Joaquín Boch, Juan Andrés Espinola, Antonio Carretero.

CADET: Paco Líndez (entrenador), Eugeni Rebollo i Jordi Español (porter), Núñez, Gustavo, Amadeu Jezequel, Carretero, Xavier Soto, Antonio Alamo, Nestor, Jarque.

INFANTIL A: Josep Maresma (entrenador), Jordi Cajo, David Alonso, Antonio Lobato, Antonio López, Daniel Cervantes.

INFANTIL B: Cándido Martínez i Xavier Giner (entrenadors), David Alcaraz, Daniel Cruz, Óscar Cenden, Joan Josep Calvo, Patrici Ezquerria, Jordi Grau, Jordi Guiu, Alejandro Hernández, Xavier Iglesias, David Jezequel, Raul López, Moises Martín, Xavier Martín,

Daniel Munuera, Julián Ruiz, Daniel San Felipe, Jordi Vilagut, Jordi Relat.

ALEVÍ A: Xavier Giner (entrenador), Ribas (delegat), Óscar San Felipe, Joan Pere Trias, David Caballero, Jordi Escrigas, Iván Gallego, Manuel Pesquer, Raul Líndez, Ramon Ribas, David Sánchez, Joan Andreu Serrano, Daniel Aznar, Óscar Palacio, David Rubio, Daniel Aznar.

BENJAMÍ A: Carlos Garries (entrenador), Xavier Sánchez, Noel Moraleda, Albert Martín, Josep López, Joan Asbert, Albert Alcaraz, Francesc Carrasco, Esteve Dieguez, Jaume Soto, Cristián Matías, Xavier Oyonate.

BENJAMÍ B: A. Muñoz (entrenador), Manel Grau (delegat), Hector Hernández, Cristian Hernández, Miguel Martínez, Carlos San Felipe, Víctor Muñoz, Raul Lozano, Iván Dieguez, Vanesa Aragón, Mónica Bautista, Toni Reyes, Jordi Ribas, Manel Grau, Roberto Raya, Miriam Rodríguez.

1987/1988

PRESIDENT: Joan Asbert. **VICEPRESIDENT:** Cándido Martínez i José López. **TRESORER:** Carles Jiménez. **SECRETARI:** José Antonio

García. **VOCALS:** Salvador Benítez, Paco Líndez, Pedro del Río, Josep Maresma, Xavier Maresma, Juan Martínez, José Luis Giménez, Miquel Martí.

JUNTA BASE. PRESIDENT: Amadeu Jezequel.

VICEPRESIDENT: Ramon Ribas. **TRESORER:** Miquel Alcaraz i Antoni Cruz. **SECRETARI:** Antonio Muñoz. **VOCALS:** Manuel Sánchez, Encarna Sánchez, Pilar Quiñones, Daniel San Felipe, Paco Líndez, Manuel Pesquer, Eduard Rubio, Joana, Esteve Dieguez, Francesc Matías, Rafael Moraleda, Rafael Caballero, Rafael López.

SÈNIOR A: Francesc Servós (entrenador), Francisco Líndez (delegat), Pere Galavert, Miguel Martínez i Pitu Castells (porters), Toni Ramirez Bofill, Jordi Caña, Vicens Ezquerria, Juan Andrés Espinola, Francisco Díaz, Pau Relat, Joaquín Boch, Gonzalo Bersamo, Juan Miguel Jiménez, Alberto Alonso, José Antonio Buendía, Albert Sardá, Gabriel Escayola, Benjamín Marqués, Óscar Fanlo, Xavier Pérez.

JUVENIL: Juan Carlos Alcaraz (entrenador), Jacint Merino (delegat), Jesús González, Antonio Alamo, Luis Jiménez "Magila", Carlos González, Eugeni Rebollo, Raul Fanlo, Antonio Carretero, David Giménez, Xavier Ezquerria, Alfonso Medina, Óscar Fanlo, David Xuriguera, Antonio Gómez.

CADET: Josep Maresma i Albert Sardá (entrenadors), Jordi Farrés i Lluís Boada (porters), Amadeu Jezequel, Xavier Soto, Néstor Moraleda, Gustavo Hernández, José Luis Nuñez, Antonio Lobato, Daniel Cervantes, David Alonso, Jordi Cajo, Carles Martínez, Joan Llobet, Antonio López, Joan Antoni Sánchez.

INFANTIL: Joan Espona i Cándido Martínez (entrenadors), David Alcaraz, Daniel Cruz, Óscar Cenden, Joan Josep Calvo, Patrici Ezquerria, Jordi Grau, Jordi Guíu, Alejandro Hernández, Xavier Iglesias, David Jezequel, Raul López, Moises Martín, Xavier Martín, Daniel Munuera, Julián Ruiz, Daniel San Felipe, Jordi Vilagut, Jordi Relat.

ALEVÍ B: Carlos Garries (entrenador), Xavier Sánchez, Noel Moraleda, Albert Martín, Josep López, Joan Asbert, Albert Alcaraz, Francesc Carrasco, Esteve Dieguez, Jaume Soto, Cristián Matías, Xavier Oyonate.

ALEVÍ A: Xavier Giner (entrenador), Óscar San Felipe, Joan Pere Trías, David Caballero, Jordi Escrigas, Iván Gallego, Manuel Pesquer, Raul Líndez, Ramon Ribas, David Sánchez, Joan Andreu Serrano, Daniel Aznar, Óscar Palacio, David Rubio.

BENJAMÍ B: Esteban Diéguez (entrenador), Salvador Puig, Jordi Utreras, David Leiva, Oriol Juan, Francesc Espinola, Sergi Sánchez, Esteban López, Daniel Parra, José Antonio Martínez, Víctor Díaz, Jordi Moreno, David G. Moratona, Joan Carlos Martínez, Isaac Aloy, Enric Hidalgo, Enric Oriol.

BENJAMÍ A: Antonio Muñoz (entrenador), Manel Grau (delegat), Cristian Hernández, Manel Grau, Jordi Ribas, Mónica Bautista,

Miguel Martínez, Iván Dieguez, Víctor Muñoz, Carlos San Felipe, Raul Lozano, Antonio Reyes, Óscar Rodríguez, Jordi Mató, Valentí Guerra, Jordi Cruz, Roberto Raya, Hector Hernández.

BENJAMÍ MIXTE: Vanessa Fernández, Francesc Lledó, Roger Martí, Evelyn Martínez, Juli Fernández, Xavier Gómez, Mercé Martínez, Joan Alonso, César Rodríguez, Gemma Castillo, Albert Ruana, Eva Martín.

1988/1989

PRESIDENT: Joan Asbert. **VICEPRESIDENT:** Cándido Martínez i José López. **TRESORER:** Salvador Benítez. **SECRETARI:** José Antonio García. **VOCALS:** Juan Espona, Paco Líndez, Pedro del Río, Josep Maresma, Juan Martínez, José Luis Giménez, Miquel Martí, Manel Gil, Jesús González.

SÈNIOR A: Francesc Servós - Cándido Martínez i Paco Líndez (entrenadors), Francisco Líndez (delegat), Pere Galavert i J. M. González "Evangel" (porters), Alberto Alonso, Toni Ramírez Bofill, Jordi Caña, Pau Relat, Isidre Nicolau, Alberto Broto, Juan Andrés Espinola, Gonzalo Bersamo, Fco. Javier Díaz, Juan Miguel Jiménez, Joan Hernández

JUVENIL: Juan Carlos Alcaraz - Josep Maresma (entrenador), Eugeni Rebollo (porters), Xavier Soto, Amadeu Jezequel, Nestor Moraleda, Gustavo Hernández, Antonio Carretero, David Jiménez, Antonio Alamo, Alfonso Medina, Xavier Ezquerria, Óscar Fanlo, Carlos González.

CADET: Albert Sardà (entrenador), Lluís Boada (porter), Antonio Lobato, Daniel Cervantes, Carles Martínez, David Alonso, Jordi Cajo, Antonio López, Joan Anton Sánchez, Joan Llobet, Daniel San Felipe, David Jezequel, Moisés Martín, Daniel Cruz, J. J. Calvo, David Alcaraz, Raul López, Xavier Martín, Patrick Ezquerria.

INFANTIL A i B: Xavier Giner (entrenador), Óscar San Felipe, Joan Pere Trías, David Caballero, Jordi Escrigas, Iván Gallego, Manuel Pesquer, Raul Líndez, Ramon Ribas, David Sánchez, Joan Andreu Serrano, Daniel Aznar, Óscar Palacio, Oriol Ribas.

ALEVÍ A: Carlos Garries (entrenador), Xavier Sánchez, Noel Moraleda, Albert Martín, Josep López, Joan Asbert, Albert Alcaraz, Francesc Carrasco, Esteve Dieguez, Jaume Soto, Cristián Matías, Xavier Oyonate, Joan Asbert, Jordi Salvatella.

ALEVÍ B: Antonio Muñoz (entrenador), Manel Grau (delegat), Carlos San Felipe, Cristián Hernández, Jordi Cruz, Iván Diéguez, Jordi Ribas, Manel Grau, Miguel Martínez, Mónica Bautista, Óscar Roque, Víctor Muñoz, Óscar Rodríguez, Jordi Mató, Raul Lozano, Valentín Guerra.

1983-1984, equip cadet

1983-1984, equip benjamí

1984-1985, equip sènior B

1984-1985, equip benjamí

1986-1987, equip juvenil

1987-1988, equip cadet

BENJAMÍ B: (entrenador), Agustí Sancho, Carles Tort, Rubén Aguilera, Roger Martí.

BENJAMÍ C: Luís Fernández (entrenador), Josep Batlle, Aroa Centeno, Marta Muñoz, Raul Jiménez, Daniel Ibañez, Rubén Lozano, Marta Fernández, Oriol Trias, Jonathan Mirón, Ricardo Prieto.

1989/1990

PRESIDENT: Joan Asbert. **VICEPRESIDENT:** Cándido Martínez i José López. **TRESORER:** Salvador Benítez. **SECRETARI:** José Antonio García. **VOCALS:** Juan Espona, Paco Líndez, Pedro del Río, Josep Maresma, Juan Martínez, José Luís Giménez, Miquel Martí, Manel Gil, Jesús González.

SÈNIOR A: Vicente Iborra (entrenador), Paco Líndez (delegado), J. M. González "Evangel", Pere Galavert (porters), Fco. Javier Díaz, Toni Ramírez Bofill, Alberto Alonso, Vicens Ezquerria, Pau Relat, José Ant. Quirós, Juan Andrés Espinola, Jordi Oller, Gonzalo Bersamo, Isidre Nicolau, Joan Hernández, Xavier Soto, Fernando, Antonio Alamo, Víctor Alcaraz, Eugenio, Alberto Broto.

JUVENIL: Josep Maresma (entrenador), Lluís Boada i Eugeni Rebollo (porter), Amadeu Jezequel, Xavier Soto, Nestor Moraleda, Jordi Cajo, Gustavo Hernández, Daniel Cervantes, Antonio López.

CADET A i B: X. Canalejas (entrenador), Sergio Valero (porter), David Jezequel, Daniel San Felipe, Moisés, Toni Ruiz, Xavier Martín, Raul López, Calvo.

INFANTIL A i B: Xavier Giner (entrenador), Manuel Sánchez i Francisco Matías (delegats), Óscar Palacio, Josep López i Oriol Ribas (porters), Raul Líndez, Óscar San Felipe, Manuel Pesquer, Xavier Sánchez, David Sánchez, David Caballero, Cristián Matías, Jaume Soto, Ramon Ribas, Joan Pere Trias, Jordi Escrigas, Iván Gallego, Joan Andreu Serrano, Daniel Aznar, Francesc Carrasco, Noel Moraleda, Albert Alcaraz.

ALEVÍ A i B: Antonio Muñoz i Carlos Garries (entrenador), Manel Grau (delegat), Carlos San Felipe, Cristián Hernández, Iván Diéguez, Jordi Ribas, Manel Grau, Miguel Martínez, Mónica Bautista, Víctor Muñoz, David Medina, Jordi Mató, Raul Lozano, Valentín Guerra.

1990/1991

PRESIDENT: Joan Asbert. **VICEPRESIDENT:** Cándido Martínez i José López. **TRESORER:** Salvador Benítez. **VOCALS:** Juan Espona, Paco Líndez, Pedro del Río, Josep Maresma, Juan Martínez, José Luís Giménez, Miquel Martí, Manel Gil, Jesús González.

SÈNIOR A: Vicente Iborra (entrenador), Paco Líndez (delegado), Antonio Díaz i J. M. González "Evangel" (porters), Juan Miguel Jiménez, Ernesto Visus, José Ant. Quirós, Alberto Broto, Fernando, Antonio Alamo, Nestor Moraleda, Francesc Ortín, X. Soto, Jordi Cajo, Amadeu Jezequel, Víctor Alcaraz, Juan Andrés Espinola, Xavi Martín, Pau Relat, Joan Hernández, Javi Martín.

JUVENIL: Jordi Rovira (entrenador), Eugeni Rebollo i Sergio Valero (porter), Amadeu Jezequel, Francesc Ortín, Wendi, Cholo, Jordi Cajo, Daniel Cervantes, Daniel San Felipe, David Jezequel, Antonio Ruiz, Raul López, Joan, Moises, Calvo, Nestor Moraleda.

CADET: Xavier Canalejas (entrenador), Miguel Alcaraz, Manuel Sánchez i Daniel San Felipe (delegats), Óscar Palacio i César Sánchez (porters), David Alcaraz, Raul López, Jordi Guiu, Ramon Ribas, Pablo Sibina, Xavier Martín, Joan Pera Trias, Óscar San Felipe, Manu Pesquer, David Sánchez, Raul Líndez, David Caballero, Julián Ruiz, Alex Hernández.

INFANTIL: Carlos Garries i Xavier Giner (entrenador), Manuel Sánchez i Francisco Matías (delegats), Josep López, Oriol i Alberto Martín (porters), Noel Moraleda, Cristián Matías, Albert Alcaraz, Francesc Carrasco, Esteban Dieguez, Jaume Soto, Xavier Sánchez, Jordi Salvatella, Víctor Muñoz, Esteban López, Antonio Sibina, Joan Asbert.

ALEVÍ: Carlos San Felipe, Cristián Hernández, Joan Asbert, Iván Diéguez, Jordi Ribas, Manel Grau, Miguel Martínez, Mónica Bautista, Jordi Salvatella, Víctor Muñoz, David Medina, Jordi Mató, Raul Lozano, Valentín Guerra.

BENJAMÍ: Esteban López, Oriol Juan, Víctor Díaz, David G. Moratona, Salvador Puig, David Leyva, Isaac Eloy, Enric Hidalgo, Juan A. Martínez, Enric Oriol, Daniel Parra, Francisco Espinola, Leonor Pérez, Jordi Moreno.

1991/1992

PRESIDENT: Joan Asbert. **VICEPRESIDENT:** Cándido Martínez i José López. **TRESORER:** Salvador Benítez. **SECRETARI:** José Antonio García. **VOCALS:** Juan Espona, Paco Líndez, Pedro del Río, Juan Martínez, José Luís Giménez, Miquel Martí, Manel Gil, Jesús González.

SÈNIOR A: Vicente Iborra (entrenador), Antonio Díaz, Eugeni Rebollo i J. M. González "Evangel" (porters), Vicens Ezquerria, Juan Andrés Espinola, Juan Miguel Jiménez, José Antonio Quirós, Fernando, Antonio Lobato, Nestor Moraleda, Francesc Ortín, Jordi Cajo, Antonio Alamo, Víctor Alcaraz, Joaquín Boch, Xavier Martín, Xavier Soto, Gustavo Hernández, Víctor Lechuga, Javi Martín.

JUVENIL: Xavier Canalejas (entrenador), César Sánchez i Sergio Valero (porters), Antonio Ruiz, David Jezequel, Moisés, Raul López, Jordi Guiu,

Pablo Sibina, Xavier Martín, Julián Ruiz, Toni Clavet, Iván, Joan Cuyás, Xavier Tomás, Amadeu Jezequel, Daniel San Felipe, Daniel Cervantes.

CADET: Luís Canalejas (entrenador), Francisco Matías (delegat), Óscar Palacio i Oriol Pi (porters), Noel Moraleda, Cristian Matías, Xavier Sánchez, Jaume Soto, David Sánchez, Ramon Ribas, Joan Pera Trias, Óscar San Felipe, Manu Pesquer, Raul Líndez, David Caballero, Toni Sibina, Albert Alcaraz, Francesc Carrasco.

INFANTIL: Vicente Iborra (entrenador), Carlos San Felipe, Cristian Hernández, Joan Asbert, Iván Diéguez, Jordi Ribas, Manel Grau, Miguel Martínez, Mónica Bautista, Jordi Salvatella, Víctor Muñoz, David Medina, Jordi Mató, Raul Lozano, Valentín Guerra, Óscar Benet.

ALEVÍ: Esteban López, Oriol Juan, Víctor Díaz, David G. Moratona, Salvador Puig, David Leyva, Isaac Eloy, Enric Hidalgo, Juan A. Martínez, Enric Oriol, Daniel Parra, Francisco Espinola, Leonor Pérez, Jordi Moreno.

1992/1993

PRESIDENT: Joan Asbert. **VICEPRESIDENT:** Cándido Martínez i José López. **TRESORER:** Salvador Benítez.

SECRETARI: José Antonio García. **VOCALS:** Juan Espona, Paco Líndez, Pedro del Río, Juan Martínez, José Luís Giménez, Miquel Martí, Manel Gil, Jesús González.

SÈNIOR A: Vicente Iborra (entrenador), José Martín (delegat), Xavier Soto, Fernando, Joaquín Boch, Antonio Lobato, Antonio Alamo, J.M. González "Evangel", Jordi Cajo, Xavier Martín, Nestor Moraleda, Francesc Ortín, Víctor Alcaraz, Víctor Lechuga, Jordi Villar, Amadeu Jezequel.

JUVENIL: Xavier Canalejas (entrenador), Manuel Sánchez i David San Felipe (delegats), Óscar Palacio i César Sánchez (porters), Raul López, Jordi Guiu, Ramon Ribas, Pablo Sibina, Xavier Martín, Joan Pera Trias, Óscar San Felipe, Manu Pesquer, David Sánchez, Raul Líndez, David Caballero, Julián Ruiz, Joan Cuyás, Xavi Tomás.

CADET A: Luís Canalejas (entrenador), Francisco Matías (delegat), Josep López i Jordi Español (porters), Noel Moraleda, Cristian Matías, Xavier Sánchez, Jaume Soto, Albert Alcaraz, Cheche, Toni Sibina, Francesc Carrasco.

CADET B: Joaquín Boch (entrenador), Raul Lozano i Oriol Pi (porters), David Medina, Ruben Líndez, Joan Asbert, Miguel Martínez, Jordi Salvatella, Carlos San Felipe, Manel Grau, Víctor Muñoz, Isaac Solanes, Óscar Benet, Cristian Hernández.

INFANTIL: Esteban López, Oriol Juan, Víctor Díaz, David G. Moratona, Salvador Puig, David Leyva, Isaac Eloy, Enric Hidalgo, Juan A. Martínez, Enric Oriol, Daniel Parra, Francisco Espinola, Leonor Pérez, Jordi Moreno.

ALEVÍ: Manu Pesquer (entrenador), Javier Prieto (delegat), Daniel Ibañez,

Raul Jiménez, Joan Remesar, Josep Batlle, Javier Valero, Ricardo Prieto, Rafael González, Marta Muñoz, César Campos, Jordi Cabrera.

PRE-BENJAMÍ: Vicente Iborra (entrenador) Daniel González, Adrià Díaz, Albert Maresma, Carlos Giménez, Marc Ferrer, Alejandro Expósito, David Bargallo, Ferran López, David Marco, Jesús Jiménez, Carlos Martínez, Ferran Pérez, David Marín, Marta Bordas, Ruth Sánchez, Roser Bordas, Núria Miracle, Sara Cruz, Marta Casajuana, Víctor Saona.

1993/1994

PRESIDENT: Joan Asbert. **VICEPRESIDENT:** Cándido Martínez i José López. **TRESORER:** Salvador Benítez. **SECRETARI:** José Antonio García. **VOCALS:** Juan Espona, Paco Líndez, Pedro del Río, Juan Martínez, José L. Giménez, Miquel Martí, Manel Gil, Jesús González.

SÈNIOR A: Josep Maresma (entrenador), Joan Cervera (delegat), J. M. Gonzalez "Evangel" i Lluís Boada (porters), Antonio Lobato, Vicens Ezquerra, Juan Andrés Espinola, Amadeu Jezequel, Fernando, Esteve Domingo, Xavier Mirangels, Antonio Alamo, A. López "Chachi", Joaquín Boch, Francesc Ortín, Nacho Navarro, Xavier Martín, Xavier Soto, Jordi Cajo.

JUNIOR: Luís Canalejas (entrenador), Cándido Martínez (delegat), Lluís Boada, Dani Munuera i César Sánchez (porters), Gustavo Hernández, Daniel Cervantes, Antonio Ruiz, Toni Clavet, Daniel San Felipe, Jordi Cajo, David Jezequel, Jordi Guiu, Raul López, Pablo Sivina, Xavi Martín, Julián Ruiz, Joan Cuyás, Xavi Tomás, Moisés.

JUVENIL: Jaume Puig i Xavier Giner (entrenador), Francisco Matías i Manuel Sánchez (delegats), Óscar Palacio, César Sánchez i Josep López (porters), David Sánchez, Manu Pesquer, Ramon Ribas, Noel Moraleda, Joan Pere Trias, Óscar San Felipe, Raul Líndez, Jaume Soto, David Caballero, Xavier Sánchez, Albert Alcaraz, Cristian Matías, Oriol Ribas, Cheche.

CADET: Xavier Canalejas (entrenador), Agustín González i Daniel San Felipe (delegats), Iván Galán i Víctor Martínez (porters), Jordi Salvatella, Joan Asbert, Miguel Martínez, David Medina, Isaac Solanes, David G. Moratona, Oriol Joan, Esteban López, David Leyva, Óscar Roque, Víctor, Ruben Líndez, Jordi Solanes, Carlos San Felipe.

INFANTIL: Luís Canalejas (entrenador), Daniel Ibañez, Rafa, Joan Remesar, César, Ricardo Prieto, Josep Batlle, Raul Jiménez, Raul Aguilera, Agustín Sancho, Alvaro Luque.

PRE-BENJAMÍ: Óscar San Felipe i Joan Asbert (entrenadors), Daniel González, Adrià Díaz, Albert Maresma, Carlos Giménez, Marc Ferrer, Alejandro Expósito, David Bargallo, Ferran López, David Marco, Jesús Jiménez, Carlos Martínez, Ferran Pérez, David Marín,

1987-1988, equip infantil

1987-1988, equip juvenil

1987-1988, equip aleví B

1990-1991, equip juvenil

1990-1991, equip cadet

1992-1993, equip cadet B

Marta Bordas, Ruth Sánchez, Roser Bordas, Núria Miracle, Sara Cruz, Marta Casajuana, Víctor Saona.

1994/1995

PRESIDENT: Joan Asbert. **VICEPRESIDENT:** Cándido Martínez i José López. **TRESORER:** Salvador Benítez.

SECRETARI: José Antonio García. **VOCALS:** Juan Espona, Paco Líndez, Pedro del Río, Juan Martínez, José Luís Giménez, Miquel Martí, Manel Gil, Jesús González.

SÈNIOR A: Josep Maresma (entrenador) José Ant. Quirós (Ajudant), Juan Andrés Espinola i Joan Cervera (delegats), J. M. González "Evangel", Óscar Palacio i Ferran Liñan (porters), Esteve Domingo, Ignacio Navarro, Vicenç Ezquerra, Xavier Soto, Joaquín Boch, Antonio Lobato, Amadeu Jezequel, A. López "Chachi", Xavier Mirangells, Jordi Villar, Lucio López, Xavier García, Xavier Martín, Óscar San Felipe, Manu Pesquer, Raul Líndez.

JUNIOR: Jaume Puig (entrenador), Óscar Palacio (porter), Óscar San Felipe, Manu Pesquer, Raul Líndez, David Sánchez, Ramon Ribas, Julián Ruiz, Xavi Tomás, David Jezequel, Daniel San Felipe, Toni Ruiz, Daniel Cervantes, Toni Claver.

JUVENIL: Luís Canalejas (entrenador), Francisco Matías (delegat), Oriol Pi i Josep López (porters), Jordi Salvatella, Joan Asbert, Miguel Martínez, David Medina, Isaac Solanes, Jordi Solanes, David G. Moratona, Esteban López, David Leyva, Óscar Roque, Víctor, Carlos San Felipe, Carlos Pérez, Noel Moraleda, Albert Alcaraz, Cristian Matías, Cheche, Jaume Soto, David Sánchez, Xavier Sánchez.

CADET: Víctor Alcaraz (entrenador), Víctor Díaz, Iván Galán, David G. Moratona, David Leyva, Isaac Eloy, Agustín Sancho, Rubén Aguilera, Alvaro Luque, Óscar Roque, Manuel, Fran.

INFANTIL: Javier Pastor (entrenador), Javier Valero (porter), Tino Blanco, Carlos Gómez, Antonio Rodríguez, Eduardo Rodríguez, Josep Batlle, Joan ReMesar, Raul Jiménez, Daniel Ibañez, César Campos, Ricardo Prieto, Jordi Cabrera, Vicens Mollet, Rafael González.

ALEVÍ: Óscar San Felipe i Raul Líndez (entrenador), Tino Blanco, Carlos Gómez, Antonio Rodríguez, Eduardo Rodríguez, Óscar Campos, Pere del Río, Asier Hidalgo, Sergio Castaño, Ramon Fonollet, Sergio Moya, Manel Gamiz, Xavier Benítez, Ana Martínez, Palomino, Eloy.

BENJAMÍ: Óscar San Felipe i Raul Líndez (entrenador), Daniel González, Adrià Díaz, Albert Maresma, Carlos Giménez, Marc Ferrer, Alejandro Expósito, David Bargallo, Ferran López, David Marco, Jesús Jiménez, Carlos Martínez, Ferran Pérez, David Marín, Marta Bordas, Ruth Sánchez, Roser Bordas, Núria Miracle, Sara Cruz, Marta Casajuana, Víctor Saona.

Víctor Saona, Neus Fonollet.

1995/1996

PRESIDENT: Joan Asbert. **VICEPRESIDENT:** Cándido Martínez i José López. **TRESORER:** Salvador Benítez. **VOCALS:** Juan Espona, Paco Líndez, Pedro del Río, Juan Martínez, Josep Maresma.

SÈNIOR A: Jaume Puig (entrenador), Joan Cervera (delegat), David Pérez i J.M. González "Evangel" (porters), Amadeu Jezequel, Vicens Ezquerra, Esteve Domingo, Xavier Soto, Óscar San Felipe, Jordi Cajo, A. López "chachi", Francesc Ortín, Xavier García, Joaquín Boch, Raul Líndez, David Sánchez. A. Alamo, Xavier Martín, Manu Pesquer, Jordi Villar, Xavier Mirangells, Nacho Navarro.

JÚNIOR: Josep Maresma (entrenadors), Joan Pere Trias (delegat), Óscar Palacio i Josep López (porters), Raul Líndez, Manuel Pesquer, Raul López, Óscar San Felipe, David Sánchez, Xavier Sánchez, Albert Alcaraz, Ramon Ribas, Jaume Soto, Daniel San Felipe, David Jezequel, Noel Moraleda, David Caballero, Xavier Tomás, Juli, Xavier Millán.

JUVENIL: Xavier Giner (entrenador), Iván Galán i Víctor Díaz (porters), David G. Moratona, David Leyva, Rubén Aguilera, Alvaro Luque, Fran, Manuel, Óscar Roque, Isaac Eloy, Jordi Salvatella, Joan Asbert, Miguel Martínez, David Medina, Isaac Solanes, Esteban López, Carlos San Felipe, Carlos Pérez, Cristian Matías.

CADET: Josep Terensi (entrenador), Javier Valero, Josep Batlle, Joan ReMesar, Raul Jiménez, César Campos, Ricardo Prieto, Jordi Cabrera, Vicens Mollet.

INFANTIL: Óscar San Felipe i Joan Pera Trias (entrenadors), Tino Blanco, Carlos Gómez, Antonio Rodríguez, Eduardo Rodríguez, Óscar Campos, Pere del Río, Asier Hidalgo, Sergio Castaño, Ramon Fonollet, Sergio Moya, Manel Gamiz.

ALEVÍ: Cristian, Xavier Sánchez i Joan Asbert (entrenadors), Daniel González, Adrià Díaz, Albert Maresma, Carlos Giménez, Marc Ferrer, Alejandro Expósito, David Bargallo, Ferran López, David Marco, Jesús Jiménez, Carlos Martínez, Ferran Pérez, David Marín, Marta Bordas, Ruth Sánchez, Roser Bordas, Núria Miracle, Sara Cruz, Marta Casajuana, Víctor Saona.

1996/1997

PRESIDENT: Joan Asbert. **VICEPRESIDENT:** Cándido Martínez

i José López. **TRESORER:** Salvador Benítez. **SECRETARI:** José Antonio García. **VOCALS:** Juan Espona, Paco Líndez, Pedro del Río, Juan Martínez, Josep Maresma.

SÈNIOR A: Jaume Puig (entrenador), Amadeu Jezequel i Joan Cervera (delegats), David Pérez, J.M. González "Evangel" i Óscar Palacio (porters), Jaume Soto, A. López "chachi", Manu Pesquer, Jordi Cajo, Esteve Domingo, Jordi Villar, Amadeu Jezequel, Joaquín Boch, Francesc Ortín, Xavier García, Raul Líndez, Xavier Martín, David Sánchez, David Jezequel, David Alcaraz, Daniel Cervantes, Óscar San Felipe, Xavier Soto.

JUNIOR: Luis Canalejas (entrenador), Miguel Alcaraz i Manuel Sánchez (delegats), Iván Galán i Josep López (porters), Xavi Tomás, Albert Alcaraz, Jaume Soto, Joan Asbert, David G. Moratona, David Medina, Carlos San Felipe, Xavier Sánchez, Esteban López, David Leyva, Miguel Martínez, David Sánchez, Carlos Pérez, Juli, Xavi Millán.

CADET: Joan Pere Trias i Óscar San Felipe (entrenadors), Valero i Javier Prieto (delegats) Javier Valero i Toni Rodríguez (porters), Josep Batlle, Joan ReMesar, Raul Jiménez, Cesar Campos, Ricardo Prieto, Jordi Cabrera, Vicens Mollet, Tino Blanco, Carlos Gómez, Eduardo Rodríguez.

INFANTIL: Raul Líndez - Joan Espona (entrenadors), Santos Jiménez, Víctor Martínez, Jordi Pano, Dídac Hernández, Eloy Urarte, Xavier Benítez, Sergio Rubio, Asier Hidalgo, Óscar Campos, Pere del Río, Sergio Castaño, Ramon Fonollet, Sergio Moya.

ALEVÍ: Óscar Palacio, David Sánchez i Cristian (entrenador), Daniel González, Adrià Díaz, Albert Maresma, Carlos Giménez, Marc Ferrer, Alejandro Expósito, David Bargallo, Ferran López, David Marco, Jesús Jiménez, Carlos Martínez, Ferran Pérez, David Marín, Marta Bordas, Ruth Sánchez, Roser Bordas, Núria Miracle, Sara Cruz, Marta Casajua, Víctor Saona, Núria Sánchez.

1997/1998

PRESIDENT: Joan Asbert. **VICEPRESIDENT:** Cándido Martínez.

TRESORER: Josep Maresma. **VOCALS:** Pedro del Río, Juan Martínez, Daniel San Felipe, Amadeu Jezequel, Josep Gómez, Javier Prieto, Agustín González, Santos Jiménez.

SÈNIOR A: Jaume Puig (entrenador), Amadeu Jezequel i Joan Cervera (delegats), Óscar Palacio i J.M. González "Evangel" (porters), Jaume Soto, Jaume Ibañez, Jordi Cajo, Jordi Villar, Esteve Domingo, Amadeu Jezequel, Xavier Soto, Xavier Martín, David Jezequel, David Alcaraz, A. López "chachi", Joaquín Boch, Manuel Pesquer, Óscar San Felipe, David Sánchez.

JUNIOR: Rafael Martínez (entrenador), Miguel Alcaraz i Manuel Sánchez (delegats), Josep López i Óscar Palacio (porters), Manuel Pesquer, Xavier Sánchez, Jordi Salvatella, Carles Pérez, David Sánchez,

Joan Asbert, David G. Moratona, Carlos San Felipe, David Leyva, Jaume Soto, David Medina, Esteban López.

JUVENIL: Óscar San Felipe (entrenador), Alvaro Luque, Roger Martí, Raul Jiménez, César Campos, Manel Gámiz, Pere del Río, Jaume Hernández.

CADET: Óscar San Felipe (entrenador), Josep Gómez (delegat), Sergio Castaño (porter), Manel Gámiz, Ramon Fonollet, Jaume Hernández, Carlos Gómez, Pere del Río, Toni, Óscar Campos, Vicent Terol, Sergio Moya.

INFANTIL: Jaume Puig (entrenador), Santos Jiménez, Joan Mengual, Víctor Martínez, Jordi Pano, Dídac Hernández, Eloy Urarte, Xavier Benítez, Iván López, Joaquín Mollet, Fco. Javier Matías, Juan Martínez, Jordi Fernández, Asier.

ALEVÍ: Óscar Palacio i David Sánchez (entrenador), Daniel González, Adrià Díaz, Albert Maresma, Carlos Giménez, Marc Ferrer, Alejandro Expósito, David Bargallo, Ferran López, David Marco, Jesús Jiménez, Carlos Martínez, Ferran Pérez, David Marín, Marta Bordas, Ruth Sánchez, Roser Bordas, Núria Miracle, Sara Cruz, Marta Casajua, Víctor Saona, Núria Sánchez.

BENJAMÍ: David Jezequel i Marta Muñoz (entrenadors), Raul Díez, Carlos Díaz, Jordi Puig, Albert Maymó, Ricard Presa, Pau Maresma, Cristian Saona, Xavier Sánchez.

1998/1999

PRESIDENT: Joan Asbert. **VICEPRESIDENT:** Cándido Martínez.

TRESORER: Josep Maresma. **VOCALS:** Pedro del Río, Juan Martínez, Daniel San Felipe, Amadeu Jezequel, Josep Gómez, Javier Prieto, Agustín González, Santos Jiménez.

SÈNIOR A: Jaume Puig, Pablo Camarero i Xavier Rocandio (entrenadors), Amadeu Jezequel i Joan Cervera (delegats), David Pérez i J.M. González "Evangel" (porters), Jaume Soto, Jordi Cajo, Jordi Villar, Oriol Juan, Amadeu Jezequel, Xavier Soto, Xavier Martín, David Jezequel, David Alcaraz, A. López "chachi", Manuel Pesquer, Óscar San Felipe, Lucas Gómez, Carles Pérez, David Sánchez, Joaquín Boch, Esteve Domingo.

JUNIOR: Antonio Gracia (entrenador), Manuel Sánchez i Miguel Alcaraz (delegats), Josep Sánchez, Maurici Perellada i Jordi Lerin (porters), Carlos San Felipe, Esteban López, Óscar Roque, Roger Martí, Miguel Martínez, Xavier Sánchez, David Leyva, David G. Moratona, Joan Asbert, Alvaro Luque, David Medina, Jordi Salvatella, Albert Alcaraz, Carlos Egea, Genís Aznar, Jaume Soto.

JUVENIL: Andrés García (entrenador), Javier Prieto i Josep Gómez (delegats), César Campos i Jordi Pano (porters), Raul Jiménez, Óscar Campos, Andreu Guardia, Pere del Río, Carlos Gómez,

1992-1993, equip cadet

1992-1993, equip aleví

1993-1994, equip sènior

1994-1995, equip aleví-benjamí

1994-1995, equip infantil

1997-1998, equip sènior A

Manel Gamiz, Ricardo Prieto, José V. Terol, Joan, Roger Martí, Carlos Cruz, Ramon Fonollet, Jaime Hernández.

CADET: Jaume Puig - Antonio Gracia (entrenador), Jordi Pano, Sergio Castaño i Víctor Martínez (porters), Pere del Río, Ramon Fonollet, J. V. Terol, Carlos Cruz, Asier, Santos Jiménez, Sergio Moya, Dídac Hernández, Sergio Rubio, Óscar Campos.

INFANTIL A: Antonio Gracia (entrenador) Carlos Giménez i Dani (porter), Albert Maresma, Daniel González, Joan Mengual, Joaquín Mollet, Jordi Fernández, Jordi Viñals, Joan Martínez, Josep Díaz.

INFANTIL B: Óscar San Felipe i Joan Asbert (entrenadors), Adrià Díaz i Ferran Pérez (porters), Jesús Jiménez, Robert Riera, Núria Sánchez, Víctor Corral, David Marco, Neus Fonollet, Carlos Martínez, David Bargalló.

BENJAMÍ: David Gonzalez i Jordi Salvatella (entrenadors) Alex Herrera, Pau Maresma, Jordi Puig, Albert Maymó, Ricard Presas, Carlos Díaz, Raul Díez.

1999/2000

PRESIDENT: Joan Asbert. **VICEPRESIDENT:** Cándido Martínez.

TRESORER: Josep Maresma. **VOCALS:** Pedro del Río, Juan Martínez, Daniel San Felipe, Amadeo Jezequel, Josep Gómez, Javier Prieto, Agustín González, Santos Jiménez.

SÈNIOR A: Javier Rocandio (entrenador), Joan Cervera, Amadeo Jezequel i Miguel Alcaraz (delegats), J.M. González "Evangel", Iván Galán i David Pérez (porters), Óscar San Felipe, David Rubiño, Manuel Pesquer, Esteve Domingo, Oriol Juan, Amadeu Jezequel, Xavier Soto, Xavier Martín, David Sánchez, Jordi Cajo, David Alcaraz, David Jezequel, David Medina, Esteban López, Jaume Soto, Lucas Gómez, Jordi Villar.

SÈNIOR B: Jorge Martín (entrenador), Manuel Sánchez (delegat), Josep López (porter), Xavier Sánchez, Daniel San Felipe, Gustavo Hernández, Xavier Millán, Daniel Cervantes, Raul Líndez, Antonio M. Ruiz, David Viñals, Carles Pérez, Ismael Hidalgo, Alberto Bueno, Eloy Morales, Manuel Galvez, Ramon Ribas.

JUNIOR: Joan Lluís Moreno (entrenador), Javier Prieto i Daniel San Felipe (delegats), César Campos, Víctor Díaz, Iván Galán i Jordi Lerin (porters), Jordi Salvatella, Joan Asbert, Josep Batlle, Iván García, David G. Moratona, Manel Grau, Raul Jiménez, David Leyva, Carlos San Felipe, Roger Martí, Esteban López, David Medina, Ricardo Prieto.

JUVENIL: Tesifon Escobosa (entrenador), Josep Gómez, Antonio Terol i Pedro Del Río (delegats), César Campos (porter), Pere Del Río, Óscar Campos, Ivan Díaz, Josep Vicent Terol, Ramon Fonollet, Manel Gámez, Carlos Gómez, Carlos Cruz, Jaime José Hernández, Sergio Moya.

CADET: Joan Carles Alcaraz (entrenador), Julián Rubio i Alfons Hernández (delegats), Jordi Pano (porter), Santos Jiménez, Joaquim Mollet, Dídac Hernández, Sergio Rubio, Joan Martínez, Joan Mengual, Josep Díaz, Jordi Viñals, Jordi Fernández.

INFANTIL: Joan Carles Alcaraz (entrenador), Carlos Giménez, Ferran Pérez i Adrià Díaz (porters), Jesús Jiménez, David Marco, Alejandro Expósito, Robert Riera, Albert Maresma, Daniel González, Carlos Martínez, Víctor Corral, David Bargalló.

ALEVÍ: David G. Moratona i Xavier Sánchez (entrenador), Roser Bordas, Alex Herrera, Carlos Rubio, Oriol Riera, Pau Maresma.

BENJAMÍ: David G. Moratona (entrenador), Albert Maymó, Ricard Presas, Jordi Puig, Carlos Díaz, Raul Díez.

PREBENJAMÍ: David G. Moratona (entrenador), Miquel Arran, Daniel Giménez, Marc Lanza Bayo, Marc Lanza Río, Guillem Martínez, Arnau Maymó.

2000/2001

PRESIDENT: Joan Asbert. **VICEPRESIDENT:** Cándido Martínez, Amadeu Jezequel. **TRESORER:** Josep Maresma. **VOCALS:** Pedro del Río, Juan Martínez, Daniel San Felipe, Josep Gómez, Javier Prieto, Agustín González, Santos Jiménez.

SÈNIOR A: Josep Maresma i Rafael Martínez (entrenadors), Joan Cervera i Amadeu Jezequel (delegats), Iván Galán, Aleix Civil i J.M. González "Evangel" (porters), A. López "Chachi", Xavier Soto,

Xavier Martín, David Alcaraz, Jordi Villar, David Jezequel, Amadeu Jezequel, Jaume Soto, Óscar San Felipe, Manuel Pesquer, David Sánchez, Esteve Domingo, David G. Moratona, Esteban López.

SÈNIOR B: Joan Lluís Moreno (entrenador), Josep Gómez, Javier Prieto i Vicens Ezquerria (delegats), Josep López, César Campos i Jordi Lerin (porters), Xavier Sánchez, Ismael Hidalgo, Ramon Ribas, Manel Grau, David Medina, Iván García, Joan Asbert, Alberto Bueno, Raul Líndez, Manel Gamiz, Xavier Millán, Daniel Cervantes, Josep Batlle, David Leyva.

JUVENIL: Tesifon Escobosa (entrenador), Ramon Fonollet, Alfons Hernández i Antonio Terol (delegats), Jordi Pano (porter), Santos Jiménez, Carlos Gómez, Pere del Río, Ramon Fonollet, Josep Vicent Terol, Sergio Moya, Óscar Campos, Dídac Hernández, Sergio Rubio, Iván Díaz, Carlos Cruz.

CADET: Jorge Martín - Josep Maresma (entrenadors), Juan Martínez i Enrique Expósito (delegats), Carlos Giménez, Ferran Pérez i Adrià Díaz (porters), Joan Martínez, Josep Díaz, Jordi Viñals, Daniel González, Víctor Corral, Robert Riera, Alejandro Expósito, David Marco, David Bargallo, Albert Maresma.

ALEVÍ: David G. Moratona (entrenador), Rafael Cañete, Carlos Díaz, Alex Herrera, José Luís López, Pau Maresma, Albert Maymó,

Ricard Presas, Jordi Puig, Oriol Riera, Carlos Rubio.

PREBENJAMÍ: David G. Moratona (entrenador), Miquel Arran, Daniel Giménez, Marc Lanza Bayo, Marc Lanza Río, Guillem Martínez, Arnau Maymó.

2001/2002

PRESIDENT: Joan Asbert. **VICEPRESIDENTS:** Amadeu Jezequel, Josep Maresma i Santos Jiménez. **VOCALS:** Antonio Terol, Juan Martínez, Josep Gómez, Javier Prieto, Agustín González, Albert Maymó, Pedro del Río, Daniel San Felipe.

SÈNIOR A: Andrei Touimentcev (entrenador), Vicens Ezquerra i Amadeu Jezequel (delegats), Aleix Civil, J. M. González "Evangel" i Iván Galán (porters), Jaume Soto, Xavier Soto, A. López "Chachi", Manu Pesquer, Amadeu Jezequel, David Medina, Xavier Martín, Óscar San Felipe, David Sánchez, Xavier Sánchez, David Leyva, David G. Moratona, Joan Asbert, Lucio López, Esteban López.

JUNIOR: Joan Lluís Moreno (entrenador), Alfons Hernández (delegat), César Campos i Jordi Pano (porters), Santos Jiménez, Óscar Campos, Ivan Díaz, Dídac Hernández, Pere Del Río, Josep Vicent Terol, Ramon Fonollet, Manel Malía, Manel Gamiz, Carlos Gómez, Carlos Cruz, Sergio Rubio, Josep Batlle, Vicent Ripoll, Jordi Torrent.

CADET: Josep Maresma (entrenador), Enrique Expósito i Joan Cervera (delegats), Carlos Giménez i Adrià Díaz (porters), Josep Díaz, Alejandro Expósito, Carlos Giménez, Daniel González, Jesús Jiménez, Víctor Corral, David Marco, Albert Maresma, Carlos Martínez, Joan Martínez, Robert Riera.

INFANTIL: Rubén Crespo (entrenador), Julián Rubio (delegat), Xavier Borrás, Rafael Cañete, Carlos Díaz, Jordi droch, Alex Herrera, Adrià Lavilla, José Luis López, Pau Maresma, Albert Maymó, Sergio Pons, Ricard Presas, Jordi Puig, Raul Real, Oriol Riera, Carlos Rubio.

BENJAMÍ: David Gonzalez (entrenador) Daniel Giménez, Guillem Martínez, Mario Moya, Miguel Arranz, Arnau Maymó, Alex Parra Jesús Pons, Josep Froilán.

PRESIDENT: Joan Asbert. **VICEPRESIDENTS:** Josep Maresma i Santos Jiménez. **TRESORER:** Javier Prieto.

RESPONSABLE FEDERATIU: Josep Gómez. **VOCALS:** Antonio Terol, Juan Martínez, Agustín González, Daniel San Felipe.

SÈNIOR A: Jaume Puig (entrenador) Amadeu Jezequel i Joan Cervera (delegats), Aleix Civil, Iván Galán i J. M. González "Evangel" (porters), Jaume Soto, Xavier Soto, A. López "Chachi", Manu Pesquer, Amadeu Jezequel, Xavier Martín, Óscar San Felipe, David Dánchez,

David G. Moratona, Daniel Escudero, Xavier Benítez, Esteve Domingo, Vicent Ripoll, Manel Gàrniz, Pere del Río.

SÈNIOR B: Rafael Martínez (entrenador), Vicent Ripoll, Pere del Río, Manel Gamiz, Jordi Villar, Josep López, César Campos, Jordi Pano, David Medina, Santos Jiménez, Óscar Campos, Dçidac Hernández, David Leyva, Xavier Sánchez, Juan Javier Millán, Juan José Gándara, Iván Díaz, Josep Vicent Terol, Lucio López, Josep Batlle, Joan Asbert, Sergio Rubio.

SÈNIOR FEMENÍ: Joan Lluís Moreno (entrenador), Míriam Pérez, Ana Arrabal i Manuel Sánchez (delegats), Ana Segovia, Cristina Ruiz, Azuzena Hernández, Montse Rebollo, Lourdes Rubí, Marta Muñoz, Susana Ortega, Yolanda Hernández, Mónica Carmona, Anne Dozolme, Juliette Blanchet, Núria Sánchez, Marta Casajuana, Maica Fernández, Neus Fonollet.

JUVENIL: Luís Canalejas (entrenador), Enrique Expósito i José Luis Giménez (delegats), Carlos Giménez, Adrià Díaz, Víctor Corral, Josep Oliveras, Alejandro Expósito, Robert Riera, Joan Martínez, Daniel González, Albert Maresma, Jesús Jiménez, Manel Malía, Carlos Martínez, Carlos Montero.

CADET: Ruben Crespo (entrenador), Angela Puig (delegada), Alex Herrera, Raul Real, Jordi Droch, Xavier Borrás, Adrià Lavilla, Jordi Puig, Pau Maresma, Sergio Pons, Fernando Villa, Cristian García, Juan Damas.

INFANTIL: Tesifon Escobosa (entrenador), Julián Rubio (delegat), Raul Real, Álex Herrera, Albert Maymó, Carlos Rubio, Oriol Riera, Ricardo Pajares, Alberto García, José Luis López, Jordi Droch, Ricard Presas, Carlos Díaz, Adrià Lavilla, Jordi Puig, Pau Maresma, Sergio Pons.

INFANTIL FEMENÍ: Jorge Martín (entrenador), José Gómez i Ana María López (delegats), Cristina Carmona, Judit Martín, Ingrid Martín, Estefanía Gómez, Judit Riera, Sandra Piñuelo, Jessica Ortega, Roser Bordas, Lorena Bonet, Laura Terol, Alba Venero, Rocío Villarreal, Sarai Delgado, Adriana Galán, Priscila Aguilar.

BENJAMÍ MIXTE: Jordi Torrent i Manel Gàrniz (entrenadors), Daniel Giménez, Guillem Martínez, Mario Moya, Miguel Arranz, Arnau Maymó, Alex Parra, Jesús Pons, Josep Froilán, Alba Gómez, Yaiza González, Carlos Díez.

1997-1998, equip júnior

1998-1999, equip sènior A

1998-1999, equip juvenil

1997-1998, equip cadet

1998-1999, equip infantil B

2000-2001, equip aleví

1998-1999, equip Júnior

1999-2000, equip infantil

2000-2001, equip cadet

1998-1999, equip cadet

2001-2002, equip benjamí

2000-2001, equip sènior B

